ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ
ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ORTHODOXA
VETERIS GRÆCIÆ
OFFICIA.

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIUM QUADRAGESIMALE

RECOGNITUM, ET CASTIGATUM

Ad fidem præſtantiſſimi Codicis Barberini,

IN LATINUM SERMONEM CONVERSUM,

Atque Diatribis illuſtratum,

Cura, & labore D. ANGELI MARIÆ QUIRINI Veneti,

Abbatis S. Mariæ de Florentia, olim Sacror. Ind. & Rit. Conſult. ac S. R. & Univ. Inquiſ. Qualific. nunc vero S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopi Brixienſis.

PARS PRIOR.

VENETIIS, MDCCXXIX.

Apud Joan: Baptiſtam Albritium Hier. Fil.

SUPERIORUM PERMISSU AC PRIVILEGIO.

Digitized by Google

Digitized by Google

REVERENDISSIMO PATRI

D. LEOPOLDO CAPELLO

S. GEORGII MAJORIS VENETIARUM ABBATI

Jo. Baptista Albritius Typographus.

Quamquam Volumen hoc, Reverendiſſime Pater, ſuis auſpiciis uti poteſt, & jam publici judicii periculo facto, ſine metu prodire; attamen libuit mihi conſuetudinem ſequi, & nomen quærere Vi-

ri magni, quod ipſo in limine compellarem. Ac ceteri quidem, quidquid hujuſmodi faciunt, ſua cauſſa faciunt: ego autem cum cepi conſilium hoc, nihil aliud cogitavi, quam ut tibi, tuiſque Monachis publice gratularer, quod inſtaurata Benedictini nominis gloria, principes Eccleſiæ dignitates ad vos redeant, apud quos ſuperioribus ſæculis tantopere floruerunt. Alii dabunt cauſſas alias: ſed niſi fallor, bonarum diſciplinarum ſtudia mirum in modum a vobis hoc tempore exculta Ordinem veſtrum rurſus erexerunt, & in veterem poſſeſſionem reſtituerunt. Ecce tibi monumentum rei hujus longe clariſſimum: quod unum poterat, ſi reliqua

de-

defuiſſent, Auctorem ornare ſuum, & ad ſummos Eccleſiæ gradus provehere. Prodit typis meis, qui Romanos excipiunt: & ut auſpicato prodiret, tibi potiſſimum commendari debuit, in quo uno ſumma ſunt omnia ad communem non tuorum modo, ſed totius Civitatis benevolentiam & exiſtimationem. Video, quam parcus in judicando debeat eſſe Typographus: at certe vulgari ſermone & fama percrebuit, neminem unum Ordinis ſui dignitates celerius obtinuiſſe; neminem, cum obtineret, magis dignum eſſe repertum. Jam faſtigium tenes: attamen vota noſtra longius protenduntur; nec pati poſſunt, virtutem tantam finibus domeſticis contineri. Ita Superi

faxint, uti volumus. Interim accipe ingenuam hanc cultus atque obſervantiæ ſignificationem ab homine tibi devinctiſſimo, qui ſiquid majus, vel melius haberet, hoc ipſum lubenti animo in obſequium afferret.

Digitized by Google

PRÆFATIO.

CONCORS doctorum Virorum ſententia eſt, de eruditæ Antiquitatis monumentis illos non mediocriter benemereri, qui vitioſa eorum loca, veteribus Archetypis in ſubſidium advocatis, emaculare, ac priſtino reſtituere nitori, ſtudioſe contendunt. Nulla quippe certior via eſt ſecernendæ, eluendæque interpolationum fæci, quam ut priſcorum Exemplarium auctoritas conſulatur. Quamobrem Vir clar. Philippus Labbe, cum genuinam quamdam lectionem a nemine prius divinatam, opera veterum quarumdam membranarum, deprehendiſſet, ſibi propterea merito plaudens Tomo VI. Concilior. col. 606. *Atque hinc* (inquit) *Lector, animadvertas, velim, quantum rem literariam omnem ſive ſacram, ſive prophanam adjuvent veteres membranæ in obſcuris plerumque Bibliothecarum angulis deliteſcentes, quidve conferant ad eruditionem, aut qui eas magno ſtudio conquiſitas, & magno nonnunquam ære ſibi comparatas Viris diligentibus communicant, ut iis utantur, aut qui eas ſua, aliorumve opera nacti, cum excuſis Codicibus herculeo labore conferre non abnuunt.*

II. Qui labor, quæ opera tunc maxime eorumdem Virorum judicio commendatur, cum ſanctorum Patrum, aliorumve Eccleſiaſticorum Auctorum ſcriptis ſuæ puritati reddendis impenditur; idque præſertim, dum vitia in ea invecta fuiſſe, non librariorum tantum oſcitantia, & imperitia,

a 5 ſive

Digitized by Google

ſive imprudentia, falſiſve conjecturis Antiquariorum, ſed (quo nullum ſceleſtius piaculum) Hæreticorum, aut falſariorum malitia, comperiatur. Etenim cum ab illis veterum Patrum Operibus, ceu a cœleſtibus rivis, ſalutis ſcientia Fidelibus haurienda ſit, quam maxime refert, ut nativis tantum aquis fluentes, nullis peregrinarum doctrinarum ſordibus contaminentur.

III. Sacris hujuſmodi monumentis nemo eſt, qui non accenſeat Eccleſiaſticarum Precum Volumina, tum quod ipſa eoſdem Patres, eoſdemve Eccleſiæ Magiſtros plerumque earum Precum auctores præſeferant, tum quod ad declarandum Fidelium illis utentium de divinis rebus doctrinam, publici, ac luculentiſſimi inſtrumenti loco habeantur; namque ex veteri illo effato, *Legem credendi lex ſtatuit ſupplicandi.*

IV. Itaque cum jamdiu compertum mihi foret, excuſa Græcorum Officiorum Exemplaria fœdiſſimis erroribus e Schiſmaticorum fraude horrendum in modum ſcatere, atque ita maculoſa a pleriſque etiam illius gentis orthodoxis temere divinis laudibus decantandis frequentari; rem non inutilem prorſus, nec Eccleſiaſtico homine indignam mihi ipſi aggreſſurus videbar, ſi operam meam, qualiſcumque ſit, in eo ponerem, ut eadem ad fidem antiquiſſimorum, ac præſtantiſſimorum Codicum caſtigata, in primævæ ſinceritatis nitorem, depulſis interpolationibus, quantum eorum monumentorum ſubſidio licuiſſet, redirent.

V. Quod Expurgationis genus non ipſa tantum rerum natura, quæ edocet, integris aditis fontibus, dum lutulenti effluunt rivi, ſitim reſtinguere, nec dumtaxat laudata ſuperius Eruditorum ſententia, ſed Romanæ Sedis (penes quam æqui, bonique ſupremum in terris arbitrium eſſe, Catholici omnes profitemur) auctoritas mihi in primis commendabat. Et ſcilicet ſtudium vitiatas Patrum Editiones ad vetuſta autographa repurgandi, tunc equidem probaſſe viſa eſt, cum erecta a Syxto V. Pontifice Optimo Maximo in ipſo Vaticano Palatio Typographia, eam ab ipſo gravibus, doctiſque Viris demandatam novimus provinciam, ut antiquis Archetypis inſiſtentes, ſanctorum Patrum Opera ad eorum fidem ſuæ ſinceritati reſtituta, atque integra evulgarent. Nihil propterea frequentius, nihil apertius Editores, ſapientiſſimi Pontificis monitis obſecuti, in Præfationibus affirmant, quam luſtratas ad eam rem Bibliothecas, excuſſa Archiva, veteres Codices verſatos, hauſtas ex ipſis caſtigationes, nihilve niſi ad earum normam reformatum. Nec alia ratione, mandante eodem Pontifi-

ce,

Digitized by Google

ce, tam Græcam, quam Latinam Septuaginta Interpretum Translationem inſtauratam fuiſſe teſtatur Cardinalis Caraffa, in Præfationibus ad utramque diſertiſſime ſcribens, Emendationem ad vetuſtiſſimorum, probatiſſimorumque Codicum fidem accurate peractam, rectius, & tutius ubique viſum ab optimis Exemplaribus minime recedere, ad ea ex Pontificis juſſu provocatum, *Cenſuit Sanctitas Veſtra ad optima nota Exemplaria provocandum eſſe, ex quibus, quoad fieri poſſet, ea, quæ vera, & ſincera eſſet Septuaginta Interpretum Scriptura, eliceretur*. Atque ut propius ad rem noſtram accedamus, Pius V. in Edicto Apoſtolico, quo novam Miſſalis Romani Editionem approbat, eam collatis diligenter omnibus cum vetuſtis Vaticanæ Bibliothecæ, aliiſque undique conquiſitis, emendatis, atque incorruptis Codicibus perfectam fuiſſe declarat, eorumque ſubſidio ſacroſanctum illud volumen ad priſtinam ſanctorum Patrum normam, ac ritum reſtitutum. Itidem Clementis VIII. Pontificale Romanum recens recognitum ſua auctoritate communiens, primum præfatur, Nihil magis Prædeceſſores ſuos curandum ſibi eſſe ſtatuiſſe, quam ut communes Eccleſiaſtici muneris rationes ad propriam normam, ſervata antiquitatis auctoritate, revocarent; dein *Pontificale* (inquit) *Romanum tandem reſtitutum, & abſolutum eſt, atque ita ex omni parte diſpoſitum (quod ii etiam, qui negotio, ac muneri huic præfuerunt, confirmarunt) ut nihil ab antiquis Pontificalium Codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Eccleſiis, tum in noſtra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibuſdam aliis locis inſignibus aſſervantur, alienum, aut diſcrepans irrepſerit*.

VI. Verum enimvero negotium, quod ſuſcepturus eſſem, mente ſerio revolvens, illud non improſpere mihi ceſſurum confeſtim ominatus ſum, cum lectis duabus Leonis Allatii Diſſertationibus de Libris Eccleſiaſticis Græcorum, quarum una divinorum Officiorum potiores, & uſitatiores libros percenſet, alia Triodium, Pentecoſtarium, & Paracleticen cenſoria virgula examinat, multa ibidem deprehendi, quæ eximium tentandæ collationis fructum ſpoponderunt. Ea quidem hic minime pigebit exſcribere, non ea tantum de cauſſa, ut Lector planius agnoſcat, unde mihi aggrediendi operis primum animus acceſſerit, ſed ut ille doctiſſimi Viri, ac harum rerum, ſi quis alius, callentiſſimi auctoritati plurimum deferens, vel ex præſumpta opinione in aſſenſum conſilii mei traducatur. Sunt autem hujuſmodi. *Utinam liceret nobis ex primis illis fontibus tanquam integrioribus, & purioribus, divino Chriſti ſervitio incumbere. Ne illis ſuperſeminata ab ho-*

mine nequam zizania dignoſceremus. Diſſert. I. pag. 12. *Auctores libri* (Triodii) *quo propius aberant a Chriſto, & divina progenie, melius quæ erant veritatis cernentes, optime, & ſine ulla offenſione divinas Sanctorum laudes, & Fidei dogmata decantarunt: ſequiores, affectibus propriis diſtracti, ſæpe etiam odio in Romanam Eccleſiam, multa, quæ a veritate aberrant, intruſerunt. Quod ſane manifeſtum eſt in hoc libro; nam antiqua fere omnia plana ſunt, nihil in ſe continent, quod pias aures offendat: recentia multis ſcatent erroribus, & ſubdole ſæpius in Romanam Eccleſiam garriunt, multas etiam hæreſeon labes lectionibus inſpergunt. Quibus abſciſis, liber nitori ſuo priſtino reſtitutus, nulla expurgatione indigebit*. Diſſert. II. pag. 114. *Pentecoſtarii, quemadmodum de Triodio ſupra diximus, varii fuere auctores, antiqui, & recentiores. Antiqui ſua vetuſtate, & modeſtia venerandi: recentiores ex ſchiſmate, audacia, atque omnia attentandi libidine contemnendi*. Diſſert. II. pag. 229. *A correctoribus ipſis, ac ſimilium librorum Editoribus petere poſſumus, quanam auctoritate tantum facinus audent, & temeratas manus in intemeratos Eccleſiæ ritus imponunt? Homines viliſſimi ſunt, nulla ſcientiarum laude, nulla auctaritate, nulla dignitate conſpicui, qui ex arbitrio Officia Eccleſiæ moderantur, addunt, ſubtrahunt, mutant, de novo conſarcinant, quidquid illis videtur*. Diſſert. II. pag. 230. *Ceſſent ſimplicibus imponere, ceſſent innocuis fidelibus fucum facere, ceſſent propria, & ſpuria inter vera, & tot jam annis comprobata Sanctorum ſcripta, & preces Eccleſiaſticas inſerere. Servent ſibi dicta Patrum a maculis innoxia, ſervent poſteris, nihil detrahant, nihil addant, nihil immutent in rebus Eccleſiaſticis, ſine ipſius Eccleſiæ conſenſu*. Diſſert. II. pag. 234. Hæc omnia Allatius, ut linguæ ſic rituum, dogmatum, & librorum omnium ſuæ gentis, ut dixi, callentiſſimus, qui præterea Diſſ. II. pag. 231. Joannis Zonaræ, & Theodori Balſamonis textus producit, (in priore Diatriba afferendos) ut evincat vel ipſis Eccleſiaſticis Græcorum legibus vetitum eſſe, novas Precationum formulas componere. *Vetant* (inquit) *id leges, rejiciunt Canones, & integerrimus Eccleſiaſticæ diſciplinæ ordo prohibet. Libri in Eccleſia legendi, nonniſi approbati, aliaſque recepti in Eccleſia eſſe debent. Preces nonniſi Synodorum calculo comprobatæ*.

VII. Capto ex hujuſmodi Allatii dictis omini quam fauſtus reſponderet eventus, præſtantiſſima Triodii Autographa, in quæ primum, patefactis Bibliothecæ Vaticanæ, nec non Barberinæ, ac Baſilianæ armariis, avidos oculos injeci, illico commonſtrarunt. Ibi enim nihil prorſus occurrebat, quod Photii, & Cerularii deliramenta, nihil quod ipſius Schiſmatis con-

controverſa capita quoquo modo ſuboleret. Sexcenta ſunt, quemadmodum in reliquis Græcorum Officiorum libris, ita in hac ipſa Triodii parte, quam vulgamus, breviora quædam cantica in laudem ſanctiſſimæ Trinitatis, ac proinde Triadica dicta; eaque, cum verbis inter ſe minime conveniant, at ubique eumdem fere ſenſum (ſtropharum inſtar, quibus ſacri Latinorum clauduntur hymni) contineant, prodigiali prorſus verborum varietate undique, ut opus erat, conquiſita exprimuntur. In iis vero ne ſemel quidem Spiritus ſanctus, ex ſolo Patre proceſſiſſe affirmatur. Quæ Spiritus ſancti ex ſolo Patre proceſſio, cum capitalis Schiſmatis error, & veluti ejus teſſera habeatur, ac ſit, quotuſquiſque eſt, qui non videat, quam præclare illius rationibus conſuluiſſet falſarius Amanuenſis, dum in ejuſmodi Triadicis Catholici dogmatis profeſſionem in Hæreticam commutaſſet? qua profecto cura vel unius verbuli huc & illuc ſolerter inſperſi additamento egregie defunctus fuiſſet, eoque facinore clarus, ne laude quidem ſatis idonea a gregalibus ſuis affici potuiſſet. Quod cum minime præſtitum reperirem, in ſinu meo mirifice gaudens evidenti prorſus demonſtratione colligebam, Codices illos, quos ante oculos habebam, nequaquam a Græcis Schiſmaticis in odium veræ Fidei ſtudioſe fuiſſe depravatos. Occurrebatque animo meo validiſſimum illud argumentum ab Hieronymo in Commentariis in Iſaiæ cap. VI. & ab Origene lib. VIII. in Iſaiam inſinuatum, quo Viri docti probare conſueverunt, Hebræos originalem ſacræ Scripturæ textum nulla ratione in odium Chriſtianæ Religionis falſaſſe, & corrupiſſe; quandoquidem, aiunt ipſi, ſi ſcelus hujuſmodi admittendi animus, aut facultas Judæis ſeu Doctoribus, ſeu Amanuenſibus fuiſſet, illud profecto a vaticiniis de Chriſto, a locis, quæ de præcipuis Myſteriis Chriſtianæ Religionis agunt, inchoaſſent. *Si Judæi* (ait Bellarminus lib. II. de Verbo Dei cap. II.) *falſare voluiſſent divinas Scripturas in odium Chriſtianorum, ſine dubio precipua vaticinia ſuſtuliſſent; id autem minime fecerunt*. Eorumdem Triodii Codicum integritas aliunde etiam mihi primo aſpectu liquidiſſime innotuit, videlicet ex Hymno Sabbati hebdomadæ Tyrophagi, in quo ſanctorum prius Monachorum, dein vero Eccleſiæ Græcæ Doctorum, atque Optimatum prolixus catalogus texitur, omneſque canticis celebrantur. Ibi vero non Photius, non Cerularius percenſetur, non alius quivis ex iis, quos Græcia Schiſmatica ceu Paſtores, ac Magiſtros ſuos colit, atque exoſculatur. Quidnam amabo, utroque ſilentio diſertius occurrere poterat ad comprobandam Codicum illorum ſinceritatem? At diſertio-

ra

Digitized by Google

ra ad eam rem adhuc videbantur dicta quædam ex iiſdem erumpentia, quibus dogmata de Purgatorio, & de Sanctorum ante ſupremi Judicii diem beatitate, adverſus Schiſmaticorum errores admirandum in modum mihi adſtrui poſſe videbantur. Demum reputabam, quod cum Eccleſiaſticarum Precum Volumina apud omnes nationes quotidiano Fidelium uſu terantur, ac proinde innumera propemodum earumdem exemplaria ultro citroque circumferri conſueverint, vix ac ne vix quidem contingere poſſe credendum, ut vitia in unum vel alterum Codicem a perfido Amanuenſi invectata latius in omnes ab aliis Amanuenſibus exaratis pervagentur. *Abſit* (inquit Aug. lib. xv. de Civit. Dei cap. 13. Judæos Scripturas minime corrumpere potuiſſe probans) *ut prudens aliquis Judæos cujuslibet perverſitatis, atque malitiæ tantum potuiſſe credat in Codicibus tam multis, & tam longe, lateque diſperſis*. Divinorum vero Officiorum uſus nullibi frequentior, quam apud Græcos, quibus nimirum teſte Allatio in Diſſert. 1. de libris Eccleſ. Græcor. pag. *6*. præter Monachos, & Sacerdotes, ſæculo etiam addicti homines, & mulieres incumbunt. Adeo autem verum eſt perverſos Schiſmaticos in eorum Officiorum Voluminibus id minime potuiſſe, ut cum recentes Codices, vel edita typis exemplaria primum aſſumentis ſuis inficere ſunt aggreſſi, concordibus veterum Autographorum teſtimoniis in promptu ſit illorum malitiam refellere; concordibus, inquam, nam licet prælaudati Codices non in omnibus inter ſe conveniant, mirifica tamen eorum conſenſio eſt in ſuppeditandis telis, quibus Schiſmatis errores profligentur. Demum in memoriam mihi redibat, quam acriter non multos ante annos, dum contra veterum Diplomatum fidem in Italia, perinde atque in Gallia controverſia mota fuiſſet, pro illorum, aliorumque id genus monumentorum vindiciis a clariſſimis Viris pugnatum fuerit, & quam egregie ab iiſdem demonſtratum, ea ſincera, & legitima eſſe reputanda, quorum falſitas nullis certis, indubitatiſque argumentis evinci poteſt, homines vero, qui horum fidem, & auctoritatem vel univerſim, vel maxima ex parte ob leviſſimas ratiunculas, & difficultates elevare contendunt, ſuis machinationibus eo tendere, ut ſanctiones Pontificum, & Principum impetant, infringant jura publica, privatorum fortunas in periculum vocent; uno verbo, ut maximam toti reipublicæ injuriam, & perniciem importent.

VIII. Cum vero de eorum Codicum integritate hanc animo meo opinionem imbiberem, non idcirco in iiſdem omnia plana prorſus futura exiſtimavi, imo vero quædam ibi reperiri perſenſi, quæ ſeu pio interprete, ſeu

ſeu medica etiam manu indigerent, ne quis illis adverſus Catholicam doctrinam abutendi cuivis aditus pateret. In quibus tamen adnotandis, reprobandiſque quam æqua, quam temperata eſſe debeat animadverſio, norunt omnes, qui Cenſoris munus vere, & ſalubriter æſtimare norunt; pervulgatum ſiquidem eſt, nulla eſſe verba adeo clara, & expedita, quin eis poſſit ſenſus falſus, & hæreticus inædificari, nihilve adeo innoxium, & labis expers, quin cenſura acerbius vexatum notari, & configi valeat. Ea æquitas, ea temperantia nullibi profecto ſalubrior, ut reor, quam cum Eccleſiaſticarum Precum formulæ ad Theologicam trutinam revocantur; tum quod pie dicta, pie etiam mihi accipienda videantur; tum quod magnopere cavere debeam, ne rigidiorem cenſorem agens, eorum petulantiam foveam, & acuam, quibus volupe eſt, plura divinorum Romanæ Eccleſiæ Officiorum loca, multiplices ſenſus admittentia, ad unum ex illis malitioſius obtorta criminationi ſubjicere, atque in erroris invidiam vocare; tum demum quod Eccleſiæ Patribus, atque Magiſtris, quos eorum Officiorum Auctores eſſe conſtat, maximam debeam reverentiam. Sardum quemdam Theodori Studitę Quadrageſimalia Triodia carpentem (ea ipſa, quę priore hac Operis parte vulgamus, potiorem tam in excuſis, quam in manu exaratis Triodii Exemplaribus locum obtinentia) virgis ab eodem ſancto Viro in ſomnis oblato probe multatum, narrat Michael Studita in ejus Vita, noſque ex eo in ſecunda Diatriba. Quibus ego verberibus excipiendus forem, ſi iiſdem Hymnis non barbaram ſyntaxim, non pedeſtris orationis vitium, quibus Sardus ille offendebatur, ſed pravę doctrinę crimen temere affingerem? Juvat humeris ſuis timentes alieno periculo ſapere. Scripta ſua omnino ſana, omnino ad utilitatem compoſita Theodorus ipſe, dum homo ille cęderetur, affirmavit, ſubdens, nunquam futurum fuiſſe, ut illa reciperent Eccleſię Dei, atque alię aliis traderent, niſi fructum ex ipſis redundaturum intelligerent. Forte etiam id genus injurię nec magis patientes, nec minus vindictę cupidos ſe oſtenderent Joſephus Studita, Joannes Damaſcenus, Theophanes Graptus, Andreas Cretenſis, Coſmas Majumenſis, reliquorum Triodii Hymnorum auctores, tam ſanctitatis, quam doctrinę nomine in Eccleſiaſticis Tabulis celeberrimi, quemadmodum ſecunda Diatriba edocebit. Certe Theodorum Studitam (ut alios hic omittam) Martyrologium Romanum die XII. Novembris, ob Fidem ſtrenue defenſam in univerſa Eccleſia Catholica celebrem teſtatur. Ejuſdem Theodori doctri-

ſtrinam pluribus locis commendat Cardinalis Baronius in Annalium Tomo IX. & prȩſertim anno DCCCIX. num. 43. hȩc ſcribens: *Porro Theodorus hoc tempore ceteris eminentior doſtrina in Oriente fulgebat, ut Orthodoxi omnes ejus Eccleſiæ, cum quid dubitationis in facultatibus Theologicis habere contingeret, ad eum tamquam ad oraculum ſolerent recurrere*. Et infra: *Quam bene conſuluit Deus ſua providentia his temporibus perditiſſimis Eccleſiæ Orientali, cum malorum Epiſcoporum, & peſſimorum Imperatorum conatu, univerſum ferme Evangelium, & reliqua divina Scriptura in maximum diſcrimen adducerentur . . . . . niſi Theodori tuba intonuiſſet, tanto illato vulnere Evangelio, totus pene Oriens corruiſſet*. In talis, tantique Doctoris ſcriptis locum reprehenſionis imprudentia mea inveniens, miſcllus homuncio quidpiam aſperius ſane quam fuſtuarium promerebor.

IX. Poſtquam ex illo ſpecimine de Codicum integritate mihi certo conſtitit, pergratus accidebat cujuſdam brevitatis, quam illi præſeferebant, conſpectus, ſeu certa antiquitatis eorumdem Codicum nota. Ea brevitate excuſos Græcorum Officiorum libros nimis quam fraudatos fuiſſe per ſequiorum temporum additamenta inſulſa plerumque, & aliquando peſſima, ſæpius conqueritur Allatius, & alii qui hanc materiam attingunt. Hæc Allatii ſunt verba in Diſſert. II. de Libris Eccleſ. Grȩcor. pag. 113. *Animadvertendum eſt, libri hujus* (Triodii) *plures, & varios fuiſſe auctores, qui pro tempore alia, atque alia addendo, librum neque parvum per ſe, neque exiguum, majorem etiam uſque ad faſtidium fecere adeo, ut, ſi modus non adhibeatur, & temeritas addentium non tantum in iſto libro, ſed in aliis etiam comprimatur, erit cum nox, & dies pro illis ſolum recitandis (tantum abeſt ut cani poſſint) quæ vix modo ſufficiunt, ſatis non erunt. Quare Sacerdotes, qui noſtro hoc ævo lectione tam prolixa defatigati, ſæpe ſæpius ab Officiis recitandis abſtinent, vel pro libito omittentes, quaſi per ſaltus, quæ ſibi videntur, tantum recitant, plauſibiliori nomine impotentiam cauſati penitus omittent omnia. Eoque præcipue, quod apud eos ad hunc diem non convenit, quæ quiſque quolibet die recitare teneatur*. Juſtæ cuidam Græcorum Officiorum brevitati conſultum voluit Julius Antonius Sanctorius Cardinalis, ſaltem pro iter agentibus, & aliis, qui quamcumque ob cauſſam choro intereſſe non poſſent; namque eo jubente Antonius Arcudius edidit Romæ anno 1598. Græcum Breviarium, novum Anthologium, ſeu Florilegium inſcriptum. Verumtamen cum nullo plauſu exceptus fuerit liber ille, ut ab Allatio

Digitized by Google

tio adnotatum reperimus Differt. I. de libr. Eccleſ. Græcor. pag. 105. propterea quod, quemadmodum ille ſcribit, intra ſanctorum terminos minime ſe continuit Arcudius, imo vetera immutavit, integra obtruncavit, perfecta immiſcuit, & de ſuo addidit incompta, atque inſulſa, inde perdiſcimus, legitimam brevitatem, quæ omnium ſtomacho ſapiat, nonniſi ex vetuſtis Autographis depromendam; cum viciſſim ipſa illorum antiquitatem commendet.

X. Quibus omnibus mente mea mature perpenſis, doctorumque Virorum exquiſitis ſententiis, novam Græcorum Officiorum Editionem ad antiquos Codices recognitam, & caſtigatam adornandi conſilium inii; moxque a Triodio Quadrageſimali exorſus, priorem ejus partem typis jam evulgatam exhibeo ad fidem præſtantiſſimi membranacei Codicis Barberini. Hunc maxime deligendum cenſui, quod ceteros antiquitate præſtaret. Scriptum fuiſſe ante annos ſexcentos, & amplius ex Calligraphi nota ad calcem appoſita edocemur. Ea hujuſmodi eſt.

Scriptus eſt liber iſte manu Leonis peccatoris, & Notarii. Abſolutus eſt menſe Januario die 26. Indictione 13. feria 2. hora 6. anno 6628. Qui legitis, orate, & ignoſcite mihi.

Notum eſt Græcos ſecundum æram ſuam communem ducere annum a Creatione mundi, atque annos ante Chriſtum natum numerare 5508. iis itaque demptis e Leonis Calligraphi nota, annus Chriſti 1120. exſurget, quo Barberinum Triodium a Leone peccatore, & Notario fuerit

rit abſolutum . Notarios libris deſcribendis deputatos , & Calligraphorum officio functos fuiſſe, tradit cl. Montfauconius Palæogr. Græcæ lib. I. cap. V. idemque cap. VI. inter Calligraphorum notas, quas ibi recenſet, plures adſert, in quibus ii ſe quandoque *peccatores*, quandoque *minimos*, quandoque *indignos* appellant. Ibidem formula illa, aut omnino ſimilis *Qui legitis orate, & ignoſcite mihi*, prædictis Scriptorum notis ſæpius appoſita deprehenditur. Frequentiſſima eſt in iſto Codice Vocalium commutatio, eaque ſæpius ſenſum interturbat , accentus quoque, & ſpiritus negligenter plerumque adſcribuntur ; quæ vitia a vetuſtioribus etiam Calligraphis admiſſa, non uno loco teſtatur Montfauconius in mox laudato Opere . Hæc ipſa ſubſcriptio ſemel & iterum Leonis Amanuenſis ſeu imperitiam, ſeu oſcitantiam probat. Indictionis nota, in qua a veteribus librariis ſæpe peccatum , aut variatum fuiſſe , jam multi Viri docti animadverterunt, exacte poſita eſt ad Calculorum , & Tabularum chronologicarum fidem , nam Indictio XIII. juſte reſpondet anno ſeu Græcorum 6628. a mundi Creatione, ſeu Latinorum 1120. ab ejuſdem Reparatione.

XI. Quod gliſcente Schiſmate Barberinus Codex exaratus fuerit , nihil inde divinorum Officiorum, quæ complectitur , authoritati decedit; ea prorſus ratione, qua Græcorum Patrum Editiones ex Codicibus poſt Schiſma deſcriptis expreſſæ , a Catholica Eccleſia ſuſcipiuntur , dum conſtet Archetypa illa dolo Schiſmaticorum minime fuiſſe corrupta: cui fraudulentæ depravationi prælaudata Græcorum Officiorum Autographa haud certe patuiſſe, palam, ni fallor, demonſtravi. Imo vero Barberini Codicis ætas novo documento evincet , quam inverecundum poſſideant animum recentiores Schiſmaticorum Magiſtri , dum horrendum facinus divina Officia ſuis interpolationibus commaculandi , a quo ſeniores Schiſmatis Antiſtites abſtinuerunt , ipſi attentare ſunt auſi.

XII. Faxit Deus Optimus Maximus, ut ſuſcepto hujus caſtigationis labori uber fructus reſpondeat . Scilicet ut Græci Orthodoxi Patrum ſuorum depoſitum , nulla peregrinationis nota (a qua ipſi utpote avitorum rituum ſtudioſiſſimi maxime abhorrent) immutatum , optima fide ſibi latina manu reſtitui gratulentur . Schiſmatici vero vetuſta eorumdem Officiorum Exemplaria in manus accipientes , eorum , qui ſacris ſuis præſunt, fraudem atque perfidiam detegant, nec amplius ſibi fucum fieri patiantur, ab iiſdem pro pane, pro piſce, pro ovo, lapide,

pide, ſerpente, ſcorpione donati. Ut Novatores noſtri temporis intelligant, quam falſo ſibi de conſenſu veteris Græciæ in iis, quæ adverſus Catholicos Romanos impugnant, dogmatibus adblandiantur; quin ſe ab ea quam maxime diffidere comperiant, dum in antiquiſſimis illius Eccleſiæ Precationum Tabulis, frequentiſſimis, & diſertiſſimis verbis inculcatum deprehendent, Chriſti matrem omnibus Sanctis, & Angelis ſanctiorem peccato omnino caruiſſe, multum in ejus invocatione confidendum, miſericordiam illius implorandam, & dies illius feſtos ſolemni ritu agendos; ſanctos homines hujus vitæ afflictionibus æterna gaudia promereri, poſt eam vero ab omnibus malis exemptos viſione beatifica frui, intentiſſimis precibus eorum apud Deum auxilia expoſcenda, Templa & Baſilicas in illorum honorem exædificanda, illorum memorias celebrandas, & reliquias atque imagines veneratione proſequendas; eos autem, quibus aliquid in alia vita luendum ſupereſt, vivorum precibus pro ipſis ad Deum fuſis magnopere juvari, ut a pœnis exſoluti citius ad perennem beatitatem perducantur; Crucem ſanctam adorandam, encomiis celebrandam, ejuſque ſigno fidendum; Opera meritoria ad ſalutem conſequendam requiri; ad eam utiles, & neceſſarias preces; Litanias & Proceſſiones peragendas; jejuniis & arbitrio ſibi conſtitutis, indictiſque ab Eccleſiis corpus extenuandum; ſanctum eſſe Monaſticæ vitæ inſtitutum; hæc inquam & alia hujuſmodi, ab Allatio pluribus locis explanata, genuina eſſe veteris Græciæ dogmata, fidem, ritus, & conſuetudines ex authenticis, quæ vulgamus, vel unius Triodii monumentis, velint nolint deprehendentes Novatores noſtrorum temporum agnoſcant, quanta cum temeritate conſenſionem illius Eccleſiæ cum eorum Sectis in Fidei rebus venditent; cum ſuperius recenſita Religionis capita Romanis dogmatibus mirifice congruant, eorumdem vero ſententiis penitus refragentur. Ut, quotquot Chriſtiano nomine cenſentur, novis argumentis magis magiſque edoceantur, Romanam Eccleſiam eam vere eſſe, cui ex Chriſti oratione illudi non poſſit: cui maxime incumbat, in commiſſa ſibi a Domino Vinea, ſuperſeminata bono tritico ab homine nequam zizania eradicare: Eam eſſe, quæ, ut Auguſtini verbis utar lib. 1. ad Bonifacium cap. 1. cum non deſinant Hæretici fremere ad Dominici gregis caulas, atque ad diripiendas tanto pretio redemptas oves, aditus undecumque rimari, ipſa in celſiore ſpeculæ Paſtoralis

talis faſtigio reſidens, peſtilentibus & inſidiantibus eorum ſcriptis medentia, & munientia ſcripta prætendat, quibus rabies, qua furunt, aut ipſa ſanetur, aut a lædendis aliis repellatur: Eam demum, quam, ut loquuntur Sextæ Synodi Patres in literis ad Romanum Pontificem, Chriſtus Deus noſter ſapientem medicum dedit, contagia hæreticæ luis fortiter propulſantem remediis Orthodoxiæ, ac valetudinis robur membris Eccleſiæ largientem.

XIII. Opus hoc, quod nunc primum edendum ſuſcipio, GRÆCIÆ ORTHODOXÆ VETUS OFFICIUM QUADRAGESIMALE inſcripſi.

XIV. Græco textui Latinam e regione Interpretationem adjunxi, ut pretioſis hiſce Græcanicæ pietatis Theſauris noſtrorum religio nunc primum locupletata, laboris mei fructum, qualiſcumque demum fuerit, conſequatur. In edendis, illuſtrandiſque Latinorum Officiorum libris præſtantiſſimorum Virorum egregie deſudavit induſtria, Græca vero (neſcio quo fato) in tenebris uſque adhuc jacuerunt, teſte etiam doctiſſimo Cardinali Tomaſio, qui in Præfatione Officii Feriæ Sextæ Majoris Hebdomadæ ſecundum ritum Græcorum, ab ipſo latine editi, Chriſtianum & pium Lectorem ita alloquitur: *Rem propterea me tibi jucundam facturum putavi, ſi iſtiuſmodi Officium ederem: cum nunc uſque (quod ipſe ſciam) nullum umquam e tenebris prodierit Latino ſermone Officium aliquod integrum Græcorum: unde totus ordo, atque compactio ſacrarum functionum illius gentis plenius innoteſceret*. In ea concinnanda me ſæpius in magnas conjectum anguſtias ſi dixero, verum dixero. Græca Latinis reddendi difficultatem etiam doctiſſimos Viros, qui hujuſmodi provinciam ſuſceperunt, preſſiſſe, fatentur ipſimet in Interpretationum ſuarum Præfationibus. At ad materiam, quæ ſtudium meum exercet, nihil aptius dici poteſt iis verbis, quæ in Hieronymi Præfatione ad Euſebii Chronicon leguntur: *Difficile eſt* (inquit) *alienas literas inſequentem, non alicubi excidere, & arduum, ut, quæ in alia lingua bene dicta ſunt, eumdem decorem in Translatione conſervent. Significatum eſt aliquod unius verbi proprietate, non habeo meum, quo id efferam, & dum quæro explere ſententiam longo ambitu, vix brevis viæ ſpatia conſumo. Accedunt hyperbatorum anfractus, diſſimilitudines caſuum, varietates figurarum, ipſum poſtremo ſuum, &, ut ita dicam, vernaculum linguæ genus; ſi ob neceſſitatem aliquid in ordine, vel*

in

in ſermone mutavero, *ab Interpretis videbor officio receſſiſſe*. Profecto quam arduum ſit in ſacris hiſce, quos edimus, Græcorum Hymnis vertendis boni Interpretis officio fungi, Gretſerus, Vagnerechius, Thomaſius, a quibus-nonnulli ex illis latino ſermone donati ſunt, ſuo didicerunt experimento. Gretſerus quidem in Proœmio lib. v. Tom. III. de Cruce hæc habet: *Quod ad interpretationem attinet*, *verbum verbo propemodum numeravi certo conſilio*. At parum eloquens ſum *ob hanc verbis Græcis inhærendi rationem*. Quid ad te? *Inquit S. Hieronymus Præfat. Comment. in Epiſt. ad Ephesios*, Diſertiorem quære. Non digne Græca in Latinum transfero. Aut Græcos lege, ſi ejuſdem linguæ habes notitiam, aut ſi tantum Latinus es, noli de gratuito munere judicare, &, ut vulgare proverbium eſt, equi dentes inſpicere. Numquid te manu conſerta in jus traho, quia noſtra non legas? Me imperitior quiſque lecturus eſt: tua forſitan dicta, ſi ſcripſeris, Tullius admirabitur. Aut profer meliores epulas, *inquit ille idem ſanctus Hieron. Epiſt.* 50. & me conviva utere, aut qualicumque noſtra cœnula contentus eſto. Ita Gretſerus. Vagnerechius vero in Proleg. ad Piet. Marian. Græcor. num. 8. *Ego conatus ſum pro viribus efficere primum*, *ut haſce ſuaves Antiquorum Patrum (de matre amabili ſimul*, *& admirabili) ſententias Græcas Latinis ſententiis rite explicarem*, *illarumque vim & ornatum*, *quoad poſſem*, *imitarer ſenſu nihil mutato: tum*, *ut (quoniam interpretabar materiam ſacram) verba adhiberem politioribus Latinorum Patribus uſitata*, *modumque dicendi temperatum*, *& ſacræ magis*, *quam prophanæ Eloquentiæ ſimilem*, *ſi nimirum verba ad religionem pertinentia conſideres*. *Quippe intimam Chriſtianæ pietatis medullam fruſtra quæras exprimere coloribus Ethnicorum veterum*, *ut qui de tantis cœlorum arcanis nec quidem per ſomnium cogitarunt*. Demum Thomaſius in mox laudato Proœmio: *Elocutionis porro eam rationem ſequi optavimus*, *quæ ſacras quam maxime & religioſas actiones deceat*: *quæ nimirum ſtylo ſimplici ab Eccleſia uſitato*, *remotaque aſperitate*, *tota omnino apta ſit excitandæ pietati*, *commovendiſque blanditer affectibus*, *intra humilitatis*, *venerationis*, *ac ſancti cujuſdam tremoris cancellos præ reverentia divinæ Majeſtatis*. *Qua in re quidquid peccatum eſt a me*, *id Lector ignoſcat imperitiæ meæ*. *Quod ſi elegantiora cupiat*, *doctiorem Interpretem inveniat*. Quod a doctiſſimo, ſapientiſſimo, & religioſiſſimo Viro ſui minuendi cauſſa ex Chriſtianæ humi-

Digitized by Google

humilitatis ſenſu dictum eſt, id ipſum nudæ ego veritati obſecutus de mea Interpretatione edico: *Quidquid peccatum eſt a me, id Lector ignoſcat imperitiæ meæ.*

XV. Libro huic nonnullæ adjiciuntur Diatribæ, quæ ad materiam hanc illuſtrandam maxime facere poſſunt. An ita expediret, rem aliquantiſper dubiam mihi fecit quorumdam ſententia, quibus valde placuiſſet, Græcum textum, omni abjecta cunctatione, feſtinantibus typis evulgari; qua celeritate ajebant publicis utilitatibus melius conſultum iri, quam Diatribis, aliiſve id genus Adnotationibus, unde illa retardaretur; ſubdebantque, Cardinalem Thomaſium eximiam ſibi laudem comparaſſe in pluribus Latinorum Officiorum libris ad veterum Codicum fidem edendis, quamvis in illos nec Diſſertationes, nec Commentarios, nec Notas elaboraverit; demum vetera Eccleſiaſticorum Scriptorum monumenta per ſe expetenda, nec ad alliciendos ſtudioſos Lectores extranei fuci ornamento indigere. Vicit tamen aliorum conſilium affirmantium, Diatribis in hoc Volumine locum omnino tribuendum, ut Editio Græci textus, & Latinæ verſionis acceptior, ac proinde utilior prodiret. An vero finem iſtum aſſecutus ſim, tenuitatis meæ conſcius magnopere ambigo. Aliorum erit judicium. Illud tamen exploratiſſimum habeo (quod plures in Operum ſuorum Præfationibus adnotare conſueverunt) cunctis, quæ in hoc litterarum genere proferuntur, pro ſtudio legentium, ac ſtomacho, aut pretium, aut contemtum accedere. Nam ſi quidem æquum, ac ſtudioſum Lectorem invenerint, magni æſtimantur; ſi vero in faſtidioſas aures inciderint, pro nihilo ducuntur.

XVI. Antequam vero ex hac Præfatione manum tollam, officii poſtulat ratio, ut hic etiam loci ampliſſimo Cardinali FRANCISCO BARBERINO ampliſſimas gratias agam ob præſtantiſſimi Codicis uſum mihi liberaliter impertitum ex Bibliotheca ſua innumeris optimorum ſcriptorum exemplaribus inſtructiſſima. Quin ipſi gratiæ habendæ erunt ab omnibus illis, in quos e nova hac Græcorum Officiorum editione ad ejuſdem fidem adornata aliquod utilitatis genus derivabitur. Maximas autem referre debet *Græcia*, *quæ* (ut Te, Eminentiſſime Princeps, iis verbis compellem, quibus olim Leo Allatius Cardinalem Capponium, Vaticanum Bibliothecarium, allocutus eſt, GRÆCIÆ ORTHODOXÆ Scriptores ei offerens) *hoc*

hoc ſe nomine tibi devinctiſſimam confitetur, tamquam quæ nunc tandem magnifica tua liberalitate, quæ ipſa recentiorum Magiſtrorum male feriatis cavillationibus dedidicerat, magno ſuo uſu addiſcit, & acutiſſime perſpicit, quid in re quaque veriſſimum ſit, luciſque tuendæ copiam adipiſcitur. Tibi demum gratiam etiam habebunt (ſi ita fari liceat) ſanctiſſimi Eccleſiæ Græcæ Patres, quorum monumenta Tui Codicis ope ſeu primum evulgantur, ſeu primum cum Latinis communicantur; ac præſertim ſanctus Theodorus Studita, Græcorum Hymnologorum princeps: Ille ipſe, quem Eminentiſſimo Cardinali Franciſco Barberino Propatruo tuo in deliciis inter ceteros Patres fuiſſe, teſtatur Franciſcus Arcudius in Epiſtola, qua Urbano VIII. Theodori Litteras ejuſdem Cardinalis juſſu in inſignioribus tum Romæ, tum aliarum civitatum Bibliothecis conquiſitas, atque tranſcriptas nuncupavit; *idque propter maximam* (Arcudii ſunt verba) *Theodori Studitæ erga Romanam Eccleſiam reverentiam, & cum Apoſtolica Sede conjunctionem*.

Poſtremum (id etiam addo) ſi qua in Græci Textus editione, in Latina Verſione, in Diatribis, non ſatis accurate, aut mature pro rei gravitate nobis exciderint, HÆC OMNIA SANCTÆ ECCLESIÆ CATHOLICÆ APOSTOLICÆ ROMANÆ, CUJUS GRATIA LABOR HIC A NOBIS SUSCEPTUS EST, JUDICIO AC CENSURÆ SUBIICIMUS.

NOI

Digitized by Google

NOI REFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOVA.

AVendo veduto per la Fede di Reviſione, ed Approbatione del P. F. Tommaſo Maria Gennari Inquiſitore nel Libro intitolato: *Officium Quadrageſimale Recognitum, & Caſtigatum &c. cura, & labore P. Angel-Querini Veneti*; non v' eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Principi, e buoni coſtumi, concedemo Licenza a *Giambatiſta Albrizzi Stampatore*, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli Ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. 13. Febraro 1728. M. V.

(Gio: Franc. Moroſini Cav. Reff.
(Andrea Soranzo Proc. Reff.
(Pietro Grimani Cav. Proc. Reff.

Agoſtino Gadaldini Segr.

E A-

ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ
ΠΑΛΑΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ·

GRÆCIÆ ORTHODOXÆ
VETUS OFFICIUM
Sanctæ, & Magnæ Quadrageſimæ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Κάθισμα Ἦχος πλάγιος δʹ.

OΒάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ, καὶ Πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

SABBATO CARNISPRIVII.

CATHISMA *Tonus obliquus* 4.

PRofunditate ſapientię clementer omnia regens, cunctiſque convenientia commoda impertiens, ſolus Opifex, requieſcere fac animas ſervorum tuorum; in te quippe ſpem collocarunt Factore, ac Conditore, & Deo noſtro.

Sti-

Sabbato Carnis privij.

Stichira *Tonus obl. quart. ad modulum, Paradiſus in Edem quondam.*

Chriſtus ſurrexit, ſoluto a vinculis Adamo protoplaſto, & everſo inferorum imperio; defuncti omnes bono animo eſtote, peremta eſt mors, direptuſque ſimul infernus, & Chriſtus crucifixus, atque reſurgens regnavit; ipſe nobis largitus eſt incorruptionem carnis, ipſe exſuſcitat nos, donatque nobis reſurrectionem, necnon gloriâ illâ cũ jucunditate dignos efficit omnes, qui indeclinabili fide fervidam in eo fiduciam poſuerunt.

Simile.

A ſæculo defunctorum, omnium nominatim, qui cum fide vitam piè exegerunt, memoriam hodie peragentes, Fideles, Salvatorem, & Dominum laudibus celebremus, enixè poſtulantes, ut ii in judicij horâ ipſi Deo noſtro terram omnem judicanti bene reſpondeant, dexteram ejus ſtationem cum gaudio conſequentes, in parte juſtorum, & in Sanctorum illuſtri ſorte, dignique cœleſti ejus regno habeantur.

Στιχηρὰ ἦχος πλάγιος δ'. Πρὸς, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ ᾅδου καταλύσας τὴν ἰσχύν. Θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ ᾅδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ἀναστάς. αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκὸς, αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Ὅμοιον.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἁπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ Πιστοὶ, τὸν Σωτῆρα, καὶ Κύριον ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἀπολογίαν ἀγαθὴν δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

σ

Sabbato Carnis privij.

Ὅμοιον.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι βροτοὺς, Σῶτερ, ἐκπριάμενος καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν αἰώνιον παραχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον, Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ ἐν πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, Βασιλεῖς τε, Ἱερεῖς, Ἀρχιερεῖς, μονάστας, καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ, παγγενῆ, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Simile.

Salvator, qui proprio ſanguine mortales redemiſti, ac morte tuâ nos ab amarâ morte vindicaſti, vitamquè ſempiternam reſurrectione tuâ nobis tribuiſti, præſta, Domine, ut omnes piè defuncti, aut in eremis, aut urbibus, aut mari, aut terrâ, aut in omni loco, Reges, Sacerdotes, Præſules, ſolitariè, & ſimul viventes, cujuſvis ætatis, generum omnium, requie donentur, & cœleſte regnum tuum promereantur.

Ὅμοιον.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, Χριστὲ, οὐκέτι ὁ θάνατος κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς, διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ, καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεὸς, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Simile.

Tuâ, Chriſte, è mortuis reſurrectione, non amplius mors piè morientibus dominatur, quare magnopere oramus, ut in habitaculis tuis, & in Abrahæ ſinibus requiem præbeas ſervis tuis, qui ab Adamo uſque ad præſens tibi purè famulati ſunt, patribus, ac fratribus noſtris, amicis pariter, atque cognatis, omni homini, qui fideliter vitam impendit, atque ad te, Deus, multifariam, multiſque modis commigravit eoſque tuo cœleſti regno dignare.

 Ca-

Sabbato Carnis privij.

CANON *gerit Acroſtichiden in Theotocijs, & Triadicis INDIGNI THEODORI.*

ODE I. *ton. obl.* 4.

Canticum promamus.

Chriſtum precemur omnes, eorum, qui à ſeculo obierunt, commemorationē hodie celebrantes, ut ab æterno igne liberet illos, qui in fide, ac ſpe æternæ vitæ obdormierunt.

Profunditate judiciorum tuorum, Chriſte, ſapientiſſimè tu prædefiniſti cujuſque vitæ finis locum, & modum, quare quos in omni regione ſepulcrum operuit, ſalva, ò clementiſſime, in judicio tuo.

Terminos vitæ noſtræ qui poſuiſti, fac ergo, Domine, æternæ lucis filios, eos, qui è vitę nocte evigilarunt, Sacerdotes orthodoxos, & Reges, ac omnem populum tuum.

Quos mare demerſit, & bellum demeſſuit, quos itidem terræ motus compreſſit, atque homicidæ enecarunt, quoſque ignis in cinerem redegit, Fidelium miſerator, in juſtorum parte conſtitue.

Univerſa carnis debita, Salvator noſter, diſſimulans,

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, καὶ Τριαδικοῖς ΤΟΥ ΑΝΑΞΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

ΩΔΗ ά. ἦχος πλάγιος δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστὸν, τελοῦντες μνήμην σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Βάθει τῶν κριμάτων σου, Χριστὲ, πανσόφως σὺ προώρισας ἑκάστου τέλους ζωῆς τὸν τόπον, καὶ τὸν τρόπον, διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει σῶσον, πανοίκτιρμον.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ θεὶς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτὸς, ἡμέρας ἀνεσπέρου υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Οὓσπερ κατεκάλυψεν ὑγρὰ, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονοῦντες, καὶ πῦρ οὓς ἐπέφρωσε, τῶν Πιστῶν ἐλεῆμον, ἐν μερίδι τάξον τῶν δικαίων.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκὸς ὀφλήματα, Σῶτερ ἡμῶν, ἐν πά-

Sabbato Carnis privij.

πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τῆς κριτηρίου σου στῆσον ἀκατακρίτους σοὶ τῷ Κτίστῃ ἀπολογουμένους.

Τριαδικόν) Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Θεοτοκίον) Ὄντως σὺ ἐφάνης Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπόζων τῆς δικαιοσύνης.

ΩΔΗ β'.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω.

Δώσομεν μεγαλωσύνην Κυρίῳ, τῷ τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἀπαρχὴ γενομένῳ ἁπάντων τῶν κοιμηθέντων πιστῶς.

Οὓς ἔθαψε πᾶσα πόλις, καὶ χώρα ἐκ τοῦ αἰῶνος πιστοὺς, εἰς χώραν τῶν ζώντων ἀνάστησον, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὰ πνεύματα τῶν ἐν πίστει τοῦ κόσμου ἐκδημησάντων πιστῶς, Χριστὲ, ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις κατάταξον τῶν δικαίων σκηναῖς.

Εἱρμὸς ἄλλος, Ἴδετε, Ἴδετε,
ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν,
ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ

omnis ætatis, cujuſvis hominum generis, ante tribunal tuum indemnatos ſiſte, tibi Creatori reſpondentes.

Triad.) Tres unius naturæ cano perſonas ex ſemetipſis ſubſiſtentes, ingenitum Patrē, genitum Filium, & Spiritum ſanctū, regnum ſine principio, poteſtatem, Divinitatem unā.

Theotokion) Verè tu apparuiſti Cœlum ſuper terram, majus ſupremo polo, ò innupta Virgo, ex te ſiquidem ortus eſt Sol in mundo, juſtitiæ dominator.

Ode II.

Attende Cælum, & loquar.

Demus magnificentiam Domino, qui incorruptibilis vitæ factus eſt primitiæ omnium in fide mortuorum.

Quos humavit urbs omnis, ac regio a ſæculo fideles, Deus noſter, in regione viventium exſuſcita.

Spiritus illorum, qui in fide è mundo diſceſſerunt fideliter, Chriſte, in cœleſtibus juſtorum habitaculis loca.

Hirmus *alius, Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.*

Videte, videte, quoniam ego

Digitized by Google

Sabbato Carnis privij.

ego ſum Deus veſter, qui juſto judicio vitæ fines conſtitui, qui è corruptione ad incorruptionem omnes in ſpe æternæ reſurrectionis defunctos adſumſi.

Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος πάντας τοὺς κοιμηθέντας ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Cũ tuâ manu omnia, Chriſte adſumſeris, eos, qui in quatuor elementa diſſoluti ſunt, tuo in adventu coagmẽtatos reſuſcita, omnia ſeu ignorantiæ, ſeu ſcientiæ dimittens eis debita.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ τὰ πάντα, Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς διαλυθέντας εἰς στοιχείων τετρακτὺν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου συμπήξας, ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Aſſumti a te, Domine, ex quatuor finibus orbis, qui in fide obierunt, mari, ſeu terrâ, ſeu in fluminibus, fontibus, ſeu lacubus, ſeu puteis, eſca animantibus, volatilibus, & ſerpentibus, omnes quieſcant.

Ο' ἐκ τῶν τεσσάρων, Κύριε, προσλαβόμενος τοὺς πιστῶς θανόντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορὰ θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς, καὶ ἑρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

O terribilem tui ſecundum, Domine, adventum! cùm tanquam in ſpecie fulguris adveniens in terram, creaturam omnem ad judicium excitabis, tunc eos, qui in fide vixerunt, occurrentes tibi adeſſe digneris.

Ω' τῆς φοβερᾶς σου δευτέρας, Κύριε, ἐπιλεύσεως. ὅτε, ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἥκων, ἀναστήσεις πᾶν πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι συνεῖναι καταξίωσον.

Triad. Perfectiſſima unitas, ſumme Deus, in tribus ſubſiſtens, Pater ingenite, Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens, per Filium autem manifeſtate, ſubſtantia

Τελαδικὸν) Υ'περτελεστάτη μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης, βα-

Sabbato Carnis privij.

βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον) Ἄῤῥητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε. πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἁγνεύεις ἐνταυτῷ; πῶς παιδοποιεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός. Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

ΩΔΗ γ'. Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τὸ δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεὸς, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστὲ, τοῖς σοῖς κρίμασιν ἀνάστησον, ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπαχθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς, ὅτι τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσεις.

Τὴν ἀεντάραχον τοῦ βίου θάλασσαν πλεύσαντας, Χριστὲ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου ζωῆς, καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

una,& natura, dominatio,regnum,omnes nos ſalva.

The.) Ineffabile, Virgo Mater, conceptus tui prodigiū! Quomodo enim parturis, & pura ſimul es? quomodo filium procreas, ac viri omnino expers es? Ut novit ſuper naturam ex me decenti novitate genitum Dei Verbum.

ODE III.

Qui firmaſti in manu tuâ.

Eos, qui vitæ curſum in opinione piâ tranſegerunt, dignare, Deus, juſtitiæ coronam induere, boniſque frui ſempiternis.

Quos genus omne piſcium, & volatilium cœli voravit, judiciis tuis in noviſſimâ die cum gloriâ adſtare concede, Chriſte Deus.

Subitâ morte ſublati, fulminibus combuſti, & frigore, ac quavis plagâ exanimati, cùm omnia, Deus, in igne probabis, da, ut requiem conſequantur.

Emenſi ſemper turbatum vitæ mare, Chriſte, digni a te fiant, qui in incorruptibilis vitæ tuæ portum profugiant, orthodoxâ vitâ, ceu gubernaculo, recti.

Tria-

Sabbato Carnis privij.

Triad.) Mente divinam unitatem ad tres perſonas extendens, ſimul atque diviſero, conjungo indiviſa, celeris inſtar fulguris trifariam cùm fulſerit, in unitate ſpectatur.

Theotocion) Incomprehenſibile tui portentum. Namque ſine viro uterum geris, ac pariens, virginitatem tuam ſervas, ò pura; ideo Angelorum multitudo, atque hominum genus in ſæcula te canunt.

Ode IV.

Ex monte umbroſo.

Genitorum, progenitorum, avorum, proavorum, qui ab initio uſque ad poſtrema tẽpora in lege, ac fide bonâ obierunt, Salvator noſter, reminiſcere cunctorum.

Eos, qui in monte, in viâ, in locis, in ſolitudinibus, morte præventi vitam abſolverunt, ſeorſim, & ſimul viventes, juvenes, ſenes cum Sanctis, Dñe, fac habitare.

Eos, qui ex mœſtitiâ, & gaudio præter ſpem advenientẽ vitam in fide ſubitò commutarunt, qui ex felicitate, ſeu ex infortunio defecerunt, requieſcere fac, Salvator noſter, univerſos.

Τριαδικόν.) Νοητικῶς τὴν θείαν μονάδα εἰς τρία πρόσωπα ἁπλῶν, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα, ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς ἐξισολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς ἑνάδα.

Θεοτοκίον.) Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα. πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου, ἁγνὴ, φρουρεῖς τίκτουσα. διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖσε εἰς αἰῶνας.

ΩΔΗ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Πατέρων, προπατόρων, πάππων, καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστίᾳ, πάντων μνημόνευσον, Σῶτερ ἡμῶν.

Ἐν ὄρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τόποις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλύσαι φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικούς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας μετὰ Ἁγίων, Χριστὲ, σκήνωσον.

Ἐκ λύπης, καὶ χαρᾶς ἐλθούσης παρ᾽ ἐλπίδα τοὺς πίστει παραυθὺς ἀλλάξαντας τὸν βίον, εὐημερίᾳ παθόντας, ἢ δυσπραγίᾳ, πάντας ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἡμῶν.

Οὗς

Sabbato Carnis privij.

Οὓς ἀνεῖλε ψὶξ, καὶ ἵππος συναρπάσας, χάλαζα, χιὼν, καὶ ὄμβρος πλεονάσας, οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, ἢ χοῦς συνέσχε, Χριστὲ Σῶτερ ἡμῶν, ἀνάπαυσον.

Quos bolus, aut abripiens ſuſtulit equus, grando, nix, & largus imber, quos later oppreſſit, aut obruit pulvis, Chriſte Salvator noſter, requiem habere concede.

Τριαδικόν) Ξένον, ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη καθ' ἑνὸς προσώπου ἀμερίστως, Πατὴρ γὰρ, Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἷς δὲ Θεός.

Triad.) Mirandum, quòd unum, & tria Deitas, integra in unaquaque perſonâ indiviſìm, Pater enim, Filius, & Spiritus ſanctus ſunt, qui adorantur, attamen ut Deus unus.

Θεοτοκίον) Ἴθυνον ἡμᾶς εὐχαῖς σου κυβερνῶσα κλυδωνιζομένους σάλῳ ἁμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας, Κυριοτόκε, ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Theotocion) Domini Genitrix, nos precibus tuis gubernans, agitatos æſtu peccati, ad ſalutares dirige portus, ab univerſis malis exolvens.

ΩΔΗ έ.

Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματα τῆς παρουσίας σου, ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ode V.

Vigilat mane ſpiritus meus ad te, Deus, quippe lux adventus tui mandata, in ijs igitur mentem noſtram illumina, Domine, deduc in ſemitam vitæ.

Ἑκάστου μνημόσυνα τῶν θανέντων εὐσεβῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν, Πάντας ἀνάπαυσον μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Peragentes, Domine, hodie commemorationem quorumvis a ſæculo piè defunctorum, ad te enixè clamamus, fac ut cum Sanctis tuis omnes quieſcant.

Ἐκ πάσης οὓς ἔλαβες γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν Βασιλεῦσιν, ἐν Ἄρχουσιν, ἢ ἐν Μονάζουσιν ὀρθο-

Quos orthodoxos ex omni progenie, & progenie recepiſti, inter Reges, inter Princi-

Sabbato Carnis privij.

pes, aut Monachos, libera, miſerator, à pœnâ ſempiternâ.

Omnium, quæ formaſti, cōmoda agnoſcens, quos, Domine, ſubitis caſibus ex inſperato vitâ deſtitui permiſiſti, erue, Deus noſter, ab omni ſupplicio.

Salvator noſter, libera omnes in fide defunctos ab igne ſemper urente, & a tenebris atris, à dentium ſtridore, atque à verme irrequietè cruciante, ac ab omni vindictâ.

Triad.) Quæ in uno conſides throno, carens principio, in tribus ſubſiſtens unitas, in diſcrimine unionem, ac rurſus in perſonis unam habens naturam, in unam nos mandatorum tuorum voluntatem coniunge.

Theotoc.) Ignitis Seraphim honorabilior viſa es, ò pura, cùm inacceſſum ijs Jeſum Salvatorem edideris, qui incarnatione maſſam terrigenarum divinam effecit.

ODE VI.

Preſſum excipe me.

Dux vitæ, Deus noſter, qui mortis dolores paſsione tuâ diſſoluiſti, ſervis tuis à ſæculo defunctis requiem elargire

δόξους, οἰκτίρμων, τ̃ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Α'πάντων, ὧν ἔπλασας, τὰ συμφέροντα εἰδὼς, οὓς παρεχώρησας, Κύριε, ἀθρόοις συμπτώματι παρ' ἐλπίδα τεθνᾶναι, ῥῦσαι κολάσεως πάσης, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Πυρὸς ἀεὶ φλέγοντος, καὶ ἐκ σκότους ἀφεγγοῦς, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ σκώληκος ἀλήκτως κολάζοντος, καὶ πάσης τιμωρίας ῥῦσαι, Σῶτερ ἡμῶν, πάντας τοὺς θανόντας πιστῶς.

Τριαδικόν) Ο'μόθρονε, ἄναρχε, τρισυπόστατε μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς συνάψον θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Θεοτοκίον.) Υ'πὲρ τὰ πυρίμορφα Σεραφὶμ ὤφθης, ἁγνὴ, τιμιωτέρα, λοχεύσασα τ̃ τούτοις ἀπρόσιτον Ι'ησοῦν τ̃ Σωτῆρα, σαρκώσει θεώσαντα τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

ΩΔΗ ς'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας τὰς ὠδῖνας πάθει, Α'ρχηγὲ τ̃ ζωῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον.

Τοῖς

Sabbato Carnis privii.

Τοῖς ἀῤῥήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὀσώδεις πνίξεις, μετὰ Ἁγίων, Κύριε, ἀνάπαυσον.

Ii, quos ineffabilibus judiciis necarunt pharmaca, venena, offeæ ſuffocationes, effice, Domine, ut requie una cum Sanctis perfruantur.

Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα γυμνὰ, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε, οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς, ὁ Θεός.

Cùm judicaveris univerſa ante faciem tuam nuda, & aperta, tunc, miſerator Deus, ignoſce ijs, qui fidelem tibi famulatum præſtiterunt.

Τῇ ἐσχάτῃ σου σάλπιγγι σαλπίζοντος τοῦ σοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς ἀνάστασιν ζωῆς ἁπάντων, τότε, Χριστὲ, τοὺς δούλους σου ἀνάπαυσον.

Poſtremâ igitur tubâ Archangelo tuo ad reſurrectionem vitæ univerſorum reſonante, tunc ſervis tuis, Chriſte, requiem impertire.

Ἐξ αἰῶνος οὓς ἔλαβες πιστοὺς ὁ Θεὸς, γένος ἅπαν βροτῶν καταξίωσον, εἰς τοὺς αἰῶνας μετὰ θεραπόντων σου δοξάζειν σε.

Quos fideles à ſæculo recepiſti, Deus, genus omne mortalium, dignos effice, qui cum famulis tuis glorificent te in ſæcula.

Τριαδικόν) Θεαρχία, τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, σὺν τῷ Πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορίᾳ σου συνέχων τὸ πᾶν.

Triad.) Divinus principatus, ter ſanctus, in eodem confidens throno, Pater, Filius, cum Spiritu, Deus meus es tu, omnipotentiâ tuâ continens univerſa.

Θεοτοκίον.) Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλέ σου ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον, ἐκ τῆς ἁγνῆς παιδός, Κύριε ὁ Θεός.

Theotocion) Exortus eſt è radice tuâ flos vitæ, Jeſſe progenitor, exulta ſalvaturus mundum ex purâ puellâ, Domine Deus.

Κοντάκιον Πρὸς τὸ, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Contacium, *ad modulum*, *Virgo hodie.*

Ὁ ἐκ γῆς τὸν ἄνθρωπον τὸ πρό-

Qui primùm è terrâ hominem

Sabbato Carnis privij.

nem explicuiſti, & manibus, clemens, tui ad imaginem formaſti, remiſſionem peccatorum defunctis largire, utpote miſericors, cordium cognitor, ut Dominus mortuorum, atque vivorum.

περον διαπλώσας, καὶ χερσὶ, φιλάνθρωπε, σοῦ κατ' εἰκόνα μορφώσας, ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς μεταστᾶσιν δώρησαι, ὡς ἐλεήμων καρδιόγνωστα, ὡς Δεσπότης νεκρῶν, καὶ ζώντων.

Oecus.

Gemituum lacrymas promamus mortales, atque in timore multo remiſſionem poſcamus, clamantes, Chriſte, eos, qui ad te commigrarunt, in habitaculis tuis, ubi ſemper lux vultus tui nitet, collocans, ne reſpicias, utpote facilè placabilis, eorum peccata, quæ ipſi in mortali, ac corruptibili corpore, ſive ignoranter, ſive ſcienter, Domine, perpetrarunt, tu ſolus etenim facilè miteſcis, ac precibus omnium miſericors es.

Οἶκος.

Δάκρυα στεναγμῶν ἄνθρωποι προβαλλώμεθα, καὶ ἐν φόβῳ πολλῷ ἄφεσιν αἰτησώμεθα, Χριστὲ, ἐκβοῶντες, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὅπου ἐκλάμπει τὸ φῶς ἀεὶ τοῦ προσώπου σου, κατασκηνώσας, ὡς εὐδιάλλακτος, πάριδε αὐτῶν τὰ ἁμαρτήματα, ἅπερ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, Δέσποτα, ἔπραξαν αὐτοὶ ἐν τῷ προσκαίρῳ, καὶ φθαρτῷ, σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις εὐδιάλλακτος, καὶ οἰκτίρμων πρεσβείαις πάντων.

Ode VII.

Qui ab initio terram fundaſti.

Eorum, qui à ſæculo defuncti ſunt, memoriam celebrantes, clamamus, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum.

Eos, qui piè repentè perierunt, & ex jactu quocumque contorto, ferri, ligni, omnigeni lapidis, Deus, in fide

ΩΔΗ ζ'.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Τῶν εὐσεβῶς ἐξ αἰῶνος θανέντων μνημόσυνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς ἐξαπίνης θανόντων, καὶ ἐκ βολῆς παντοδαπῆς ῥιφείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς,

κε-

Sabbato Carnis privij.

κεκοιμημένους πιστούς.

Ἐν τῇ φρικτῇ ἐλεύσει σου, οἰκτίρμων, ἐκ δεξιῶν τῶν προβάτων σου στῆσον τοὺς ὀρθοδόξως σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας, Χριστέ, καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Τριαδικόν.) Οἷα τρισὶν ἡλίοις ἡ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνείσθω, Πατήρ, Υἱός τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἓν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον) Δαυιτικὸν μελῳδοῦμεν σοι ᾆσμα, Ὄρος Θεοῦ, σὲ καλοῦντες, Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος ἐνεύργησεν ἡμᾶς πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

ΩΔΗ η΄.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ὁ ἐκτρέψας πρώην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς ἥλιος, ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστάσεώς σου ποίησον, Κύριε τῆς δόξης, πάντας τοὺς θανέντας ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδήλων, καὶ κρυφίων ὁ γνώστης, ὅταν μέλλῃς ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους τὰ ἔργα, καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρῃς λόγον μετὰ πάντων τῶν πίστει κοιμηθέντων.

defunctos in requiē admitte.

In horribili adventu tuo, miſerator, eos, qui recta ſentientes, tibi, dum viverent, miniſtrarunt, atque ad te; Chriſte, migrarunt, ad tuarum ouium dexteras ſtatue.

Triad.) Solibus tribus ſimilis Deitas, unicâ lucis cōmixtione, celebretur, Pater, & Filius, & divinus Spiritus, unum naturâ, at hypoſtaſibus tria.

Theotoc.) Davidicum tibi, Virgo, concinimus canticum, Mons Dei te nuncupantes, in quo Verbum carne habitans, nos ſpiritaliter in ipſo inſtauravit.

ODE VIII.

Glorificatum in monte ſancto.

Qui è ſepulcro, ſolis inſtar, exoriens, mortis umbram citò effugaſti, Domine gloriæ, reſurrectionis tuæ filios effice univerſos, qui in fide obdormierunt in ſæcula.

Cùm veneris, occultorum, & abſconditorum cognitor, tenebrarū opera, atque cordium noſtrorum conſilia manifeſtare, tunc cum omnibus in fide defunctis ne velis rationem inire.

In-

Sabbato Carnis privij.

Infeſtis caſibus ſubitò ſublatos, & ex vehementi clamore, ac celeri curſu, virgâ, & pugno, atque calce, Domine gloriæ, in fide defunctos dimitte in ſæcula.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiâ, ut triadem perſonis, te colo, Pater, Fili, & beatiſſime Spiritus, regni tui glorifico in ſæcula principio carentem poteſtatem.

Theotoc.) Deipara Virgo, vivi fluminis fons ſignatus appruiſti; abſque viro ſiquidem Dominum cùm genueris, Fidelibus porum immortalitatis miniſtras in ſæcula.

Odæ IX.

Præmonſtratum.

Ubi lætantium eſt habitatio Sanctorum tuorum, omnes, Domine, qui à ſæculo in fide, & ſpe dormierunt, exultare, digneris.

Mortiferis omnis generis fulminibus, divinâ irâ è cœlo demiſſis, tellure diſciſsâ, ſubmergente pelago extinctos, Fideles omnes, Chriſte, in requie conſtituas.

Veneficis morſibus, deglutitis ſerpentibus enecati, ab equis protriti, atque à vicino

Τοὺς θανέντας ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, ἐκ βοῆς τε σφοδρᾶς, καὶ τάχους δρόμου, ῥαπίσματος, πυγμῆς τε, καὶ λακτίσεως, Κύριε τῆς δόξης, πίστει κοιμηθέντας, ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν) Ὡς μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς τριάδα τοῖς προσώποις σὲ σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ῥείθρου ζῶντος πηγὴ ἐσφραγισμένη ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας τοὺς πιστοὺς ποτίζεις τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔνθα εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους ἐν πίστει τε, καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιαθῆναι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνίᾳ θανατικῶν ἐκτριβέντας κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης, πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστὲ, ἀνάπαυσον.

Τοὺς ἐξ ἰοβόλων δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφεων, συμπατήσεως ἵππων, καὶ

ἐκ

ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοὶ λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας, καὶ νεανίσκους, νεωτέρους, ἥβοος παῖδας, * καὶ ἄωρα βρέφη, ἀῤῥενικὴν φύσιν τε, καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, οὓς προσελάβου πιστούς.

* Τουτέστιν, ἀνήβους παῖδας

Ἕκαστον κατ' ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανόντων, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ γενεῶν, καὶ γενεὰς, ἀκατακρίτους παραστῆναί σοι τότε ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, ἀξίωσον.

Τριαδικόν.) Ὁ εἷς ἐν τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως, εἶ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστος, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλεις, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασιν.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου. γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν, παναμώμε.

ſuffocati, & ſtrangulati, qui fide tibi famulati ſunt, requiem obtineant.

Sabbato Carniſprivii.

Ætatem omnem, ſenes, & juvenes, adoleſcentes, ac maturos conjugio pueros, * immaturoſque puerulos, maſculam, atque fœmineam naturam, requieſcere fac, Deus, quos fideles aſſumſiſti.

* *Caute lege; & intellige pueros immaturos conjugio: nam pueri ante uſum rationis decedentes noſtris precibus nõ egent.* Vide Lexica v. Ὦρα.

Singulos nominatim, qui in fide a ſæculo, & generationibus, ac progenie mortui ſunt, in adventu illo tuo indemnatos tibi exhiberi, digneris.

Triad.) Deus unus in trinitate, gloria tibi ſine fine, es enim unuſquiſque Deus, ſed unus naturâ Deus, Pater, Filius, & Spiritus, tribus elucentibus proprietatibus.

Theotoc.) Intelligentiam exſuperat partus tuus; gignis enim eum, qui præexiſtebat, & ineffabiliter lactas mundi altorem, reclinas, qui univerſum continet, Chriſtum ſolum Redemptorem noſtrũ, o labis omnis immunis.

DO-

DOMINICA CARNISPRIVII.

In ſecundum Adventum Domini Noſtri Jeſu Chriſti.

CATHISMA, *ton. obl.* 1.

JUdice ſedente,& Angelis adſtantibus,reſonante tubâ,atque igne exardente, quid ages, anima mea, ad judicium pertracta? tunc ſiquidē mala tua parebunt,& abſcondita tua redarguentur peccata;quare ante finem ad Judicem clama, Propitius eſto mihi, Deus, & ſalva me.

STICHIRA, *Ton.obl.*2.

Ad mod. Omnem deponentes.

Judex juſtiſſime, cum ad juſtum judicium peragendū, ſuper gloriæ tuæ thronū ſedēs,acceſſeris,fluvius igneus ante tribunal tuum terribilis attrahet cunctos,adſtantibus tibi cœli Virtutibus, hominibuſque cum timore judicatis juxta factorum merita; tunc nobis ignoſce, Chriſte, fide te deprecamur,atque,ut

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος α΄.

ΚΡιτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης τί ποιήσεις, ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, καὶ τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ κριτῇ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιότατε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος, ποταμὸς πύρινος πρὸ τοῦ σοῦ βήματος, καταπλήττων ἕλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀνθρώπων κρινομένων τε φόβῳ, καθ᾽ ἃ ἕκαστος ἔπραξε. τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον, Χριστὲ, τῶν σωζομένων, ὡς εὐσπλα-

λα-

Dominica Carnis privii.

σπλάγχνος, πίστει δυσωπούμενός σε.

Ὅμοιον.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις ἀνθρώπων ἔμπροσθεν τοῦ ἀστέκτου βήματος, διηχήσει δὲ ἡ κοιλὰς ἅπασα φοβερῷ βρύγματι τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἁμαρτήσαντας ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα κλαίοντας, οἰκτίρμων, διό σε δυσωποῦμεν, ἀγαθέ, φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνε πολυέλεε.

Ὅμοιον.

Ἠχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ ἐξαναστήσεται τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα φύσις ἅπασα, οἱ καλὰ πράξαντες, ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες, μισθὸν λήψεσθαι, οἱ ἁμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν Ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον τῶν ἠγαπηκότων σε.

Ὅμοιον.

Κλαίω, καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω τὸ πῦρ τὸ αἰώ-

benignus, eorum, qui ſalvi fient, ſorte potiri digneris.

Simile.

Adaperientur libri, revelabuntur opera hominum ante intolerabile tribunal, vallis autem univerſa horribili lacrymarum ſtridore reſonabit, dum cernet peccatores omnes juſto judicio tuo ſempiternis ſuppliciis dimiſſos, & fruſtra plorantes; quare te, miſerator bone, deprecamur, ut nobis te laudantibus veniam tribuas, qui ſolus miſericordiâ excellis.

Simile.

Reſonabunt tubæ, & evacuabuntur ſepulchra, atque univerſa hominum natura cum tremore reſurget; quicumq; bona egerunt, gaudio exultabunt, mercedem expectantes, qui verò mala, contremiſcent, dirè ejulantes, ad pœnam amandati, & ab Electis ſegregati. Domine gloriæ, miſerere nobis, utpote bonus, & effice nos ſortis eorum, qui te dilexerunt, participes.

Simile.

Lugeo, & contriſtor, dum mente volvo ignem æternum,

Dominica Carnis privij.

μοι τοῦτον ὃν γεννᾷ ὁ Πατὴρ πλὴν μητρὸς. παράδοξον τέρας. σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνὴ, Θεὸν ὁμοῦ, καὶ ἄνθρωπον.

ΩΔΗ β′.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς ὁ μάννα ἐπομβρείσας.

Ἴδω σου, ἴδω σου εὐμενὲς πρόσωπον, Χριστὲ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κρίνῃς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡνίκα πάρεισιν Ἀγγέλων μυριάδες, βροτῶν πᾶσα πνοὴ, καθεζομένου σοῦ κριτοῦ.

Ὅτε ὑπὲρ πάντων πάντες εὐθυνῶνται, ὁμοῦ Ἱερεῖς, Ἱεράρχαι, μονασταὶ καὶ μιγάδες, σὺν Βασιλεῦσι, Στρατιῶται, καὶ Σάτραπαι, κολάσεως, Χριστὲ, τότε με ῥῦσαι φοβερᾶς.

Ὅτι τὴν ὀργήν σου οὐχ ὑποστήσεται πᾶς ζῶν, οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ; φεῦ μοι τῷ ταλαιπώρῳ· πῶς οἴσω τότε τὴν δικαίαν ἀπειλήν σου, ὁπότε τὸ φρικτὸν στήσεις κριτήριον, Χριστέ;

Στέναξον, δάκρυσον, ψυχὴ, πρὶν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς ἐκκαλύπτων τὰ ἔργα θριαμβεύων τὰς πράξεις, ἑκάστῳ νέμων κατ' ἀξίαν τῶν πρακτέων στεφάνους, καὶ ποινὰς, διὸ γρηγόρησον ἀεί.

vit? Hunc nimirum gigni Pater abſque matre. Mirabile portentum! Tu etenim, ò pura, Deum ſimul, & hominem genuiſti.

ODE II.

Videte videte, quoniam ego ſum Deus, qui manna pluviæ inſtar emiſi.

Videam, videam benevolam faciem tuam, quâ die abſcondita hominum judicaveris, adſtantibus Angelorum millibus, omnique hominum ſpiritu, ſedente te judice.

Cùm omnes de omnibus rationem repoſcentur, ſimul Sacerdotes, Præſules, ſolitariè, ac in unum degentes, cum Regibus Milites, & Satrapæ, tunc à pœnâ tremendâ libera me, Chriſte.

Quoniam iram tuam vivens omnis nequaquam ſuſtinebit, væ mihi miſero, heu me infelicem, quomodo tunc juſtas minas tuas feram, cùm horribile ſtatues, Chriſte, tribunal?

Ingemiſce, luge, anima, antequam Judex adveniat, opera detegens, publicās actus, ſingulis pro meritorum ratione coronas, ac pœnas diſpertiens, ſemper igitur vigil eſto.

Re-

Dominica Carnis privij.

tiam illam feret? ſed, ſolus benignus Salvator, rex ſæculorum, me per pœnitentiam convertens, antequam finis adveniat, dignum effice miſericordiâ tuâ.

θρωπε Σῶτερ, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τὸ τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας, ἐλεήσόν με.

Ton. obl. 4.

Daniel Propheta, vir deſideriorum, Dei poteſtatem contemplatus, ita exclamavit, Judicium ſedit, & libri aperti ſunt. Cave anima mea: jejunas? ne proximum tuum aſperneris; abſtines à cibis? fratrem tuum noli condemnare, ne igni tradita ardeas, veluti cera, ſed ut Chriſtus ſuum in regnum te abſque impedimento intromittat.

Ἦχος πλάγιος δ΄.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα, Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν. βλέπε ψυχή μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτῃ, βρωμάτων ἀπέχῃ; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς, μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, κατακαῇς, ὡσεὶ κηρός, ἀλλ᾽ ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστὸς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Mane Ton. 1.

Prævіam virtutum principis expiationem adhibeamus, fratres, en ſcilicet præſto eſt, bonorum divitias nobis adducens, comprimit affectionum tumores, lapſoſque Domino reconciliat; eum igitur cum gaudio excipiamus, ad Chriſtum Deum clamantes, Qui è mortuis ſurrexiſti, innoxios nos ſerva; qui te ſolum peccati exſortem collaudamus.

Πρωῒ Ἦχος α΄

Προκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἀδελφοί, τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν, ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα, τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας. διὸ μετ᾽ εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δοξολογοῦντάς σε, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

E-

Dominica Carnis privij.

Ἑσπέρας Ἦχος πλάγιος δ'

Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν, ἡττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγόναμεν. ἀλλ' ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθάρωμεν, πρὸς ἃς ὁ πόλεμος, ἐπεισόδιον τὴν νηστείαν ποιούμενοι, ἐλπίδι χάριτος τὰς καρδίας βεβαιούμενοι, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες, καὶ βρωθήσεται ἡμῖν ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ, καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς ἐγέρσεως, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθὲν σφάγιον, τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοινωνῆσαν ἐν ἑσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου, καὶ σκότος λύων τῆς ἀγνωσίας ἐν τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως.

Ὁ ΚΑΝΩΝ Ἦχος πλάγιος β'

ΩΔΗ α'.

Βοηθὸς, καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν τῆς ἀναῤῥήτου σου παρουσίας φρίττω ἐννοῶν, δεδοικὼς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, Θεέ μου παντοδύναμε.

Ὅτε ἥξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι, καὶ χιλιάσι τῶν Ἀγγελικῶν στρατιῶν Ἀρχῶν, κἀμὲ ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, Χριστὲ, τὸν ἄθλιον, ἀξίωσον.

Veſpere Ton. obl. 4.

Eſcâ avidè captâ, priorem nuditatem ſuſtinuimus, ab amaro guſtu devicti, atque à Deo exules facti ſumus. Verùm ad pœnitentiam regrediamur, ſenſuſque, adverſus quos pugna, expurgemus, jejunii initiamenta facientes, ſpe gratiæ confirmati corda, non cibis, in quibus nil profecerunt ambulantes; veſcemurque Agno Dei in ſacrâ, & ſplendidâ reſurrectionis nocte, qui victima pro nobis oblatus eſt, qui cum Diſcipulis conſuevit ad veſperam myſterii, qui ignorantiæ tenebras lumine ſuæ cognitionis diſſolvit.

Canon *Ton. obl.* 2.

Ode I.

Auxiliator, & defenſor.

Tremendam infandi prorſus adventus tui diem cogitans exhorreſco, pavens prævideo, in quâ præſidebis judicaturus vivos, & mortuos, omnipotens Deus meus.

Cùm inter millia, & millia Angelicarum cœleſtium Poteſtatum aderis DEUS, me quoque miſerum in nubibus tibi, Chriſte, occurrere, digneris.

Dominica Carnis privij.

tenebras exteriores, & tartarum, dirum vermem, pariter ſtridorem dentium, & irrequietum cruciatum, quo ii, qui ſine menſurâ peccarunt, vexabuntur, quique pravo animo te optimum ad iram provocarunt, quorum unus, & primus adſum miſer ego, ſed, ô Judex, utpote benignus, ſalvum me fac miſericordiâ tuâ.

νιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὖθις τε τῶν ὀδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον ὀδύνην μέλλουσαν ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι, καὶ σὲ τὸν ὑπεράγαθον γνώμῃ πονηρᾷ παροργίσασιν, ὧν εἷς τε, καὶ πρῶτος ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, ἀλλά, Κριτά, τῷ ἐλέει σου σῶσόν με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Stichira *ton. obl.* 2.

Recogito diem illam, atque horam, cùm omnes nudi, & veluti noxii, incorrupto judici exhibebimur, tunc vehementer perſtrepet tuba, & commovebuntur fundamenta terræ, mortuiq; reſurgent è monumentis, & omnes æraris unius efficientur, ac abdita cujuſvis parebunt ante te manifeſta, & plangent, atque lugebunt, ibuntque in ignem exteriorem, nunquam pœnitentiam acturi, & cum gaudio, atque exultatione juſtorum pars in thalamum cœleſtem recipietur.

Στιχηρὰ Ἦχος πλάγιος β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλομεν πάντες, γυμνοί, καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ παρίστασθαι, τότε σάλπιγξ ἠχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία πάντες γενήσονται, καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου, καὶ κόψονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέποτε μετανοήσοντες, καὶ ἐν χαρᾷ, καὶ ἀγαλλιάσει ὁ τῶν δικαίων κλῆρος εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Obliquus 2.

O qualis hora tunc, & quàm terribilis dies, cùm ſederit Judex ſuper horrendum thro-

Πλάγιος β'.

Ὢ ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά; ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ, βίβλοι ἀνοί-

γον-

Dominica Carnis privii.

γονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. δεῦτε ἀκούσατε Βασιλεῖς, καὶ Ἄρχοντες, δοῦλοι, καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ, καὶ δίκαιοι, πλούσιοι, καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτὴς, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ; ὢ ποία ὥρα τότε; ἀλλὰ πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχὴ, ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἦχος πλάγιος δ΄.

Ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, ὢ ποῖος φόβος τότε, Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἕλκοντος; τί ποιήσωμεν τότε, οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; ἀλλὰ, μόνε φιλάν-

num libri aperiuntur, & opera redarguuntur, & abſcondita tenebrarum publicantur, Angeli circumcurſant colligentes univerſas gentes. Adeſte, audite Reges, ac Principes, ſervi, & liberi, peccatores, ac juſti, divites, & pauperes, quoniam advenit Judex, qui univerſum orbem judicabit, & quis ſuſtinebit à facie ejus? quando Angeli adſtabunt, arguentes opera, cogitationes, deſideria, & actus nocturnos, atque diurnos, ò qualis hora tunc! verùm antequam finis ſuperveniat, enixè clama, ò anima, Convertere, Deus, ſalva me, utpote ſolus benignus.

Ton. obl. 4.

Poſitis thronis, & patefactis libris, Deoque ad judicium conſidente, heu qualis tunc terror, adſtantibus cum timore Angelis, atque igneo fluvio attrahente! quid agemus tunc, multis criminibus obnoxii mortales? Cùm verò eum audiemus, benedictos Patris ad regnum vocantem, peccatores autem ad ſupplicium dimittentem, quiſnam horribilem ſenten-

Dominica Carnis privij.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους, φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν ἄστεκτον, Κύριε, ὀργὴν πῶς οἴσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαί μου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Τριαδικόν) Τριὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, ἄναρχον φῶς, ἡ μία φύσις ἡ ἐν τριάδι ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον) Ἐβλάστησας, ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα, Θεομῆτορ, τῷ τόκῳ σου.

ΩΔΗ δ'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἐφέστηκεν ἡ ἡμέρα, ἤδη πρὸ

eſto, ò anima, ad occurſum.

Præoccupemus, ploremus, DEO ante exitum reconciliemur; tremendum quippe tribunal, cui univerſi in cervicem reſupini ſiſtemur.

Miſerere, Domine, miſerere mei, ad te clamo, dum ſingulis merita operum redditurus, cum Angelis adveneris.

Intolerabilem judicii tui, Domine, quo pacto feram indignationem, cùm præcepto tuo minimè obaudierim? ſed mihi in horâ judicii veniam concede.

Convertere, ingeme, anima miſera, priuſquam vitæ ſpectaculum ad finem deducatur, priuſquam thalami fores Dominus occludat.

Triad.) Trias ſimplex, increata, principio carens lux, una natura, in triade hypoſtaſum laudata, ſalva nos fide potentiam tuam adorantes.

Th.) Germinaſti, impolluta, ſine ſemine vivens Verbum, in utero tuo incarnatum, haud converſum; Gloria ſit, DEI mater, puerperio tuo.

ODE IV.

Audivit Propheta.

Advenit dies, jam foribus

D inſtat

Dominica Carnis privij.

inſtat judicium (vigiles anima) ubi Reges ſimul, & Principes, divites, atque pauperes congregantur, hominesque ſinguli operibus ſuis convenientia recipient.

Te jubente Monachus, & Pontifex, ſenex, ac juvenis, ſervus, atque dominus, examen ſubibunt, rationem reddent vidua, & virgo, eoque tempore væ omnibus vitæ minimè integris.

Incorruptum judicium tuũ, nil tribunal tuum latet, non Rhetorum fallacias abſcondens ſuada, non teſtium ſimulatio æquitati officiens, in te ſcilicet abſtruſa quæque manifeſtè Deo exhibentur.

Ne veniam in terram lacrymarum, ne videam, Chriſte Salvator meus, tenebrarum locum, neque manibus, pedibuſque meis religatis, extra thalamum tuum projiciar, veſtem incorruptionis coinquinatã gerens maximè miſer.

Cùm peccatores ab juſtis ſeparaveris, mundum dijudicans, ſtatue me inter oves tuas, ab hædis ſecernens, ò clemens, quò vocem illam tuam benedictam intelligam.

θύραις ἡ κρίσις, ψυχή, γρηγόρει, ὅπου Βασιλεῖς ὁμοῦ, καὶ Ἄρχοντες, πλούσιοι, καὶ πένητες ἀθροίζονται, καὶ λήψεται τὰ κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Ἐντάγματι τῷ οἰκείῳ, Μονάζων, καὶ Ἱεράρχης, πρέσβυς, καὶ νέος, δοῦλος, καὶ δεσπότης ἐπαχθήσονται, χήρα, καὶ παρθένος διευθυνθήσεται, καὶ ἅπασιν ἄβαλε τότε τοῖς μὴ τὸν βίον ἔχουσιν ἀνεύθυνον.

Ἀδέκαστός σου ἡ κρίσις, ἀλάθητόν σου τὸ βῆμα, τεχνολογίας οὐ ῥητόρων πιθανότης κλέπτουσα, οὐ μαρτύρων σκῆψις παρακρούουσα τὸ δίκαιον, ἐν σοὶ γὰρ πάντα τὰ κεκρυμμένα τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μὴ ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος, μὴ ἴδω τόπον τοῦ σκότους, Χριστὲ Σωτήρ μου, μὴ δεθῶ χεῖρας, καὶ πόδας μου, ἔξω τοῦ νυμφῶνός σου ῥιπτόμενος, τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας ῥερυπωμένον ἔχων ὁ πανάθλιος.

Ἡνίκα ἀποχωρίσῃς ἁμαρτωλοὺς ἐκ δικαίων, κρίνων τὸν κόσμον, ἐν τῇ τῶν προβάτων σου με σύνταξον, ἀπὸ τῶν ἐρίφων διακρίνων με, φιλάνθρωπε, εἰς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς ἐκείνης τῆς εὐλογημένης σου.

Δ'

Dominica Carnis privij.

Ἀκούων τοῦ τοῦ πλουσίου ἐν τῇ φλογὶ τῆς βασάνου θρηνολογίας, κλαίω, καὶ ὀδύρομαι ὁ ἄθλιος, τῆς αὐτῆς ὑπάρχων κατακρίσεως, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως.

Ἐτάσεως γενομένης, καὶ βίβλων ἀνεωγμένων τῶν πεπραγμένων, τί ποιήσεις, ὦ ψυχὴ ταλαίπωρε, τί ἀπολογήσῃ ἐπὶ βήματος, μὴ ἔχουσα δικαιοσύνης καρποὺς προσάξαι τῷ Θεῷ, τῷ Πλάστῃ σου;

Diviris in flammâ ſupplicii audiens querimonias, lugeo, & doleo infelix, ejuſdem damnationis reus, ac deprecor, ut mei, Salvator mundi, judicii tempore miſerearis.

Inſtituto examine, & apertis libris actorum, quid facies miſera anima? quid ante tribunal repones? cùm tibi minimè ſuppetant juſtitiæ fructus, quos Chriſto, & Conditori tuo afferas.

Τριαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον θείαν Τριάδα, προσκυνουμένην ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Triad.) Filium ex Patre, & Spiritum glorifico, tamquā è ſole lumen, & radium, illum quidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hunc autem per emiſſionem, quoniam emiſſura eſt, coæternam, divinam Trinitatem, quam creatura omnis adorat.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ σὺ ὤφθης, τὸν Υἱὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. Τὸ θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

Theot.) Genito infante, & puritate ſervatâ, Virgo venerāda apparuiſti, ut quæ Deum, & hominem genueris, unum ipſum in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo Mater, auditum omnem, & cogitationem ſtupore percellit.

ΩΔΗ ε΄.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθίζοντα.

Τρόμος ἀδιήγητος, καὶ φόβος ἐκεῖ. ἥξει γὰρ Κύριος, καὶ τὸ

Ode V.

De nocte ſurgentem.

Tremor inexplicabilis, ac timor ibi: veniet ſiquidem

Dominica Carnis privij.

Dominus, & unà cum eo ſingulorum hominum actus, & quiſnam deinceps ſuper ſemetipſum nequaquā lugebit?

Fluvius ignitus conturbat me, abſumit me, vellicat me dentium ſtridor, & abyſſi tenebræ, & quâ ratione, quidve agens propitium Deum efficiam?

Servo tuo ignoſce, ignoſce, Domine, ne quando tradas me ſævis præciſorum Angelorum tortoribus, inter quos nefas eſt requiem ibi ullam obtinere.

Unà illic Princeps, & Dux, dives, plebejus, magnus ſimul, & parvus, ex æquo examen ſubeunt, væ impoſterum ſingulis imparatis.

Relaxa, dimitte, & ignoſce, quæcumque tibi peccavi, neque me coram Angelis igni damnatum, immenſo obruas dedecore.

Triad.) Unitatem naturâ, Trias, te prædico, carentem principio, incomprehēſibilem, dominatricem, regiam, perfectiſſimam unitatem, Deum, & lucem, atq; vitam, gubernatorē mundi.

Theotocion) In tuo, ò pu-

ἔργον μετ' αὐτοῦ ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων, καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν ἑαυτὸν μὴ πενθήσει;

Ποταμὸς ὁ πύρινος ταράττει με, τήκει με, ξέει με τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς, τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου, καὶ πῶς, ἢ τί πεπραχὼς, Θεὸν ἐξιλεώσω;

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, τοῦ δούλου σου, μήποτε δώσῃς με τοῖς πικροῖς βασανισταῖς Ἀγγέλων ἀποτόμων, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνάπαυσιν εὑρέσθαι.

Ἄρχων, καὶ Ἡγούμενος ἐκεῖ ἐν ταυτῷ, πλούσιος, ἄδοξος, μέγας ἅμα, καὶ μικρὸς εὐθύνεται ἐπίσης, οὐαὶ ἑκάστῳ λοιπὸν τῷ μὴ ἡτοιμασμένῳ.

Ἄνες, ἄφες Κύριε, καὶ σύγγνωθι, ὅσα σοι ἥμαρτον, καὶ μὴ δείξῃς με ἐκεῖ, ἐνώπιον Ἀγγέλων, ἐν κατακρίσει πυρὸς, αἰσχύνης ἀπεράντου.

Τριαδικόν.) Μονάδα τῇ φύσει σε, Τριὰς, ἀνυμνῶ, ἄναρχον, ἄληπτον, ἀρχικὴν, βασιλικὴν, ὑπερτελῆ ἑνάδα, Θεὸν, καὶ φῶς, καὶ ζωὴν, Δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.) Ἐν τῇ ὑπὲρ φύ-

σιν

Dominica Carnis privij.

σιν σου κυήσει, σεμνὴ, νόμοι τῆς φύσεως καταλύονται σαφῶς, καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

ΩΔΗ ϛʹ.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐν τῇ φρικτῇ, Χριστὲ, παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ, τοῦ πλάσματός σου.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων ἰσχύς σου, ὦ ψυχή μου.

Ἐκεῖ ὁμοῦ, Ἄρχων, καὶ Ἡγούμενος, πένης, καὶ πλούσιος, ψυχὴ, οὐ πατὴρ ἰσχύων, οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, οὐ λυτρούμενος ἀδελφὸς τῆς καταδίκης.

Ἆρον τὸ σὸν, μὴ ἀκούσω, Κύριε, ἀποπεμπόμενος ἐκ σοῦ, μὴ δὲ τὸ Πορεύου εἰς πῦρ κατηραμένε, ἀλλὰ τῆς ἐκταίας φωνῆς τῶν δικαίων.

Ἄδου πυλῶν λύτρωσαί με, Κύριε, χάους, καὶ ζόφου ἀφεγγοῦς, ἐκ καταχθονίων, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, ἐξ ἁπάσης ἄλλης ποινῆς τῆς αἰωνίου.

Τὸ φοβερὸν, ψυχὴ, λογοθέ-

ra, ſupra naturam conceptu palam reſoluta ſunt naturæ jura, etenim abſque ſemine paris genitum ex Patre ante ſæcula Deum.

Ode VI.

Clamavi in toto corde meo.

In tremendo, Chriſte, adventu tuo, cùm è cœlis apparueris, ac poſiti erunt throni, librique adaperti, parce, parce tunc figmento tuo, Salvator.

Ibi, Deo judice, nihil ad opitulandum valet, non ſtudium, non ars, non gloria, non amicitia, niſi operum virtus, ò anima mea.

Ibi Princeps ſimul, & Dux, inops, ac dives, ò anima, non pater prævalens, non mater ſuppetias ferens, non frater eripiens è damnatione.

Ne à te, Domine, rejectus, audiam, Tolle, quod tuum eſt, neque, Vade in ignem maledicte, ſed deſiderabilem juſtorum vocem.

A portis inferi libera me, Domine, è tenebris, & atrâ caligine, ab inferioribus terræ, ab igne inextincto, ab omni alio æterno ſupplicio.

Cogitans, anima mea, tremen-

Dominica Carnis privij.

mendum repoſcendæ à judice rationis tempus, horreas exinde, collige rationes, ne æternis vinculis damneris.

Triad.) Triadicæ unitatis Deitatem laudo, Patrem, & Filium, & divinum Spiritum, unius principatus poteſtatem, tribus diſcreti proprietatibus.

Theotocion.) Porta tu es, ei tantùm pervia, qui ingreſſus, & egreſſus, clauſtra minimè ſolvit virginitatis, ô pura, Jeſus plaſtes Adami, & Filius tuus.

Contacium *Ton.* 1.

Cùm veneris, Deus, cum gloriâ ſuper terrã, & contremiſcent univerſa, igneus autem fluvius ante tribunal attrahet, librique aperientur, atque abdita evulgabuntur, tunc ex igne inextincto libera me, & ad dexteram tuam ſtatuere digneris, judex juſtiſſime.

Oecus.

Horribile tribunal tuum, optime Domine, animo verſans, diemque judicij, horreo, & expaveſco, meâ conſcientiâ me ipſum redarguẽte, cùm ſedebis ſuper thro-

σιον ἐννοημένη τῦ κριτοῦ, φρίξον ἀπ' ἐντεῦθεν, ἑτοίμασον τὸ λόγον, μὴ καταϰριθήσῃ δεσμοῖς τοῖς αἰωνίοις.

Τριαδικόν.) Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα ὑμνῶ, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιῃρημένης τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Θεοτοκίον.) Πύλη σὺ εἶ, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ εἰσελθὼν, καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, ἁγνὴ, τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας Ἀδὰμ, καὶ ὁ Υἱός σου.

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω, καὶ πτοοῦμαι, ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι

ἐπὶ

ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης. μέγα μὲν ἠχήσει τότε πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι, διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, Κριτὰ δικαιότατε.

ΩΔΗ ζ΄.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

Προσπέσωμεν, καὶ προσκλαύσωμεν πρὸ τῆς κρίσεως, Πιστοί, ἐκείνης, ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, ἄστρα πίπτουσι, καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, ἵνα ἵλεων εὕρωμεν εἰς τέλος τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἀδέκαστος ἡ ἐξέτασις, φοβερά ἐστιν ἐκεῖ ἡ κρίσις, ὅπου κριτὴς ἀλάθητός ἐστιν, ὅπου πρόσωπον οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν, ἀλλὰ φεῖσαί μου, Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ὁ Κύριος κρῖναι ἔρχεται, τίς ἐνέγκει ὀπτασίαν αὐτοῦ; φρίξον, ψυχὴ ἀθλία μου, φρίξον, καὶ ἑτοίμασον ἐξόδου τὰ ἔργα σου, ἵνα ἵλεων, εὔσπλαγχνον εὑρήσῃς αὐτὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον πῦρ ταράττει με,

num tuum, & examen inſtitues, tunc peccata negare, nemo valebit, veritate convictus, & timore detētus; vehementer ſiquidem gehēnæ tunc ignis reſonabit, peccatores autem ſtridebunt, quare miſerere, obſecro, ante finem, & ignoſce mihi, judex juſtiſſime.

O d e VII.

Peccavimus, injuſtè egimus.

Procidamus, ploremus, Fideles, ante judicium illud, cùm cœli peribunt, ſtellæ cadent, & univerſa terra commovebitur, ut in extremo fine propitium inveniamus Patrum Deum.

Incorruptum examen, tremendum eſt ibi judicium, ubi nulla res eſt, quæ judicem lateat, ubi nulla propter munera acceptio perſonę, ſed ignoſce mihi, Dñe, & libera ab irâ tuâ omni terribili.

Dominus ad judicandum venit, quiſnam aſpectum ejus ſuſtinebit? horreſce, anima mea infelix, horreſce, para exitus tui opera, ut propitium, miſericordem invenias ipſum, Patrum Deum.

Turbat me inextinguibilis

Dominica Carnis privij.

Digitized by Google

Dominica Carnis privii.

lis ignis, ſæviſſimus vermium morſus, terreficit me animabus exitialis infernus, neque tamen omnino bene compungor, verùm Domine, Domine, me ante exitum timore tuo confirma.

Triad.) Tres, unum ſubſtantiâ, & illud unum ſecundùm perſonas, tres, hi Pater, Filius, & Spiritus, una potentia, conſilium, & operatio, unus Deus ter ſanctus, imperium unum maximè monarchicum.

Theotocion.) E thalamo ventris tui, innupta, procedit Chriſtus ſpecioſiſſimus, uti Rex circumdatus divinitus intextam purpuram, myſtico tui puriſſimi ſanguinis colore oblitam, & terræ dominatur.

ODE VIII.

Quem cœlorum exercitus glorificant.

Terribilis tui, Domine, ſecundi adventus animo verſans occurſum, timeo minas tuas, iram tuam expaveſco, Salva me, clamo, ex illâ horâ in ſæcula.

Te Deo cuncta judicante, quiſnam terrigenarum, affectibus obnoxius, ſuſtinebit?

ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, ᾅδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με, δ᾽ ἀκατάνυκτος οὐδ᾽ ὅλως δὲ γίνομαι, ἀλλὰ, Κύριε, Κύριε, πρὸ τέλους με, στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία, ἓν οὐσιότητι, καὶ τὸ ἓν, προσώποις τρία ὑμνῶ, ταῦτα Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία δύναμις, βουλὴ, καὶ ἐνέργεια, εἷς Θεὸς ὁ τρισάγιος, βασίλειον ἓν μοναρχικώτατον.

Θεοτοκίον.) Προέρχεται ὡραιότατος ἐκ θαλάμου τῆς γαστρός σου Θεὸς, ὥσπερ Ἄναξ πὼρ ἠμφιεσμένος θεοΰφαντον ἁλουργίδα βαφῆς μυστικῆς τῶν παναγνων αἱμάτων σου, ἀνύμφευτε, καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

ΩΔΗ ή.

Ὃν στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν δοξάζουσι.

Τῆς φοβερᾶς δευτέρας σου, Κύριε, παρουσίας ἐννοῶν τὴν ὑπαντὴν, τρέμω τὴν ἀπειλὴν σου, φοβοῦμαι τὴν ὀργὴν σου, Ταύτης με τῆς ὥρας, κραυγάζω, σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεοῦ κρίνοντος τὰ σύμπαντα τίς ἐνέγκοι γηγενῶν, ὢν πειραπαθής; ἄσβεστον πῦρ γὰρ

τότε

Dominica Carnis privij.

τότε, καὶ σκώληξ βρύχων μέγα, τοὺς κατακριθέντας συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

tune etēim inextinctus ignis, atque vermis ſæviter mordens, damnatos torquebunt in ſæcula.

Πᾶσαν πνοὴν ἡνίκα προσκέκλησαι, τοῦ δικάζειναι, Χριστὲ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μέγας ὁ φόβος τότε, μεγάλη ἡ ἀνάγκη, μόνων βοηθούντων τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Spiritum omnem cùm ad judicium cōvocaveris, Chriſte, in unum, magnus tunc terror, fatalis neceſſitas, ſolis operibus auxilium ferentibus in ſæcula.

Πάντων κριτὰ, Θεέ μου, καὶ Κύριε, ἀκούσομαί σου φωνῆς τότε δικτικῆς, ἴδω σου φῶς τὸ μέγα, ἀθρήσω τὰς σκηνάς σου, βλέψω σου τὴν δόξαν, γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Judex univerſorum, Deus meus, & Dominus, audiam deſideratam vocem tuam, videam lumen tuum magnum, aſpiciam tabernacula tua, cernam gloriam tuam, gaudio exultans in ſæcula.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ᾽ οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ᾽ οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία ἐν τρισὶ προσώποις, καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα.

Triad.) Deum unum ſecundùm ſubſtantiam colo, tres hypoſtaſes prædico diſcretim, alias, non alienas, quippe Deitas una Pater ſcilicet, Filius, & Spiritus Divinus, in tribus perſonis.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Theot.) E ſplendido utero tuo, pura, uti ſponſus è thalamo, procedens emicuit Chriſtus, lux magna habitantibus in tenebris, etenim juſtitiæ Sol reſplendens orbem illuminavit.

ΩΔΗ Θ΄.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἁμαρτω-

ODE IX.

Conceptûs abſque ſemine.

Dominus venit, ut pecca-

E to-

Dominica carnis privii.

toribus pœnas, juſtis ſalutem afferat, horreamus, lugeamus, & diem illam conſideremus, quà occulta, & abdita hominum detegens, digna rependet.

Timuit, tremuitque Moyſes, cùm te à retro vidiſſet, quomodo autem faciem tuam intueri, tunc ego miſer ſuſtinebo, cùm è cœlo veneris? ſed parce mihi, miſericors, propitio vultu tuo reſpiciens

Expavit Daniel horam diſcuſſionis, quid agã, Dñe, ego miſer, ad diem illam tremendam accedens? ſed præſta mihi ante finem, gratam tibi ſervitutem ſervire, tuumque regnum adipiſci.

Ignis, & vermis inſtruitur, lautè apparatur lætitiæ gloria, quies, lumen nunquam occidens, gaudium juſtorum, & quiſnam ita beatus, ut priores pœnas effugiat, & poſtrema conſequatur?

Ne me avertat à facie tuâ, Domine, furor iræ tuæ, neque vocem audiam maledictum in ignem dimittentem, ſed ingrediar in gaudium thalami tui incorrupti & ipſe tunc cum Sanctis tuis.

λὺς κολάσασθαι, δικαίους σῶσαι, φρίξωμεν, θρηνήσωμεν, καὶ λάβωμεν αἴσθησιν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τὰ ἄδηλα, καὶ κρυπτὰ ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Ἔμφοβος, καὶ ἔντρομος Μωσῆς ἰδών σε γέγονεν ἐκ τῶν ὀπίσω, πῶς δὲ ὑποστήσομαι τὸ πρόσωπόν σου βλέπων τότε ἐγὼ ὁ τάλας; ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλὰ φεῖσαί μου, οἰκτίρμων, ἐν ἱλέῳ σου προσβλέμματι.

Δανιὴλ πεφόβηται τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, ἐγὼ τί πάθω, ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενος ὁ δύστηνος, Κύριε, τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; ἀλλά μοι δίδου πρὸ τέλους τῆς εὐαρέστως σοὶ λατρεῦσαι, καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἑτοιμάζεται, ὁ σκώληξ, εὐτρεπίζεται τῆς εὐφροσύνης ἡ δόξα, ἡ ἄνεσις, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἡ χαρὰ τῶν δικαίων, καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν τιμωρίας τῶν προτέρων, κληρωσάμενος τὰ δεύτερα;

Μή με ἀποστρεψάτω τοῦ σοῦ προσώπου, Κύριε, θυμὸς ὀργῆς σου, μὴ δὲ εἰσακούσομαι φωνῆς καταραμένον εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς χαρὰν τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος κἀγὼ τότε σὺν Ἁγίοις σου.

Τεια-

Digitized by Google

Dominica Carnis privij.

Τριαδικόν.) Μόνου μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνον μόνου φῶς, φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, ὦ Τριὰς, μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Triad.) Unici unicus genitor, unigeniti Filii Pater, & unicus unici ſplendor, lucis repercuſſio, atque unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dominus de Domino, ò Trias, unitas ſancta, ſalva me, theologicè te explicantem.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

Theot.) Prodigium partus tui, ò omnino irreprehenſibilis, obſtupefacit me; quomodo enim concipis abſque ſemine incomprehenſibilem, dic, quomodo virgo es, cum genueris, ut mater? Quod ſupra naturam eſt, fide capiens, genitum adora, nam quæcumque vult, ea facere potis eſt.

Feria II. Tyroph.

FERIA II. TYROPHAGI.

Mane, Stich. Idiomelon ton. 3.

Utile eſt omni tempore jejunium eligentibus, & capeſſentibus ipſum, nil ſiquidem adversùs jejunantem audent Dæmonum aſtus, quin & cuſtodes vitæ noſtræ Angeli nos per jejunium expurgatos ſtudioſiùs tutantur.

Veſpere, ton. obl. 4.

E peccatorum noſtrorum inquinamentis per jejunium expiari feſtinemus, atque per miſericordiam, & humanitatem erga pauperes, ingredi thalamum Sponſi Chriſti, qui magnas nobis miſericordias largitur.

TRIODIUM. *Ton. 1.*

ODE I.

Parta victoriæ canticum.

Advenit nunc, ver deſignans, præpurgatrix hebdomas hæc ſacrorum jejuniorum omnino veneranda, corporibus, & animabus omnium lucem miniſtrans.

En reſerata eſt pœniten-

ΤΗ Β΄ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Πρωΐ, στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος γ΄.

Πάντα τὸν χρόνον ἡ νηστεία ὠφέλιμος ἐστὶ τοῖς αἱρουμένοις, καὶ ποιοῦσιν αὐτήν, οὔτε γὰρ ἐπήρεια Δαιμόνων κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος, ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι φιλοπονώτερον παραμένουσι τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Ἑσπέρας· ἦχος πλάγιος δ΄.

Διὰ νηστείας καθαρθεῖσαι ἀποδύσωμεν τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ δι' ἐλέους, καὶ φιλανθρωπίας τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος α΄

ΩΔΗ α΄

Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα ἤγ[illegible]ν αὕτη ἡ νῦν προκαθάρσιος ἑβδομὰς, ἡ πάνσεπτος τῶν ἱερῶν νηστειῶν, τὰ σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς πάντων φωτίζουσα.

Ἰδοὺ προηνέῳκται τὸ μετανο-

νοίας ἡ θύρα, φιλόθεοι, δεῦτε οὖν, σπουδάσωμεν, τοῦ εἰσελθεῖν δι᾽ αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστὸς, ὡς ἀναξίοις, ἡμῖν.

Ἁγνείαν, ἐγκράτειαν, καὶ σωφροσύνην, ἀνδρείαν, καὶ φρόνησιν, προσευχὴν, καὶ δάκρυα κτησώμεθα, ἀδελφοὶ, δι᾽ ὧν ἐγγίγνεται ἡμῖν δικαιοσύνης ὁδός.

Τριαδικόν) Ἀσύγχυτε, ἄκτιστε, Τριὰς ἁγία, μονὰς ὑπεράγαθε, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενὲς, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πιστῶς ἀεὶ περίσωζε.

Θεοτοκίον) Νενίκηνται, πάναγνε, ἐν σοὶ οἱ ὅροι, Παρθένε, τῆς φύσεως, μένεις γὰρ τέξασα ἄνευ ἀνδρὸς τὸν Θεὸν, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, σεμνὴ πάλιν ἀπήμαντος.

ΩΔΗ η'.

Τὸν ἐν Σινᾷ τῇ βάτῳ καιομένην
ἄφλεκτον διαφυλάξαντα, καὶ
τοὺς παῖδας ἐν μέσῳ καιο-
μένης φλογὸς δροσίσαν-
τα ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Δεῦτε, προκαθαρθῶμεν, ἑβδομὰς γὰρ σήμερον ἡ προκα-

tiæ janua, Dei amatores, adeſte igitur, alacriter ipſam ingrediamnr, priuſquam à Chriſto nobis, velut indignis, claudatur.

Puritatem, abſtinentiam, & modeſtiam, & fortitudinem, ac prudentiam, orationes, & lacrymas, comparemus, fratres, per quæ patet nobis juſtitiæ ſemita.

Triad.) Inconfuſa, increata, Trias ſancta, optima unitas, Pater, & Filius, & Spiritus genere conjunctus, te fide adorantes tuere ſemper incolumes.

Theotocion.) In te, puriſſima Virgo, ſuperati ſunt naturæ fines, abſque viro etenim Deum enixa, manes caſta, ut ante partum, & rurſus illæſa.

ODE VIII.

Eum, qui in Sina incombuſtum
ſervavit rubum ardentem,
pueroſque in medio ferven-
tis flamma rore perfu-
dit, Laudate, bene-
dicite populi, & ſu-
perexaltate in
ſæcula.

Adeſte, præviam purgationem adhibeamus, acceſſit

ſi-

Feria II. Tyroph. ſiquidem hodie hebdomas præpurgatrix, extra univerſi temporis decimas, poſt quam ordinata ſunt primitus ab Apoſtolis jejuniorum initia.

θαῤῥσιμος ὑπεισέδυ, τῆς δεκάτης τοῦ χρόνου παντὸς ὑπάρχουσα ἐκτὸς, μεθ᾽ ἣν τῶν νηστειῶν ἡ ἀρχὴ τέτακται ἀρχῆθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων.

Ne corpori ſaginando, neque ciborum deliciis incumbamus, mortales, imò verò parcimoniâ ipſum pinguefaciamus, quò ſemper in pugnis cum adverſario, animæ junctus prævaleat.

Μὴ θρέψωμεν τὸ σῶμα, μηδὲ ἐκθηλυνώμεν ἐν τοῖς ἐδέσμασιν, ἀλλὰ μᾶλλον δι᾽ ὀλιγοδείας αὐτὸ πιάνωμεν, βροτοὶ, ἵνα πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀεὶ τοῦ ἀντικειμένου σὺν τῇ ψυχῇ ἰσχύσει.

Jejunemus jejunium purum, acceptabile, & irreprehenſibile, ò fratres, ne ad contentiones jejunantes, donum noſtrum Deo offeramus, ſed in æquitate multâ, hac etenim ratione ſacrum jejunium honoratur.

Νηστεύσωμεν νηστείαν καθαρὰν, εὐπρόσδεκτον, καὶ ἄμωμον, ἀδελφοὶ, μὴ εἰς μάχας νηστεύοντες, τὸ δῶρον ἡμῶν προσφέρωμεν Θεῷ, ἀλλ᾽ ἐν εὐνομίᾳ πολλῇ, οὕτω γὰρ τιμᾶται ἡ ἱερὰ νηστεία.

Triad.) Triadem ſanctiſſimam, Fideles, rectè ſentiẽtes glorificemus, ipſam in tribus proprietatibus, & naturâ unâ adorantes, Pater, Filius, & Spiritus vivens, hæc enim eſt Deus univerſorum.

Τριαδικόν.) Τριάδα παναγίαν ὀρθοδόξως οἱ Πιστοὶ δοξάσωμεν, προσκυνοῦντες αὐτὴν ἐν χαρακτῆρσι τρισὶ, καὶ φύσει τῇ μιᾷ, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, αὕτη γὰρ ὑπάρχει ὁ Θεὸς τῶν ἁπάντων.

Theot.) Ut ſalutis januam, portumque tranquillum, & murum infractum, te, ſancta Maria, Deipara pura, ſemper detinentes, nihil prorſus hoſtes nobis infeſtos, corporeos, & incorporeos formidamus.

Θεοτοκίον.) Ὡς πύλην σωτηρίας, καὶ λιμένα ἄκλυστον, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, σὲ, ἁγία Μαρία, Θεοτόκε ἁγνὴ, κατέχοντες ἀεὶ, ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ἐνσάρκους, ἀσάρκους οὐδ᾽ ὅλως δεδιῶμεν.

ΩΔΗ

Feria II. Tyroph.

ΩΔΗ θʹ

Φωτίζου, Φωτίζου.

Ἡ πρώτη νηστεία τῆς προκαθάρσεως ἡμῶν τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων σήμερον ἀνέτειλε, τὸ ἱερὸν, καὶ σεπτὸν τοῦ Χριστοῦ πάθος ἡμῖν, ὡς φῶς, πλαυγοῦσα ἐν ταῖς καρδίαις, φιλόθεοι.

Τὸ πάσχα τὸ πάλαι ἐπιτελῶν ὁ Ἰσραὴλ, ὁλοκαύτωμα θεῖον προβάτου κατήσθιε, νῦν δὲ ἡμεῖς πάσχα τὸ νοητὸν, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔγερσιν τελοῦντες, αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐσθίομεν.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου ἡ νεολαία τῶν Πιστῶν τῇ νηστείᾳ, καὶ τέρπου, ἰδοὺ ἠνέῳκται ὁ τῆς φαιδρᾶς μετανοίας καιρὸς, πάντας καλῶν εἰς τὴν βασιλείαν Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ ἡμῶν.

Τριαδικόν.) Νοῆσαι οὐδ' ὅλως, ἢ ἑρμηνεῦσαί σου, Τριὰς, τὴν ὑπέρλαμπρον αἴγλην ἅπας νοῦς ἰσχύει βροτῶν, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὡς ἀστραπῆς τάχος ὂν, φωτίζεις τοὺς νόας τῶν προσκυνούντων σε.

Θεοτοκίον.) Ἰδοὺ σὲ τιμῶμεν, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀφράστως

ODE IX.

Illuminare, Illuminare.

Primum jejunium præviæ expiationis animarum, & corporum noſtrorum ortum eſt hodie, ſpargens in cordibus noſtris, Dei amatores, ſacræ, & venerandæ Chriſti paſſionis, luminis inſtar, largum ſplendorem.

Paſcha celebrans olim Iſrael, divinum ovis holocauſtum comedit, nunc verò nos ſpirituale paſcha, Chriſti reſurrectionem celebrantes, ejus corpus manducamus.

Lætare, exulta, Fidelium juventus, propter jejunium, & gaude, en etenim hilaris pœnitentiæ tempus apparet, ad regnum Chriſti DEI noſtri viventis cunctos invitans.

Triad.) Nulla hominum mens intelligere, omnino valet, aut explicare tuum, Trinitas, ſplendidiſſimum fulgorem, Pater, Fili, & Spiritus vivens, celeris enim fulguris inſtar, adorantium te mentes illuminas.

Theot.) Ecce hominum genus, te, Virgo mater Maria, honoramus, quippe ineffa-

Feria II. Tyroph.

fabiliter genuiſti Factorem, & Deum univerſi, qui è patriâ maledictione mundum, & eos, qui ſunt in mundo, liberavit.

γὰρ ἔτεκες τὸν Ποιητὴν, καὶ Θεὸν τοῦ παντὸς, τὸν τῆς ἀρᾶς τῆς πατρῴας κόσμον, καὶ τοὺς ἐν κόσμῳ ῥυσάμενον.

FERIA III. TYROPHAGI.

ΤΗ Γ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Mane Stichiron Agiopoliticum Ton. 3.

LÆto animo amplectamur jejunium, ò populi, advenit ſiquidē ſpiritualium certaminum exordium, abjiciamus carnis mollitudinem, animæ chariſmata augeamus, compatiamur, ut ſervi Chriſti, quò, tamquam filii Dei, conglorificemur, animaſque noſtras Spiritus ſanctus in nobis inhabitans illuminabit.

Πρωῒ στιχηρὸν ἁγιοπολιτικὸν ἦχος γʹ.

Ἀσμένως, λαοὶ, τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα, ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχὴ, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν, ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐν ἡμῖν οἰκῆσαν, φωτίσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Veſpere Ton. 1.

Alacriter excipiamus, Fideles, divinitus inſpiratum jejunii nuncium, ut olim Ninivitæ, itemque meretrices, & publicani ab Joanne pœnitentiæ prædicationem acceperunt. Præparemur per abſtinentiam ad par-

Ἑσπέρας, ἦχος αʹ.

Περιχαρῶς δεξώμεθα, Πιστοὶ, τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς νηστείας, ὡς πρώην οἱ Νινευῖται, καὶ αὖθις πόρναι, καὶ τελῶναι τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα παρὰ τοῦ Ἰωάννου. δι' ἐγκρατείας ἑτοιμασθῶμεν πρὸς μετουσίαν τῆς ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικῆς ἱερουργίας, διὰ

Fer. III. Tyroph.

διὰ δακρύων προκαθαρθῶμεν τοῦ ἐν αὐτῇ θείου νιπτῆρος, προσδεξώμεθα ἰδεῖν τὴν τοῦ τυπικοῦ ἐνταῦθα πάσχα τελείωσιν, καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν, παρασκευασθῶμεν εἰς προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ, καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν, Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος α΄
ΩΔΗ β΄.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς ἑκὼν καταβέβηκεν ἐπὶ τῆς γῆς, κλίνας οὐρανοὺς καὶ γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώζῃ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ αἴγλη, τὸ ἐγκρατὲς ἡμῶν φαιδρῶς λαμπρῦναι σπουδάσωμεν, μή τις ὀφθῇ ξένος τοῦ φωτὸς αὐτῆς, ἀλλὰ σπεύσωμεν, ὡς ἀφθαρσίας χιτῶνα ἀμφιάσασθαι.

Πέπτωκεν ὁ Ἀδὰμ μὴ νηστεύσας βλαστήματος φθοροποιοῦ, καὶ γέγονεν ἄποικος τῆς νοερᾶς δόξης, καὶ ζωῆς, ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, καὶ δερματίνους χιτῶνας ἐνδυσώμεθα.

ticipationē Dominici in Sion ſacrificij, priùs lacrymis, quàm divinâ ejus lotione purgemur, petamus typici ibi paſchatis conſummationem, & veri demonſtrationem intueri, parati ſimus ad crucis, & reſurrectionis Chriſti Dei adorationem, clamantes ad ipſum, Ne confundas nos ab expectatione noſtrâ, ò clemens.

TRIODIUM, *Ton. 1.*
ODE II.

Attende cœlum, & loquar, quoniam Verbum Patris volens deſcendit ſuper terram inclinatis cœlis, & factus eſt homo, ut hominem ſalvaret, utpote amator hominum.

Illuxit abſtinentiæ fulgor, abſtinentiam noſtram illuſtrem reddere, alacriter enitamur, ne quis ab ejus luce alienus appareat, ſed feſtinemus, incorruptionis veluti veſtem nobis circumdare.

Cecidit Adam, à germine lethifero minimè jejunans, & ab intellectuali gloriâ, atque vitâ exulavit, nos verò jejunemus, tunicisque pelliceis induamur.

Digitized by Google

Fer. III. Tyroph.

Clauſa olim propter eſcam Adamo janua, patet ad excipiendos Adami poſteros, alacres impoſterum fauſto omine jejunemus, ut vitâ æternâ potiamur.

Evitemus, fratres, Phariſæi faſtum, humiliemur, Publicani exemplum ſequuti, vitamque puram DEO afferamus jejunantes, ne damnemur, tamquam ſuperbi.

Theot.) Evaſiſti mediatrix hominum, atque Dei, pura Dei ſponſa Maria, & per te rurſus Edem inhabitantes, Gloria puerperio tuo, ſola Mater virgo, clamamus.

ODE VIII.

Pueri regia menſa cibis minimè contaminati, hilares quondam ignem ingreſſi ſunt, & rore recreati, è fornace alacriter pſallebant, Benedicite opera.

Qui ad corruptionis menſam præcepti jacturam fecimus, ex rebellis adverſarii cõſilio, Adami poſteri, unà ſimul ſincerè jejunemus, alacriter clamantes, Benedicite opera.

Jejunium, virtutum arcem,

Ἤνοικται διὰ βρώσεως πάλαι ἀποκλῃσθεῖσα τῷ Ἀδὰμ πύλη, προσδέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, σπεύσαντες λοιπὸν αἰσίως νηστεύσωμεν, ἵνα ζωῆς αἰωνίου ἐπιτύχωμεν.

Φύγωμεν Φαρισαίου τὸ καύχος, ταπεινωθῶμεν, ἀδελφοὶ, Τελώνην μιμούμενοι, καὶ τῷ Θεῷ βίον καθαρὸν νηστεύσαντες οἴσωμεν, ἵνα μὴ κατακριθῶμεν, ὡς ὑψαύχενοι.

Θεοτοκίον.) Γέγονας μεσιτεία ἀνθρώπων, καὶ Θεοῦ, ἁγνὴ Μαρία Θεόνυμφε, καὶ διὰ σοῦ πάλιν τὴν Ἐδὲμ οἰκοῦντες, κραυγάζομεν, Δόξα τῷ τόκῳ σου, μόνη Μητροπάρθενε.

ΩΔΗ η΄.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες παῖδες βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησάν ποτε, καὶ ἐκ φλογὸς δροσιζόμενοι προθύμως ἔψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Τὸ τῆς ἐντολῆς προδόντες χρῆμα οἱ ἐξ Ἀδὰμ τραπέζῃ φθορᾶς, ἐκ παρηκόου ἐχθροῦ συμβουλῆς, εἰλικρινῶς συνηστεύσωμεν, προθύμως κράζοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ἀκρόπολιν, καὶ βα-

Fer. III. Tyroph.

βασιλίδα πάντες ἁγνῶς διανύσωμεν ἐνθέως, Πιστοὶ, τὴν τῶν οὐρανῶν ἰσοστάσιον νηστείαν, κράζοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Τὴν τῶν ἡδονῶν φονεύτειαν, τῆς ἀρετῆς τὸ κράτος, βροτοὶ, κλίμακα τὴν τῶν οὐρανῶν, ἀσφαλῆ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νηστείαν ἄγκυραν κτησώμεθα προθύμως, καὶ εὐαρεστήσωμεν Θεῷ.

Τὸ τοῦ Φαρισαίου πτῶμα, ψυχὴ, πρὸ ὀφθαλμῶν λαβοῦσα, λοιπὸν φύγε ἐπάρσεως ὕψος, τελωνικῶς τὸ Ἱλάσθητι, κράζε, καὶ ὕμνει Θεὸν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.) Οἱ δι᾽ ἀχράντου τόκου ὀδυνηρᾶς τοῦ ᾅδου ὀμφῆς ἀπαλλαγέντες γηγενεῖς, μελῳδικῶς ὑπερένδοξα Χριστῷ κραυγάζωμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

ΩΔΗ θ᾽.

Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας καύχημα χαῖρε, Μῆτερ ἄχραντε, ἣν ἡ σύμπασα κτίσις θείαις ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνει.

Κτῆμα τοῖς ἐν ἡδοναῖς δυσεύρετον, δεῦτε, καὶ συλήσωμεν, οἱ βροτοὶ, τὴν νηστείαν, πλοῦτον γὰρ ἡμᾶς πλουτίζει ἀΐδιον.

ac reginam,cœlis ipſis coæquandum,Fideles omnes,purè, & religioſè peragamus, clamantes,Benedicite opera.

Jejunium, voluptatum excidium, virtutum robur,ſcalam ad cœlos deducentem, firmam animarum noſtrarum anchoram, promptè comparemus, mortales, & DEI gratiam promerebimur.

Habens,ò anima,ante oculos Phariſæi caſum, fuge deinceps elationis faſtum, clama Publicani inſtar, Propitius eſto, & Deum collauda, Benedicite opera Domini Dominum.

Theot.) Mortales ex acerbo inferi ejulatu, per partum Deo acceptum liberati, cum cantu glorioſiſſimè ad Chriſtum clamemus, Benedicite opera.

ODE IX.

Ave virginitatis decus, ave mater immaculata, quam creatura omnis divinis canticis magnificat.

Adeſte huc, mortales, & jejunii opes,quæ in voluptatibus haud facilè reperiuntur, arripiamus,ſiquidem divitias affert perennes.

F 2 Do-

Fer.III. Tyroph.

Donum à DEO traditum, jejunium, manibus veſtris ſpiritalibus, puræque vitæ inſtitutis omnes excipite.

Δῶρον ἐκ Θεοῦ διδόμενον τὴν νηστείαν, ἅπαντες νοεραῖς ὑμῶν χερσὶ, καὶ βίῳ λαμπρῷ ὑποδέξασθε.

Turris virtutum inexpugnabilis, conceſſum eſt jejunium piè viventibus, ne quis itaque ejus obliviſcatur.

Πύργος ἀρετῶν ἀπόρθητος, ἡ νηστεία δέδοτο τοῖς εὐσεβῶς βιοῦσι, μή τις οὖν αὐτῆς ἐπιλήσηται.

E virtutum faſtigio dejectus fuit Phariſæus, ſuperbiam pro deprecatione afferens, quem minimè æmulemur, ò fratres.

Ὕψους ἀρετῶν κατέρρακται Φαρισαῖος, καύχημα ἀντ' εὐχῆς προσκομίζων, ὃν, ἀδελφοὶ, μὴ ζηλώσωμεν.

Theot.) Servare volens hominem Salvator, & Dominus, carnem noſtram ex impollutâ virgine aſſumpſit.

Θεοτοκίον.) Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον ὁ Σωτὴρ, καὶ Κύριος, ἐξ ἀχράντου παρθένου σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

FER. IV. TYROPHAGI.

ΤΗ Δ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Mane, Stichiron Idiomelon Ton. 1.

Πρωῒ, στιχηρὸν ἰδιόμελον ἦχος α'.

JEjunans à cibis, anima mea, teque à pravis affectionibus minimè expurgans, fruſtra ob parcimoniam exultas, niſi enim exinde occaſionem capias emendationis, veluti mendax odio habeberis à Deo, & nequiſſimis Dæmonibus aſſimilaberis, nun-

Βρωμάτων νηστεύουσα, ψυχή μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀσιτίᾳ, εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισήσῃ παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις Δαίμοσιν ὁμοιούσῃ, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις. μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσῃς,

ἀλλ'

ἀλλ᾽ ἀκίνητος πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι σταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι τῷ διά σε σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτὸν, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

quam comedentibus; ne igitur peccans, inutile reddas jejunium, ſed immobilis mane adverſùs abſurdas cupiditates, adſtare viſa crucifixo Salvatori, imò verò unà cum ipſo propter te crucifixo crucifigi, clamans ad ipſum, Memento mei, Domine, cùm veneris in regnum tuum.

Ἑσπέρας, ἦχος γ᾽.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας, ἁγνίσωμεν οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἴπωμεν, Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Veſpere, Ton. 3.

Ortum eſt jejunii ver, & flos pœnitentiæ, mundemus igitur nosmetipſos, fratres, ab univerſis ſordibus, lucis datori pſallentes dicamus, Gloria tibi, ſolus hominum amator.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β᾽
ΩΔΗ γ᾽

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐξέτεινας παλάμας τῷ σταυρῷ σου, ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν, ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους, διὸ ὑμνοῦμέν σου τὴν θείαν σταύρωσιν, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, τῷ ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ σταυροῦ σου, αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, χάριν, καὶ ἔλεος ἡμῖν κατάπεμψον, εὐεργέτα Δέσποτα,

TRIODIUM. *Ton.* 2.
ODE III.

Me in fidei petrâ.

Expanſis tuâ in cruce manibus, morte tuâ maledictioni mortem intuliſti, homines ad vitam paſſione tuâ revocaſti, quare divinam tuam crucifixionẽ celebramus, Jeſu benigne, Deus noſter.

Eſcâ ligni perempti, crucis tuæ ligno vivificati ſumus, ipſum itaque tibi deprecatorem adducimus, gratiam, & miſericordiam emitte nobis deſuper, benefactor, mul-

Fer. IV. Tyroph.

multùmq; miſericors Dñe.

Prodiit beatum jejunii tempus, longè vibrans pœnitentiæ radios, ſtudioſè accurramus, profundiſſimâ deſidiæ caligine excuſſâ, univerſi exultantes.

Sanctificemus placidâ mente jejunium, imponendam vitioſis affectibus legem annuntiemus, cum lacrymis ad Dominum clamemus, Præbe nobis, Dñe, gratiam adjutricem, quâ mandata tua impleamus, ò multùm miſericors.

Theotocion) Malorum meorum comprime procellas, ſana vulnera animæ meæ, me è ſocordiæ excute ſomno, mediatione tuâ, defenſione tuâ, beatiſſima Domina, Virgo mater.

Ode VIII.

Qui in fornace ignis.

Manus in crucis formam extollens Moyſes in monte, hoſtes in fugam vertebat, tu verò, Salvator, in cruce manus expandens, exitialem ſeductoris tyrannidem permiſti.

Clavis in cruce affixus, & confoſſo latere, Chriſte Salvator meus, homines à ma-

πολυέλεε.

Ὁ χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας, ἀκτῖνας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας, ἀνέτειλε, προσέλθωμεν φιλοτίμως, ἐκτειναξάμενοι σκότος βαθύτατον ῥαθυμίας, ἅπαντες ἀγαλλόμενοι.

Νηστείαν ἁγιάσωμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν ἐν δάκρυσι τῷ Δεσπότῃ, Δὸς ἡμῖν, Κύριε, χάριν συμπράττουσαν εἰς τὰ σὰ θελήματα, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥαθυμίας τῇ μεσιτείᾳ σου, τῇ προστασίᾳ σου, παναγία Δέσποινα, Μητροπάρθενε.

Ω Δ Η η´.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς τὰς παλάμας ἀνυψῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τοὺς ἐχθροὺς ἐτροποῦτο, σὺ δὲ, Σωτὴρ, ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείνας, ἐνέκρωσας τὴν ὀλεθροτόκον τοῦ ᾅδου τυραννίδα.

Ἥλοις παγεὶς ἐπὶ σταυροῦ, καὶ πλευρὰν διανυγεὶς, Χριστὲ Σωτήρ μου τὰς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γη-

γηγενεῖς, καὶ χαρᾶς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας, ὅθεν ἀλογοῦμεν τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

ledictione eripuiſti, perennisque gaudii conſortes effeciſti, unde clementiam tuam benedicimus.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς ἀνατείλας, νοητῶς καταφωτίζει τὰς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐλαύνει, διὸ ἀσπασώμεθα τοῦτον ἐκ καρδίας, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Exortum abſtinentiæ tempus ſpirituali luce animæ ſenſus perfundit, abigitque affectionum caliginem, quare toto corde ipſum amplectamur, Chriſtum ſuperexaltantes.

Πάθη ὀλέθρια ψυχῆς, ἡδονὰς θανατηφόρους νηστεία θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι ἐν καταστάσει ποιεῖ καρδίας ὁρμὰς, καὶ κινήματα, ταύτην οὖν ἐν πίστει δεξώμεθα προθύμως.

Pernicioſos animæ affectus, lethales voluptates jejunium interimit, & omnino cordis appetitus, ac motus componit, hoc igitur alacri fide excipiamus.

Θεοτ.) Ἄνοιξον κρούουσιν ἡμῖν, ἡ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προσκαλουμένοις, ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, ἡ στεῤῥὰ ἐν πᾶσι, Παρθένε, βοήθεια, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Theotocion.) Aperi pulſantibus nobis, & miſericordiam tuam invocantibus, ò promptum hominum refugium, ò firmum in omnibus, Virgo, adjumentum, ò eorum, quos neceſſitates premunt, ſolida defenſio.

ΩΔΗ θ'.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας ἐξαπλώσας, συνῆψας τὰ πρώην διεστῶτα, Λυτρωτὰ, καὶ τῷ Πατρὶ τὴν κατάκρισιν μεσιτεύσας ὡς δῶρον προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

O D E IX.

Ex DEO DEUM Verbum.

Divinis manibus in cruce explicatis, junxiſti, Redemptor, priùs disjuncta, & apud Patrem damnationis condonandæ interceſſor, humanam naturam, ceu donum, obtuliſti, quare canimus immacu-

Fer. IV. Tyroph.

culatam tuã crucifixionem.

Clavis divinarum manuum tuarum, miſericors, affixiſti iniquitates noſtras in cruce, lateris tui haſtâ acerba peccatorum, & gravium delictorum chirographa diſcerpſiſti, quare immaculatam tuam crucifixionem hymnis celebramus.

Ἥλοις τῶν θείων χειρῶν σου, προσήλωσας, οἰκτίρμων, ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἐν σταυρῷ, λόγχῃ πλευρᾶς σου διέρρηξας πονηρὰ γραμματεῖα σφαλμάτων, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Sancti jejunii emicans gratia, emittit nobis radios, pravarum æſtus cogitationum præpurgantes, & crapulæ tenebras effugantes, itaque promptè illud excipiamus.

Ἡ τῆς ἁγίας νηστείας ἐπιλάμψασα χάρις ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν, προκαθαρούσας παλίρροιαν λογισμῶν, καὶ τοῦ κόρου τὸ σκότος ἐλαυνούσας, οἱ Πιστοί, διὰ τοῦτο προθύμως ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Lucidum jejunium hodie nobis omnibus divinorum chariſmatum craterem propinatum præmonſtrat, cujus eſſe participes ad animæ utilitatem deſiderantes, univerſorum Domini opem imploremus.

Ἡ φωτοφόρος νηστεία χαρισμάτων ἐνθέων κρατῆρα συγκεράσασα ἡμῖν, σήμερον πᾶσι προδείκνυσιν, οἱ βουλόμενοι τούτου μεθέξειν εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων συμπράξαι δυσωπήσωμεν.

Th.) Celerrimâ deprecatione, impigrâ defenſione tuâ, valido auxilio tuo, Domina pura, conſerva nunc fideles famulos tuos ex omni adverſâ offenſione, & à pravis affectibus, à delictis, atque tentationibus incolumes præſta.

Θεοτοκίον.) Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέπῃ, τῇ κραταιᾷ σου, Δέσποινα ἁγνή, νῦν βοηθείᾳ συντήρησον τοὺς πιστούς σου οἰκέτας ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, καὶ παθῶν, καὶ πταισμάτων, καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

ΤΗ Ε ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Πρωῒ, στιχηρὸν ἦχος γ΄.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν Δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύσασα, ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν τὴν ἰατρείαν φέρουσα. ταύτῃ ποτὲ Δανιὴλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες φραξάμενοι, ὁ μὲν, στόματα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δὲ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑσπέρας, ἦχος β΄.

Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστι, καὶ νόμος ἐγκρατείας, οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, σταυροῦσι τὴν σάρκα σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς γενέσθαι σπουδάσωμεν διὰ νηστείας καθαρᾶς. οἰκειωθῶμεν τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας τὴν φύσιν μεταδόντι, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

FERIA V. TYROPHAGI

Mane, Stichiron ton. 3.

Effulſit eximius abſtinentiæ decor, Dęmonum nebulas fugans, acceſſit jejunii ſanctitas, ſpiritalibus morbis medelam afferens; hoc Daniel quondam, & pueri Babylonii muniti, ille quidem, leonum ora frænavit, hi verò, fornacis flammam reſtinxerunt, cum quibus nos quoq; per ipſum, Chriſte Deus, utpote benignus, ſalvos effice.

Veſpere, Ton. 2.

Domini crux, voluptatis omnis frænum eſt, atque abſtinentiæ lex iis, qui mente firmâ ipſam adorant;namque immotis oculis in eum, qui ibi affixus fuit, reſpicientes, carnem cum pravis affectibus, & deſideriis crucifigunt, inter quos nos pariter per jejunium purum accenſeri contendamus; adjungamur illi, qui benignè paſſione ſuâ nos ſibi junxit, qui propriæ impatibilitatis naturam nobis communicavit, qui præſtat miſericordiâ.

Digitized by Google

Feria V. Tyroph.

TRIODIVM *Ton.* 2.

ODE IV.

Veniſti è virgine.

Diſcuſsâ intemperantiæ caligine, Apoſtoli, veſtrarum doctrinarum ſplendoribus, peccatores omnes, & juſtos abſtinentiæ luce illuſtraſtis, utpote omni laude digni.

Tamquam fulgidæ Verbi margaritæ, Apoſtoli, abſtinentiâ ornaſtis omnes fines terræ, & præſentem animarum noſtrarum nobilitatem verè concinnaſtis.

Rore jejunii extinctâ pravorum affectuum fornace, illud tutæ civitatis, ſanctique domicilii loco habere, homines cunctos edocuiſtis, Apoſtoli.

Peccavi miſer ſuper omnes homines, & pœnitere neſcius, Manaſſis inſtar, deliqui, tribue mihi, Domine, pœnitentiæ modos, priuſquam morte diſſolvar.

Theot.) Te ſalutis portũ, & inconcuſſum murum, Dei genitrix Domina, Fideles omnes agnoſcimus, tu enim precibus tuis animas noſtras è periculis liberas.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β'

ΩΔΗ δ'.

Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Σκεδάσαντες ἀκρασίας τὸν ζόφον, Ἀπόστολοι, ταῖς τῶν διδαχῶν ὑμῶν μαρμαριγαῖς, ἐκλαμπρύνατε ἐγκρατείᾳ ἅπαντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ δικαίους, ὡς πανεύφημοι.

Ὡς διαυγεῖς μαργαρῖται τοῦ Λόγου, Ἀπόστολοι, πάντα ἐκοσμήσατε δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, καὶ καλλιεργήσατε τὴν τῶν ψυχῶν ὄντως νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον διὰ δρόσου νηστείας, Ἀπόστολοι, τῶν παθῶν μαράναντες, πᾶσι βροτοῖς ἐδιδάξατε, πόλιν ταύτην ἄσυλον, καὶ οἰκητήριον ἔχειν ἁγιάσματος.

Ἡμάρτηκα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ὁ ἄθλιος, καὶ ἀμετανόητα, ὡς Μανασσῆς, ἐπλημμέλησα, τρόπους μετανοίας μοι ποίησον, Κύριε, πρίν με λύσῃ θάνατος.

Θεοτοκίον.) Σὲ λιμένα σωτηρίας, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες Πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Feria V. Tyroph.

ΩΔΗ ή.

Ἔφριξε παίδων δ᾽ἀγῶν.

Ὑμᾶς, φῶς ὥσπερ, ὁ Χριστὸς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, Ἀπόστολοι, διδοὺς, Ἀπελθόντες, ἔφη, διδάξατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα ἐν σαρκί με ὄντα εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώμενον, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις δεικνύοντα εὐθεῖαν.

Ἔδειξας βαίνουσαν, Χριστὲ, τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμὸν τῶν βροτῶν, παθῶν τε χωρισμόν, δι᾽ αὐτῆς γάρ σου οἱ Ἀπόστολοι εὐηρέστησαν· καὶ φαεινοὶ φωστῆρες ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθησαν, κηρύττοντες τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ ἐν οὐσίᾳ πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Τῶν ἐθνῶν κήρυκες ὑμεῖς ἀπεστάλητε ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ὦ Μαθηταὶ, διδαχαῖς ἐνθέοις φωτίζειν αὐτῶν τὰ νοήματα, παθῶν τε, καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι, ποθεῖν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον, καὶ Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, καὶ εὐεργέτην.

Ὡς ποτὲ Κάϊν ὁ φονεὺς, οὐ προσήγαγον τὸ τῆς ψυχῆς μου θυ-

ODE VIII.

Timuit ſanctorum Puerorum.

Vos, Apoſtoli, cùm Chriſtus univerſo orbi, veluti lumen,dediſſet,Euntes, inquit, docete inter gentes, quòd me in carne poſitum ſobriè viventem, & robur omne inimici conculcantem, rectamque hominibus viam oſtendentem noveritis.

Hominibus expiandis, ſemovendiſque cupiditatibus inſtituiſti,ò Chriſte,abſtinentiam; per eam ſiquidem Apoſtoli tui Deo placuerunt, & ſplendida ſuper terram luminaria apparuerunt, Dominum in tribus perſonis,atque in unâ naturâ nunciantes iis, à quibus laudatur.

Gentium præcones Magiſter Chriſtus miſit vos, ò Diſcipuli, ad earum mentes divinis doctrinis illuminandas, ad indicendam abſtinentiam à cupiditatibus, & à cibis, ad inſerendum temperantiæ amorem, ad manifeſtandum Dominum, & hunc Creatorem,& Conditorem univerſi, atque benefactorem.

Ut olim homicida Cainus, haud obtuli, Chriſte, animæ

Feria V. Tyroph.

meæ innoxium ſacrificium, impuris cogitationibus obtemperans; ne me igitur ad te, Salvator optime, per jejunium accedentem deſpicias, ſed benignus intuere dona, quæ ſtudioſè tibi, Deus meus, jejunii tempore ſiſto.

Theot.) Beatus fuit Dei genitricis uterus, ut quæ Verbum ſuſcepit, in carnis craſſitie humanæ formæ ex eâ per hypoſtaſin conjunctum, & apparuit civitas Dei, in quâ inhabitare complacuit Altiſſimo, & Domino Deo, clamamus, Ave gratiâ plena, tu Deipara pura.

Ode IX.

Quæ immenſum Deum.

Jejunii virtute Apoſtolorum chorus univerſæ terræ divino ſplendore illuxit, mundumque illuminavit.

Diſcipulorum tuorum chorus, ò benigne Jeſu, pretioſas abſtinentiæ opes congerere gentium nationes edocuit.

Duodecim inſtructa fidibus cithara, Diſcipulorum tuorum cœtus abſtinentiæ divitias, fontemque ſalutis hominibus largitur.

Prodigi filii vocem incla-

μα ἀμώμητον, Χριστὲ, ἀκαθάρτῳ γνώμῃ κρατέμενος, μὴ βδελύξῃ με προσερχόμενον ἐν σοὶ διὰ νηστείας, Σῶτερ ὑπεράγαθε, ἀλλ' ἔπιδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ ἄγω σοι, Θεέ μου, ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

Θεοτοκίον.) Ὄλβιος γέγονε γαστὴρ Θεομήτορος, ὡς δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαρκὸς ἐξ αὐτῆς ἑνωθέντα βροτείᾳ μορφῇ καθ' ὑπόστασιν, καὶ ὤφθη πόλις Θεοῦ, ἐν ᾗ οἰκεῖν ὁ Ὕψιστος εὐδόκησε, καὶ Κύριος Θεὸς, βοῶμεν τὸ, Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ἁγνὴ σὺ Θεοτόκε.

ΩΔΗ θ'.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν ἡ νηστεία ἔδειξεν, οἰκουμένῃ πάσῃ ἐκλάμποντα αἴγλῃ θείᾳ, καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τῶν Ἐθνῶν τὰ γένη ἐδίδαξεν, ἐγκρατείας θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Ἡ δωδεκάχορδος φθογγὴ, Μαθητῶν σου σύστημα, ἐγκρατείας πλοῦτον χαρίζεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου σοι φωνὴν

ἀνα-

ἀνακράζω, Κύριε, Πάτερ ἥμαρτον, σῶσον, οἰκτειρον, μή με δόξης τῆς σῆς ἀποχωρίσῃς.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἐν γαστρί σε τὸν Θεὸν, ὡς βροτὸν, βαστάσασα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ πηγάσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.

mo tibi, Domine, Pater, peccavi, ſalva, miſerere, ne me à gloriâ tuâ ſejungas.

Theot.) Quæ in utero tuo Deum, ut hominem, geſtaſti, vitamque orbi effudiſti, te, beatiſſima Virgo, hymnis concinimus.

Feria V. Tyroph.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Πρωΐ, στιχηρὸν, ἦχος πλάγιος β΄.

ΠΡὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης, τῆς ἀσεβείας ἐπικρατούσης, τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο τρυφὴ σωματικὴ, καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων ὀλίγοι κατεφρόνουν, ἀφ᾽ οὗ δὲ, τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον πέπρακται, καὶ Δαιμόνων ἐσβέσθη τυραννὶς τῇ θεογνωσίᾳ, ἡ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετὴ πολιτεύεται, διὸ νηστεία τιμᾶται, ἐγκράτεια λάμπει, προσευχὴ κατορθοῦται, καὶ μάρτυς καιρὸς ὁ παρὼν δεδομένος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

PARASCEVÈ TYROPHAGI.

Mane, Stichiron ton. obl. 2.

ANte ſalutiferę crucis tempus, regnante peccato, dominante impietate, corporea hominum voluptas celebrabatur, paucique carnales cupiditates ſpernebant; poſtquam verò crucis myſterium peractum eſt, & divinâ cognitione diabolica tyrannis extincta fuit, cœleſtis virtus in terris verſatur; proinde in honore eſt jejunium, lucet temperantia, rectè inſtituitur oratio, quorum teſtis adeſt præſens tempus, ad ſalutem animarũ noſtrarum à Chriſto Deo crucifixo nobis datum.

Ve-

Fer. VI. Tyroph.

Veſpere, ton. 2.

Ab omnibus carnis, ſpirituſque ſordibus noſmetipſos, Fratres, emundemus, propenſo erga inopes ſtudio lampades animarum noſtrarum ornemus, nec calumniis nos invicem abſumamus; advenit ſiquidem tempus, quo Sponſus aderit, cuique operum vices redditurus; ingrediamur ad Chriſtum vnâ cum ſapientibus Virginibus, inclamantes ad ipſum Latronis vocem illam, Memento noſtri, Domine, cùm veneris in regnum tuum.

Ἑσπέρας, ἦχος β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ, ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Λῃστοῦ πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

TRIODIUM *Ton. obl.* 2.

ODE V.

Divino ſplendore.

Cruci manus affixas, haſtâ latus confoſſum habens, conſcidiſti, ò hominum amator, prævaricatoris Adami chirographum, propterea te, dator vitæ, hymnis glorificamus.

Dolo malo iniquus ſerpens, ſpiritalibus injectis cupiditatibus, me è Paradiſo exturbavit, tu autem, Salvator, manibus cruci affixis, ad incorruptionis faſtigium retraxiſti.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος πλάγιος β'

ΩΔΗ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει.

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς, λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, τὸ γραμματεῖον, φιλάνθρωπε, τοῦ παραπεσόντος Ἀδὰμ διέῤῥηξας, διό σε, ζωοδότα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφις ὁ πονηρὸς πάθη ἐπιθείς μοι ψυχικὰ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε, σὺ δὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ προσπαγεὶς, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας, Σῶτερ, ἀνείλκοσας.

Ὁ

Fer. VI. Tyroph.

Ὁ τῆς νηστείας θεῖος καιρὸς πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικὰ, καὶ ψυχικοὺς πλύνων μώλωπας, ἦλθε, νῦν ἐπέστη, Πιστοὶ, συνδράμωμεν, καὶ τοῦτον φιλοφρόνως ὑποδεξώμεθα.

Divinum jejunii tempus vitioſas animę affectiones expians, ſpiritaleſque vibices eluens advenit, nunc adfuit, accurramus, Fideles, ipſumq; benevolâ mente excipiamus.

Καιρὸς ἐπέφανεν ἀγαθὸς, θείαν εὐφροσύνην τῆς ψυχῆς ἅπαν ἐνδύων τὸ πρόσωπον, δεῦτε, γηθοσύνως τοῦτον δεξώμεθα, νηστείᾳ, καὶ δεήσει προκαθαιρόμενοι.

Fauſtum prodiit tempus, divinâ animæ hilaritate ſingulos homines, ceu veſtimento, complexum, huc adeſte, cum gaudio illud excipiamus, præviâ jejunii, & orationis expiatione purgati.

Θεοτοκίον.) Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἁμαρτίας μου, προθύμως ἵνα ψάλλω, καὶ μακαρίζω σε.

Theot.) Splendoribus tuis lucem jaculantibus, ò Domina mundi bona, animæ meæ tenebras, & peccati mei noctem expelle, ut promptè pſallam, teque beatam deprædicem.

ΩΔΗ ή.

Τὸν νόμον πατρῷον.

Κλῆρον πατρῷον μὴ φυλάξαντες, τῷ ἁμαρτίας νόμῳ καπεδουλώθημεν, ἀλλ' ἐκτείνας τὰς παλάμας σου ἐν τῷ σταυρῷ τῷ θείῳ, ἐλευθερίαν πᾶσιν ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ, ὃν σοι πίστει προσάγομεν ἐν ἡμέραις ἁγίαις, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεήμων, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode VIII.

Legem patriam.

Avitâ ſorte minimè cuſtoditâ, peccati legi ſubjecti fuimus, ſed manibus tuis divinâ in cruce expanſis, per eam omnibus libertatem largitus fuiſti, quam tibi fide in diebus ſanctis offerimus, Miſerere nobis, miſericors, qui te in omnia ſæcula ſuperexaltamus.

Πικρῶς τρυγήσας ὁ Πρωτόπλαστος ἐν Παραδείσῳ πάλαι

Amaram eſcam, rationique minimè conſentaneam

cùm

Digitized by Google

Fer. VI. Tyroph.

cùm olim primus parens in Paradiſo decerpſiſſet, ejectus fuit, damnatuſque è voluptatis excidit loco, ſed in ligno clavis affixus, triſte peccati ejus chirographum confixiſti, quare in omnia ſæcula eximiam bonitatem tuam celebramus.

Rejectâ jejunii lege, in peccati foveam devoluti ſumus, atque jejunio nunc inſtituto opus habuimus, quod peragentibus nobis gratiam è cœlo, & locupletem tranquillitatem emitte, miſericors, clamantibus, Laudate Dñm, & ſuperexaltate.

Qui cruce tuâ disjunctionem, & intergerinum ſepimenti parietem nunc ſuſtuliſti, ac luculentam pacem in finibus terræ inſtauraſti, concede nobis, Chriſte, jam jam celebrandum jejunium pacificâ mente tranſire, laudantes Dominũ, & ſuperexaltantes.

Theot.) Concidentium reſtitutrix, peccatorum mediatrix, exterorum refugium, afflictorum ſolamen, beatiſſima Virgo, diſſipa, ò pura, animæ meæ mœſtitiã, Deumque precare, ut mihi deſu-

βρῶσιν παράλογον, ἀπερρίφη, καὶ κατάκριτος τῆς τρυφῆς ἐξεβλήθη, ἀλλ' ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπαγεὶς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, προσηλώσας τῆς αὐτοῦ ἁμαρτίας, διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμον νηστείας ἀπωσάμενοι, τῆς ἁμαρτίας βόθρῳ κατωλισθήσαμεν, καὶ νηστείας ἐδεήθημεν τῆς νῦν εἰσαγομένης, ἧσπερ, οἰκτίρμων, χάριν διανύουσιν ἡμῖν οὐρανόθεν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην πλουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ τῷ σταυρῷ σου τὴν διάστασιν, καὶ τοῦ φραγμοῦ ἐξάρας τε τὸ μεσότειχον, εἰρήνην ἐν τοῖς πέρασιν ἐγκαινίσας πλουσίαν, εἰρηνευούσῃ, δίδου, διελθεῖν ἡμᾶς, Χριστὲ, καταστάσει τὴν μέλλουσαν νηστείαν, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας.

Θεοτοκίον.) Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτωλῶν μεσίτις, ξένων ἀνάψυξις, λυπουμένων ἡ παράκλησις, παναγία Παρθένε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λύπην διασκέδασον, ἁγνή, καὶ παράκλησιν ἄνωθεν ἐκ Θεοῦ μοι δοθῆ-

θῆναι, δυσωπεῖ, μελῳδοῦντι προθύμως, καὶ σὲ ὑπερυψοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θʹ.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἀτονεῖ πᾶσα φύσις, καὶ βροτῶν, καὶ Ἀγγέλων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου εὐχαριστεῖν, εὐεργέτα, ὅτι σάρκα θέλων δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσας, καὶ ἐπὶ ξύλου ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάθης, κατάρα γεγονώς, ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέλῃς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, τὰ διεστῶτα πάντα συνηγάγω, ζωοδότα, τῇ δὲ λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγείς, μακρόθυμε, τὴν ἧτταν τὴν ἐκ πλευρᾶς φυεῖσαν ἀνώρθωσας ἡμῶν, ὅθεν εὐχαριστοῦντες ὑμνοῦμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἡ φωσφόρος νῦν ἐπιδημοῦσα νηστεία, προσδέξιοῦται τράπεζαν ἀγώνων προσιθεῖσαν, διὰ τοῦτο ταύτης νηφαλέως ἅπαντες σεπτὸν κρατῆρα καθαρτικῶν δακρύων ληψώμεθα, Πιστοί, ἵνα τῶν ἀνηκέστων δακρύων μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Φαιδρὰ ἡμέρα ἡ τῆς ἐγκρατείας

per miſericordiam clargiatur, qui alacriter cano, & in ſæcula omnia te ſuperexalto. Fer. VI. Tyroph.

O d e IX.

Diffidit lingua omnis.

Natura omnis hominum, & Angelorum pares benignitati tuæ, benefactor, gratias agere minimè valet, quoniam voluntate tuâ carne propter nos aſſumptâ egenus, & pro nobis in ligno extenſus fuiſti, factus maledictio, ut priorem humanæ naturę maledictionē antiquares.

In ligno manibus ſpontè explicatis, disjuncta omnia copulaſti, ò vitæ largitor, haſtâ verò latus tuum tranſverberatus, ò longanimis, adnatam è latere cladem noſtram reparaſti, unde benignitatem tuam cum gratiarum actione celebramus.

Splendidum jejunium, ad ſtructam certaminū menſam, nunc jam adveniens nos invitat, quare venerandum eius craterem, purgatricium nimirum lacrymarum, ſobriè, Fideles omnes, ſumamus, ne intolerabilibus lacrymis illis diſcruciemur.

Surrexit læta abſtinentiæ

 dies,

Digitized by Google

Fer. VI. Tyroph.

dies, hilari facie, ades dum anima mea, Domino occurramus, poſtulantes, ut gratia nobis deſuper tribuatur, utq; multorum delictorum emendationem reperiamus, ne in illâ maximè horrificâ geennâ torqueamur.

ἐπέςη, φαιδρῷ προσώπῳ, δεῦτε, ὑπαντήσωμεν, ψυχή μου, τῷ Δεσπότῃ, χάριν ἐκπεμφθῆναι ἄνωθεν ἡμῖν, αἰτοῦντες, καὶ τῶν πολλῶν σφαλμάτων διόρθωσιν εὑρεῖν, ὅπως φρικωδεςάτης γεέννης μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Theot.) Omnium in te fidentium præſidium, vigil in neceſſitatibus defenſio, Dei genitrix, ab æternâ geennâ nos libera, & à repoſitis diris ſuppliciis, ut dignè magnalia tua concinamus.

Θεοτοκίον.) Ἡ προςασία πάντων τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ ἐν ἀνάγκαις ἄγρυπνος ὑπάρχουσα προςάτις, Θεοτόκε, τῆς αἰωνιζούσης λύτρωσαι ἡμᾶς γεέννης, καὶ τῶν ἀποκειμένων κολάσεων πικρῶν, ὅπως ἀξίως ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖά σου.

SABBATO TYROPHAGI.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

In ſanctos Patres, Hierarchas, & Aſcetas, atque Aſcetrias.

Εἰς ἁγίους Πατέρας, Ἱεράρχας, καὶ Ἀσκητὰς, καὶ Ἀσκούσας.

Cathisma *ton. obl.* 4. *ad mod. Myſticè mandatum.*

Κάθισμα Ἦχος πλάγιος δ', Πρὸς, Τὸ προςαχθὲν μυςικῶς.

PAtrum fulgoribus irradiati, nunc in amœnum veluti Paradiſum ingredientes, voluptatis torrente perfruamur,

ΤΑῖς τῶν Πατέρων ἀςραπαῖς καταυγαςθέντες, ὡς εἰς Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάῤῥου καταπολαύσω-

Sabbato Tyroph.

σωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς σκοποῦντες, ἁμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες, Εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς, μετόχους ἡμᾶς ποίησον οὐρανῶν βασιλείας σου.

horumque præclara geſta attonito animo revolventes, virtutibus contendamus, ad Salvatorem clamantes, Effice nos, Domine, illorum precibus cœleſtis regni tui participes.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δ'.
Πρὸς, Δεῦτε ἅπαντες Πιστοί.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοὶ, τὰς τῶν Ὁσίων χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων, ὥσπερ Παράδεισον ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν, Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτὰ τοὺς ἀφθάρτους καρποὺς τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς, πρὸς οὓς βοήσωμεν, Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Stichira, *ton. obl. 4. ad mod.*
Adeſte omnes Fideles.

Adeſte Fideles omnes, celebremus hymnis ſanctorum Patrum catervas, Antonium coryphæum, illuſtrem Euthymium, ſingulos, & omnes ſimul, horumque vitæ rationes, novi inſtar voluptatis Paradiſi, ſpiritaliter luſtrantes, jucundâ voce exclamemus, Hæc ligna, quæ plantavit Deus noſter, eadem incorruptos vitæ fructus germinantia, animabuſque noſtris nutrimentum præbentia, Chriſto obtulerunt, ad quos clamemus, O beati deiferi, pro ſalute noſtrâ preces effundite.

Ὅμοιον.

Χαῖρε, Αἴγυπτε πιστὴ, χαῖρε Λιβύη ὁσία, χαῖρε Θηβαῒς ἐκλεκτὴ, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα, ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν ἐγκρατείᾳ,

Simile.

Ave fidelis Ægypte, ave Lybia ſancta, ave Thebais electa, ave locus omnis, & civitas, & regio, quæ cœleſtis regni cives aluiſti, iiſque in abſtinentiâ, & laboribus in-

Digitized by Google

Sabbato Tyroph. incrementum dediſti; & à pravis cupiditatibus omnino abſolutos Deo exhibuiſti; hi animarum noſtrarum luminaria apparuerunt, iidemque ſplendore miraculorum, atque operum ſignis ſpiritaliter in univerſis orbis finibus emicuerunt; clamemus ad ipſos, O beatiſſimi Patres, pro ſalute noſtrâ Deum exorate.

Simile.

Quiſnam mortalium admirabilem vitæ veſtræ rationē, Patres eximiâ laude digniſſimi, eloquetur? quænam linguæ enarrabit ſacros in ſpiritu agones, ſudoreſque veſtros, virtutum certamina, corporis afflictationem, pugnas adversùs cupiditates, in vigiliis, & orationibus, & lacrymis? Vos in mundo verè, ut Angeli, apparuiſtis, iidemque Dæmonum virtutes ſuſtuliſtis, editis mirabilibus, & inuſitatis prodigiis, quare precemini nobiſcum, beatiſſimi, ut perennem lætitiam conſequamur.

Alia, idem tonus, ad mod. Paradiſus in Edem.

Fideles univerſi, Patrum catervam, quæ in ſanctis

καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ ἀναδείξασα, οὗτοι φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν ἐξέλαμψαν νοητῶς εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα, αὐτοῖς βοήσωμεν, Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Τὶς ἐξείποι γηγενῶν τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, Πατέρες πανεύφημοι; ποῖα δὲ γλῶσσα λαλήσει τοὺς ἱεροὺς ἐν πνεύματι ἀγῶνας, καὶ ἱδρῶτας ὑμῶν, τὰ ἆθλα τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις, καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν; ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἄγγελοι, ὄντως ὤφθητε, οἱ αὐτοὶ τὰς Δαιμόνων δυνάμεις τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστὰ, καὶ ἐξαίσια τέρατα, διὸ πρεσβεύσατε σὺν ἡμῖν, παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἄλλα, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Πρὸς, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθὺν ὁσίως ἀσκήσασαν ἐν ᾠδα-

ᾠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν, Πιστοὶ, τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν ᾄσματι, θεοφρόνως, ὁμοψύχως, ἀδελφοὶ, ἐν ἐγκρατείᾳ γὰρ ἔζησαν, καὶ ἐν νηστείᾳ καθαρᾷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ τετράνωσαν τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν, μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν γυναικῶν τὰς θεοφόρους, καὶ λαμπρὰς, τὴν αὐτῶν πολιτείαν θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν χαρᾷ, ἵνα εὕρωμεν ἐκεῖ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

exercitationibus vitam traduxit, hymnis laudemus, & Chriſti Hierarchas fauſtis canticis proſequamur, ò fratres, mente divinitus inſtructâ, atque concordi; abſtinentiam ſiquidem, purumque jejunium, dum viverent, coluerunt, & Chriſti Evangelium nobis explanarunt, cum quibus deiferas, & illuſtres inter mulieres celebremus; horum omnium inſtituta religioſè, & cum gaudio æmulantes, ut illic peccatorum indulgentiā inveniamus. Sabbato Tyroph.

Ὅμοιον.

Ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψας ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς ὑπερφυῶς, καὶ τὰς παλάμας ὑφαπλῶν προσκαλεῖται τοὺς ἅπαντας, εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς στενῆς. αὐτῷ πιστῶς ἠκολούθησαν ἀναλαβόντες τὸν σταυρὸν, καὶ ἐν ἐρήμοις, καὶ ὄρεσι πολιτευσάμενοι καλῶς, τῆς δόξης ἐπέτυχον, καὶ τοῦ κάλλους τοῦ ἀφράστου ἀληθῶς ἀπολαύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Θεῷ, λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς, καὶ πειρασμῶν τοὺς τιμῶντας αὐτούς.

Simile,

Verbum quod ante ſæcula effulſit è Patre, noviſſimis temporibus ex virgine ſupra naturæ vires incarnatum, cunctos extenſis manibus invitat, per anguſtam portam introire. Ipſum fideliter ſecuti ſunt, qui cruce acceptâ, quique in ſolitudinibus, & montibus vitâ bene geſtâ, gloriam obtinuerunt, ineffabili prorſus pulchritudine potiti, pro nobis Deum exorantes, ut ii, à quibus honorantur, è corruptione, & tentationibus immunes evadant.

Si-

Digitized by Google

Sabbato Tyroph.

Simile.

Frequentem, Deoque dignam concionem congregemus hodie, Fideles, memoriam recolentes Sanctorum, Hierarcharum, & Aſcetarum, ſanctorumque Martyrum, necnon beatarum, & piarum mulierum; ſiquidem corruptibilia, & temporalia verè contempſerunt, eaque velut araneam, & ſtercora reputarunt, ut Chriſtum, ejuſque regia, & divina illa, quæ oculus non vidit, nec auris audivit unquam, lucrifacerent; quorum deprecationibus libera, Deus, è corruptione animas noſtras.

Ὅμοιον.

Θεοπρεπῆ πανήγυριν, Πιστοὶ, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων δαψιλῶς, Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ ὁσίων γυναικῶν, καὶ εὐσεβῶν. τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ἡγήσαντο, καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτὰ, ἵνα κερδήσωσι τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ τὰ θεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐς οὐδὲ ἤκουσε ποτέ. ὧν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

CANON *ton. obl.* 4.

ODE I.

Canticum expromamus.

Spiritalibus canticis divinos Patres noſtros, qui in Aſceticâ vitâ reſplenduerunt, concordi voce univerſi celebremus, quos tulit Ægyptus, Thebais, & Lybia, locus omnis, & civitas, atque regio.

Gaude Monachorum dux Antoni glorioſiſſime, Ammon deifer, Nitriæ decus, Arſeni Angele, ſolitudinis ro-

Ο ΚΑΝΩΝ ἦχος πλάγιος δʹ.

ΩΔΗ αʹ.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας, θείους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἤνεγκεν Αἴγυπτος, Θηβαῒς, καὶ Λιβύη, ἅπας τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἀμμοῦν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς Νιτρείας κλέος, Ἀρσένιε Ἄγγελε, κράτος τῆς ἡσυ-

Sabbato Tyroph.

ἡσυχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Τέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ Ἀγάθων ἱερόψυχε, Ἀχιλλᾶ, καὶ Ἀμώη, τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου, Ἀνοὺβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμοναθᾶ, καὶ Ἄνθε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρῖται.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν ὑμνείσθω Ἄρης σήμερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας, ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἀθρὲ, καὶ Ἀκάκιος, τούτοις, καὶ Ἀββακύρης συνεκλάμπει, ὡς τὶς ἑωσφόρος.

Ὄρος πολιτείας ὑψηλῆς ἀνέφανεν Αὐξέντιος, ἀθλητὴς δὲ ἁγνείας, Ἀβράμιος ὁ μέγας, μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στύλος τῆς ἐγκρατείας ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, ἐν Ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος, καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας, αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἴτις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς Παράδεισος ἐδείχθητε τῆς Ἐκκλησίας, σοφοὶ, μακάριοι Πατέρες, οἱ πάντες κατ' ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

bur, & Ammonas Spiritus habitaculum.

Lætare verè vas Dei, Agathon ſacra anima, Achillas, & Amoe, flores eremi, Anub, & Aloni, Amonatha, & Anthe, virtutum illuſtres margaritæ.

Faces diſcretionis celebrentur nobis hodie Ares, & magnus Apollo, obedientiæ autem luminaria Athre, & Acacius, cum his, & Abbacyres, veluti ſtella auroræ prænuncia, collucesſcir.

Sublimis diſciplinæ mons apparuit Auxentius, & puritatis athleta, magnus Abramius, cum quibus abſtinentiæ columna viſus eſt Aphrodiſius, unà cum Athenodoro.

Micat inter Aſcetas, velut aſtrum in cœlo, Ammonius, divinuſque Aninas, & vnà cum his magnus Antiochus elucet, ſimulque eximius Agapetus, ſiquis alius, reſplendet.

Divinis vitæ inſtitutis verus apparuiſtis Eccleſiæ Paradiſus, ſapientes, beatique Patres, univerſi nominatim juges pro nobis ad Dominum preces effundite.

Triad.)

Sabbato Tyroph.

Triad.) Tres unius naturæ laudo perſonas ex ſemetipſis ſubſiſtentes, ingenitum Patrem, genitum Filium, & Spiritum ſanctum, regnum ſine principio, poteſtatem, Deitatem unam.

Τριαδικόν.) Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Theot.) Gaude beatiſſimum templum, vellus divino rore imbutum, fons ſignatus perennis fluenti, gregem tuum, Domina, à quorumvis adverſariorum oppugnatione illæſum tuere.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ τοῦ ἀθανάτου ῥεῖθρου, τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ODE II.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.

ΩΔΗ β'.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ad alium nunc veluti Paradiſum excurrentes, divinitus ſatę Aſcetarum virtutes odore nos replent, quas in abſtinentiâ, & lacrymis germinarunt beatiſſimi, varios ſanctæ diſciplinæ fructus Deo procreantes.

Ὀσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν, ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ δάκρυσιν ἐβλάστησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Magnus Beſarion alitum vitam vivens, alius Angelus, novuſque pariter Job, fortis Benjamin, ſed & Bitallius fax fulgens, meretrices Deo ſervans, divinuſque Bytimius, & illuſtris Babylas cum his celebretur.

Μέγας Βησαρίων πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος Ἄγγελος, νέος Ἰὼβ πάλιν, ὁ στερρὸς Βενιαμὶν, ἀλλὰ καὶ Βιτάλλιος λαμπτὴρ, πόρνας σώζων Θεῷ, Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνείσθω.

Ὕψει

Sabbato Tyroph.

Ὕψει πολιτείας οὐρανὸς γέγονας, ὦ Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανός, ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις ἦρε στέφανον ὑπακοῆς, τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Vitæ ſublimitate cœlum evaſiſti, ò Benedicte, domuſque ſapientiæ Baſianus paſtor, ſed & Baſilius quidam coronam obedientiæ tulit, quippe vivus in ſepulchro habitans, obedientiæ ſplendorem nobis demonſtrat.

Ὕμνος Γελασίῳ, οὗτος ἀοίδημος βασιλεὺς παθῶν, αἶνος Γερασίμῳ, ᾧ δεδούλευκεν ὁ θήρ, εἶκε γὰρ αὐτῷ δι' ἀρετῆς τελειότητα, δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρί, σὺν Γαΐῳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Hymnus Gelaſio, quem domitæ affectiones celebrem reddiderunt, laus Geraſimo, cui bellua deſerviit, ei propter virtutis perfectionem cedens, gloria, & Germano Patri, cum Gajo ſapiente Chriſti famulo.

Δαυὶδ Θεσσαλονίκης γέρας, καὶ καύχημα, ὁ θεόληπτος Δανιὴλ αἰνείσθω, ὁ ἐν θαύμασι πολύς, ἔργῳ δὲ, καὶ λόγῳ Δανιὴλ ὁ τῆς Σκήτεως, Διός τε, καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν Μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

David Theſſalonices decus, & gloria, numine afflatus Daniel laudetur, eximiuſque miraculis, opere, & verbo Daniel Sceticus, Dius pariter, ac Dalmatus Monachorũ duces, fidei firmamentum.

Ἀστέρων διαυγείας ὑποταγὴ πολλῷ κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύο φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε, καὶ Δομέτιον, σὺν τούτοις οἱ ἀνώνυμοι ἐνδόξως ἀνυμνείσθωσαν.

Obedientia multò præſtantiores ſyderum ſplendore Dometianum, & Dometium effecit, veluti duo luminaria nos irradiantia, cumque his anonymi quoque canantur.

Τριαδικόν.) Ὑπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν,

Triad.) Unitas perfectiſſima, ſumme Deus, in tribus hypoſtaſibus ſubſiſtens, ingenite Pater, & Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens,

Sabbato Tyroph.

per Filium autem manifeſtate, natura una, & ſubſtantia, dominatio, regnum ſalva nos omnes.

ὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Theot.) Sola in humanam naturam peregrinum gignendi modum invexiſti, ſola naturæ corruptionem minimè ſubiiſti, ſola incorrupta puerperium ſuſtinens citra ſemen, quare te, uti Dei genitricem, ò pura, Fideles, quemadmodum oportet, laudibus condecoramus.

Θεοτοκίον.) Μόνη εἰσήγαγες τῇ ἀνθρωπότητι ξένλω γέννησιν, μόνη ὐχ' ὑπέςης τlὼ ἐκ φύσεως φθορὰν, ἄσπορον ἀφθόρως τοκετὸν ὑπομείνασα, διό σε, ὡς Θεοτόκον, κτ̄ χρέος, οἱ Πιςοὶ, ἁγνὴ, δοξάζομεν.

Ode III.

Non eſt ſanctus ut Dominus.

Alium divinorum Patrum virtutum ingreſſi Paradiſum, hujus vivificas ſemper, atque animatas delicias deguſtemus, illos ſinceris acclamationibus proſequentes.

ΩΔΗ γ'.

Οὐκ ἔςιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον εἰσιόντες ἀρετῶν τ̄ θεσπεσίων Πατέρων, τ̄ τούτου γευσώμεθα ἀειζωοπαρόχυ, ἐμψύχυ τρυφήσεως, πιςῶς ἀνευφημῦντες αὐτούς.

Honoretur Euthymius, lucidiſſimum aſtrum, Helladius lucifer, Ephraim divinitus afflatus, cum eximio Eulogio, qui operibus, & ſignis uſque ad extremos orbis fines coruſcarunt.

Τιμάσθω Εὐθύμιος ὁ φανώτατος ἀςὴρ, ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευςος, σιὺ Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις, καὶ θαύμασιν ἀςράψαντες τοῖς πέρασιν.

Celebretur canticis admirabilis Zoſimas, & omni honore dignus Zacharias, & Zenon, & Zoillus, Heſaias magnus, &

Ὑμνείσθω ἐν ᾄσμασι Ζώσιμας ὁ θαυμαςὸς, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζώϊλλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος σιὺ τούτοις γεραι-

Sabbato Tyroph.

ῥαιρέϑωσαν.

glorioſus Helias unà condecorentur.

Τῆς Φέρμης Θεόδωρον τὸν πανάριστον ὑμνῶ, καὶ τὸν Ἐννάτης τὸν πάνυμνον, μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω, τιμῶ τὸν θαυμάσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Theodorum Phermitam quàm optimum cano, atque celeberrimum Ennatenſem, quibuſcum & Theodulum cum Theona decanto, & admirabilem, magnumque Theodoſium honoro.

Αἰνείσθω Θεόκτιστος ὁ πανάριστος ποιμὴν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Σικεώτης, σημείοις, καὶ τέρασι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Laudetur Theoctiſtus longè præclariſſimus paſtor, & excelſus mente Thalaſſius, magnus Theodorus cognomento Siceotes, quem ſigna, ac prodigia ſublimem in orbe effecerunt.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, ὁ Κολωβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ Κλίμακι τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε ἐνδόξως καταλάμπουσι.

Aliæ pariter lucidiſſimæ emicant ſtellæ, Joannes Colobus, cum tribus in Scalâ ſplendentibus, aliiſque pluribus, præclarâ luce coruſcantibus.

Τριαδικόν.) Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Triad.) Trias conſubſtantialis, & quàm divina unitas, in diſcretione unitatem, ſimulque in perſonis unam habens naturam, in unam mandatorum tuorum voluntatem nos junge.

Θεοτοκίον.) Σκηνήν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν Ἁγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σε, Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄχραν-

Theot.) Divinitus ſtructum tabernaculum, unà cum Seraphim Sancta Sanctorum cooperiens, te, Virgo, Moyſes olim præfiguravit, præ-

Sabbato Tyroph.

monſtrans partum tuum immaculatum, Chriſtum carnem aſſumpturum.

Ode IV.

E monte umbroſo Verbum.

Fax mundum illuminans divinus Hilarion, mons cognitionis magnus Juſtinus, cum quibus Hierax honoretur, & Ibeſtion celeberrimi, ſimulque Joſephus.

Vitâ pariter reſplenduit Hieremias, & magna virtus viſus eſt Iſchyrion, cum quibus lucem emittit Carion, Copres, & Caſtor, Caſſianuſve per ambos præclarus.

Calliſti ſpecioſos ſermones admiror, Laurentii bona opera laudo, Longini in rebus gerendis felicitatem prędico, Lothi virtutes colo.

Cano Leontium, Theologiæ abyſſum, Maximumque celebro, oceanum dogmatum, necnon Marciani munditiem, & docilem Marcum, Deoque obedientem.

Decus virtutum Macarius magnus, Marcuſque eximius, comitate excellens, pietatis oraculum ſimul prædicatur, & unà cum Matoc Moyſes Æthiops.

τον Χριστὸν, σαρκὶ γεννήσεσθαι.

ΩΔΗ δ'.

Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε.

Λαμπτὴρ κοσμοφανὴς ὁ θεῖος Ἱλαρίων, ὄρος γνωστικὸν, ὁ μέγας Ἰουστῖνος, μεθ' ὧν Ἱέραξ τιμάσθω, καὶ Ἰβιστίων, οἱ ἀριστόκλεοι, σὺν τῷ Ἰωσήφ.

Καὶ Ἱερεμίας ἤστραψε τῷ βίῳ, ὤφθη δὲ καὶ σθένος μέγα, Ἰσχυρίων, πυρσεύει Καρίων, Κόπρης, καὶ Κάστωρ, Κασσιανὸς δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλής.

Ἄγαμαι Καλλίστου τὰς χρυσολογίας, αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου ἀγαθοεργίας, τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου διαφημίζω, καταγεραίρω τὰς τοῦ Λὼτ ἀρετάς.

Λεόντιον ὑμνῶ, βυθὸν θεολογίας, Μάξιμον δὲ μέλπω, πέλαγος δογμάτων, Μαρκιανοῦ ἐγκαλλώπισμά τε, καὶ Μάρκον τὸν εὐπειθῆ, καὶ τὸν θεάκουστον.

Γέρας ἀρετῶν, Μακάριος ὁ μέγας, ὁ πολιτικὸς δὲ, χρῆμα εὐσεβείας, ἀνακηρύττεται τούτοις Μάρκος ὁ πάνυ, σὺν Ματώη, ὁ Αἰθίοψ Μωσῆς.

Μαρ-

Sabbato Tyroph,

Μαρτινιανοῦ, καὶ Μάλχου μεγαλωνῶ τοὺς ὑπὲρ ἁγνείας δρόμους τε, καὶ ἄθλους, τὸ δ' ἀπαραγὲς δὲ Μαρκέλλου τοῦ ποιμενάρχου τιμῶ, καὶ Μίλλων τὸν νεκρέγερτον.

Τριαδικόν.) Ξένον, ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη ἐν τρισὶ προσώποις ἀμερίστως, Πατὴρ, Υἱὸς γὰρ, καὶ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστι τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Θεοτοκίον.) Σὺ ἐν τοῖς ἁγίοις εἶ ὑπεραγία, καὶ ἐν τοῖς ἀξίοις ὑπεράξια, ὅτι Θεὸν τὸν τῶν ὅλων τίκτεις, καὶ φέρεις περιγραφόμενον χερσί σου, ἁγνή.

ΩΔΗ ε΄.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης, λυτρούμενος, ὀρθρίζειν, ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου, δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας τῶν σῶν προσαγμάτων, Χριστέ.

Τοῦ ἐν Ἐδὲμ Παραδείσου, δεῦτε, ἴδωμεν ἄνθη ἀείζωα, τὰ θεοβλαστούργητα Πατέρων σπουδάσματα, ὧν ὑπάρχει μόνος γεωργὸς ὁ Κύριος.

Νείλου τοῖς ῥείθροις τῶν λόγων

Martiniani, & Malchi magnifico pro caſtitate curſus, atque dimicationes, & Marcelli paſtorum principis res feliciter geſtas, Millenque mortuorum exſuſcitatorem honoro.

Triad.) Res mira, quod unum, & tria Divinitas, integra in tribus perſonis indiviſim, Pater ſiquidem, Filius, & Spiritus ſanctus in unâ naturâ adorantur.

Theot.) Tu, ò pura, inter ſanctos ſanctiſſima es, & inter dignos digniſſima, quippe univerſorum Deum paris, geriſque manibus tuis circumſcriptum.

ODE V.

Me è pravarum affectionum caligine, veluti è nocte profundiſſimâ, liberans, fac, deprecor, Chriſte, ſpiritũ meum in luce diei mandatorũ tuorum vigilare.

Adeſte, immortales Paradiſi in Edem flores intueamur, Patrum præclara inſtituta, quæ divinitus germinarunt, quæque ſolus Dominus excoluit.

Nili verborum fluentis in-

Sabbato Tyroph.

tellectualis anima omnis irrigatur, Naucratii, Niconis moribus exornatur, & cum Nathanaële, Niſtheron ipſam oblectat.

Xenophon unà cum filiis, virtutibus lucens, nos illuminat, magnuſque Orſeſius, & eximius Onuphrius, quis nam verò mortalium Poemenem dignè concelebret?

Pambo, & opere, & ſermone utpote ſublimis, beatus pro dignitate prædicetur, Publiuſque glorioſus Dæmones coercens, & æqualia recipiat illuſtris Pinnuphrius.

Honoretur, ut decet, glorioſiſſimus Paphnutius, Pior, Patermuthius, ſimpliciſſimus Paulus, Pityrun magnus, & Patrum princeps.

Pachomius, luminarium luminare, ſplendidè celebretur, ſociuſque certaminum Palamon, divinus Petronius, & unà cum his Paſſarius divinis canticis decoretur.

Triad.) Tria hypoſtaſibus, licet naturâ unum, Deitas eſt, in quibus baptizati ſumus, & quibus credimus, Pater, Verbum, & Spiritus ejuſdem eſſentiæ.

καταρδεύεται πᾶσα νοερὰ ψυχὴ, Ναυκρατίου, Νίκωνος τοῖς βίοις λαμπρύνεται, σὺν Ναθαναὴλ δὲ, καὶ Νισθέρων τέρπει αὐτήν.

Ὁ Ξενοφῶν σὺν υἱέσιν ἀρεταῖς ἀπαστράπτων, φωτίζει ἡμᾶς, μέγας δὲ Ὀρσήσιος, ὑπὲρ δὲ Ὀνούφριος, τὸν Ποιμένα δὲ τίς ἀξιολογήσει βροτῶν;

Παμβῶ, καὶ πράξει, καὶ λόγῳ μακαριζέσθω ἀξίως, ὡς ὑψηλὸς, εἴργων δὲ τοὺς Δαίμονας, Πούπλιος ὁ ἔνδοξος, δεξαζέσθω ἴσα ὁ λαμπρὸς Πιννούφριος.

Ἀξιοχρέως τιμάσθω περίδοξος ὄντως Παφνούτιος, Πίωρ, Πατερμούθιος, Παῦλος ὁ ἁπλούστατος, Πιτυροῦν ὁ μέγας, καὶ Πατέρων ἔξαρχος.

Λαμπρῶς ἐγκωμιαζέσθω, ὁ φωστήρων φωστὴρ, ὁ Παχώμιος, Παλάμων ὁ συνάθλος, ὁ θεῖος Πετρώνιος, Πασσαρίων σὺν τούτοις θείαις ἐξυμνείσθω ᾠδαῖς.

Τριαδικόν.) Ταῖς ὑποστάσεσι τρία, εἰ καὶ φύσει τὸ ἓν, Θεότης ἐστὶν, εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, καὶ οἷσπερ πιστεύομεν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Θεο-

Θεοτοκίον.) Ἡ διὰ λόγε τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πανάχραντε, αὐτὸν ἱκετεύουσα, μὴ παύσῃ, δεόμεθα, ἐκ κινδύνων ἀεὶ ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Theot.) Quæ Verbum per verbum prorſus ineffabiliter peperiſti, ô immaculata, ipſum jugiter precare, quæſumus, ut gregem tuum ab omnibus periculis liberet. Sabbato Tyroph.

ΩΔΗ ϛʹ.

Συνεχόμενον δέξαι με.

Θαυμαστοὶ οἱ πανσέβαστοι Πατέρες ἡμῶν, ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι, ὧν τὰ παλαίσματα, ὧν αἱ ἰάσεις, τίς γὰρ πλὴν τούτων ἔδειξε τεράτων ἰσχύν.

ODE VI.

Preſſum excipe me.

Admirabiles Patres noſtri maximâ veneratione digni, quorum divina extiterunt certamina, quorum luctationes, quorum ſanatio nes, quis etenim præter eos ſignorum virtutem oſtendit?

Ῥαβουλᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Ῥοῦφος ὁμοῦ, καὶ Σισόης ἅμα, ὁ ἰσάγγελος ἀνευφημείσθω, μεθ' ὧν ὁ θεῖος Σέριδος, καὶ Σιλβανός.

Rabulas mirificus, pariterque Rufus, & Siſoes ſimul, velut alter Angelus, hymnis decoretur, cum quibus divinus etiam Seridus, atque Sylvanus.

Οὐρανὸς τετραφώστηρος ἐφάνη ἐν γῇ, ἡ δὶς δύο αὕτη Συμεώνιος ὁμωνυμία, οἱ ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι, καὶ εἷς Σαλός.

Cœlum quatuor luminarium apparuerunt in terrâ, Symeones, bis geminata ejuſdem nominis communitas, tres ſcilicet in columnis, & unus Salus.

Μέσον ἄστρων, ὡς ἥλιος, ὧν ἦν ἀρχηγός, ὁ ἡγιασμένος Σάββας ἤστραψε, μεθ' ὃν αὐγάζει καὶ Σεραπίων πράξεσι, σὺν τῷ Σιλβανῷ.

Veluti ſol inter aſtra, inter Aſcetas, quorum erat Dux, ſanctus Sabas emicuit, cum quo Serapion pariter operibus nitet, & unà Sylvanus.

Sar-

Sabbato Tyroph.

Sarmatas, & Timotheus, Tithoes ſimul cum Hyperechio, atque Pharmuthius, Phocas, Chariton, Chæremon, Pſais celebrentur hymnis, & Or ſapiens.

Σαρματὰς, ϗ Τιμόθεος, Τιθόης ὁμȣ̃, σὺν Ὑπερεχίῳ, ϗ Φαρμȣ́θιος, Φωκᾶς, Χαρίτων, Χαιρήμων, Ψάις ὑμνείσθω, ϗ Ὢρ ὁ σοφός.

Sancta, & glorioſa Patrum caterva, ſeu nomine deſignata, ſeu anonyma, eripe à periculis memoriam veſtram ſtudioſè recolentes.

Ἡ ἁγία, ϗ ἔνδοξος Πατέρων πληθὺς, ἡ μνημονευθεῖσα, ϗ ἀνώνυμος, ῥῦσαι κινδύνων τοὺς πόθῳ τὰ μνημόσυνα τελοῦντες ὑμῶν.

Triad.) Te ſuprema Trias, & divina unitas, lumen, ac lumina cano, vitam, & vitas, Mentem, Verbum, Spiritum, ſanctum, & ſancta, unum Deum.

Τριαδικόν.) Σὲ Τριὰς ὑπεράρχιε, ϗ θεία μονὰς, φῶς, ϗ φῶτα μέλπω, ζωὴν, ϗ ζωὰς, Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα, ἅγιόν τε, ϗ ἅγια, τὸν ἕνα Θεόν.

Theot.) Quæ ignem Deitatis in viſceribus tuis ſuſcepiſti, ò pura, & Dominum vitæ fontem in utero, minimè inde combuſta, geſtaſti, ipſa nos ſerva.

Θεοτοκίον.) Ἡ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος ἐν σπλάγχνοις σου δεξαμένη, ἁγνὴ, ϗ κυήσασα ἀκαταφλέκτως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, σὺ σῶσον ἡμᾶς.

CONTACIUM *ton. obl.* 4.
ad mod. Ut primitias.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δʹ.
Πρὸς, Ὡς ἀπαρχάς.

Offert tibi hodie omnis terra, ut Aſcetas divinis inſtructos, & miniſtros Chriſti Dei, beatos choros; lætemur in eâ, illorumque præclara geſta, atque certamina vitæ perfectione æmulemur, clamantes, O multùm miſericors.

Ὡς Ἀσκητὰς θεόφρονας, καὶ λειτουργοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χοροὺς ὁσίους προσφέρει σοι σήμερον ἡ οἰκουμένη ἅπασα. ἐν αὐτῇ εὐφρανθῶμεν, καὶ ζηλώσωμεν τούτων τὰ κατορθώματα, καὶ τὰ παλαίσματα διὰ βίου τελείου, κραυγάζοντες, Πολυέλεε.

Ὁ

Sabbato Tyroph.

Ο῾ Οἶκος.

Τοὺς τὴν γῆν, καὶ τὰ γῆς καταλείψαντας, συγγενῶν, καὶ γονέων, καὶ ὕπαρξιν, καὶ τὸν πλοῦτον ὁμοῦ τὸν ἀβέβαιον, καὶ σαυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀραμένους, Ο῾σίων δήμους εὐφημίσωμεν συνελθόντες, Πιςῶν ἡ ὁμήγυρις, ταῖς ᾠδαῖς τε, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾄσμασιν, σὺν αὐτοῖς τῷ Θεῷ ἀνακράξωμεν νῦν, Πολυέλεε.

Oecus.

Qui terræ, ac terreſtribus, affinium, genitorumque bonis, fluxiſque divitiis abrenunciarunt, & crucem in humeros ſuſtulerunt, Sanctorum cœtus congregati in unum Fideles odis, hymnis, & canticis proſequamur, cum iis ſiquidem ad Deum nunc clamemus, O multùm miſericors.

ΩΔΗ ζʹ.

Ο῾ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ παρθένον φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε μετὰ τόκον, Ε᾿υλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δεῦτε, προσοίσωμεν ὕμνους καθ᾽ χρέος γυναιξὶ τῶν ὁσίως βιωσάσαις, καὶ ἰσαγγέλως, ὧν ἱκεσίαις, κράξωμεν, ὁ Θεὸς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Η῾ χριστοφόρος Βρυαίνη, σὺν τῇ θείᾳ Φεβρωνίᾳ τιμάσθω, καὶ Θωμαΐδι, καὶ Ι῾ερείᾳ, καὶ Πλατωνὶς δὲ ᾄδεται, σὺν αὐταῖς καὶ Μελανία πιςῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἶνος Εὐπραξίαις, σὺν δυσὶ Θεοδώραις, Α᾿ναςασίαις ταῖς πανολβίαις ὕμνος, καὶ δόξα ἄπαυςος, θαυμαςῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Η῾ Αἰγυπτία Μαρία, φῶς

ODE VII.

Qui pueros rore perfudiſti in fornace, quique genitricem tuam ſervaſti virginem poſt partũ, Benedictus es, Dñe, Deus Patrũ.

Venite, canamus hymnos, ut par eſt, mulieribus, quæ ſanctè, & angelicè vixerunt; quarũ ſupplicationibus, Deus omnes nos ſalva, clamemus.

Chriſtifera Bryæna, cum divinâ Feuroniâ honoretur, atq; cũ Thomaide, & Giereâ Platonis quoq; canitur, & unà cum ipſis Melania fideliter.

Laus Eupraxiis angelicæ mentis, unà cũ duabus Theodoris, hymnuſque, & perennis gloria beatiſſimis Anaſtaſiis, quæ mirificum famulatum Deo præſtiterunt.

Mariã Ægyptia, mundi luz,

Digitized by Google

Sabbato Tyroph.

lux, & Marinus nuncupata, univerſæ terræ aſtrum apparuit, & ſol virtutibus emicans Euphroſyna.

Rutila fax in Aſceticâ vitâ Theodula, Theodota quoque, & Julitta reſplendet, ſimulque nitet operibus beatiſſima Iſidora.

Honoretur modò cœleſtia ſapiens Macrina, cum magnâ Matronâ, Syncletica pariter, & Sarra, cum Juſtâ, canticis, veluti ſapientes, decorentur.

Pelagia, Angelus Domini, Taiſia, lampas pœnitentiæ, ſimulque celebretur, ſi quæ alia mulierum in Aſceticâ vitâ coruſcavit.

Triad.) Cum Filio Patrem adoramus, ſanctumque Spiritum unanimiter glorificantes, fide clamamus, Gloria tibi Trias unitas, Deus noſter.

Theot.) Delineatam divinam imaginem tuam, inſtar ſigilli regium nomen tuum demonſtrantis, relatâ ad archetypum veneratione honoramus, Dei genitrix pura.

Ode VIII.

Glorificatum in monte ſancto.

Paſtores, & ſapientes ma-

ἐν κόσμῳ, καὶ ἡ Μάρινος κληθεῖσα, ἄστρον ὤφθη τῇ οἰκουμένῃ, ἡ Εὐφροσύνη ἥλιος, ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαὴς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, καὶ αὐγάζει ἐν ἀσκήσει Θεοδότη, καὶ Ἰουλίττα, καὶ συνεκλάμπει πράξεσιν Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Ἡ οὐρανόφρων Μακρίνα νῦν τιμάσθω, σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ, Συγκλητικὴ δὲ, καὶ ἡ Σάῤῥα, σὺν τῇ Ἰούστῃ ᾄσμασιν, ὡς σοφαὶ, ἀνυμνείσθωσαν.

Πελαγία, ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Ταϊσία, ὁ λύχνος τῆς μετανοίας, συνᾳδέσθω καὶ εἴτις ἄλλη ἔλλαμψε γυναικῶν ἐν ἀσκήσει.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Υἱῷ, τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμοφρόνως δοξολογοῦντες, πιστῶς βοῶμεν, Δόξα σοι Τριὰς μονὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Ὑποτυποῦντες τὴν θείαν σου εἰκόνα, ὡς σφραγίδα δηλοῦσαν τὸ βασίλειον ὄνομά σου, ἐν προσκυνήσει ἔχομεν σχετικῇ, Θεομῆτορ ἁγνή.

ΩΔΗ ή.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Τοὺς Ποιμένας, καὶ σοφοὺς

δι-

Sabbato Tyroph.

διδασκάλους, Ἱεράρχας Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, σὺν τοῖς Ὁσίοις πάντες ἀνυμνήσωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ χρέος Βασίλειος ὁ μέγας, καὶ σὺν τούτῳ ὁ πολύαθλος ὑμνείσθω Ἀθανάσιος ἐν ᾄσμασι, μετὰ Γρηγορίου, τοῦ θεολογίαις ἐξάρχοντος ἁπάντων.

Ἰωάννην, τὸ χρυσόρρημον στόμα, σὺν Κυρίλλοις, τοῖς θεοσόφοις στύλοις δοξάσωμεν, ὡσαύτως καὶ Μεθόδιον ἄλλον θεοφόρον, σὺν τῷ θεηγόρῳ, καὶ θείῳ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ δόξα τῷ Νυσσαίων, σὺν τοῖς δύο θαυματουργοῖς Πατράσι, καὶ ὁ σοφὸς τὰ θεῖα Ἐπιφάνιος, σὺν Ἀμφιλοχίῳ, τῷ λαμπρῷ φωστῆρι ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Μητροφάνην τῶν Ἱερέων κλέος, σὺν Νεκταρίῳ, Ἀττικῷ Γενναδίῳ, μεθ' ὧν, καὶ Ἀνατόλιον ὑμνήσωμεν, τοὺς ζωολαμπτῆρας, ἅμα Εὐσεβίῳ, καὶ Πρόκλῳ τοῖς πανσόφοις,

Νικολάῳ τῷ ἱεροκηρύκῳ, Σωφρονίῳ, τῷ ὄντως μελιγλώττῳ, σὺν Εὐλαλίῳ ᾄδω καὶ Διάδοχον,

giſtros, Hierarchas Chriſti Eccleſiæ cum Sanctis univerſi concinamus, Chriſtum laudantes, & ſuperexaltantes in omnia ſæcula.

Dignis canticis Baſilius magnus, & unà cum eo certaminibus illuſtris Athanaſius collaudetur, & Gregorius pariter omnium in Theologiâ facilè princeps.

Joannem, aureum os, cum Cyrillis diviņe ſapientiæ columnis glorificemus, pariterque Methodium, alium deiferum, cum ſacro oratore, & divino Meletio.

Gregorio Nyſſeno gloria, & duobus pariter Thaumaturgis Patribus, laudeturque in ſæcula divinarum rerum peritus Epiphanius, & unà Amphilochius fulgidum luminare.

Sacerdotum decus Metrophanem, cum Nectario, Attico, Gennadio, ſimulque cum his Anatolium celebremus, animatas faces, cum Euſebio pariter, & Proclo ſapientiſſimis;

Cum Nicolao ſacro oratore, cum Sophronio melleæ utique linguæ, cum Eulalio

Sabbato Tyroph.

cano & Diadochum, pariterque Euſtathium, Juvenalium Patrum coryphæos.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiâ, ut triadem perſonis, te veneror, Pater, Fili, & Spiritus beatiſſime, carentem principio regni tui poteſtatē glorifico in ſæcula.

Theot.) Mons Dei evaſiſti, Deipara, in quo Chriſtus inhabitans, divina templa effecit eos, qui pſallunt, Laudate Dominum, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Ode IX.

Premonſtratum in monte.

Quis Ambroſii in dicendo libertatem edifferet? Hierothei verò quâ ratione ſapientiam eloquetur? necnon Alexandrorum divinæ ſapientiæ Patrum pro fide firmitatem?

Phædimus divinus, Spiridion deifer, cum Antipatro, Pambo, Palladio, & Nonno, Hieronymo, & Germano omni honore digniſſimo, veluti divina luminaria, concinantur.

In divinis eximius honoretur Dionyſius, utpote cœleſtium myſtes, multiſque certaminibus præclarus Cle-

ἅμα Εὐςαθίῳ, Ἰȣβεναλίῳ, τοῖς παξοκορυφαίοις.

Τελαδικόν.) Ὡς μονάδα τῇ ȣ̓σίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς τελάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Σὺ τὸ ὄρος τȣ̃ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριςὸς οἰκήσας, θείȣς ναȣ̀ς εἰργάσατο τȣ̀ς ψάλλοντας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψȣ̃τε εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τίς τὴν παῤῥησίαν ἑρμȣ́ξεται Ἀμβροσίȣ; τȣ̃ Ἱεροθέȣ δὲ πῶς τὴν σοφίαν ἐξείποι; καὶ Ἀλεξάνδρων τῶν θεοσόφων Πατέρων τὴν ὑπὲρ τῆς πίςεως ςεῤῥότητα;

Φαίδιμος ὁ θεῖος, Σπυρίδων ὁ θεοφόρος, σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβῷ, Παλλαδίῳ, καὶ Νόννῳ, Ἱερωνύμῳ, καὶ Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, ὡς θεοφωςῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

Ὁ πολὺς τὰ θεῖα Διονύσιος τιμάσθω, ὡς τῶν ȣ̓ρανίων μύςης, ὁ πολύαθλος Κλήμης, Φλαβιανός τε, καὶ Παῦλος ὁ μέ-

Sabbato Tyroph.

μέγας, ἡ ὁμολογίας οἱ προκήρυκες.

mens, & Flavianus, ac magnus Paulus, orthodoxæ confeſſionis prædicatores.

Πέτρος, καὶ Ἰγνάτιος οἱ ὄντως θεοφόροι, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἱερόαθλοι ὄντες, ἀνυμνείσθωσαν, ἅμα Πολυκάρπῳ, καὶ Κυπριανῷ τῷ Χριστοῦ Μάρτυρι.

Petrus, & Ignatius verè deiferi, utpote Chriſti Apoſtoli, ſacri Athletæ, celebrentur, unà cum Polycarpo, & Cypriano Chriſti Martyre.

Ὅσιοι Πατέρες, καὶ Ἱεράρχαι Κυρίου, σὺν Ἱερομάρτυσι, καὶ γυναιξὶν ἁγίαις, ἐνομαστοί, καὶ ἀνώνυμοι πάντες δεήθητε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Sancti Patres, & Hierarchę Domini, cum ſacris Martyribus, beatiſque mulieribus, certi, ſeu incerti nominis omnes, pro animarum noſtrarum ſalute precemini.

Τριαδικόν.) Ὁ εἷς ἐν τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως, εἶ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ᾽ εἷς τῇ φύσει πέλεις, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῖς τρισὶ προφαέσιν ἰδιώμασι.

Triad.) Unus in triade Deus, gloria tibi ſine fine, unuſquiſque enim Deus es, ſed unus naturâ, Pater, Filius, & Spiritus, in tribus elucens proprietatibus.

Θεοτοκίον.) Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προεώρα πάλαι Μωσῆς ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὴν θεοδεκτόν σου γαστέρα, Παρθένε, ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Theot.) Rubum igni exardentem, neque combuſtum, prævidit olim Moyſes in monte Sina uterum tuum, qui Deum ſuſcepit, ò Virgo, immortalis ignis receptaculum.

DOMINICA TYROPHAGI.

In Protoplaſtum Adamum.

CATHISMA, *ton. quart. ad mod. Obſtupuit Joſeph.*

Excidit è Paradiſo voluptatis Adamus, Domini pręceptum, amaro cibo intemperanter deguſtato, tranſgreſſus, damnatuſque fuit terræ, unde deſumptus fuerat, colendæ, ſuoque pani per ſudorem multum comedendo; nos igitur temperantiam appetamus, ne, velut ille, extra Paradiſum ploremus, ſed intus admittamur.

STICHIRA *ton. obl. 2. ad mod. Omnem deponentes.*

Conditor meus Dominus, pulvere è terrâ accepto, me vivifico ſpiritu animavit, atque viſibilium omnium ſuper terram dominatione, Angelorumque conſortio dignatus eſt; doloſus autem Satan, ſerpentis inſtrumento uſus, eſcâ decepit, & à Dei gloriâ procul amandavit, mortique in

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Εἰς τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδάμ.

Κάθισμα, Ἦχος δ. Πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν μὴ φυλάξας τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτὸς, ἱδρῶτι δὲ πολλῷ ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Στιχηρὰ ἦχος πλάγιος β. Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ Πλάστης μου Κύριος χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν, μὲ ζωηρῷ φυσήματι ψυχώσας ἐζώωσε, καὶ ἐτίμησεν ἐπὶ γῆς ἄρχοντα ὁρατῶν ἁπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον, Σατὰν δ' ὁ δόλιος ὀργάνῳ τὸν ὄφιν χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ θανάτῳ παραδέδωκεν

εἰς

Domin. Tyroph

εἰς γῆν, ἀλλ' ὡς Δεσπότης, καὶ εὔσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Ὅμοιον.

Στολὴν θεοΰφαντον, ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα παρακούσας, Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ, καὶ συκῆς φύλλα δὲ, καὶ τοὺς δερματίνους νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι, ἱδρῶτι κέκριμαι ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν ἐγὼ, ἀκάνθας, καὶ τριβόλους δὲ φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. ἀλλ' ὁ ἐν ὑστέροις τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε πάλιν εἰς Παράδεισον.

Ὅμοιον.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὡραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἱκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξαί μοι, ἃς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα, καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον ἐν σοὶ κατετρύφησα.

infimis terræ addixit; tu verò, utpote Dominus, atque benignus, ab exilio me revoca.

Simile.

Stolâ divinitus textâ ſpoliatus fui miſer ego, divino præcepto tuo, Domine, ex inimici fraude violato, foliiſque ficulneis, & pelliceis tunicis modò circumdor, panem laboris in ſudore manducandi ſententiam excepi, utque ſpinas, & tribolos tellus mihi ferat, diris devota eſt; ſed, qui poſtremis temporibus è Virgine incarnatus es, revocatum me in Paradiſum reſtitue.

Simile.

Paradiſe omni honore digniſſime, pulcherrima ſpecies, tabernaculum divinitus ſtructum, perenne gaudium, & oblectamentum, gloria Juſtorum, Prophetarum lætitia, Sanctorumque domicilium, foliorum tuorum ſonitu Conditorem univerſorum deprecare, ut fores, quas prævaricatione clauſi, mihi adaperiat, utque dignus efficiar ligni vitæ participatione, eoque gaudio, quod dulciſſimè priùs in temetipſo deguſtavi.

Aliud

Domin. Tyroph.

Aliud Idiomelum, obl. 1.

Hei mihi! plorans clamavit Adamus; quoniam ſerpens, & mulier me à divinâ familiaritate ſubmoverunt, atque è Paradiſi deliciis eſca ligni eliminavit. Hei mihi! ignominiam ferre deinceps non valeo. Rex quondam terreſtrium omnium Dei operum, nunc ex unius conſilii pravitate in ſervitutem redactus conſpicior, atque immortalitatis gloriâ olim circumdatus, mortificationis pellem, utpote mortalis, miſerandum in modum circumfero. Hei mihi! quodnam lamentationis genus ad ſubſidium adhibebo? At benignus tu, qui me è terrâ formaſti, miſericordiâ repletus, ab inimici ſervitute vindica, & ſalvum me facito.

Ἄλλο Ἰδιόμελον, πλάγιος α΄.

Οἴμοι, ὁ Ἀδὰμ ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφις, καὶ γυνὴ θεϊκῆς παῤῥησίας με ἔξωσαν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρῶσις ἠλλοτρίωσεν. οἴμοι, οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος. ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς, καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δορὰν, ὡς θνητὸς, ἐλεεινῶς περιφέρω. οἴμοι, τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; ἀλλὰ σὺ, φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἀνακάλεσαι, καὶ σῶσόν με.

Aliud, ton. obl. 2.

Ejectus fuit Adamus propter eſcam è Paradiſo, quare exadversùm ei ſedens, ejulans miſerabili voce lamentabatur, atque dicebat, Hei mihi! quid feci miſer ego? unicum Domini mandatum violavi, orbatuſque fui bonis univerſis. Paradiſe bea-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β΄.

Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διὰ τῆς βρώσεως, διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο ὀλολύζων ἐλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν, Οἴμοι, τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ; μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεισε ἁγιώτατε, ὁ δι' ἐμὲ

πε-

πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, ἱκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι, κἀμὲ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθήσωμαι, διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ, Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος β'.

Ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχὴ, ἡ κατὰ τῶν Δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία. δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο, Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τὰ πάθη, καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑσπέρας, ἦχος δ'.

Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε, ἔλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τ

tiſſime, qui mihi plantatus fuiſti, & propter Evam clauſus, eum, qui te condidit, meque plaſmavit, exora, ut floribus tuis replear; quare & ad ipſum Salvator, Opus meum (inquit) nolo perire, ſed volo ſervari, atque ad cognitionem veritatis venire, quoniam venientem ad me non eiiciam foras. Domin. Tyroph.

Mane, *ton. obl.* 2.

Pervenit tempus, ſpiritalium agonum primordium, adversùs Dæmones victoria, temperantia armis inſtructiſſima, Angelorum decor, Dei familiaritas, per eam ſiquidem Moyſes cum Creatore ſermonem contulit, & vocem minimè viſam in auribus excepit; illius ope nos dignos effice, Domine, utpote clemens, qui paſſionẽ tuam, ſanctamque reſurrectionem adoremus.

Veſpere, *ton.* 4.

Illuxit gratia tua, Domine, emicuit animarum noſtrarum illuſtratio, en tempus acceptabile, en tempus pœnitentiæ, abiiciamus tenebrarum opera, & induamur arma lucis, quò vaſtum jejunii

Digitized by Google

Domin. Tyroph. oceanum emenſi, triduanæ reſurrectioni occurramus Domini, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, qui ſalvas facit animas noſtras.

CANON *ton. obl.* 2.

ODE I.

Veluti per ſiccam perambulans.

Adeſdum anima mea infelix, actus tuos hodie defle, memoriâ recolens priorem in Edem nuditatem, propter quam deliciis, & perenni gaudio excidiſti.

Pro multâ pietate, atque miſerationibus, Conditor creaturæ, & Factor univerſorum, me è pulvere priùs animatum, unà cum Angelis tuis te collaudare, præcepiſti.

Propter bonitatis divitias, plantas tu Conditor, & Domine, Paradiſi delicias in Edem, jubens, me ſpecioſis, jucundiſque, minimèque caducis fructibus oblectari.

Hei mihi! anima mea miſera, fruendarum Edem voluptatum facultatem à Deo acceperas, vetitumque tibi, ne ſcientiæ lignum manducares, quâ de causâ Dei legem violaſti?

Theot.) Virgo Dei geni-

νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν καταντήσωμεν τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ΚΑΝΩΝ Ἦχος πλάγιος β'.

ΩΔΗ α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Δεῦρο ψυχή μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοὶ πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρὶν ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητά, ἐκ χοὸς ζωώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω, σὲ ὑμνεῖν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ, καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφὴν ἐν Ἐδὲμ, κελεύων, με τρυφᾶν τῶν ὡραίων, καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Οἴμοι ψυχή μου ἀθλία, τῆς ἐν Ἐδὲμ ἀπολαύειν εἴληφας ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν τῆς γνώσεως καρπὸν προσετάγης, ἵνα τί παρέβης νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ Παρθένε

Domin. Tyroph.

θεὸν, ὡς τοῦ Ἀδὰμ κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεννήτειρα, ἐμὲ τὸν ἐξόριστον Ἐδὲμ νῦν ἀνακάλεσαι.

trix, utpote Adami ex genere filia, per gratiam verò Chriſti Dei mater, nunc me revoca ex Edem ejectum.

ΩΔΗ γ′.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ, Χριστὲ ὁ Θεός μου.

Ode III.

Non eſt ſanctus, ut tu, Chriſte Deus meus.

Ὄφις ὁ δόλιος ποτὲ τὴν τιμήν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσὶν, ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι, τοῦ χώρου τῆς ζωῆς.

Serpens doloſus honorem meum quondam mihi invidens, in Evæ auribus dolum inſuſurravit, unde ego deceptus, hei mihi! è vitæ ſede exulavi.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, ὅπερ προσέταξέ μοι Θεὸς, μὴ δ᾽ ὅλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Manu temere extenſâ, ſcientiæ lignum deguſtavi, quod ne contingerem, mihi Deus omnino præſcripſerat, & cum acerbo doloris ſenſu divinam gloriam exul amiſi.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ, πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ᾔσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ᾽ ἐσκοτίσθης τὸν νοῦν, καὶ παρέβης ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου.

Hei mihi! miſera anima mea, quomodo dolum non noſti? quomodo fraudem, & inimici invidiam minimè ſenſiſti? ſed mente obtenebratâ Conditoris tui mandatum neglexiſti.

Θεοτοκίον.) Ἐλπὶς, καὶ σκέπη μου, σεμνὴ, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι περιστείλασα μόνη τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ, τῷ τοκετῷ σου, ἁγνὴ, ἀφθαρσίαν αὖθις με ἀμφίασον.

Theot.) Spes, & protectio mea, ò veneranda, quæ ſola olim lapſi Adami nuditatem cooperuiſti, puerperio tuo, rurſus, ò pura, me incorruptionis veſte circumda.

Domin.
Tyroph.

O D E IV.

Chriſtus virtus mea.

Miſer ego honore à te Domino in Edem affectus fui, hei mihi! quomodo in errorem inductus, & diabolicâ invidiâ appetitus, depulſus ſum è facie tuâ?

Angelorum ordines, Paradiſi ornamenta, & plantarum, quæ illic ſunt, decus, me fraude miſerâ abductum, & à Deo longiùs digreſſum lugete.

Pratum beatum, plantatæ à Deo arbores, Paradiſi deliciæ, è foliis, velut ex oculis, lacrymas nunc effundite ſuper me, nudum, & à Dei gloriâ abdicatum.

Theot.) Domina ſancta, quæ Fidelibus omnibus Paradiſi januas, ab Adamo per inobedientiam quondã clauſas, aperuiſti, miſericordiæ mihi fores expande.

O D E V.

Divino ſplendore tuo, bone.

Invidens mihi olim inimicus, hominum oſor, beatum Paradiſi domicilium, me ſpecie ſerpentis ſupplantavit, atque ab æternâ gloriâ ſubmovit.

Ω Δ Η δʹ.

Χριστός μου δύναμις.

Τιμῆς ἠξίωμαι ἐγὼ ὁ ἄθλιος παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου ἐν τῇ Ἐδὲμ, οἴμοι, πῶς πεπλάνημαι, καὶ Διαβόλῳ φθονηθεὶς, ἀπερρίφθην τοῦ προσώπου σου;

Ἐμὲ θρηνήσατε Ἀγγέλων τάγματα, Παραδείσου τὰ κάλλη, καὶ τῶν φυτῶν τῶν ἐκεῖ ἡ εὐπρέπεια, τὸν πλανηθέντα δυστυχῶς, καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Λειμὼν μακάριε, φυτὰ θεόφυτα, Παραδείσου τερπνότης, νῦν ἐπ' ἐμὲ δάκρυα σταλάξατε ἐκ φύλλων, ὥσπερ ὀφθαλμῶν, τὸν γυμνὸν, καὶ ξένον δόξης Θεοῦ.

Θεοτοκίον.) Ἁγία δέσποινα, ἡ διανοίξασα Παραδείσου τὰς πύλας πᾶσι Πιστοῖς, ἃς Ἀδὰμ ἀπέκλεισε διὰ παράβασιν ποτὲ, πύλας ἐλέους μοι διάνοιξον.

Ω Δ Η εʹ.

Τῷ θείῳ Φέγγει σου, ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἐχθρὸς τῆς ἐν Παραδείσῳ εὐστυχοῦς ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, ὄφεως ἐν εἴδει με ὑπεσκέλισε, καὶ δόξης ἀϊδίου ξένον με ἔδειξε.

Θρηνῶ,

Θρηνῶ, καὶ κόπτομαι τὴν ψυχήν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶ πλήθη δακρύων προσίεσθαι, ὅταν ἀποβλέψω, καὶ καταμάθω μου τὴν γύμνωσιν, ἣν ἔσχον ἐκ παραβάσεως.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, αὖθις δ' ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἤκουσα, τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν ἀποσθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ᾅδην ἀνταλλαξάμενον;

Θεοτοκίον.) Νυμφῶνα δόξης σε μυστικὸν πάντες καταγγέλλομεν Πιστοί, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, ὅθεν δυσωπῶ σε, ἁγνή, πεσόντα με νυμφῶνα Παραδείσου οἰκεῖον ποίησον.

ΩΔΗ ϛʹ.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολήν με ἐνέδυσας θεοΰφαντον, Σωτήρ, ἐν τῇ Ἐδέμ, ὡς εὔσπλαγχνος, ἐγὼ δὲ σοῦ παρεῖδον τὴν ἐντολήν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ δι' ἀπροσεξίας σου, Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς, Ἀγγέλων κεχώρισαι, εἰς φθορὰν κατηνέχθης, ὦ τοῦ πτώματος.

Ἐλέησον, οἰκτείρησον, παντοκράτορ ὁ Θεός, τὸ σῶν χειρῶν

Lugeo, & animi diſcrucior, oculiſque lacrymarum multitudinem adjungere exopto, reſpiciens, & intelligens partam mihi ex tranſgreſſione nuditatem. Domin. Tyroph.

Dei manus me è terrâ plaſmavit, at in terram rurſus revertendi miſer ego legem accepi, quiſnam me ejectum à Deo, & inferos pro Edem aſſecurum non defleat?

Theot.) Te, labis omnis expers Dei genitrix, Fideles univerſi myſticum gloriæ thalamum annunciamus, unde lapſum me, precor, ò pura, aptũ fac Paradiſi thalamum.

ODE VI.

Vitæ mare.

Me in Edem ſtolâ divinitus rextâ, Salvator, urpote clemens, induiſti, at ego ſidem inimico adhibens deſpexi mandatum tuum, & nudus apparui, infelix.

Miſerrima anima mea, elongata fuiſti à Deo propter inobedientiam tuam, mulctata Paradiſi deliciis ab Angelis ſegregata, ad corruptionem deducta, ò ruinam!

Operis manuum tuarum miſerere, miſerere, omnipotens

Domin. Tyroph.

tens Deus, ne deſpicias me, precor, ò bone, qui memetipſum ab Angelorum tuorum choro ſevocavi.

τὸ ποίημα μὴ παρίδῃς με, δέομαι, ἀγαθὲ, τὸν ἀποχωρίσαντα ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου.

Theot.) Maria à Deo vocata, domina univerſi, quæ nimirum Dominum, regem omnium, atque Redemptorem peperiſti, è captivitate ad Paradiſi gloriam me revoca.

Θεοτοκίον.) Μαρία θεόκλητε, ἡ κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τετοκυῖα Κύριον Βασιλέα τῶν ὅλων, καὶ Λυτρωτὴν, αἰχμάλωτον ὄντα με Παραδείσου τῆς δόξης, ἀνακάλεσαι.

CONTACIUM *ton. obl.* 2.

Sapientiæ dux, prudentiæ ductor, inſipientium inſtructor, & pauperum defenſor, confirma, inſtrue cor meum, Domine, tu verbum mihi tradens, qui Patris es Verbum; en etenim labia mea minimè continebo, clamans ad te, Miſericors, miſerere mei lapſi.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα, σὺ δίδου μοι λόγον ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος, ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Oecus.

Tunc ſedit Adamus, ploravitque contra Paradiſi delicias, oculos manibus feriens, atque dicebat, Miſericors, miſerere mei lapſi.

Intuitus Adamus Angelum impellentem, claudentemque divini horti fores, ingemuit vehementer, dicebatque, Miſericors, miſerere mei lapſi.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συ-

Domin. Tyroph.

Συναλγεισον, Παράδεισε, τῷ κτίτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων ἱκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Doleas vices, Paradiſe, domini tui ad mendicitatem detruſi, foliorumque tuorum ſonitu Conditorem deprecare, ne te claudat, Miſericors, miſerere mei lapſi.

ΩΔΗ ζʹ.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ δεσπόζων τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, ὁ πλάσας με βουλήματι σῷ, φθονηθέντα με τῷ δολίῳ δράκοντι ποτὲ, καὶ σὲ παροργίσαντα, Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

ODE VII.

Fornacem rore perfuſam.

Dominator ſæculorum omnium Dominus, qui me voluntate tuâ procreaſti, doloſi draconis invidiâ quondam afflictum, teque, Salvator, ad iracundiam concitantem, ne deſpicias, Deus, ſed revoca me.

Τὰ τοῦ αἴσχους περικείμενος ἐνδύματα, οἴμοι, ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, ἀποκλαίομαι τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν, Σωτὴρ, καὶ πίστει βοῶ σοι, ἀγαθὲ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Hei mihi! pro ſtolâ ſplendidâ, turpitudinis indumentis obvolutus, lugeo, Salvator, exitium meum, & fide ad te clamo, ne deſpicias me, bone Deus, ſed revoca.

Ἐξαυμάτισεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος ὅλην μου τὴν ψυχὴν πονηρῶς, Παραδείσου δὲ τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ, ἀλλ' ὦ εὐσυμπάθητε Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Animam meam omnem ſceleſtiſſimus ſerpens miſerè ſauciavit, atque à Paradiſi deliciis exulem egit, attamen ò miſericors Salvator Deus, ne me deſpicias, ſed revoca.

Θεοτοκίον.) Τὴν ἱκεσίαν μου δέησιν, πανάμωμε, πρόσδεξαι συμπαθείᾳ τῇ σῇ, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων δίδου μοι, ἁγνὴ, ἐν θρήνοις βοῶντι ἐκτε-

Theot.) Pietate tuâ, ò nulli obnoxia reprehenſioni, ſupplices preces meas excipe, tribuaſque mihi, ò pura, veniam peccatorum, qui lu-

Domin. Tyroph. lugens enixè clamo, Ne me deſpicias, ò bona, ſed revoca.

Ode VIII.

Sanctis è flammâ.

Multiplicibus bonis honoraſti olim, ſolus clemens, opus manuum tuarum, at dirus draco ſibili illecebris me cœpit, hei mihi! bonis, quæ mihi inerant, expolians.

Quid cauſæ fuit, cur amarum conſilium audires, divinamque ſententiam negligeres? hei mihi! infelix anima, quæ Deum contriſtaſti, cui conſtituta fueras unà cum Angelis jùgiter laudando.

Serpentium, ferarumque dominus effectus, quo pacto ſerpenti animabus exitiali familiariter congreſſus es, inimico, veluti bono conſiliario, uſus? O errorem tuum miſerrima anima mea!

Theot.) Canimus te, Maria Dei gratiâ plena, lucidum divinę incarnationis tabernaculum, quare me cupiditatibus fędè obtenebratum illumina, fons miſericordiæ, ſpes eorum, quos omnis ſpes dereliquit.

νως, Μὴ ὑπερίδῃς, ἀγαθή, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

ΩΔΗ η'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Δωρεαῖς πολυτρόποις πάλαι τετίμηκας τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, μόνε φιλάνθρωπε, δράκων δὲ δεινὸς συριγμῷ ἐδελέασεν, οἴμοι, τῶν προσόντων καλῶν ἀπογυμνώσας.

Ἵνα τί συμβουλίας πικρᾶς ἀκήκοας; καὶ τῆς θείας ἐγένου ψήφου παρήκοος; οἴμοι ταπεινὴ ψυχή, Θεὸν λυπήσασα, ὃν ἀεὶ δοξάζειν, ἐτάχθης σὺν Ἀγγέλοις.

Ἑρπετῶν, καὶ θηρίων δεσπότης γέγονας, ἑρπετῷ ψυχοφθόρῳ πῶς προσωμίλησας, σύμβουλον λαβὼν, ὡς εὐθῆ, τὸν ἀλάστορα; ὢ τῆς σῆς ἀπάτης, ψυχή μου παναθλία.

Θεοτοκίον.) Φωτοφόρον σκηνὴν σε Θεοῦ σαρκώσεως ἀνυμνοῦμεν, Μαρία θεοχαρίτωτε, ὅθεν με δεινῶς σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι λάμψον, φῶς ἐλέους, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

ΩΔΗ

Domin. Tyroph.

ΩΔΗ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Γλυκὺς εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως ἐν τῇ Ἐδὲμ ἐφάνη μοι πληθέντι τῆς βρώσεως, εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς, οἴμοι ψυχὴ ἀθλία, πῶς ἀκρασία σε τῆς τοῦ Παραδείσου ἑστίας ξένον πεποίηκεν;

Θεὲ τῶν ὅλων, ἐλέους Κύριε, τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν εὐσπλάγχνως ἐπίβλεψον, καὶ μὴ πόῤῥω πέμψῃς με τῆς θείας Ἐδὲμ, ὅπως βλέπων τὰ κάλλη, ὅθεν ἐκπέπτωκα, σπεύσω πάλιν θρήνοις προσλαβεῖν, ἅπερ ἀπώλεσα.

Θρηνῶ, στενάζω, καὶ ἀποδύρομαι τὰ Χερουβὶμ φλογίνῃ τῇ ῥομφαίᾳ θεώμενος, τῆς Ἐδὲμ τὴν εἴσοδον φυλάττειν ταχθέντα, πᾶσι τοῖς παραβάταις, οἴμοι, ἀπρόσιτον, εἰ μὴ σὺ ἀκώλυτον, Σωτὴρ, ταύτην ποιήσεις μοι.

Θαῤῥῶ τῷ πλήθει τῷ τοῦ ἐλέους σου, Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ θείας ἐκ πλευρᾶς σου τῷ αἵματι, δι' οὗ καθηγίασας τὴν φύσιν βροτῶν, ἤνοιξας δὲ τὰς πύλας τοῖς σοὶ λατρεύουσι τὰς τοῦ Παραδείσου, ἀγαθὲ, τὰς πρὶν κλεισθείσας Ἀδάμ.

O d e IX.

Deum hominibus videre impoſſibile.

Dulcis ad veſcendum fructus ſcientiæ in Edem viſus eſt mihi, cibi amore capto, at demum in bilem converſus eſt, hei mihi! miſera anima, quomodo intemperantia te è Paradiſi laribus exturbavit?

Deus univerſorum, miſericordiæ Domine, ad humilitatem meam benignè reſpice, nec à divino Edem longè me eiicias, quò venuſtates, unde excidi, aſpiciens, fletibus rurſus amiſſa bona recipiam.

Fleo, ingemo, atque lamentor, Cherubim ad Paradiſi ingreſſum cuſtodiendum igneo enſe locata conſpiciens, tranſgreſſoribus omnibus, heî mihi! inacceſſum, niſi tu, Salvator, aditum mihi facilem præſtes.

Confido in multitudine miſericordiæ tuæ, Chriſte Salvator, ac divini lateris tui ſanguine, unde hominum naturam ſanctificaſti, & colentibus te aperuiſti, ò bone, Paradiſi portas, antea Adamo præcluſas.

M *Theot.*)

Digitized by Google

Domin. Tyroph.

Theot.) Vitæ porta, impervia, ſpiritalis, Virgo Deipara, innupta, pande mihi precibus tuis Paradiſi clauſas olim fores, quò te meam poſt Deum auxiliatricem, firmumq; refugium glorificem.

EXAPOSTILARIUM,

ad mod. Quæ cælum aſtris.

Ut ſanctas pœnitentiæ primitias, excipiamus, fratres, ſanctæ abſtinentiæ exordium, hæc peccatorum remiſſionem orantibus elargitur.

Aliud,

ad mod. Mulieres auſcultate.

Mandatum tuum tranſgreſſus Adamus, è Paradiſo eliminatus fuit, Deus omnium miſerator, propterea è regione ſedens lamentabatur, oculoſque feriens dicebat, Miſerere, miſericors, mei, qui à te longiùs ſeceſſi.

Θεοτοκίον.) Ζωῆς ἡ πύλη, ἡ ἀδιόδευτος, ἡ νοητὴ, παρθένε Θεοτόκε, ἀνύμφευτε, Παραδείσου πύλας μοι, κλεισθείσας τὸ πρὶν, ἄνοιξον ταῖς πρεσβείαις, ὅπως δοξάζω σε, τὴν μετὰ Θεόν μου βοηθὸν, καὶ κραταιὰν προσφυγήν.

Ἐξαποστειλάριον,

Πρὸς, Ἡ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ἀπαρχὴν ἁγίαν τῆς μετανοίας, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας δεξάμεθα ἐγκρατείας· αὕτη πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς αἰτουμένοις δωρεῖται.

Ἄλλον,

Πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀδὰμ ὁ παρακούσας σου τῆς ἐντολῆς ἐξόριστος τοῦ Παραδείσου ἐδείχθη, Θεὲ τῶν ὅλων οἰκτίρμων, διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι ὠδύρετο, τὰς ὄψεις τύπτων ἔλεγεν, Ἐλέησον, ἐλεήμων, τὸν ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα.

TH

T H B
ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος β΄. Πρὸς, Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς νηστείας τὴν θείαν ἀπαρχὴν καταννύξει κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες, Δέσποτα Χριστὲ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, καὶ ῥῦσαι, δεόμεθα, δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς, καὶ κολάσεως φρικτῆς, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Ἄλλο,

Πρὸς, Τὴν ἄχραντον εἰκόνα.

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, ἀκτῖνας ἀπολάμποντες τῶν ἁγίων ἐντολῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, ἁγνείας καθαρότητα, ἀνδρείας τὴν ἰσχὺν, ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ τριήμερον ἀνάστασιν, τὴν καταλάμπουσαν ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

F E R I A II.
HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Cathisma, *ton. obl.* 2. *ad mod. Quæ clementia exiſtis.*

Divinum jejunii exordium animæ compunctione auſpicemur, clamantes, Domine Chriſte, ſuſcipe preces noſtras, velut electum odoramentum, noſque è peſtiferâ, quæſumus, corruptione libera, & ab horribili ſupplicio, ſolus quippe facilè placabilis es.

Aliud, ad mod. Immaculatam imaginem.

Sanctiſſimam abſtinentiam exordiamur hilariter, rutilantes radiis ſanctorum Chriſti Dei noſtri præceptorum, charitatis ſplendore, orationis fulgore, puritatis munditie, virtutis fortitudine, quò induti luce perveniamus ad ſanctam, & triduanam reſurrectionem, quæ mundum incorruptionis lumine perfundit.

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *ton.* 2. *ad mod.*
Angelus quidem Ave .

Abſtinentiâ carnem humiliare ſatagamus univerſi, irreprehenſibilis jejunii divinum ſubeuntes ſtudium, precibuſque, ac lacrymis Dominum Salvatorem noſtrum obſecremus, oblitteratâ prorſus ex animo nequitiâ, clamantes, Peccavimus tibi, ſalva nos, Chriſte rex, ut olim Ninivitas, & effice, clemens, cœleſtis regni participes.

Simile .

Spes me fugit cogitantem, Chriſte, opera mea quovis digna ſupplicio; en ſcilicet ſanctis tuis contemptis, Salvator, præceptis, bona mea intemperanter abſumpſi, quare te deprecor, ut me pœnitentiæ imbribus ablutum, jejunio, & oratione coruſcare facias, utpote ſolus miſericors, neque me deſpicias, ô univerſorum benefactor, & bonitate excellens.

Aliud, *ton.* 2.
ad mod. Bonorum quæ concipi nequeunt .

Læti jejunium inchoemus, ſpiritalibus luctis noſmetipſos committentes, emunde-

Στιχηρὰ, ἦχος β'.
Ἄγγελος μὲν τὸ, χαῖρε.

Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον τῆς ἀμώμου νηστείας, καὶ εὐχαῖς, καὶ δάκρυσι Χριστὸν τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν, βοῶντες, Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευΐτας, Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς οὐρανίου βασιλείας ποίησον, εὔσπλαγχνε.

Ὅμοιον.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου, Χριστὲ, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια. ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας τὰ σεπτά σου, Σωτὴρ, ἐντάλματα, ἀσώτως μου τὸν βίον ἐδαπάνησα, διό σε ἱκετεύω, μετανοίας ὄμβροις με καθάρας νηστείᾳ, καὶ δεήσει, ὡς μόνος ἐλεήμων, ἐκλαμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃς με, εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, καὶ ὑπεράγαθε.

Ἄλλον, ἦχος β'.
Πρὸς, Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες,

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

πες, ἁγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν, ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος, ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθείημεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ ἅγιον πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

mus animam, carnem purificemus, jejunemus, quemadmodũm à cibis, ab omni pariter cupiditate, ſpiritus virtutes, ceu delicias, conſectati, quibus ſtudioſè immorantes, digni reddamur omnes, ſacratiſſimam Chriſti Dei paſſionem, ſanctumque paſcha intueri, ſpiritali gaudio exultantes.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος α´.

Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικόν.

Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, οἱ Πιστοὶ ἀνακράξωμεν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Mane, ton. obl. 1.

Stichiron Hagiopoliticum.

Adfuit jejunium, continentiæ parens, peccati accuſator, ac pœnitentiæ patronus, Angelorum inſtitutum, hominumque ſalus, clamemus, Fideles, Deus miſerere noſtri.

Ἑσπέρας, ἦχος γ´.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθὴς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης. θυμοῦ ἀποχὴ, ἐπιθυμιῶν χωρισμὸς, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιορκίας, ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστὶν ἀληθὴς, καὶ εὐπρόσδεκτος.

Veſpere, ton. 3.

Jejunemus acceptabile jejunium, gratum Domino, verum jejunium fuga à malis, linguæ moderatio, iræ compreſſio, cupiditatum propulſio, loquacitatis, mendacii, atque juramenti, horum abſentia verum eſt, atque acceptabile jejunium.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β´.

ΩΔΗ α´.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Πῶς τὴν ἐμὴν νῦν ἀποκλαύ-

TRIODIUM. *Ton. 2.*

ODE I.

Venite, populi, canamus.

Quomodo meum nunc luge-

Digitized by Google

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

gebo lapſum? quodnam ſalutis meæ initium faciam, qui perditè vixi? Miſericors, judiciis, quæ noſti ſalva me.

Ecce tempus, ecce dies ſalutaris, ingreſſus jejunii, vigil eſto, anima, & ad Dominum intendens, cupiditatibus aditum præclude.

Peccatorum procella deſæviens, ad deſperationis barathrum me pertrahit, ſed ad miſericordię tuę pelagum confugio, ſalva me, Domine.

Theot.) Quæ fontem perfectæ à perturbationibus immunitatis in utero geſtaſti, ſana, puerpera, pravis affectionibus ſauciatum me, & eripe ab igne ſempiterno, ſola Dei gratiâ ornatiſſima.

HIRMUS *idem*.

Venite, populi, excipiamus hodie jejuniorum chariſma, veluti datum divinitus pœnitentiæ tempus, eâque propitium Salvatorem reddamus.

Advenit nunc, acceſſit certaminum tempus, ſtadium jejunii univerſi alacriter ingrediamur, hujus virtutes, donorum inſtar, Domino afferentes.

σομαι ἔκπτωσιν; ποίαν ἀρχὴν ποιήσωμαι τῆς σωτηρίας μου, ὁ ἀσώτως βιώσας; οἰκτίρμων, οἷσπερ οἶδας, κρίμασι σῶσόν με.

Ἴδε καιρός, ἴδε ἡμέρα σωτήριος, ἡ τῆς νηστείας εἴσοδος, ψυχὴ γρηγόρησον, καὶ παθῶν τὰς εἰσόδους ἀπόκλεισον, Κυρίῳ ἐνατενίζουσα.

Ἁμαρτιῶν ἡ τρικυμία χειμάζουσα, ἐπὶ βυθὸν καθέλκει με τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σῷ τῷ πελάγει προστρέχω τοῦ ἐλέους, σῶσόν με, Κύριε.

Θεοτοκίον.) Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, κόρη, θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη θεοχαρίτωτε.

ΕΙΡΜΟΣ ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοί, σήμερον ὑποδεξώμεθα τῶν νηστειῶν τὸ χάρισμα, ὡς θεοδώρητον καιρὸν τῆς μετανοίας, ἐν ταύτῃ τὸν Σωτῆρα ἱλεωσώμεθα.

Ἔφθασε νῦν, εἰσῆκται ὁ τῶν ἀγώνων καιρός, τὸ τῆς νηστείας στάδιον προθύμως ἅπαντες ἀπαρξώμεθα, ταύτης τὰς ἀρετὰς Κυρίῳ, ὡς δῶρα, φέροντες.

Βρω-

Βρῶσιν Ἀδὰμ ἔφαγε, καὶ Παραδείσου αὐτὸν ἡ ἀκρασία ἐξώσεν, ἡμᾶς δὲ, Κύριε, ἡ νηστεία λαβοῦσα, ἀξίους μετανοίας δείξει, φιλάνθρωπε.

Eſcam guſtavit Adam, expulitque eum è Paradiſo intemperantia, nos autem, Domine clemens, jejunium complectens dignos pœnitentiâ efficiet.

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Ἅρμα πυρὸς ἔλαβεν Ἠλίαν τὸν θαυμαστὸν, νηστείᾳ ὁπλισάμενον, Μωσῆν ἀνέδειξε θεατὴν τῶν ἀῤῥήτων, καὶ ἡμεῖς ταύτην ἑλόντες, ὀψόμεθα τὸν Χριστόν.

Currus igneus admirandũ evexit Heliam, armatum jejunio, Moyſeſque arcanorum ſpectator evaſit, noſque illud amplexi Chriſtum intuebimur.

Τῶν ἀρετῶν ἔχοντες τὸ κράτος, ὦ ἀδελφοὶ, παθῶν ἐγκρατευσώμεθα, ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ, ἀπὸ φθόνου, καὶ μίσους, ἀπὸ παντὸς ἐναντίου, αὕτη νηστεία δεκτή.

Virtutum principi innixi, ò fratres, animi cupiditatibus imperemus, ab iræ furore, ab invidiâ, atque odio, à malis omnibus abſtinentes, hoc ſiquidem acceptabile jejunium.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, Κύριε, τῆς κατανύξεως πηγάζειν, καταξίωσον, πάντα τὰ πταίσματα τῆς ψυχῆς ἀποπλυνόν, ἵνα ἐν τῇ ἀναστάσει ὀφθῶμεν σοι καθαροί.

Dignare, Domine, compunctionis fluentum nobis effundere, ad abluenda omnia animæ piacula, ut mundi tibi in reſurrectione appareamus.

Τριαδικόν.) Μονὰς ἁπλῆ, τρίφωτε, ἀρχικωτάτη ἑνὰς, πανσθενεστάτη, πάνζωε, Θεὲ, καὶ Κύριε, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Triad.) Unitas ſimplex, trifariam lucens, ſuprema unitas, omni virtute, vitâque prædita, Deus, & Dominus, Pater omnipotens, Filius, & Spiritus, ſalva adorantes te.

Θεοτοκίον.) Τὸ τοῦ Θεοῦ ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν

Theot.) Sanctum Dei montem celebremus impollutam Ma-

Fer. II. Hebd.I. Jejun.

Mariam, è quâ juſtitiæ Sol jacentibus in tenebris effulſit, Chriſtus vita univerſorum.

ἀμίαντον, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸς ἡ πάντων ζωή.

Ode VIII.

ΩΔΗ η΄.

Qui in fornace ignis.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Voluptatibus incenſum, animæque acumen obtuſum habentem, igne timoris tui inſtaurans me, Chriſte, ſalutis radiis illumina, quò te in omnia ſæcula glorificem.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν ἀμαυρωθέντα, τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου ἀνακαινίσας, Χριστὲ, φωτί με σωτηρίας αὔγασον, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Cupiditatum ſatietatem averſata, bonorum dapibus epulare, & jejunii potiùs deliciis oblectare, amaras effugiens voluptates, miſera anima mea, ac vive in æternum.

Κόρον μισήσασα παθῶν, ἑστιάθητι καλῶν τῇ καρυκίᾳ, καὶ ἡδύνθητι μᾶλλον τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ, πικρείας ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Ob animæ cæcitatem, obortaſque mihi è cupiditatum ebrietate tenebras, ad te ſolum Deum reſpicere minimè valeo, quare miſerere mei, illumina, & pœnitentiæ fores adaperi.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν, καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν ἐσκοτισμένος, οὐδαμῶς ἀτενίζω πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν, διό με οἴκτειρον, καὶ φώτισον, καὶ τῆς μετανοίας ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

Theot.) Quæ terrenam, & corruptibilem naturam noſtram, interceſſione tuâ, ò pura, cœleſtem reddidiſti, effice, ut ſupplicationes, & preces noſtræ ad tuum, omniumque Deum, & Regem dirigantur.

Θεοτοκίον.) Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν τὴν γεώδη, καὶ φθαρτὴν, ἁγνὴ, οὐσίαν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ κατευθυνθῆναι ἡμῶν ἐντεύξεις, καὶ δεήσεις, ποίησον, πρὸς τὸν σὸν, καὶ πάντων Θεὸν, καὶ Βασιλέα.

ΕΙΡ-

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Φαιδρῶς εἰσδεξώμεθα τὴν νηστείας τὴν εἴσοδον, Πιστοί, καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν, ἀλλὰ νίψωμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἀπαθείας τῷ ὕδατι, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλαίῳ ἀλείψαντες ἀπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλήν, μὴ βαττολογήσωμεν, τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς προσευχὰς ἀναπέμποντες, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηστεύσας ὁ Κύριος τεσσαράκοντα μέσον ἡμερῶν, τὰς νῦν ἀφιέρωσε, καὶ ἡγίασεν ἡμέρας, ἀδελφοί, ἐν αἷς φθάσαντες κράζωμεν, Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἀΐδιον, ἄναρχον τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, Πιστοί, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρός, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυνάμου ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας.

Θεοτοκίον.) Μαρία θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν Πιστῶν, ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις παροχεύεται

HIRMUS *alius*.

Qui rore olim perfudit.

Læto animo jejunii initium amplectamur, Fideles, neque tetricam, ſed aquâ imperturbationis lotam faciem præſeferamus, benedicentes, & ſuperexaltantes Chriſtum in ſæcula.

Oleo imperturbationis perunſto animæ capite, à multiloquio caveamus, preces ad Patrem noſtrum, qui in cœlis eſt, effundentes, benedicentes, & ſuperexaltantes ipſum in omnia ſæcula.

Jejunans Dominus per quadraginta dierum intervallũ, præſentes ſacravit, ſanctificavitque dies, ô fratres, ad quas jam perlati, clamemus, Benedicite, & ſuperexaltate Chriſtum in ſæcula.

Triad.) Immortalem, carentem principio Patrem celebremus, Fideles, Filiumque coæternum, & Spiritum, qui è Patre effulſit, conſubſtantiales perſonas, unicâ verè omnipotenti poteſtate, & authoritate prædita.

Theot.) Maria à Deo vocata, vera Fidelium propitiatio, ex te ſiquidem copio-

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

ſa in omnes delabitur remiſſio, Filium tuum, atque Dominum iis, qui te laudant, propitium reddere minimè ceſſes.

Ode IX.

Ex Deo Deum Verbum.

Dies jejunii, efficiatur tibi, ò anima, abſtinentia à peccato, & erga Deum propenſio, atque familiaritas, quò à nequitiæ barathris declines, ſolaſque vias, quæ ad requiem illam beatam deducunt, concupiſcas.

Et mente in præceps delapſus, & corpore piaculis obſtrictus, doleo, & ingemiſco, ac clamo, Salva me, ſolus clemens, neque damnationem promeritum in gehennæ illius ignem detrudas.

Splendidâ jejunii tunicâ induti, tenebricoſam, & gravem crapulæ veſtem abiiciamus, diviniſque virtutibus niteſcentes, rutilantem Salvatoris paſſionem fide conſpiciemus.

Theot.) Fractam miſeram animam meam praviſſimorum Dæmonum undique aggreſſionibus, ſana, Domina

τοῖς πᾶσι δαψιλῶς, τὸν Υἱόν σου, καὶ Κύριον μὴ ἐλλίπῃς εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

ΩΔΗ θ'.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα, ἀποχὴ ἁμαρτίας γενέσθω σοι, ψυχή, καὶ πρὸς Θεὸν νεῦσις ὁμοῦ, καὶ οἰκείωσις, ὅπως φύγῃς κακίας τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς, τὰς φερούσας ποθήσῃς πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθήσας, καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, ὀδύρομαι, καὶ στένω, καὶ βοῶ, Σῶσόν με, Κύριε, σῶσόν με, ἀνεξίκακε μόνε, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ τῆς γεέννης ἐκείνης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς νηστείας ἐνδυθέντες χιτῶνα, κραιπάλης σκοτεινὸν, καὶ δυσαχθὲς ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα, καὶ φαιδροὶ γεγονότες ταῖς θείαις ἀρεταῖς, τὰ φωταυγῆ τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει ὀψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον.) Ἐξασθενήσασαν πάσαις προσβολαῖς τῶν κακίστων Δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἴασαι, ἄχραντε Δέσποινα,

να, ἰατρὸν τετοκυῖα, Χριστὸν, τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, τῶν εἰδότων σε κόρην, παρθένον ἀδιάφθορον.

EIPMOΣ ἄλλος.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς τῶν ἁγίων νηστειῶν, ἐναρξώμεθα τούτων ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς, εἰς κρίσεις γὰρ, καὶ μάχας, μὴ νηστεύετε, φησίν.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ, τῇ νηστείᾳ καθαρθεὶς εἶδε Θεὸν Ἠλίας, καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς νηστείᾳ τὴν καρδίαν, καὶ ὀψόμεθα Χριστόν.

Ὑπεισέλθωμεν θερμῶς ἀδελφοὶ εἰς ἀγῶνας πνευματικοὺς τελοῦντες τῆς νηστείας δίαυλον, ἵνα στεφανωθῶμεν ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡμέρα μία, φησὶ, βίος ὅλος γηγενῶν, τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου τεσσαράκοντα εἰσιν ἡμέραι τῆς νηστείας, ἃς τελέσωμεν φαιδρῶς.

Τριαδικόν.) Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα ὑμνῶ, ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἁγνὴ παιδοποιεῖς, ἡ παρθένος γαλουχεῖς,

immaculata, quæ medicum genuiſti Chriſtum, redemptionem noſtram, qui te puerperam, incorruptam virginem agnoſcimus.

Fer. II. Hebd. I. Ieiun.

HIRMUS *alius*.

Quæ carne ſupra naturam.

Adfuit nunc tempus ſanctorum jejuniorum, hoc ſanctis vitæ inſtitutis inchoemus, ait ſiquidem, Ad judicia, & pugnas ne jejunetis.

In monte Choreb purificatus jejunio Helias Deum conſpexit, jejunio nos quoque cor expiemus, Chriſtumque intuebimur.

Alacriter ad certamina ingrediamur, fratres, ſpiritaliter jejunii diaulum peragentes, ut Chriſto reſurgente coronemur.

Integra mortalium vita, una, inquit, eſt dies, at ſtudioſè adlaborantibus quadraginta ſtatuti ſunt jejunii dies, quas lætè perficiemus.

Triad.) Unam naturam adoro, tres laudo perſonas, Deum univerſorum, Patrem, & Filium, & ſanctum Spiritum, æternum principatum.

Theot.) Pura paris, virgo lactas, quo pacto ſimul duo

Digitized by Google

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

hæc? pariens virgo manes. Author eſt Deus, noli à me modum expoſcere.

πῶς ἐνταυτῷ τὰ δύο; Παρθενεύεις τίκτουσα. Θεός ἐστιν ὁ δράσας, μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

FERIA III. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

ΤΗ Γ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

CATHISMA, *ton.* 2.
Ad mod. Superbenedicta.

Superbenedicta ſanctiſſimi jejunii gratia; Moyſes ſiquidem per ipſum glorificatus eſt, ſcriptamque legem in tabulis ſuſcepit, pueri igne fortiores apparuerunt; eo itaque ardentes carnis affectiones extinguamus, ad Chriſtum Salvatorem clamantes, Converſionem nobis omnibus elargire, & libera è geennâ.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Ὑπερευλογημένη.

Ὑπερευλογημένη ἡ χάρις τῆς πανσέπτου νηστείας, Μωϋσῆς γὰρ δι' αὐτῆς ἐδοξάσθη, καὶ νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἐν πλαξὶν ὑπεδέξατο, τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν. ἐν αὐτῇ οὖν κατασβέσωμεν τῆς σαρκὸς πάθη φλογίζοντα, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες, Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης.

Aliud, ton. obl. 1.
Ad mod. Domine, poculum.

Domine, ſalutaris abſtinentię alteram jam diem peragentes, clamamus ad te, Compunge corda noſtra ſervorum tuorum, preceſque noſtras cum timore fuſas ſuſcipe, præbens nobis inoſ-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Κύριε, τὸ ποτήριον.

Κύριε, τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν διισημερεύοντες, βοῶμέν σοι, Κατάνυξον ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, παρέχων ἡμῖν εὔδρομον τὸ τῆς νηστείας στάδιον, ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέ-

μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ, ἦχος β΄.

Πρὸς, Πάντας ὑπερβάλλων.

Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτίᾳ. ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετοὺς, ἐὰν ῥαθύμως καὶ νῦν βιώσω, κολάσει ὑπόδικός εἰμι. ἀλλὰ δός μοι διόρθωσιν, μόνε ἀγαθὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅμοιον.

Ὄμβρους μοι παράσχου, Χριστὲ, δακρύων, ἐν τῇ τῆς νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, ὅπως πενθήσω, καὶ ἀποπλύνω τὸν ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος, ἡνίκα κριτὴς ἐξ οὐρανοῦ μέλλῃς ἔρχεσθαι, Κύριε, κρῖναι τοὺς βροτοὺς, ὡς κριτὴς, καὶ δίκαιος μόνος.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α΄.

Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Δεῦτε προθύμως, τὸ στερεὸν ὅπλον τῆς νηστείας ἔχοντες, ὡς θυρεὸν, πᾶσαν μεθοδίαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ ἀποστρέψωμεν, Πιστοὶ, μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος βρα-

ſenſum jejunii ſtadium, propitiationem, magnamque miſericordiam. Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Stichira, *ton.* 2.

Ad mod. Omnes exſuperans.

Peccatum omne commiſi, luxuriâ univerſos ſupergreſſus ſum; ſi pœnitendi conſilium cœpero, lacrymarum rivi minimè ſuppetunt, ſi ſocordiæ adhuc indulſero, ſupplicium me manet; at, ſolus bonus Deus, ad frugem me revoca, & miſerere mei.

Simile.

Præbe mihi, Chriſte, imbres lacrymarum jucundo jejunii tempore, ut plorem, abluamque prognatas è voluptatibus ſordes, & purus tibi adſtem, cùm judex è cœlo, Domine, venturus es ad homines judicandos, utpote judex, & juſtus ſolus.

Aliud, ton. obl. 1.

Ad mod. Sancte Pater.

Adeſte prompto animo, firmam jejunii armaturam, ſcuti inſtar, habentes, fraudulenti inimici machinamentum omne evertamus, Fideles, neque voluptatibus ſenſuum titillemur, nec tentationum ignem refugiamus, per

Digitized by Google

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

per quas Chriſtus clemens coronabit nos præmiis patientiæ, unde cum fiduciâ orantes procidimus, clamanteſque, pacem, & magnam animabus noſtris miſericordiam expoſcimus.

Mane, ton. 3.

Exordiamur, populi, inculpatum jejunium, quod animarum ſalus eſt, ſerviamus Domino in timore, bonorum operum oleo capita ungamus, & puritatis latice facies lavemus; ne multùm loquamur orantes, ſed, quemadmodum edocti ſumus, ita clamemus, Pater noſter, qui es in cœlis, dimitte nobis delicta noſtra, utpote clemens.

Veſpere, ton. obl. 2.

Jejunium non abſtinentes ſolùm à cibis, ſed materialem omnem affectionem propulſantes peragamus, ut carnis noſtræ tyrannide in ſervitutem redactâ digni efficiamur, manducare Agnum, pro mundo voluntariè immolatum, Filium Dei, & ſpiritaliter Salvatoris è mortuis reſurrectionem celebremus, in ſublime virtutum

βείοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσει ἡμᾶς, ὅθεν παῤῥησίᾳ προσδεχόμενοι, προσπίπτομεν κραυγάζοντες, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρωΐ, ἦχος γ'.

Ἀρξώμεθα, λαοί, τῆς ἀμώμου νηστείας, ἥτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἐλαίῳ εὐποιΐας τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἁγνείας, τὰ πρόσωπα νιψώμεθα, μὴ βαττολογήσωμεν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ', ὡς ἐδιδάχθημεν, οὕτω βοήσωμεν, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος β'.

Νηστείαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, ἀλλὰ παντὸς ὑλικοῦ πάθους ἀλλοτρίωσιν, ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν τυραννοῦσαν σάρκα δουλώσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, εἰς ὕψος ἀρθέντες ἀρετῶν, ἐν φαιδρότητι, καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρί-

στων

ςῶν ἔργων εὐφραίνοντες τὸν φιλάνθρωπον.

evecti, & optimorum operum ſplendore, & deliciis gaudium clementi Deo procreantes.

Fer. III: Hebd. I. Jejun.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β΄.

ΩΔΗ β΄.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ἐν θαλάσσῃ.

Νῆφον, γρηγόρησον, στέναξον, δάκρυσον, διὰ νηστείας ὅλον τῆς ἁμαρτίας τὸν φόρτον, ψυχὴ, ἀπόρριψον, τῇ μετανοίᾳ ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους, τῶν παθῶν τὸν πενθήρη χιτῶνα διάρρηξον, τὴν στολὴν τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Ὄρει προσέλθωμεν ἀρίστων πράξεων διὰ νηστείας πάντες, τὰς χαμαιζήλους λιπόντες τῶν ἡδονῶν προσβολὰς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες σεπτῶν θεωριῶν, μόνον ὀψώμεθα Χριστοῦ τὸ ἐράσμιον κάλλος, θεούμενοι μυστικῶς θείαις ἀναβάσεσιν.

Οἴμοι, τί γένωμαι, τί διαπράξομαι, τὴν ἁμαρτίαν πράττων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων, ὁ ἀσυνείδητος, διὰ τοῦτο πρὸ δίκης, κατάδικός εἰμι, δικαιόκριτα ἀγαθὲ, ἐπιστρέψας με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας

TRIODIVM *Ton.* 2.

ODE II.

Videte, Videte, quoniam ego ſum, qui in mari.

Sobria eſto, vigila, ingemiſce, illacrymare, ò anima, per jejunium proiice onus omne peccati, promptâ pœnitentiâ ignem effuge, atque per fletum, cupiditatum lugubrem tunicam diſcerpe, divinam induens ſtolam.

Accedamus omnes per jejunium ad montem probatiſſimorum operum, poſthabitis terrenarum voluptatum titillationibus, ingreſſique ſanctorum myſteriorum umbras, ſolam Chriſti amabilem pulchritudinem contemplemur, divinis aſcenſionibus in divinam naturam myſticè transformati.

Hei mihi! Quid evadam, quid agam, peccati reus, Dominumq; minimè timens, & conſcientiâ carens? quare ante judicium judicatus ſum; ò bone judex juſte, convertens me, qui te ſuper omnes mor-

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

mortales exacerbavi, ſalvum effice.

Theot.) Terra, quæ minimè culta altorem univerſi germinaſti, aperientem manum, & divinâ virtute animal omne ſuâ implentem benedictione, vivifico pane confirma corda noſtra, ex moleſtâ criminum noſtrorum ſatietate langueſcentia.

HIRMUS *alius, ton. obl.* I.
Videte, Videte, quoniam ego ſum Deus, qui carnem.

Adeſte, conveniamus, ex animæ ærario preces Domino afferentes, clamanteſque, Pater, qui in cœlis es, remitte, & dimitte debita noſtra, utpote ſolus miſericors.

Animæ noſtræ hilaritatem in jejunio præſeferentes, ne contriſtemur ob jucundorum dierum immutationem, ex quâ pietatis præclara opera nobis illuceſcunt.

Quis ignem extinxit, quis ora ferarum obturat? Jejunium, quod pueros è fornace, & Prophetam Danielem è leonum rictu liberavit; illud nos quoque, fratres, amplectamur.

Triad.) Carens principio,

βροτοὺς σὲ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἡ βλαστήσασα τὸν τοῦ παντὸς τροφέα, τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, καὶ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ ἐμπιπλῶντα πᾶν ζῶον ἰσχύϊ θεϊκῇ, στήριξον ἄρτῳ ζωτικῷ παρειμένας καρδίας τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν ἡμῶν παραπτώσεων.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος α'.
Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς ὁ σάρκα.

Δεῦτε, συνέλθωμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες, καὶ βοῶντες, Πάτερ ὁ ἐν οὐρανοῖς, τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ἄνες, καὶ ἄφες, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐν τῇ νηστείᾳ ἱλαρὸν δεικνύντες, μὴ συγνάσωμεν, τὴν τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐξαλλαγήν, ὡς ἐκλάμπουσαν ἡμῖν τῆς εὐσεβείας τὰ κατορθώματα.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε, τίς φράττει στόματα θηρῶν; νηστεία, ἡ τοὺς παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσαμένη, καὶ Προφήτην Δανιὴλ ἐκ λεόντων τῆς βορρᾶς, ταύτην ἀσπασώμεθα καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί.

Τριαδικόν.) Ἄναρχε, ἀκτι-

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

κτιστε, ἡ τρισυπόστατος μονὰς, κυρία βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

increata, in tribus ſubſiſtens unitas, ſæculorum dominatrix poteſtas, te Patrem, & Filium, ſanctumque Spiritum turba Angelorum, & univerſa hominum natura laudibus concelebrant.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὸ πανάρετον κλέος τοῦ γένους ἡμῶν ὑμνοῦμεν, διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν, Παρθένε, καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν, Χριστὸν, τὸν λύσαντα τῆς κατάρας ἡμᾶς.

Theot.) Laudamus te, generis noſtri decus excellens, per te ſiquidem Deo ſimiles effecti ſumus, etenim peperiſti nobis Salvatorem, & Deũ, Chriſtum, qui nos è maledictione exoluit.

ΩΔΗ η.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ode VIII.

Qui in rubo Moyſi.

Ὕπνον ἀπόθου, ψυχὴ, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, καὶ προθύμως γρηγόρει πρὸς τὰς θείας ἐντολὰς, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεῦσον αὐτῷ προσυπαντῆσαι.

Diſcute, anima, gravis ſocordiæ ſomnum, & ad divina promptè evigila mandata, Sponſus accedit, lampadem gerens ei obviàm feſtina procede.

Τραυματισθέντα δεινῶς ἡδονῶν τῇ ῥομφαίᾳ, τῇ μοτώσει, οἰκτίρμων, τῆς εὐσπλάγχνου σου ῥοπῆς ἰάτρευσόν με, Λόγε, ὅπως σε εὐχαρίστως δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Voluptatum gladio miſerè ſauciatum, benignæ voluntatis tuæ linteo ſana me, clemens Verbum, ut te cum gratiarum actione laudem in ſæcula.

Ἀπὸ παθῶν βλαβερῶν, ἀπὸ φθόνου, καὶ μίσους, ἀπὸ πάσης κακίας ἐγκρατεύθητι, ψυχὴ, σιτίοις τρεφομένη τοῖς τὴν τρυφὴν τὴν ἄνω ἀΰλως προξενοῦσι.

Abſtine, anima, à nocuis affectionibus, ab invidiâ, & odio, ab omni nequitiâ, cibis, qui ſupernas, expertesque materiæ delicias ſuppeditant, refecta.

O *Theot.*)

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Theot.) Dei genitrix pura, animæ meæ vulnera, & vitioſas cordis affectiones, mentiſque obliquitates cura, utpote ſola peccatorum auxiliatrix, muruſque eorum, qui oppugnantur.

HIRMUS *alius*,

Factorem creaturæ.

Abſtinentiâ, velut alis, animas ad cœlos univerſi evehentes, Domino placitas ſupplicationes afferamus.

Spiritum compunctionis capientes, illacrymemur ad animarum Redemptorem, Chriſtum celebrantes in ſæcula.

Delicias Divitis aſpernati, adeſte, cum Lazaro jejunemus, ut Abrahæ ſinus nos foveat.

Triad.) Trias conſubſtantialis, & unitas increata, & univerſorum Deus, te in omnia ſæcula ſuperexaltamus.

Theot.) Laudantibus te, immaculatiſſima, deprecatrix adeſto, quò ab omnigenis tentationibus, atque periculis eruantur.

ODE IX.

Quiſnam terrigenarum.

Quiſnam terrigenarum

Θεοτοκίον.) Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἕλκη, καὶ καρδίας τὰ πάθη, καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς θεράπευσον, ὡς μόνη ἁμαρτωλῶν βοηθὸς, καὶ πορθουμένων τεῖχος.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Ἐν ἐγκρατείᾳ ἅπαντες τὰς ψυχὰς πτερώσαντες ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐχὰς εὐπροσδέκτους προσάξωμεν Κυρίῳ.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως λαβόντες, δακρύσωμεν πρὸς λύτρον ψυχῶν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρυφὴν Πλουσίου πτύσαντες, δεῦτε, τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Ἀβραὰμ ὁ κόλπος.

Τριαδικόν.) Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, καὶ μονὰς ἡ ἄκτιστος, καὶ πάντων Θεὸς, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ἱκετηρίαν ποίησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, παναμώμητε, ῥυσθῆναι παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων.

ΩΔΗ θ'.

Τῶν γηγενῶν τίς.

Τῶν γηγενῶν τίς οὕτως ὀλιθή-

θήσας, Θεὸν παρώργησε ποτέ; τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας ἐξηκολούθησε, καὶ καταγώγιον ὤφθη τῆς ἁμαρτίας, ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους, σύ με οἴκτειρον.

tam fœdè collapſus, Deum ad iram unquam provocavit, quiſnam nequitiæ veſtigiis inſtitit, ac peccati domicilium apparuit, quemadmodum ego miſerè verumtamen Deus miſericordiam volens, tu in me miſericors eſto.

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Θεοειδῶν Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι ψυχὴν, εἰς πέλαγος βιωτικῶν τε ἡδονῶν, καὶ τρικυμίαις παθῶν χειμαζομένην, καὶ προσβολαῖς τῶν ἐναντίων πνευμάτων κινδυνεύουσαν.

Deiformium Angelorum Virtutes Deum facilè placabilem deprecemini, ut animam in vitæ hujus voluptatum pelago, & cupiditatum procellis agitatam, adverſiſque flatibus irruentibus periclitantem, incolumem præſtet.

Δεῦρο ψυχὴ, πτεροῖς κουφιζομένη διὰ νηστείας ἀρετῶν, τῆς χαμαιζήλου κακίας ὑπεξανάστηθι, καὶ θεωρίαις ἐντρύφα ταῖς φανωτάταις, τρυφὴν τῶν προξενούσαις τῶν ἀρετῶν, θεοειδὴς γενομένη διὰ πίστεως.

Adeſdum anima, virtutum alis per jejunium elata, à terrenâ pravitate exurge, & lucidiſſimis contemplationibus oblectare, unde virtutum deliciæ ſuppeditantur, deiformis per fidem effecta.

Θεοτοκίον.) Τίς ἀκούσας ποιήσει τὰς αἰνέσεις σου τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην, ἁγνὴ, καὶ Κύριον, ὃν ὑπεραινοῦσιν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι; αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Theot.) Quiſnam auditas faciet laudes tuas, ò pura, quæ laudabilem Dominatorem, & Dominum, ſupra mentis captum, peperiſti, ab Angelorum ordinibus maximè collaudatum? ipſum igitur deprecare pro populo peccatore, viri expers Virgo.

O 2 HIR-

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

HIRMUS *alius*, *Heſaia exulta*.

Tempus acceptabile, dies ſalutaris, virtutum dona offeramus Deo, in quo abjectis tenebrarum operibus, ſuperinduamur, fratres, arma lucis, ſicuti Paulus exclamat.

Venite, quemadmodum Dominus jejunio adverſarium profligavit, eo & nos ipſius tela, & inſidias frangamus, dicentes ſinguli, Retro me apage Satan, dum nos ad ſcelus ſollicitabit.

Jejunio nos pariter ad orationum montem accedentes, corde puro Deum contemplemur, mandatorum tabulas intus excipientes, quemadmodum Moyſes, gloriâ ex charitatis ejus aſpectu coruſcantes.

Triad.) Conſubſtantialitate celebro te, principio carens Trias, veneranda, vitæ origo, indiviſa unitas, Pater ingenitus, genitumque Verbum, & Filius, Spiritus ſanctus, ſerva nos, à quibus collaudaris.

Theot.) Partus tuus, Dei genitrix, intelligentiam ex-

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ὁ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας, προσάξωμεν τῷ Θεῷ δῶρα ἀρετῆς, ἐν ᾧ ἀποθέμενοι τὰ τοῦ σκότους ἔργα, ἀδελφοὶ, ἐπενδυσώμεθα ἔργα φωτὸς, καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Δεῦτε, ὡς ὁ Κύριος ἐν νηστείᾳ εἷλε τὸν ἐχθρὸν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς θραύσωμεν αὐτοῦ τὰ βέλη, καὶ ἔνεδρα, Ὀπίσω μου, ὕπαγε Σατὰν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Νηστείᾳ προσβάλλοντες τῷ τῶν εὐχῶν ὄρει, καὶ ἡμεῖς καρδίᾳ καθαρᾷ ἴδωμεν Θεὸν, τὰς πλάκας δεχόμενοι τῶν ἐντολῶν ἔνδον, ὡς Μωσῆς, δόξῃ ἀστράπτοντες τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Τριαδικόν.) Ὁμοουσιότητι ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριὰς σεπτὴ, ζωαρχικὴ, ἄτμητε μονὰς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ Λόγε, καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς

δρὸς ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς ἡ κύησις γέγονε, καὶ γὰρ Θεός ἐστιν ὁ τεχθεὶς, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

ſuperat, abſque viro ſcilicet concepiſti, & ſervatâ virginitate, in utero geſtaſti; ſcilicet Deus eſt, quem genuiſti, quem magnificantes, beatam te, Virgo, prædicamus. Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Τῌ Δ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

FERIA IV. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Λίθον τοῦ μνήματος.

Σταυρῷ σου ὁ τειχίσας με, τῆς νηστείας τὸν δρόμον τελέσαι δίδόκησον ἐν καρδίας κατανύξει, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Cathisma, *ton.* 2.
Ad mod. Lapidem monumenti.

Miſericors Domine, me cruce tuâ, veluti muro, communitum compuncto corde jejunii curſum abſolvere, propitius concede.

Ἄλλο, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς, Ζωοποιόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρὸν, ὃν νῦν ἀφιέρωσας, καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν τῆς ἐγκρατείας, Κύριε, σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν κατανύξει πάντας εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ, μόνε φιλάνθρωπε.

Aliud, ton. idem.
Ad mod. Vivificum.

Lucidum abſtinentiæ tempus, quod modò ſanctificaſti, ac nobis, doni inſtar, tribuiſti, ſincerâ compunctione nos omnes pertranſire, tranquillam in crucis tuæ virtute vitam agentes, dignare, Domine ſolus miſericors.

Στιχηρὰ, ἦχος β'.
Πρὸς, Ὡς ὡράθης, Χριστέ.

Βρώσει πάλαι πικρᾷ ἐξω-

Stichira, *ton.* 2.
Ad mod. Ut viſus es, Chriſte.

Amarâ olim eſcâ è Paradi-

Fer.IV. Hebd.I. Jejun.

diſo exturbati, à cupiditatibus abſtinentes poſtliminio regredi feſtinemus, ad Deum noſtrum clamantes, Qui in cruce manus tuas extendiſti, acetum potaſti, atque fel degustaſti, necnō clavorum tormenta ſuſtinuiſti, ex animabus noſtris amariſſimarum voluptatum clavis revulſis, per viſcera miſericordiarum ſalvos effice famulos tuos.

κισθέντες Παραδείσου, ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι, ἀνακράζοντες τῷ Θεῷ ἡμῶν, Ὁ σταυρῷ πετάσας παλάμας σου, ὄξος πιὼν, χολῆς τε γευσάμενος, καὶ ὀδύνας καρτερήσας, τὰς ἐκ τῶν ἥλων, τὰς πικροτάτας ἡδονὰς πάσας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξήλωσας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σῶσον τοὺς δούλους σου.

Simile.

Quos ligni cibus è Paradiſo quondam eliminavit, in eadem rurſus ſede collocavit crux tua, quam ad deprecationem tibi, multùm miſericors, offerentes, fide pariter univerſi te exoramus, ut ad nos hoc abſtinentiæ tempore rivos lacrymarum deſuper emittas, unde cupiditatum, criminumque noſtrorum ſordes purgentur, quò cuncti ad te enixè clamemus, Domine, gloria tibi.

Ὅμοιον.

Ξύλου βρώσει ποτὲ ἀπῳκισθέντες Παραδείσου, τῷ σταυρῷ σου πρὸς αὐτὸν εἰσῳκίσθημεν, ὃν εἰς πρεσβείαν σοι προσάγοντες, πολυέλεε, καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα, πηγὰς δακρύων ἡμῖν νῦν καταπέμψον ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὸν ῥύπον πάντα ἐκκαθαιρούσας τῶν παθῶν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντες σοι βοῶμεν ἐκτενῶς, Κύριε, δόξα σοι.

Aliud, tonus idem.

Ad mod. Eorum quæ geſſi.

Quemadmodum olim Adamo Paradiſum, largire mihi pariter, Verbum, abſtinentiæ delicias, ut ex omni mandato tuo, Deus noſter, de-

Ἄλλο, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς, Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφὴν κἀμοὶ, Λόγε, χάρισαι, ὡς τῷ Ἀδὰμ τὸν Παράδεισον ποτὲ, ἐκ πάσης σου γεύεσθαι ἐντολῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀπέχεσθαι ἀεὶ καρ-

καρποῦ, ἧς ἀπείρηκας, ἁμαρτίας, ἵνα τὸ ζωηφόρον πάθος σου τοῦ σταυροῦ ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Πρωῒ, Ἀνατολικόν, ἦχος πλάγιος δ'.

Νηστείᾳ τῶν λογισμῶν τὰ πάθη, δεῦτε, δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτοὺς πτέρυξι περιστείλαντες, ἵνα τὸν τοῦ ἐχθροῦ κινουμένην ζάλην κοῦφοι περάσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ σταυροῦ προσκυνήσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, ἐπ' ὄρους ἀρθέντες, Μαθ. ταῖς συνδοξάσωμεν τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν φιλάνθρωπον.

Ἑσπέρας, πλάγιος δ'.

Νηστεύοντες, ἀδελφοὶ, σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαῤῥήξωμεν στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

guſtem, ſemperque abſtineam à vetito fructu peccati, quò ad vivificam crucis tuæ paſſionem lætus perveniam. Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

Mane, Anatolicum ton. obl. 4.

Cogitationum affectiones, huc agite, imperio coerceamus, ſpiritales alas nobiſmetipſis apponentes, ut commotam ab adverſario tempeſtatem leves prætergreſſi, digni reddamur adoratione crucis Filii Dei, qui voluntariè pro mundo mactatus eſt, & ſpiritaliter celebremus Salvatoris è mortuis reſurrectionem, elatique ſuper montem, unà cum Diſcipulis glorificemus benignũ Filium, qui poteſtatẽ omnem ex Patre recepit.

Veſpere, obl. 4.

Corpore, fratres, jejunantes, ſpiritu pariter jejunemus, nequitię vinculum omne diſſolvamus, injurios contractus dolo confectos abrumpamus, iniquam ſyngrapham omnem concerpamus, eſurientibus præbeamus panem, inopeſque tecti pauperes domibus recipiamus, quò magnam à Chriſto Deo miſericordiam conſequamur.

TRIO-

Fer. IV. Hebd.I. Jejun.

TRIODIUM. *Ton.* 2.

ODE III.

Floruit deſertum.

Abſtinentiâ crucifigamus membra, ſobrii accedamus ad preces, quemadmodum ſcriptum eſt, & ejus, qui paſſus eſt, ac paſſiones morti tradidit, veſtigiis inhæreamus.

Rejecto per vomitum amariſſimo peccato, Chriſto placere feſtinemus, qui fel voluntate ſuâ deguſtavit, quique malorum principem cruce deſtruxit.

Peccandi conſuetudo pertrahit me omnino ad interitum, verumtamen cruce tuâ ex eo me vindica tu, qui pius es, ac multùm miſericors.

Theot.) Dominatrix omnium creaturarum domina, ut quæ Dominum peperiſti, eripe me è fraudulenti, & unici hoſtis ſervitute.

HIRMUS *alius, ton. idem.*

Confirma nos in te, Domine.

Lignum crucis mundo abſtinentiam germinavit, quam ſtudioſè amplexantes, omnigenis divinorum Chriſti mãdatorum fructibus, veluti ſuavibus deliciis, oblectemur.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β'.

ΩΔΗ γ'.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας, νήψωμεν εἰς προσευχάς, ὡς γέγραπται, καὶ κατ' ἴχνος πολιτευσώμεθα τοῦ παθόντος, καὶ πάθη ἐκθανατώσαντος.

Ἐμέσαντες τὴν ἔμπικρον ἁμαρτίαν, σπεύσωμεν, τῷ τὴν χολὴν θελήματι γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, τῷ σταυρῷ καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία ἕλκει με εἰς παντελῆ ἀπώλειαν, ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι τῷ σταυρῷ σου, οἰκτίρμων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Δεσπόζουσα ἁπάντων τῶν ποιημάτων δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον τοῦ δολίου, καὶ μόνου πολεμήτορος.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ τὴν ἐγκράτειαν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἣν ἐκ πόθου ἀσπασάμενοι, τρυφήσωμεν παγκαρπίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγ-

Ἐγκράτειαν παθῶν καὶ νοῦ φέροντες, τὴν σάρκα σαυρώσωμεν τῷ Χριστῷ, καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα ἀποδείξωμεν πάντες τῇ ἐνθέῳ ζωῇ.

A pravis nunc pariter abſtinentes affectibus, carnem crucifigamus Chriſto, ejuſque actus morti adjudicemus, omnes divinâ vitâ vegetati. Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

Τὴν σαύρωσιν ὑμνῶ, καὶ τὴν λόγχευσιν τῆς θείας πλευρᾶς σου, ἐξ ἧς τὸ πόμα τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι καθ' ἑκάστην, Χριστὲ, καὶ ἁγιάζομαι.

Hymnis cano crucifixionem, tuique divini lateris transfixionem, unde, Chriſte, per ſingulos dies potum haurio immortalem, & ſanctitudine exornor.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία μιᾶς μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἁπάντων, καὶ λαμπρότητα.

Triad.) Glorifico tres unius ſubſtantiæ perſonas, Patrem, Filium, & Spiritum, Deitatis poteſtatem unam, regnum omnium, atque ſplendorem.

Θεοτοκίον.) Ὁ τόκος σου, ἁγνὴ, φρικτὸς πέφυκε, Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Theot.) Tremendus, ô pura, partus tuus extitit, Deus enim eſt, qui inter homines egit, qui abſque principio è Patre genitus eſt, atque ex te poſtremis temporibus abſque viro conceptus,

ΩΔΗ η'.

Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

ODE VIII.

Fornax quondam ignis in Babylone.

Κάμινος παθῶν φλογίζει τὴν ψυχήν μου, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου ταύτην καταμάρανον, ὁ πηγάσας ἀπαθείας κρουνοὺς πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, σταυρούμενος, εὐεργέτα, διὰ

Inflammat animam meam fornax affectionum, at miſericordiæ tuę rore eam extingue, qui ex incorrupto latere tuo fontes imperturbationis ſcatere feciſti, propter

Fer.IV. Hebd.I. Jejun.

multam demiſſionem tuam, crucifixus, ò benefactor.

Nos ad ſcelera prolapſos, elatione tuâ in cruce, Chriſte, erexiſti, unde me in abyſſum peccati præcipitem actum, revoca, & petrâ ſalutis confirma, ut potentiam tuam glorificem.

Lanceâ tuâ, Chriſte, cupiditatum cordis mei ſanie repurgatâ, totum me, quem veneficis dentibus ſerpens ſauciavit, conſana, & præſta mihi, certo pede divinas ſemitas ſignare.

Theot.) Te lucidam lampadem, atque candelabrum, ubi Deitatis ignis inhabitans tenebricosâ detentos corruptione illuſtravit, celebramus, immaculata, partum tuum benedicentes univerſi, ò benedicta.

HIRMUS *alius*.

Qui in rubo Moyſi.

Crucifixum in ligno inter latrones, latuſque, unde vita effluxit, lanceâ transfixum, laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Univerſæ terræ judex, in jus vocatus fuiſti, colaphis

πολλὴν συγκατάβασιν.

Ὑψώσας ἡμᾶς πεσόντας εἰς κακίαν τῇ ἐν σταυρῷ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ, ὅθεν ὀλισθήσαντα ἁμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα ἀνάγαγε, καὶ στήριξον πέτρᾳ με σωτηρίας, ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγχῃ σου, Χριστὲ, παθῶν τὴν σηπεδόνα ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου, ὅλον με ὑγίασον, ὃν ὁ ὄφις ἐτραυμάτισεν ὀδοῦσιν ἰοβόλοις, καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ λυχνίαν, ἐν ᾗ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οἰκῆσαν ἐφώτισε τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ, ἀμίαντε, γεραίρομεν ἅπαντες εὐλογοῦντες, εὐλογημένη, τὸν τόκον σου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Τὸν μεταξὺ τῶν λῃστῶν σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ τῇ λόγχῃ νυγέντα τὴν ζωήρρυτον πλευρὰν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, κριτηρίῳ παρέστης, ἐρραπίσθης,

ἐπαί-

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

ἐπαίχθης, ἐν σταυρῷ ἀνηρτήθης, φθορᾶς με ἀπαλλάττων τῆς πάλαι ἁμαρτίας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

cæſus, illuſus, in cruce exaltatus, è veteris corruptione peccati me eruens in omnia ſæcula.

Σταυρὲ Χριστοῦ ὁ λῃστὴν ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον εὐτόνως τῶν νηστειῶν, ἀξίωσον, προφθάσαι εἰς τὴν προσκύνησίν σου, καὶ ζωοποιηθῆναι.

Crux Chriſti, quæ latronem ad fidem deduxiſti, dignum pariter me effice, qui peracto ſtrenuè jejuniorum curriculo ad tuam adorationem perveniam, & vitam recipiam.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Triad.) Deitas una Trias, indiviſa natura, perſonis autem diſcreta, ſempiternum imperium, Pater, Fili, & Spiritus, te glorificamus in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Theot.) Dei genitrix pura, janua cœleſtis, ſalutaris porta, Chriſtianorum omnium ſupplicationes excipe, qui te beatam decantant in omnia ſæcula.

ΩΔΗ θ'.

Ἀνάρχου γεννήτορος Υἱὸς, Θεὸς, καὶ Κύριος.

ODE IX.

Principio carentis Genitoris Filius, Deus, & Dominus.

Ἡλίου φαιδρότερον νηστείας ἀναλάμψασα ἡ πολύφωτος χάρις, διαγγελίζεται πᾶσι τοῦ σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας, καὶ τὰς αὐγὰς τοῦ τιμίου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Sole ſplendidiùs emicans lucidiſſima jejunii gratia, crucis radios, ſplendoreſque pretioſæ paſſionis, & ſalutiferam reſurrectionis diem univerſis annunciat.

Ἁγνείαν ποθήσωμεν, πορνείαν ἀποφύγωμεν, τὴν ὀσφὺν σω-

Caſtitatem amemus, fornicationem effugiamus, lum-

bos

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

bos continentiâ præcingamus, ut puri appareamus puro, cui puritas quàm maximè cordi eſt, Salvatori animarum noſtrarum.

Chriſte, timore tuo confige carnes meas, qui cruci Adami peccatum affixiſti, ſolve vincula malorum meorum, frange tela maligni lanceâ tuâ, Domine, & ab ejus injuriis me libera.

Theot.) Virgo, quæ juſtiſſimum judicem, ſolumque facilè placabilem genuiſti Chriſtum Dominum, libera me, puerpera, ab judicio, ab igne, atque ſupplicio, quod mihi fruitio peccati conciliavit.

HIRMUS *alius*.

Puram, & immaculatam.

O benignitatem tuam! quippe crucem, clavos, & lanceam ſuſtinuiſti, Domine, propter me corruptioni obnoxium, quapropter hymnis, Chriſte, te cano.

Crucem, arundinem, clavos, & lanceam, vivificam paſſionem tuam univerſi adorantes, odis te, Chriſte, celebramus.

Chriſte, qui me pariter

φροσύνῃ περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροὶ ἐποφθῶμεν τῷ καθαρῷ καὶ μόνῳ ἐκ πάντων ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χριστὲ ἐκ τοῦ φόβου σου καθήλωσον τὰς σάρκας μου, ὁ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἁμαρτίαν Ἀδάμ, λῦσον τῶν κακῶν μου τὴν δέσιν, τοῦ πονηροῦ συνθρίψον τὰ βέλη τῇ λόγχῃ σου, Δέσποτα, καὶ τῆς τούτου βλάβης ῥῦσαί με.

Θεοτοκίον.) Κριτὴν δικαιότατον, καὶ μόνον εὐδιάλλακτον ἡ τεκοῦσα, Παρθένε, Χριστὸν τὸν Κύριον, ῥῦσαί με τῆς κρίσεως, κόρη, καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῆς τιμωρίας, ἣν μοι προεξένησεν ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὴν ἁγνήν, καὶ ἄχραντον.

Ὢ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὅτι σταυρὸν ὑπέσχου, ἥλους, καὶ λόγχην, Κύριε, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον φθορᾷ, διὸ ὑμνῶ σε, Χριστέ.

Τὸν σταυρόν, τὸν κάλαμον, τοὺς ἥλους, καὶ τὴν λόγχην, τὰ ζωηρά σου πάθη πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦντες, ἐν ᾠδαῖς, Χριστέ, ὑμνοῦμέν σε.

Τῷ σταυρῷ σου, Χριστέ, κα-

μὲ

μὲ ἐνδυναμώσας, τῶν νηστειῶν μοι δώρησαι, ἀγαθὲ, διαθενῶς ἀποπληρῶσαι τὴν περίοδον.

Τριαδικόν.) Μονὰς ἐν τρισυπόστατε, Τριὰς ἑνικωτάτη, κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεὴς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ἱλαστήριον τοῦ κόσμου, Θεοτόκε, ἐν ᾧ προσφεύγοντες πάντες ἁμαρτωλοὶ, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς ἀεὶ εὑρίσκομεν.

Τῇ Ε ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Ο Φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς ἀναδείξας τῷ κηρύγματι, Λόγε Θεοῦ, τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον φωτὶ ἀρετῶν, καὶ νηστείᾳ κάθαρον, διδοὺς μετάνοιαν ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, εἰς τὸ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

cruce tuâ roboraſti, præſta; ò bone, fortiter jejuniorum periodum conficere.

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

Triad.) Unitas in tribus ſubſiſtens, Trias maximè una, dominatrix natura, pari gloriâ exornata, Pater, Fili, & divinus Spiritus, ſalutem nobis omnibus impertire.

Theot.) Ave mundi propitiatorium, Dei genitrix, ad quod peccatores omnes confugientes, Dei reconciliandi vias ſemper invenimus.

FERIA V. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Cathisma, *ton.* 2.
Ad mod. Qui erudiſti ſuper rhetores.

QUi, luminarium inſtar, in finibus terræ Diſcipulos prędicatione ſplendèſcere feciſti, Dei Verbum, illumina corda noſtrâ luce virtutum, atque jejunio purifica, famulis tuis pœnitentiam converſionis elargitus, quò te glorificent, Salvator, qui ſolus eximiâ præſtas bonitate.

Aliud

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Aliud ton. obl. 1.

Sanctior Cherubim.

Intercede, quæſumus, Apoſtolorum dodecas, ut abſtinentiam, quæ magnopere ſplendet inter virtutes, quæque in cœlis converſatur, tranquillo animo peragamus, & ſalutis fructus afferamus, vos ſiquidem verè mortaliũ eſtis firmamentum, ac animarum noſtrarum refugium.

Stichira *ton. 2.*

Ad mod. Ut viſus es, Chriſte.

Jeſus ſpiritalis verè Sol cùm vos, Dei ſpectatores Apoſtoli, ceu fulgura, explendeſcentes ad univerſum orbem miſiſſet, tenebras erroris divinæ prædicationis veſtræ radiis imminuit, illuminavitque ignorantiæ caligine miſerè merſos, quem exorare dignemini, ut nobis paritet illuſtrationem, copioſamque miſericordiam emittat.

Simile.

Helias divino virtutum curru conſcenſo, ornatus jejunio ad cœli culmen ferebatur; eum imitare, miſera anima mea, atque jejuna ab omni nequitiâ, & invidiâ, & contentione, ac fluxis, molli-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος ά.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν συμπολίτιν τῶν οὐρανῶν ἐγκράτειαν, δυσωποῦμέν σε τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, πρέσβευε, εἰρηνικῶς διανῦσαι, καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας, ὑμεῖς γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ, ἦχος β'.

Πρὸς, Ὡς ὡράθης, Χριστέ.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως Ἥλιος ἐξαποστείλας, ἀπημείωσε ταῖς λαμπρότησι τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους πονηρῶς, ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἄρει τῷ Ἡλιοῦ προσεπιβὰς ἅρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον, τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ νήστευσον πάσης κακίας, καὶ φθόνου, καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἐπιρρεούσης, καὶ ἐνη-

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

ἡδονῆς, ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς ἀγωνίζουσαν τῆς γεέννης, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ, Κύριε δόξα σοι.

buſque deliciis, ut acerbum, ac ſempiternum geennæ dolorem effugias, clamans ad Chriſtum, Gloria tibi Domine.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Aliud, *ton. obl.* 1.
Ad mod. Sancte Pater.

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες παῤῥησίας τὸ κράτος πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα, πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν νηστειῶν τὸν ἀγαθὸν καιρὸν ἀμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμουσίου Τριάδος τὴν χάριν δεξώμεθα, μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Apoſtoli divini, mundi efficaciſſimi interceſſores, atque Fidelium defenſores, quibus fas eſt Chriſtum Deum noſtrum fidenti alloqui voce, orate pro nobis, quæſumus, veneratione omni digniſſimi, quò utile jejunii tempus feliciter traducamus, accipiamuſque conſubſtantialis Trinitatis gratiam, magni, & illuſtres præcones, Deum pro animabus noſtris obteſtemini.

Πρωΐ, Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικόν, ἦχος γ'.

Mane, *Stichiron Hagiopoliticum*, *ton.* 3.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, ἐμὲ τὸν ἀνάξιον σῶσαι βουλόμενος, ἀμέτρητῳ ἐλέει σου, σοὶ προσπίπτω δεόμενος, ἐν νηστείαις τὴν ψυχήν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς σὲ καταπέφυγα, τὸν μόνον πολυέλεον.

Domine, pœnitentiam mihi peccatori conſtituiſti, volens me indignum immenſâ miſericordiâ tuâ ſalvare, orans ante te procido, animam meam jejuniis inflecte, quoniam ad te confugi, qui ſolus miſericordiâ abundas.

Ἑσπέρας, ἦχος δ'.

Veſpere, *ton.* 4.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου πάσχα μετασχεῖν, οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου,

Cupientes divini paſchatis, quod non ex Ægypto,

ſed

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

ſed ex Sion traxit initium, participes eſſe, auferamus pœnitentiâ fermentum peccati, voluptatum mortificatione præcingamus lumbos noſtros, ornemus pedes calceamentis ſemitam omnem pravam declinantibus, ac fidei baculo innitamur; ne inimicos Dominicæ crucis æmulemur, ventrem pro Deo habentes, at illum, qui nobis per jejunium ſuperandi Diaboli viam demonſtravit, ſequamur, animarum noſtrarum Salvatorem.

ἀλλ' ἐκ Σιὼν ἀρχομένου, τῆς ἁμαρτίας ζύμην ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ, περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας ὑποδήμασι κωλυτικοῖς ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, καὶ στηριχθῶμεν τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως, μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δεσποτικοῦ σταυροῦ, θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα, ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν τῷ διὰ νηστείας ἡμῖν τὴν κατὰ τοῦ Διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

TRIODIUM, *Ton.* 2.

Ode IV.

Veniſti è Virgine.

Radios abſtinentiæ excipiens ſplendeſce, ò anima, fulguris inſtar, & peccati caliginem effuge, ut divini Spiritus virtute tibi remiſſionis lux exoriatur.

Aſtutus voluptatis hamo me prædatus, in ſervitutem pertraxit; verumtamen, Apoſtoli, qui mundum verbo, ceu retibus, cœpiſtis, me ex ejus nequitiâ vindicate,

Solis gloriæ ſplendores apparuiſtis, glorioſi Apoſtoli, fugantes erroris proterviam;

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β'.

ΩΔΗ δ'.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐγκρατείας τὰς αὐγὰς δεχομένη ἀστράφθητι, ψυχὴ, καὶ ἀπόφυγε τῆς ἁμαρτίας τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνατείλῃ σοι ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη θείῳ Πνεύματι.

Ἀγκίστρῳ με ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, αἰχμάλωτον ἥρπασεν, ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον Ἀπόστολοι λόγῳ σαγηνεύσαντες, ἐκ τῆς αὐτοῦ με κακίας ἐκλυτρώσατε.

Ἐδείχθητε τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, πλάνης αὐχμὸν ἀπελαύ-

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

λαμύνοντες, κἀμὲ ἐν φωτίσατε, τὸν ὑπὸ πάσης κακίας σκοτιζόμενον.

igitur me quoque flagitiis undique obtenebratum illuſtrate.

Θεοτοκίον.) Κεκράξομαι ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμενος πρὸς σὲ, καὶ ῥυσθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι τεῖχος, καὶ σωθήσομαι, τῇ σῇ, Παρθένε, δυνάμει τειχιζόμενος.

Theot.) Ad te afflictus clamabo diu, noctuque, & liberabor, muroſque voluptatum ſuperabo, & ſalvus efficiar, virtute tuâ communitus, ô Virgo.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος α΄.

Τὰ ἔργα τῆς Οἰκονομίας.

HIRMUS *alius, ton. obl. 1.*

Opera Diſpenſationis.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες, Ἀπόστολοι, λαμπηδόνες παμφαεῖς, φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον, τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Apoſtoli, Solis juſtitiæ lampades fulgidiſſimæ, terrenum orbem illuminate, erroris caliginem effugantes.

Λύρα ὄντως τοῦ Σωτῆρος πνευματοκίνητος, Ἀπόστολοι, γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, τὸ εὔηχον μελῳργεῖτε ὑμῶν ἔπος, καὶ κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Apoſtoli, vera Salvatoris cithara à Spiritu agitata ſuper terram agniti, canorum modulemini carmen veſtrum, ac mundum ad Deum convertite.

Ἀποστόλων δωδεκὰς ἡ θεία, καὶ πάνσεπτος, ἱκέτευε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δεόμεθα, διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως τὸ τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Divina, & maximè veneranda Apoſtolorum dodecas, Chriſtum pro nobis precare, quæſumus, ut ſtrenuè quadraginta dierum ſtadium abſolvamus.

Τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ τῶν γηΐνων ἀπάραντες, μετέλθωμεν λογισμῷ πρὸς οὐρανὸν, καὶ ἴδωμεν τὰ ἀμήχανα κάλλη, ἀλλοιώσει καλὴν ἀλλοιούμενοι.

Senſu è terrenis abſtracto, ad cœlum cogitatione tranſmigremus, videamuſque inæſtimabiles pulchritudines, egregiâ immutatione immutati.

Digitized by Google

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Triad.) Triadem in vnicâ glorificantes ſubſtantiâ, unum Dominum Deum celebremus, ingenitum Patrem, genitum Filium, & Spiritum viventem.

Τριαδικόν.) Τὴν Τριάδα ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι δοξάζοντες, ἕνα Κύριον Θεὸν ὑμνήσωμεν, τὸν ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννητὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Theot.) Virgo in utero concepit, Domine, & peperit te Emmanuel; egreſſus ſiquidem es in ſalutem populi tui, ut fideles tuos ſalvos efficias, ò clemens.

Θεοτοκίον.) Παρθένος ἐν γαστρὶ συνέλαβε, Κύριε, καὶ ἔτεκέ σε τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς πιστούς σου, φιλάνθρωπε.

Ode VIII.

Ὠδὴ η΄.

Edicto.

Τῷ δόγματι.

Abſtineamus ab omni voluptate, ſenſus jejunio continentes, noſque compunctionis poculis proluamus, pſallentes, Benedicite opera Domini Dominum.

Νηστεύσωμεν πάσης ἡδονῆς, πιέζοντες τὰς αἰσθήσεις νηστείᾳ, καὶ κατανύξεως πόμα θερμῶς πιώμεθα, ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Me dexteræ ſtationis participem eſſe, oretis, Apoſtoli, dum vnà cum Chriſto ad judicandos homines conſidebitis, me, inquam, multis ſceleribus, & accuſationibus obnoxium.

Τῆς στάσεως τῆς ἐκ δεξιῶν γενέσθαι με κοινωνὸν, δυσωπεῖτε, ὅταν καθίσητε, κρῖναι βροτοὺς σὺν Χριστῷ, Ἀπόστολοι, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ κρίσει ὑπόδικον.

Divinarum virtutum currum jejunio purificati conſcendamus, atq; ad æthereum culmen aligeram mentē evehamus, pſallentes, Benedicite opera Domini Dominum.

Ἐν ἅρματι θείων ἀρετῶν νηστείᾳ καθαρθέντες ἐπιβῶμεν, καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν νοῦν πτερώσωμεν, ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Theot.) Genito Deitatis

Θεοτοκίον.) Διέμεινας ἄφλεκτος,

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

τος, τὸ πῦρ τεκοῦσα τῆς Θεότητος, Παρθένε, ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν, τῶν πίστει βοώντων σοι τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρᾶς μόνη πρόξενε.

igne, incombuſta manſiſti, ò Virgo, attamen pravas adure affectiones animarum eorum, qui fide vocem Angeli tibi inclamant, ſola lætitiæ conciliatrix.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

HIRMUS *alius*.

Sancti tui pueri.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σάλπιγγας, τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς, ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Spiritus tubas, Chriſti Diſcipulos celebrantes, clamamus, Benedicite opera Domini Dominum.

Ὡς πρεσβευτὰς τοῦ κόσμου, καὶ πλάνης φυγαδευτὰς, τοὺς Μαθητὰς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ, Εὐλογεῖτε, βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Laudamus Diſcipulos Chriſti, ceu mundi interceſſores, & erroris profligatores, clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς τὰς ἱλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν, Εὐλογεῖτε, βοῶντας, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Efficite, Apoſtoli, ut rogatu veſtro pacificè propitiatorias dies abſolvamus, clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

Τριαδικόν.) Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ὑμνοῦντες, ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Triad.) Triadem ſanctiſſimam in Patre, & Filio, & Spiritu canentes, pſallimus, Benedicite opera Domini Dominum.

Θεοτοκίον.) Τὸν ἄρρητόν σου τόκον πάντες ὑμνοῦμεν βροτοὶ, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες, ἁγνὴ, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Theot.) Mortales omnes ineffabilem partum tuum celebramus, piè clamantes, ò pura, Benedicite opera Domini Dominum.

Digitized by Google

Fer. V.
Hebd. I.
Jejun.

ODE IX.

Quæ immenſum Deum.

In vaſtum voluptatum oceanum projectus, ad miſericordiæ tuæ abyſſum me confero, ſerva me incolumem, navis gubernator.

Clementiæ fons, nunc mihi compunctionem, & gemitum elargire, ut immenſum criminum meorum mare deplorem.

Sanctis Diſcipulorum tuorum, Jeſu, deprecationibus, da mihi, ſanctam reſurrectionem, & divinam paſſionem tuam adorare,

Theot.) Quæ terrenam maſſam noſtram, Deo in te inhabitante, cœleſtem reddidiſti, libera, ò immaculata, à periculis univerſos.

HIRMUS *alius.*

Magnificamus, Chriſte.

E fontibus Salvatoris hauſto propheticè immortalitatis latice, Apoſtoli ſitientibus præcepta vitæ ubique propinant.

Apoſtoli, regis cœlorum duces apparentes, terram omnem adegiſtis, ſolum hunc colere, adorare, & glorificare tamquam Deum.

ΩΔΗ θʹ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἀπερριμμένος ἡδονῶν ἀχανὲς εἰς πέλαγος, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον προσκαλοῦμαι, κυβερνῆτα, με σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, δός μοι νῦν κατάνυξιν, στεναγμὸν, ὅπως ἀποκλαύσωμαι τῶν κακῶν μου τὰς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου, Ἰησοῦ, ταῖς σεπταῖς δεήσεσι, τὴν σεπτὴν δίδου μοι ἀνάστασιν προσκυνῆσαι, καὶ τὰ θεῖά σου πάθη.

Θεοτοκίον.) Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν τὸ γεῶδες φύραμα τῇ ἐν σοὶ τοῦ Θεοῦ, παναμωμε, ἐνοικήσει, ῥῦσαι πάντας κινδύνων.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς τῶν τοῦ Σωτῆρος ἐξαντλήσαντες οἱ Ἀπόστολοι ὕδωρ ἀθανασίας, τοῖς διψῶσι δόγματα ζωῆς ποτίζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως οὐρανῶν φανέντες ἄρχοντες Ἀπόστολοι, ὑπετάξατε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τοῦτον μόνον σέβειν, προσκυνεῖν, καὶ δοξολογεῖν, ὡς Θεόν.

Τὸν

Digitized by Google

Τῶν Ἀποςόλων ὁ χορὸς τὺς ἀνυμνῦντάς σε περίσωζε, καὶ ἀξίωσον, ἐν κατανύξει καρδίας τὰς ἡμέρας πάσας διελθεῖν τῶ̃ν φωτοποιῶν νηςειῶν.

Apoſtolorum chorus conſerva laudantes te, & dignos præſta, qui luciferorum jejuniorum dies omnes compunćto tranſigant corde.

Fer. V. Hebd.I. Jejun.

Τριαδικόν.) Τριὰς, ἀμέριςε μονὰς, ἡ παντυργὸς, καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὺ Θεός μυ, Κύριος, καὶ φῶς, καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Triad.) Trias indiviſa unitas, univerſorum cauſa, & omnipotens, Pater, Filius, & Spiritus ſanćtus, tu Deus meus, Dominus, & lux, teque adoro hymnos concinens.

Θεοτοκίον.) Σὲ, Μητρόπαρθενε ἁγνὴ, μακαρίζομεν γενεαὶ γενεῶν, ὅτι γέγονας ἱλαςήριον κόσμυ, τὸν Σωτῆρα, καὶ Δημιυργὸν ἀῤῥήτως κυήσασα.

Theot.) Generationes generationum beatam te, Mater Virgo pura, prędicamus, quippe mundi propitiatio fuiſti, ineffabiliter Salvatorem, & Creatorem enixa.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

FERIA VI. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

CATHISMA, *ton.* 2.
Ad mod. Modeſtus Joſeph.

Ο Τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς πᾶσιν ἀπάθειαν διδὺς, τὰ πάθη τῆς σαρκός μυ νεκρώσας τῷ ςαυρῷ τῷ θείῳ, καταξίωσον, ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν ἀνάςασίν συ, Κύριε.

Qui paſſionibus tuis tradidiſti omnibus vacuitatem à paſſionibus, effice, Domine, ut divinâ cruce carnis meæ affećtionibus extinćtis ſanćtam pariter reſurrećtionem tuam conſpiciam.

Aliud,

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Aliud, ton. 2.

Ad mod. Clementiæ.

Puritatis fons, conſerva nos, miſericors, jejunii ope, reſpice ad nos ante te procidentes, attende elevationi manuum noſtrarum, qui manus tuas in ligno pro mortalibus omnibus crucifixus expandiſti, Angelorum unicus Dominus.

Stichira, *ton. 2. ad mod.*

Illuminationem noſtram.

Inimici fraudibus obtenebratum me illumina, Chriſte meus, qui cruci ſuſpenſus ſolem quondam obſcuraſti, & vero remiſſionis lumine Fideles palam irradiaſti, quò in mandatorum tuorum luce ambulans, purus ad ſalutiferæ reſurrectionis tuæ ſplendorem perveniam.

Simile.

Salvator, vitis inſtar, è ligno pendens, incorruptionis mero fines terræ irrigaſti, ò Chriſte, unde exclamo, Mihi temulentiâ peccatorum miſerum in modum ſemper obcæcato dulcem veræ compunctionis ſuccum largitus, præbe nunc vires, ut jejunare à voluptatibus valeam,

Ἄλλο, ἦχος β΄.

Πρὸς, Εὐσπλαγχνίας.

Τῆς ἁγνείας ὑπάρχων πη-
γὴ, τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς
ἐλεῆμον, βλέψον εἰς ἡμᾶς τ
σοὶ προσπίπτοντας, πρόσχες τ
ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν,
τείνας τὰς παλάμας σου ἐν ξύ
λῳ σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων γη
γενῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνο
Κύριος.

Στιχηρὰ, ἦχος β΄.

Πρὸς, Τὸν Φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με ταῖς ἀπα
ταις τοῦ πολεμήτορος, Χριστέ μ
φώτισον, ὁ σκοτίσας σταυ
κρεμάμενος ἥλιον ποτὲ, καὶ λάμ
ψας τοῖς Πιστοῖς φῶς ἀληθιν
ἀφέσεως σαφῶς, ὅπως πορευ
μενος ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγ
μάτων, φθάσω καθαρῶς π
ἀναστάσεως τῆς σῆς τὴν αἴγλ
τὴν σωτήριον.

Ὅμοιον.

Καθάπερ ἄμπελος ἐπὶ ξ
λου, Σωτὴρ, κρεμάμενος
οἶνον ἐπότισας ἀφθαρσίας
Χριστὲ, τὰ πέρατα, ὅθ
ἐκβοῶ, τῇ μέθῃ με δειν
τῶν ἁμαρτιῶν σκοτούμενον ἀεὶ
γλυκὺ κατανύξεως ἀληθιν
ποτίσας, νηστεύειν με ἐξ ἡδ
νῶν, νῦν ἐνδυνάμωσον
Σωτὴρ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ
λάν-

λάνθρωπος.

utpote bonus, atque miſericors.

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Ἄλλο, ἦχος β΄.

Πρὸς, Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου.

Ὢ τοῦ σταυροῦ σου τῇ δυνάμει, οὕτος ἐξήνθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐγκράτειαν, τῆς ἐν Ἐδὲμ ποτὲ Ἀδὰμ ἀκρασίαν πρόῤῥιζον ἐκτείλλας, θάνατον μὲν ἐκείνη ἐπεισήγαγε τοῖς βροτοῖς, ἀλλ᾽ οὗτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει τὴν ἀθανασίαν τῷ κόσμῳ, ὡς ἐκ πηγῆς ἄλλης τῆς τοῦ Παραδείσου, τῇ κατακενώσει τοῦ σου ζωηῤῥύτου αἵματος ὁμοῦ τε, καὶ ὕδατος, ὅθεν τὰ πάντα ἐζωοποιήθη, δι᾽ οὗ ἡμῖν νηστείας τὴν ἐυφροσύνην γλύκανον, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Aliud, ton. 2. ad mod.

O maximum myſterium!

O crucis tuæ potentiam! Hæc abſtinentiæ germen in Eccleſiâ effloreſcere fecit, priſcâ in Edem Adami intemperantiâ radicitus evulſâ; ex hac ſiquidem mors in homines derivavit, ex illâ verò incorruptus immortalitatis latex mundo effluit, veluti ex alio Paradiſi fonte, vivifico ſanguine tuo, atque aquâ ſimul effuſis, unde univerſa vitam receperunt, indeque dulces nobis effice jejunii delicias, Deus Iſrael, qui magnam habes miſericordiam.

Πρωΐ, Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικὸν, ἦχος πλάγιος δ΄.

Τὸ τῆς νηστείας διάγγελμα περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα, εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδὲμ ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν, ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. μὴ συναρπαθῶμεν τοῖς βλεφάροις, μὴ δὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζο-

Mane, Stichiron Hagiopoliticum, ton. obl. 4.

Jejunii denunciationem effuſo gaudio excipiamus, quo a Protoparente obſervato, minimè è Paradiſo excidiſſemus; aſpectu delectabilis, bonuſque ad veſcendum erat fructus, qui me enecavit; ne oculi nos abripiant, ne gula noſtra dulcedine pretioſarum dapum, quas deglutitas citus ſequitur contem-

Google

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

temptus, tentetur; vitemus intemperantiam, neque affectionibus ex ſatietate procreatis obnoxii ſimus; obſignemur ſanguine eius, qui pro nobis voluntate ſuâ ad mortem ductus eſt, neve ad malum nos acuat exterminator, Chriſtiq; ſanctiſſimum paſcha ad animarum noſtrarum ſalutem comedamus.

Veſpere, ton. obl. 1.

Fideles adeſte, Dei opera in lumine operemur, honeſtè, velut in die, ambulemus, ſyngrapham omnem in proximum injurioſam longè à nobis abiiciamus, eidem offendiculum ad ſcelus perpetrandum minimè admoventes, carnis mollitudini valedicamus, chariſmata animæ augeamus, panem præbeamus indigentibus, Chriſtoque appropinquemus, in pœnitentiâ clamantes, Deus noſter miſerere nobis.

TRIODIUM, *ton.* 2.

O D E V.

Lux eorum, qui in tenebris jacent.

Doloſus peccatum, quod in me eſt, conſpiciens, feſtinat, atque cooperatur pec-

μένοις, φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν οὐχ ὑποβληθῶμεν, ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως, καὶ οὐ μὴ θήγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτὴς, καὶ φάγωμεν πάσχα Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος ά.

Δεῦτε Πιστοὶ, ἐπεργασώμεθα ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, πᾶσαν ἄδικον συγγραφὴν ἀφ᾽ ἑαυτῶν τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν ἡδυπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν μετανοίᾳ βοῶντες, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β΄.

ΩΔΗ έ.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων.

Τὴν ἐν ἐμοὶ καθορῶν ἁμαρτίαν ὁ δολιόφρων, σπεύδει, καὶ συμπράττει τῇ ἁμαρτίᾳ, χαίρει

τῷ

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd.I. Jejun.

γὰρ ὄντως τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ, ἀλλὰ σύ μοι δίδου διόρθωσιν, Σῶτερ, εἰς ἐκείνου ἀναίρεσιν, δέομαι.

cato, verè ſiquidem in meum exultat interitum, verumtamen tu mihi, Salvator, tribue, precor, morum reformationẽ ad illius excidium.

Ὁ τὰς ἀρχὰς θριαμβεύσας τοῦ σκότους ἐν τῷ σταυρῷ σου, τούτων ἐξελοῦ με τῆς κακουργίας, τὸν ἐμπεσόντα εἰς βυθὸν ἁμαρτίας, καὶ εἰς βέθρον ἀτόπων πράξεων, σοῦ δὲ τῷ ἐλέει σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Qui tenebrarum principatus cruce tuâ deviciſti, ab eorum nequitiâ eripe me in peccati abyſſum, & in pravorum operum foveam delapſum, in tuâ autem miſericordiâ ſalutis ſpem collocantem.

Ὁ νεκρωθεὶς ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, τὴν νεκρωθεῖσαν ζώωσον ψυχήν μου τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τὴν σεπτήν σου ἐξανάστασιν φθάσαι ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ, ἀξίωσον, πράττοντα τὰ σὰ ἐμμελῶς δικαιώματα.

Qui extenſus in cruce animam efflaſti, vivifica animã meam peccato interemptam, & præſta, ad ſanctam tuam, Chriſte, reſurrectionem, juſtificationes tuas rite adimplentem, pacificè pervenire.

Θεοτοκίον.) Ὁ φωτισμὸς τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἡ σωτηρία τῆς ἀμαυρωθείσης, ἁγνὴ, ψυχῆς μου, σῶσόν με σῶτιν ἀπολλύμενον, κόρη, καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με ἔνδυσον, φθαρέντα δεινοῖς πλημμελήμασιν.

Theot.) Lux infirmitatis meæ, ſalus obcæcatæ animæ meæ, ſerva me, ſerva, pura puerpera, pereuntem, & incorruptionis tunicâ me indue, quem dira piacula corruperunt.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.
Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

HIRMUS *alius, ton. id.*
Nocte elapsâ.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίου σαρκὶ σταυρωθῆναι, κατεδέξω, μόνε ἀθάνατε, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπαθανατίζων, καὶ ἀνα-

Tu in loco Calvarij carne crucifigi ſuſtinuiſti, ſolus immortalis, humano generi immortalitatem, novamq, formam,

R

Digitized by Google

Fer.VI. Hebd.I. Jejun.

mam, Domine, elargitus.

Mundo, mundaniſq; valedicentes, modò, veluti cum Chriſto crucifixi, injurias, ludibria, & alia hujuſmodi ſuſtineamus, ut ſimul cum ipſo glorificemur.

Paſſionis tuæ, Domine, contumeliã creatura conſpiciens, omnis immutabatur, plorans factam ab Judæis cædem, attamen cuncta ſervaturus, patiens fuiſti.

Triad.) O Trias ſanctiſsima, tu adoratio noſtra, tu & refugium, ac firmamentum, ijs, qui te in unâ naturâ concelebrant, peccatorum propitiationẽ deſuper elargire.

Theot.) Ave multis inſignis nominibus Virgo, Dei genitrix, arca, & urna, & menſa, lucerna lucens, rubus ignitus, umbroſus Dei mons.

O d e VIII.

Qui in camino ignis.

Qui te ipſum humiliaſti, exaltatus es in cruce, clemẽter erigens eum, quem ligni eſca quondam dejecerat, quare te, ſolus optimus, glorificatum celebramus in ſæcula.

μορφούμενος, Κύριε.

Κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ χαίρειν προσειπόντες, νῦν, ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενοι, ὑπομείνωμεν ὕβριν, χλεύην, καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα σὺν αὐτῷ δοξασθῶμεν.

Τὴν τοῦ πάθους σου ὕβριν ἡ κτίσις ὁρῶσα, ὅλη μετεβάλλετο, Κύριε, Ἰουδαίων θρηνοῦσα τὴν μιαιφονίαν, ἀλλ᾽ ἠνέχου, σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Τριαδικόν.) Ὦ Τριὰς παναγία, σὺ ἡμῶν λατρεία, σὺ καὶ προσφυγὴ, καὶ κραταίωμα, τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε ἀνυμνολογοῦσιν, ἱλασμὸν πταισμάτων κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.) Πολυώνυμε κόρη, χαίροις, Θεοτόκε, κιβωτὲ, καὶ στάμνε, καὶ τράπεζα, φωτοφόρε λυχνία, πυρίμορφε βάτε, ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

Ω Δ Η η΄.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ταπεινώσας σεαυτὸν, ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ἀνυψῶν τὸν πεσόντα βρώσει τοῦ ξύλου ποτὲ, διό σε, μόνε ὑπεράγαθε, τὸν δεδοξασμένον ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Α᾽-

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Ἀπροσεξίας νυσταγμῷ, ἁμαρτίας τῷ βαρεῖ ὑπέσχον ὕπνον, ἀλλὰ σὺ ὁ ὑπνώσας ἐπὶ σταυροῦ δι' ἐμὲ, Χριστέ μου, ἔγειρόν με, μή με καταλάβῃ ἡ νὺξ ἡ τοῦ θανάτου.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, περιφέρω τὴν ψυχὴν ἐσκοτισμένην, καὶ γελᾷ καθορῶν με ὁ δολιόφρων ἐχθρὸς, διό με φώτισον, καὶ λύτρωσαι ταύτης τῆς κακίας, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανήσας, νυσταγμῷ τῆς ἁμαρτίας τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην, τῇ ἀκοιμήτῳ δέ σου πρεσβείᾳ προστρέχω, μὴ δώῃς με εἰς θάνατον, κόρη παναχραντε, ὑπνῶσαι.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς, καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας ἐνδυσάμενος ὤφθης ὡραιότατος, Χριστὲ, τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Χολὴν, καὶ ὄξος πιὼν, δύο ῥεῖθρα προχέεις ζωῆς, καὶ ἀφθαρσίας ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς σου τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι, καὶ δοξολογοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Deſidiæ indormientē gravis peccati ſopor me cœpit, at tu, qui propter me in cruce obdormiſti, Chriſte meus, erige me lapſum, ne mortis noćte comprehendar.

Voluptatibus obcæcatus caligantem animam circumfero, meque videns verſipellis adverſarius ludos facit, quare me illumina, Chriſte, & ab ejus nequitiâ redime in ſæcula.

Theot.) Vitâ per ſocordiam abſumptâ, peccati ſomnus animam meam gravavit, ad tuam verò interceſsionem perpetuò vigilem confugio, ne me obrui ſomno mortis ſinas, puerpera omnino immaculata.

HIRMUS *alius*.

Qui in rubo Moyſi.

Spinis coronatus, & purpureâ indutus ſtolâ apparuiſti, Chriſte, eximiâ formâ ſpecioſiſſimus præ omnibus hominum filijs, glorioſè collucens.

Felle, & aceto potatus, duo ex divino latere tuo ſcatere facis fluenta vitæ, & incorruptionis ijs, qui fide te celebrant, quique in omnia ſæcula glorificant.

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd.I. Jejun.

Crux ſceptrum Chriſti, Eccleſiæ robur, Regum victoria, Chriſtianorũ cuſtos, ipſa es illuminatio mea, ipſa & gloria mea in ſæcula univerſa.

Σταυρὲ, τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, Ἐκκλησίας τὸ κέρας, Βασιλέων τὸ νῖκος, φύλαξ τῶν Χριστιανῶν, αὐτὸς εἶ φωτισμός μου, αὐτὸς καὶ καύχημά μου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Triad.) Deitas una Trias, indiviſa natura, diſcreta autem perſonis, ſempiternum imperium, Pater, Fili, & Spiritus, te glorificamus in omnia ſæcula.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Theot.) Dei genitrix pura, cœleſtis porta, ſalutaris janua Chriſtianorum omniũ, excipe preces eorum, qui te beatam deprædicant in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν τὴν δέησιν πρόσδεχου, τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode VIII.

Quæ ante ſolem.

ΩΔΗ θʹ.

Ἣν τὸν πρὸ ἡλίου.

Animam meam improbarum cupiditatum lepris fœdatam, ſanguinis tui aſperſione, divinum Verbum, emunda, & me gloriæ tuę participatione dignare, Chriſte, qui propter me contumelioſam crucifixionem pertuliſti.

Τὴν λελεπρωμένην ψυχὴν ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ αἵματός σου καθαρὸν, θεῖε Λόγε, καὶ κοινωνὸν τῆς δόξης σου με ποίησον, ὁ δι' ἐμὲ τὴν ἄδοξον καθυπομείνας, Χριστὲ, σταύρωσιν.

Flagitioſorum operũ pondere totus incurvatus ſum, Chriſte, & mœſtus ad te clamo, ſana, miſericors, incurabiles animæ meæ vibices pretioſo ſanguine tuo, ut

Ὅλος κατεκάμφθην τῷ βάρει τῶν ἀτόπων, Χριστὲ, πράξεων, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι, φιλάνθρωπε, τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους μώλωπας θεράπευσον τῷ σῷ τιμίῳ αἵματι,

ματι, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν, καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιόρθωτος, τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι, οὐ γὰρ τοιαύτην, ἔφησε, νηστείαν ἔσεσθαι, ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.) Σῶμα, καὶ ψυχήν με ῥυπώσαντα βορβόρῳ τῷ ταλαιπώρῳ τῶν ἀλογίστων πράξεων, βοῶ ἐκτενῶς ὁ πανάθλιος ἐν στεναγμῷ πρὸς σὲ τὴν Θεομήτορα, τῇ ῥυπτικῇ πρεσβείᾳ σου κάθαρον, οἰκτείρον, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὴν ἁγνὴν, καὶ ἄχραντον.

Ξύλῳ σταυρωθέντος σου, ἡ κτίσις ἐδονεῖτο, Θεὸς ὑπάρχων πέπονθας σαρκικῶς διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις μεγάλη. καὶ γὰρ τυποῦντες τοῦτον ἐν αὐτοῖς, εὐθὺς Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν ἀποκρουόμεθα.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ πετρωθεὶς με, ἄμωμον, καὶ ἁγνὸν τὸν καιρόν σοι τῆς νηστείας προσενέγκασθαι.

Τριαδικόν.) Μονὰς τρισυ-

Deitatem tuam hymnis decantem.

Nequitiæ eſcam, & ſocordiæ potum adhibens, vitamque nullâ ratione emendans, ciborum abſtinentiâ fruſtra lætor, neque enim ejuſmodi futurum jejunium, Chriſtus declaravit.

Theot.) Corpus, & animam abſurdorum actuum cœno contaminata gerentem me miſerum, enixè ad te Dei matrem cum fletu, planè perditus, clamo, interceſſionis tuæ præſidio emunda, miſerere, & ſalva me.

HIRMUS *alius*.

Puram, & immaculatam.

Te è ligno pendente, creatura conturbabatur, Deus exiſtens paſſus es carne per viſcera miſericordiarum, ut nobis ſalutem afferres.

Magna, Domine, crucis tuæ virtus, quâ nimirum in nobis efformatâ, illico Dæmonum robur longiùs repellimus.

Crucis tuæ, Domine, divinâ virtute confirma me, quò inculpabile, & purum jejunij tem s tibi offeram.

Triad.) Unitas in tribus ſub-

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

ſubſiſtens, Trias maximè una, dominatrix natura , æquali gloriâ prædita , Pater , Fili , & divinus Spiritus , ſalva nos univerſos .

Theot.) Ave mundi propitiatio , Dei genitrix , ad quã peccatores omnes confugientes, Dei reconciliandi vias perpetuò invenimus .

πόςατε , Τριὰς ἑνικωτάτη , κυριαρχία φύσις , ἰσοκλεὴς , Πάτερ , Υἱὲ , καὶ Θεῖον Πνεῦμα σῶσον πάντας ἡμᾶς .

Θεοτοκίον .) Χαίροις ἱλαςήριον τοῦ κόσμου, Θεοτόκε , ἐν ᾧ προςρέχοντες πάντες ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς ἀεὶ εὑρίσκομεν.

SABBATO HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

In ſanctum magnum Martyrẽ Theodorum Teronem .

CATHISMA , *ton.* 2.
Ad mod. Deus , Dominus .

LUculẽta fidei facinora! in fornacis fonte ſanctus Martyr , veluti in aquâ quietis exultabat ; ejus deprecationibus , Chriſte Deus , miſerere noſtri .

Aliud , ton. obl. 1. *Ad mod. Coæternum Verbum .*

Datam divinitus gratiam Martyr aſſecutus, divinâque ab alto virtute circumdatus, impiorum ſacris in cinerem

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τήρωνα .

Κάθισμα , Ἦχος β΄ .
Πρὸς , Θεὸς Κύριος .

ΜΕγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ φλογὸς , ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως , ὁ ἅγιος Μάρτυρ ἠγάλλετο . ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς , ἐλέησον ἡμᾶς .

Ἕτερον ἦχος πλάγιος α΄ .
Πρὸς τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοδώρητον χάριν Μάρτυς εὑράμενος , ἐζώσμενος ἐξ ὕψους τὴν θείαν δύναμιν , τῶν ἀθέων ἐν πυρὶ τὰ σεβάσματα ἐκπεφρῶσας,

φω-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

φωτισμὸν ταῖς διανοίαις τῶν Πιστῶν εἰργάσω, καὶ ἐπαξίως τὴν χάριν τὴν τῶν θαυμάτων ἐκ τοῦ Σωτῆρος ἀποστέλλεις.

Ἄλλο. ἦχος πλάγιος δ'.

Πρὸς, Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου.

Θεϊκὴν παννυχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου γενναίως καταφρόνησας, ὅθεν φερωνύμως τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Στιχηρὰ, ἦχος α'.

Πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ θείου Μάρτυρος εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι, τιμῶντες φαιδρὰν ἑορτὴν τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

redactis, Fidelium mentes lumine exornaſti, & dignanter miraculorum gratiam ex munere Salvatoris emittis.

Aliud, ton. obl. 4.

Ad mod. Sapientiam Verbi.

Deo precibus omnibus exorato, atque idolorum errore dejecto, Angelos ad agones tuos celebrandos excitaſti, mente ſiquidem divino amore exæſtuans, ſubeundam in igne mortem generosè deſpexiſti; unde juxta nominis tui etymon divina dona ſupplicibus tuis dilargiris, ſanationumq; gratias, victor Theodore; Chriſtum Deum exora, ut feſtam ſanctæ memoriæ tuæ diem ſtudioſè celebrantes, peccatorum remiſsione donentur.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton. 1. Ad mod.*

Cæleſtium exercituum.

Splendidiſsimum divini Martyris conventum agentes, epulemur univerſi, ac fide exultemus, feſtorum amatores, lætam conſummationis ejus ſolemnitatem honorantes, Jeſumque, qui memoriam ejus glorificavit, cum cantu collaudantes.

Si-

Digitized by Google

Sabbato Hebd. I. Jejun.

Simile.

Strenuum ſupernæ militiæ militem, ceu armatum pietatis noſtræ aſſertorem, concorditer in unum convocati, myſticis odis proſequamur, dicentes, Martyr Jeſu admiratione digne, precare pro ijs, qui te colunt.

Ὅμοιον.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω στρατολογίας, Πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες, Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὔχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Simile.

Theodore beatiſſime, verè ex nominis tui notatione donũ Dei, afflictis omnibus ſolamen datus fuiſti, quicumque ſcilicet tuum verâ cum pietate templum adit, parē miraculorum tuorum referens gratiam, hilaris laudem Chriſto tribuit.

Ὅμοιον.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ, πᾶς γὰρ τῷ σῷ προσπελάζων ναῷ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβὰς τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Aliud ton. 4. ad. mod.
Ut generoſum inter Martyres.

Athleta generoſiſſimus, invictus in Spiritu ſancto miles apparuiſti, verborum tuorum ſapientiâ, & inſignibus operum tuorum, ò ſapiens, argumentis exitium adverſario molitus, unde victoriæ coronas recepiſti, & in cœleſte collegium cooptatus es, magne Martyr Theodore.

Ἄλλο, ἦχος δ'.
Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου, σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν, ὅθεν εἴληφας τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω ὁμηγύρεσι συνήφθης, μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Simile.

Divinum pietatis ſimula-

Ὅμοιον.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας εὐσεβείας,

Sabbato Hebd. I. Jejun.

βείας, πανόλβιε, δυσσεβῆ ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς καθαρὸν προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ θαυμάτων θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ δωρησαμένῳ, Θεόδωρε.

crum fuiſti, beatiſſime, impia ſimulacra aſpernatus, integra victima, purumque, & acceptabile ſacrificium oblatus ei, qui pro nobis immolatus eſt, quique ſanctam memoriam tuam glorificavit, atque miraculorum theſaurum, te hominibus largitus eſt, ò Theodore.

Ὅμοιον.

Ζηλοτυπείᾳ κινούμενος, καὶ ψυχὴν πυρπολούμενος τῇ ἀγάπῃ, ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, σὺν τῷ τεμένει κατέπρησας Θεὰν τὴν ψευδώνυμον, τοῦ Δεσπότου, καὶ Θεοῦ καταγγέλλων τὸ ὄνομα, καὶ κατίσχυσας τοῦ τυράννου τὸ θράσος, ἀθλοφόρε, καὶ χαρᾶς τῆς αἰωνίου κατηξιώθης, ὦ Θεόδωρε.

Simile.

Zelo agitatus, animamq; Salvatoris Chriſti amore incenſam gerens, inanem Deam unâ cum templo combuſſiſti, Domini, & Dei nomen annuncians, tyrannique confringens audaciam, victor glorioſe, atque æterno gaudio dignus evaſiſti, ò Theodore.

Ἦχος β'.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον ἀνεδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε, ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις, ὅθεν υἱὸν ἁρπαγέντα γυναίκ ποτὲ δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν ναόν σου κατέβρεχεν, αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθὴς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβὰς, ταύτης τὸν παῖδα ἀοράτως παρέστησας, καὶ μετ' τούτο, καὶ σὺν τούτῳ ἐνεργῶν

Ton. 2.

Eximium Dei donum apparuiſti, Martyr Theodore, quippe mortuus quoque perinde ac viveres, confugientibus petita concedis; ſiquidem mulierculæ filium ab alienæ fidei copiis captivum olim ductũ noſcens vidua, templũ tuũ lacrymis rigavit, ipſe autem, equo albo inſidens utpote miſeratus, ejus filium, nullo cernen-

S te

Sabbato Hebd. I. Jejun.

te exhibuiſti, ac deinceps, & unà pariter miracula edere haud deſiiſti; verumtamen Chriſtum Deum exora, ut animæ noſtræ ſalventur.

Aliud, ton. obl. 2.

A divinis donis cognomẽtum nactus es, Martyr Theodore, gratiâ divinitus datâ à Chriſto decoratus, arca Spiritus evaſiſti, cujus virtute charìſmata miraculorum in eos, qui fide te adeunt, largiter profundis, ſanans ęgros, pauperes ditans, & è maris ſævitiâ nautas eruens, atque abſcondita manifeſtas, ſingulos pro poſtulatis præſidio tuo tutatus; verumtamen, ò divinorum donorum & res, & nomen, eum, qui te glorificavit, jugiter obteſtari dignare, ut annuam cõmemorationem tuã celebrãtes ab omni irâ liberentur.

CANON *gerit Acroſtichiden* CANO TE, CUI A DEI DONIS NOMEN.

Ton. obl. 4.

JOANNIS MONACHI.

ODE I.

Mare pertranſiens.

Te Dei amatorem agnoſcens, Theodore, & indecli-

τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. ἀλλ' αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε, τὴν θεοδώρητον χάριν παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, γέγονας δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, δι' ἧς τῶν θαυμάτων πλουσίως ἐξαπλοῖς τὰ χαρίσματα τοῖς πίστει σε προστρέχουσι, θεραπεύων νοσοῦντας πενομένοις πλουτεῖς, καὶ διασώζων πλέοντας ἐκ θαλαττείου κλύδωνος, καὶ φανεροῖς τὰ ἄδηλα, προστατεύων ἑκάστῳ κατὰ τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα, μὴ διαλίποις ἱκετεύειν τῷ σε δοξάσαντι ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν αἰτήσιόν σου μνήμην, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα, ΘΕΟΥ ΣΕ ΜΕΛΠΩ ΔΩΡΕΩΝ ΕΠΩΝΥΜΕ.

Ἦχος πλάγιος δ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

ΩΔΗ α'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἐραστὴν εἰδὼς, καὶ τῷ πόθῳ τῷ ἀφύκτῳ σου

σου πεδηθεὶς ψυχήν τε, καὶ σῶμα, καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγὲς, θυσίαν εἰδώλοις, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ, ἀλλ᾽ ἤχθης οὐ θύσων, ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Ὁ ἔρωτι θείῳ καθηλωθεὶς, Θεοῦ τοῦ ὑψίστου Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς, ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

ΩΔΗ γ΄.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕμνους ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν φέρω ψυχῆς, ἣν κατοικτειρήσαις, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας τῷ αὐτοκράτορι, ἔνδοξε Μάρτυς, νοΐ, καὶ δι᾽ ἀμφοτέρων θεραπεύεις τὸν κτίσαντα.

Ἔστης ἐπὶ βήματος τυραννικοῦ Χριστὸν ἄνακτα θεολογῶν, θύειν τοῖς κιβδήλοις ἀπαρνήσω, Θεόδωρε.

ΩΔΗ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μυστηρίων γευσάμενος θείων ἐν συνέσει Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀπόρρυσιν τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὡμολόγησας.

nabili erga te amore cõpeditus, corpus, animamque, atque laudationum verba conſecro.

Scriptum fuit impium edictum de ſacrificio non viventi Deo, ſed idolis faciendo; attamen adductus es, victor, nõ litaturus, ſed Deo litãdus.

Divino amore confixus, Martyr Theodore, unigenito Dei altiſſimi Filio militaſti, ac palmâ minimè excidiſti.

Ode III.

Tu es firmamentum.

Hymnos ex labiis meis, atque ex ægrâ animâ ſupplicationes affero, cujus te cõmiſereſcat, victor Theodore.

Liberæ menti, glorioſe Martyr carnem ſubjeciſti, atque Creatorem utrinque veneraris.

Tyrannico tribunali adſtitiſti, Chriſtum regem Deum confeſsus; litare enim idolis, Theodore, abnuiſti.

Ode IV.

Audivi Domine.

Myſterijs divinis ſapienter deguſtatis, Martyr Theodore, non erubeſcendum Dei generationis effluxum cõfeſſus es.

Sabbato Hebd. I. Jejun.

Obnoxiam affectionibus Deitatem reputarunt, qui affectionibus inſerviebant, quos in ſpiritu redarguiſti, athleta Theodore, divino lumine illuſtratus.

Ἐμπαθῆ τὴν Θεότητα ᾤοντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες, οὓς ἐν πνεύματι διήλεγξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε, φωτιζόμενος.

Celebrantes te, beate Theodore, ex multiplicibus periculis, atque cupiditatibus rogatu tuo liberari, deprecamur.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεύξεως τῆς σῆς ἀνυμνούντων, μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι, ἱκετεύομεν.

ODE V.

Mane vigilantes clamamus.

Dominum, qui vos dilexit, diligite, inclamabas, athleta Theodore, ad Martyres, qui tecum pugnabant.

Zelo cor inflammatum gerens incendiſti, victor, fictam Deam unà cum templo.

Victor Theodore, invictâ virtute Barbarorum audaciam, meaſque pravas contere affectiones.

ΩΔΗ ε'.

Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς συναθλοῦσί σου Μάρτυσι.

Ὡς ζήλῳ, ἀθλοφόρε, πυρούμενος τὴν καρδίαν, Θεὰν τὴν ψευδώνυμον σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει ἀηττήτῳ, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, Βαρβάρων θρασύτητα, κἀμοῦ τὰ πάθη ἀνάλωσον.

ODE VI.

Propitius eſto mihi, Salvator.

Quam inanis, quam levis inanium Deorum terror! hominibus ad ſui defenſionem indigebat, in certamine devictus, veris Martyribus veritatem annunciantibus.

Dei virtute roboratus, Mar-

ΩΔΗ ς'.

Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς χαῦνον, ὡς ἀσθενὲς Θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα. πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐν στάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύ-

τύρων κλέος Θεόδωρε, τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα ἑώρας, μακάριε, τὸ διαιωνίζον τῶν μελλόντων προορώμενος.

Martyrum decus Theodore, impiorum verſutias, ceu infantium ſagittas, habuiſti, beate, futuri temporis æternitatem cogitatione proſpiciens. Sabbato Hebd. I. Jejun.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δ'.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

CONTACIUM *ton. obl.* 4.

Fide Chriſti, loricæ inſtar, in corde tuo intus acceptâ, adverſas poteſtates cõculcaſti, multis certaminibus inſignis, & cœleſti coronâ tempus in omne redimitus es, utpote invictus.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητὴς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Oecus.

Te lucis throno inſidentem, fide concinimus cum gratiarum actione, quandoquidem divinum donum largitus es ſtrenuum præliatorem Theodorum, in vitâ ſuâ beatiſſimum, veluti egregiũ veritatis propugnatorem; mente piâ Chriſtum poſsidens, doloſum hoſtẽ fortiter proſtravit, utpote invictus.

Ὑπομείνας βασάνους ὁ δίκαιος ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πλάνης, ὡς γέγραπται, Μαξιμίνου Λύβου βασιλεύοντος πᾶσα κτίσις εἰδώλοις ἐξέπετο, διὸ κρατεῖται ὁ πανεύφημος, ἀπειθῶν τοῖς προστάγμασι τοῦ τυράννου καὶ προσπίπτων ἀπαύστως τῷ ἀφθάρτῳ

Suſtinuiſti juſtus tormenta temporibus erroris; quemadmodum ſcriptum eſt, Maximino Lybe regnante creatura omnis ad idola convertebatur, unde comprehenditur omni laude digniſsimus, tyranni mandata deſpiciens,

Sabbato Hebd. I. Jejun.

ciens, & jugiter ante immortalem Deum procidens, paratuſque probroſas pati ignominias, utpote invictus.

O D E VII.

Qui ex Judeâ.

Vapulavit corpus tuum pro Verbo, qui carne propter nos flagra perpeſſus eſt, indeque cum gratiarū actione lætus exclamabas, victor Theodore, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Veluti in ſepulcro collocatus eſt, ibique voluntariè concluſus Redemptor univerſi; clauſâ in cuſtodiâ habitaſti, victor Theodore, exclamans, Patrum noſtrorum Deus.

Morti addictus, carniſque affectionibus voluntariè excuſſis, neque cibo, ſed amore divino refectus, victor, clamabas, Patrum noſtrorum Deus.

Unus ex immortali Trinitate tibi apparens animos, quemadmodum pueris olim in fornace, addit, dum canis, Deus Patrum noſtrorum.

O D E VIII.

Septies fornacem.

Impiorum princeps mente

Θεῷ, καὶ σπουδάζων παθεῖν αἰκισμοὺς χαλεποὺς, ὡς ἀήττητος.

Ω Δ Η ζ΄.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐμαστίχθης τὸ σῶμα ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τοῦτο δι' εὐχαριστίας γηθόμενος ἐβόας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἑκὼν ἐσφραγίσθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, εἱρκτῇ ἐσφραγισμένῃ παρῴκησας, κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Νεκρωθεὶς, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς προαιρέσει ἐκτιναξάμενος, οὐ βρώσει, ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ ἐμμελῳδεῖς ἐκτρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ἐν φρουρᾷ, ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς νεανίας ποτὲ ὁ εἷς τῆς ἀκηράτου Τριάδος σε θαρρύνει ὁραθεὶς, ἀναμέλποντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ω Δ Η η΄.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν τῶν ἀνόμων

Sabbato Hebd. I. Jejun.

μων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπεπλήττε, Τί μάτlῳ εἰς ἄνθρωπον βιοθανῆ, ἀνόητε, ἔθε τὰς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὡς νουνεχὴς, καὶ φρόνιμος οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δεδωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι, ἐβόας, Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προστάττοντι, Αὕτη μοι αἰσχύνη, καὶ τοῖς μέλπουσιν ἤτω, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, ἀποτόμως διελέγξας, τί ἀνοηταίνεις, τῷ τυράννῳ ἔκραξες, προστάττων τοῖς κτίσμασι λατρεύειν, τὸν κτίσαντα ἐγκαταλιπόντες. ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω οἱ παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὕλη μαρτυρίας σου, Θεοῦ. Θεόδωρε, ὁ πόθος ὤφθη σοι καὶ ὕλη γέγονε τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, δι' οὗ πρὸς τὸ θεῖον χαίρων πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε, θεραπευτὰ Θεοῦ, Θεόδωρε.

Μάρτυς πανάοιδιμε, κατά-

obcæcatus, te pium impiè objurgavit, Cur fruſtra, inſipiens, in homine violentâ morte perempto fidem collocaſti? tu verò exclamabas, Benedicite pueri, Sacerdotes laudate.

Veluti ſapiens, & prudens gratiæ diſpenſator, gratiâ tibi à Deo conceſsâ exclamabas, Theodore, ad eum, qui impia tibi imperabat, Ignominia hæc mihi eſto, atque canentibus, Pueri benedicite.

Strenuè præliatus es, aſperis verbis redarguiſti, Quid deſipis, ad tyrannum clamabas, jubens creaturis, ceu Numinibus inſervire, atque Creatorem deſerere? at ego cano, Pueri benedicunt, Sacerdotes laudant, populi ſuperexaltant in omnia ſæcula.

ODE IX.

Te viri expertem.

Dei amor extitit, Theodore, martyrii tui materies, indeque corpus tuum materiali igni materies fuit, quare lætus ad divinum ignem transmigraſti, victor Theodore, Dei cultor.

Martyr celeberrime, combuſ-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

buſſiſti non combuſtus fuiſti, tu ſiquidem errorem incendiſti, Deo autem vivens adſtitiſti, & Martyris more in ipſo exultaſti, victor Theodore, Dei cultor.

Ut cognoſcamus te Chriſtum unum è Trinitate in duabus perfectis naturis, populum tuum conſerva, hunc, quem acquiſiſti pretioſo ſanguine tuo, victoris Theodori ſupplicationibus.

φλέξας, οὐ κατεφλέχθης, σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, τῷ Θεῷ δὲ παρίστασαι ζῶν, καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Ἵνα σε γινώσκομεν, Χριστὸν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον, ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, Θεοδώρου τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

DOMINICA I. JEJUNIORUM.

Et Sanctorum Prophetarum Moyſes, & Aaron, atque aliorum,

***Itidem* ORTHODOXIÆ,**

Seu Reſtitutionis ſanctarum Imaginum.

CATHISMA, *ton.* I. *Ad mod. Chorus Imagines.*

IMagines Prophetarum, Apoſtolorum effigies, ſacrorũ Martyrum, Sanctorumque omnium icones, atque formas ſacro decore exornat mater ſupernæ Sio-

ΚΥΡΙΑΚΗ Α ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

Καὶ τῶν ἁγίων Προφητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἀαρὼν, καὶ τῶν λοιπῶν,

Καὶ τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ἤγουν Ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Κάθισμα, ἦχος α′,

Πρὸς, Χορὸς Ἀγγελικός.

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἴδη, Μαρτύρων ἱερῶν καὶ Ἁγίων ἁπάντων εἰκόνας, καὶ μορφώματα ἱερῶς ὡραΐζεται, τοῦ νυμφίου δὲ τοῦ νοητοῦ, καὶ ἡ νύμφης ἀγλαΐζεται ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐ

γλαΐαις ἡ Μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

nis, nec non ſponſi intellectualis, & ſponſæ intellectualibus lætitiis exultat. Dom. I. Iejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.
Πρὸς, ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως ἐξ ἀΰλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος οἱ Προφῆται, Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τὸ σῆς τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστόν σου σεπτὴν ἀνάστασιν.

STICHIRA *ton. obl. 2.*
Ad mod. Omnes deponentes.

Te incomprehenſibilem, ante luciferum abſque principio, ex immateriali, & incorporeo Genitoris utero, radij inſtar, emiſſum, Prophetæ, Domine, tuo ſpiritu afflati prænunciarunt, infantem è virgine viri neſciâ naſciturum, hominibus conſociatum, & ijs, qui in terrâ ſunt, adſpectabilem; propterea, utpote miſericors, celebrantes ineffabilem, & venerandam tuã reſurrectionẽ, tuâ illuſtratione dignare.

Ὅμοιον.

Πνεύματι λαβόντας τοὺς θεοφόρους Προφήτας πρὸ τῆς σῆς ἐλεύσεως, κοινωνοὺς τῆς χάριτός σου ἀνέδειξας, προεωρακότες γὰρ, καὶ προκαταγγείλαντές σου τὰ πάθη, προσεκύνησαν σταυρὸν, καὶ θάνατον τὸν εἰς σωτηρίαν παγκόσμιον, καὶ τὴν θείαν σου ἔγερσιν, ἣ τοὺς πεπτωκότας ἀνέστησας. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἡμᾶς τοὺς νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας ἀνάστησον, μόνε παντοδύναμε.

Simile.

Deiferos Prophetas ante adventum tuum ſpiritu adorantes, gratiæ tuæ participes reddidiſti; prævidentes ſiquidem, atque vaticinati paſſionem tuam, adorarunt crucem, & mortem univerſo orbi ſalutiferam, nec non divinam reſurrectionem tuam, quâ collapſos erexiſti; unde, utpote miſericors, nos peccati corruptione extinctos exſuſcita, ſolus omnipotens.

T *Si-*

Dom. I. Jejun.

Simile .	Ὅμοιον.
Divini præcones Prophetæ cùm te verbo prædicaſſent, atque operibus honoraſſent, ſempiternam vitam perceperunt; creaturam etenim, præter te, Domine, Conditorem, colere minimè paſſi, totum orbem evangelicè converterunt, & paſſioni tuæ, quam prænunciarunt, conformes facti ſunt; quorum precibus præſta, Domine, ut abſtinentiæ ſtadium ſine crimine percurramus, ſolus miſericordiâ abundans.	Λόγῳ σε κηρύξαντες οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο. τῇ γὰρ κτίσει, Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν κτίσαντα, μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, ὕπερ προηγόρευσαν, πάθους σου. ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἀξίωσον, ἀμέμπτως διελθεῖν τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε πολυέλεε.
Simile .	Ὅμοιον.
Divinâ naturâ tuâ incircumſcriptus exiſtens, incarnatus, Domine, poſtremis tẽporibus circumſcribi paſſus es; carne nimirum aſſumptâ, hujus quoque proprietates omnes aſſumpſiſti; propterea formam tuam, ſeu ſimilitudinem exprimentes, quadã velut habitudine veneramur, ad charitatem tuam exaltati; indeque ſanationũ gratiam haurimus; divinis Apoſtolorum traditionibus obtemperantes.	Φύσει ἀπερίγραπτος τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, σαρκωθεὶς, ἠξίωσας περιγράφεσθαι. τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα, διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγχαράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενοι θείαις παραδόσεσιν.
Simile .	Ὅμοιον.
Chriſti Eccleſia pretioſiſ-	Ὑπέρτιμον κόσμησιν ἡ τοῦ Χριστοῦ

ςοῦ Ἐκκλησία τῆς σεπτῆς ἀπείληφε, καὶ ἁγίων εἰκόνων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Ἁγίων πάντων φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν, δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ σμῆνος ἀποβάλλεται τῶν Αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα πάθη τὰ ἑκούσια.

Ἄλλα

Πρὸς Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία, φιλάνθρωπε, τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι θεοπρεπεστάτῳ ἐξ εἰδώλων πλάνης λυτρωσαμένῳ, καὶ σαυτῷ ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσά σε ὑμνεῖ, καὶ δοξάζει πιστῶς.

Ὅμοιον.

Σαρκός σου τὸ ἐκτύπωμα ἀναστηλοῦντές σου, Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον τῆς Οἰκονομίας τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες. οὐ γὰρ δοκήσει, ὡς φασὶν οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μανέντος, ἡμῖν ὤφθης, φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀ-

ſimũ cultũ aſſumpſit ex venerandarum, ſacrarumque imaginum Chriſti Salvatoris, Deique genitricis, nec non omniũ Sanctorum ſplendidiſſimâ reſtitutione, unde ſpecioſior enitet, gratiâque decoratur, atque Hæreticorum perſequens turbam, eam longiùs amovet, & exultans benignum glorificat Deum, qui propter eam voluntariã paſsionem ſuſtinuit.

Dom. I. Jejun.

Alia.

Ad mod. Dediſti ſignum.

In te, hominum amator, modò exultat Eccleſia, ipſius Sponſo, & Conditore, qui hanc voluntate, quæ Deum maximè decuit, ex idolorum errore eripuiſti, & tibimet ipſi pretioſo ſanguine conjũxiſti; ſacram imaginum reſtitutionem lætè recipiens, atque exultans te laudat, & fide glorificat.

Simile.

Carnis tuæ, Domine, figurã reſtituentes, cũ relatione quadam veneramur, magnum Incarnationis tuæ myſterium manifeſtantes; neque enim opinione, quemadmodum ajunt Manetis aſſeclæ

T 2 ho-

Dom. I. Jejun.

hoſtes Dei, ſed veritate, & naturâ carnis nobis, ò clemens, apparuiſti; per eam imaginem ad tui deſiderium, & amorem adducti.

Aliud Idiomelon, ton. 2.

Veritatis eluxit gratia; priùs per umbram præfigurata, nunc manifeſtè adimpleta ſunt. Ecce etenim Eccleſia corporeâ Chriſti imaginem, ceu cœleſtem ornatum, ſuperinduit, priorem tabernaculi Teſtimonij typũ delineans, & orthodoxæ fidei adhæreſcens, ut ejus, quẽ colimus, effigiem quoque retinentes, minimè aberremus. Qui aliter credunt, confuſione induantur; nobis ſiquidem incarnati figura piè adorata, non verò Deificata, gloria eſt: hanc deoſculantes Fideles clamemus, Salva, Deus, populum tuum, & benedic hæreditati tuæ.

Aliud, ton. 2.

Qui ex impietate ad pietatem proceſſimus, & cognitionis lumine colluſtrati fuimus, manibus juxta Pſalmiſtam plaudamus, laudes Deo in gratiarum actionẽ offerẽtes, atque venerabundi ado-

ληθείᾳ, καὶ φύσει σαρκὸς, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι πρὸς τὸν πόθον, καὶ ἔρωτα.

Ἄλλο Ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον, ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὃν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες. ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος ἡ μορφὴ, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. ταύτην κατασπαζόμενοι, Πιστοὶ, βοήσωμεν, ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἄλλο, ἦχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καὶ τὰς ἐν τοίχοις, καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας

σας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Πανάγνου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν. ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, ὡς φησὶ Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

remus ſacras imagines Chriſti, puriſſimæque Virginis,& omnium Sanctorum, in muris, & tabulis, ſacriſque vaſibus ſignatas, impiam pravè ſentientium ſuperſtitionem averſati, honor enim imaginis, quemadmodum ait Baſilius, ad prototypum pervadit: precibus immaculatæ Matris tuæ, Chriſte Deus noſter, omniumque Sanctorum magnam tribui nobis miſericordiam, depoſcentes.

Dom. I Jejun.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο, Ἠλίας νηστεύσας οὐρανοὺς ἀπέκλεισε, τρεῖς δὲ παῖδες Ἀβραμιαῖοι τύραννον παρανομοῦντα διὰ νηστείας ἐνίκησαν. δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Mane,ton. obl. 2.

Jejunij tempore legem ſuſcepit Moyſes, & populum Deo conciliavit, Elias cœlos jejunio aperuit, treſque pueri Abraamitæ tyrannum impium jejunij virtute devicerunt; eo nos pariter ad reſurrectionem pervenire, effice, Salvator, ita clamantes, Sanctus Deus,Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miſerere nobis.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἐν ἐλεημοσύναις, καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιΐαν, μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον, μὴ σκορπίσῃ ἡ

Veſpere ton. obl. 4.

Adeſte, emundemus noſmetipſos eleemoſynis, & cōmiſerationibus erga pauperes, bona opera noſtra nec tubâ canentes, nec publicantes,ne dexteræ factum agno-

ſcat

Dom. I. Jejun.

ſcat ſiniſtra, neve eleemoſynæ fructum honoris aura diſpergat; verumtamen in abſcondito ad eum, qui abſcōdita novit, clamemus, Pater dimitte delicta noſtra, utpote clemens.

κενοδοξία τ̃ καρπὸν τ̃ ἐλεημοσιώης, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν, Πάτερ ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

CANON *gerit Acroſtichidem*, HODIE PIETATIS DIVINITUS ILLUCENTIS ADVENIT SPLENDOR. *ton*.4. THEOPHANIS.

ODE I.

Maris Erythræum æquor.

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα, ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΥΣΕΒΙΗΣ ΘΕΟΦΕΓΓΕΟΣ ΗΛΥΘΕΝ ΑΙΓΛΗ.. Ἦχος δ'. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

ΩΔΗ α'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Lætitiâ hodie exilientes, Fideles, clamemus, Quàm mirabilia opera tua, Chriſte, & magna virtus! qui nos concordes, & unanimes effeciſti.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσιώης σήμερον, Πιστοὶ, βοήσωμεν, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Χριστὲ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος.

Adeſte, divinâ præditi ſapientiâ, lætum diem peragamus, nunc etenim cœlum geſtit, atque terra, Angelorumque ordines, & hominum cœtus jucundiſsimè feſtum concelebrant.

Ἡμέραν χαρμονικὴν, θεόφρονες δεῦτε, τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται, ϗ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ϗ τ̃ βροτῶν συστήματα διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Maximum beneficium ob oculos habentes, membra ſcilicet Chriſti diſcordia priùs, modò conſociata, manibus plaudamus, Deumque collaudemus, pacis authorē.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν, καὶ τ̃ Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐ-

Dom. I. Ieiun.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει, καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ, Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον σαφῶς αἱρέσεων, τὸν γὰρ ναόν σου, πάναγνε σεμνὴ, ἐν εἰκόσι κοσμούμενον πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Hodie Dei nutu, & voluntate triumphat Eccleſia, Regibus noſtris Michaele, atque Theodorâ piè fidem vindicantibus.

Theot.) Impiarum hæreſum gladij palam defecerunt; namque templum tuum, puriſsima, & veneranda Virgo, imaginibus decoratum omni cum pietate cernentes, ſacratiſsimo nunc gaudio replemur.

ΩΔΗ γʹ.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται. ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικῶς ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον δρόσον ἡμῖν ῥαννάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες ὑπερφυῶς βοάτωσαν τὴν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ, φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.) Σκηνήν σου τὴν

ODE III.

Lætatur in te.

Non ampliùs modò impiorum Hæreticorum ſupercilium attollitur, uirtus etenim Dei orthodoxam fidem firmavit.

Nubes juxta Prophetam depluant nobis hodie vivificum è cœlo rorem, quoniam Fides reſurrexit.

Apoſtolorum Chriſti myſticæ tubæ canoro, mirificoque clangore venerandarum imaginum canant reſtaurationem.

Laudemus Chriſtum, qui nobis Reginam conſtituit piam, amatricem Chriſti, unà cũ germine a Deo coronato.

Theot.) Sacro tuo, puriſſima

Dom. I. Jejun.

ſima, tabernaculo adhęrentes Fideles, ſplendidâ nunc gratiâ colluſtrari deprecamur.

ODE IV.

Exaltatum te videns.

Divino Paracliti adventu, templum tuum, Dei Verbum multùm miſericors, ſanctifica, ejuſque præſentiâ hæreſeos abige errorem.

Qùam è ſæviſsimâ impietate eripuiſti, plebem tuam, fac, Domine, pietatis zelo æſtuare, & fide clamare, Gloria virtuti tuæ, Domine.

Sacris imaginum Chriſti figuris, Deiparæque formis divina tabernacula coruſca cernentes, ſacrâ lætitiâ gaudemus.

Regina diademate exornata, verum Chriſti regnum appetens, hujus incontaminatam imaginem, Sanctorumque effigies rurſus repręſentavit.

Theot.) Incarnatum Dei Verbum enixa, hujus effecta es Deo dignum ſanctuarium, ò gratiâ ornata, propterea lucidi templi tui encænia celebramus.

ἱερὰν καταλαβόντες οἱ Πιστοὶ, πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι νῦν καταυγασθῆναι, δεόμεθα.

ΩΔΗ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου τὸν σὸν ναὸν ἁγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ τούτου τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας τὸν σὸν λαὸν, ἀνάδειξον, τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν εἰκόνων τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου τύποις καταλάμποντα τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα Χριστοῦ Βασιλείαν, τούτου ἀνιστόρησεν εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.) Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν θεῖον Λόγον, θεοπρεπὲς ἁγίασμα, κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι. διό σου τὸ τέμενος τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

ΩΔΗ

Dom. 1. Jejun.

ΩΔΗ έ.

Σὺ, Κύριε, μοῦ φῶς.

Θοῦ, Κύριε, τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα ἀκλόνητον διαμένειν εἰς αἰῶνας τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε τῆς ἄνωθεν διδομένης τοῖς Πιστοῖς εὐφροσύνης καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν εὐσεβείας ἀνέτειλεν, θεσπίσματι θεοπνεύστῳ τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.

Θεοτοκίον.) Ἐγκαίνισον ἡμῖν τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, πανάχραντε Θεομῆτορ, καὶ τὸν οἶκόν σου τοῦτον ἁγίασον σῇ χάριτι.

ΩΔΗ ϛ'.

Θύσω σοι.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία παῤῥησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Γυμνοῦται κατηφείας, καὶ σκότους αἱρέσεως ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ

Ode V.

Tu, Domine, lux mea,

Pone, Domine, Eccleſiæ tuæ firmamentum, quod inter hæreſum fluctus inconcuſſum perſiſtat in ſæcula ſæculorum.

Lætitiæ Fidelibus deſuper datæ, divinæqne opitulationis ſplendor univerſæ terræ illuxit.

Solus bonus, & bonitatis ſcatebra, tu orthodoxorum cornua Regum exalta, qui tuam honorant imaginem.

Inextinctum pietaris lumē exortum eſt nobis ex divinitus inſpirato fidelium Regum edicto, ac religioſo nutu.

Theot.) Puriſſima Dei genitrix, veterem nobis repara decorem, tuamque domum hanc gratiâ tuâ ſanctifica.

Ode VI.

Sacrificabo tibi.

Pingitur, & honoratur Domini imago fide adorata, & antiquam libertatē aſſumit Eccleſia, piè Salvatorem glorificans.

Mœſtitiam, tenebraſque hæreſeos excutit Chriſti Eccleſia, & lætitiæ tunicam defert, nec non divinâ, & ſplen-

Digitized by Google

Dom. 1. Jejun. ſplendidâ gratiâ contegitur.

Veteris ſplendoris decorem adeptus eſt Chriſtianus populus, nutu Theodoræ Reginæ, ejuſque filii * pii Michaelis Imperatoris.

** Caute lege; Poſtea nec pius, nec laude dignus. Vide Baron. ad finem Tomi 11.*

The.) Qui olim fieri juſſit tabernaculum Teſtimonii, in te, ceu intellectuali tabernaculo, inhabitat, Virgo, ſolus glorificatus, qui miraculis templum tuum glorioſum reddit.

Contacium *ton. obl.* 4.

Incircumſcriptum Verbum Patris, incarnatum ex te, Deipara, circumſcriptum eſt, & deturpatam imaginem ad priſtinum decorem reductam divinæ pulchritudini conſociavit; quare hanc reſtituimus, ſalutem opere, & verbo confitentes.

Oecus.

Myſterium hoc Diſpenſationis, Prophetæ divinitus propter nos, qui ad fines ſeculorum pervenimus, olim inſpirati prænunciarunt, illius ſplendore circumfuſi; inde igitur divinam ſcientiã affecuti, unum Dominum Deum agnoſcimus in tribus hypoſtaſibus glorificatum, &

πυκάζεται χάριτι.

Εὐκλείας τῆς ἀρχαίας ἐλαμψεως ἔτυχε τῶν ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης * εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

** Μετέπειτα ἀσεβοῦς.*

Θεοτοκίον.) Ὁ πάλαι Μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, ὡς ἐν σκηνῇ, ἐν σοὶ κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων τὸν ναόν σου, Παρθένε, τοῖς θαύμασι.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δʹ.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τῆς Οἰκονομίας μυστήριον πάλαι Προφῆται θεσπεσίως ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατηντήσαντας, προκατήγγειλαν τῇ αὐτοῦ τυχόντες ἐλλάμψεως. γνῶσιν οὖν θείαν παρ' αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν πί-

σιν,

σιν, ἓν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστορῶμεν.

eum ſolum colentes, unam fidem, unum habentes Baptiſma, Chriſtum induti ſumus. Verùm opere, & verbo ſalutem confitentes, hanc reſtituimus. Dom. I. Jejun.

ΩΔΗ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεϊκῷ, Ἀγγέλων ἡ στρατιὰ, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, καὶ πανήγυρις χαίρει, θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελυτρωμένοι τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς Βασιλίδος, ἀναμέλπομεν, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ τὰς ἄνω χοροστασίας ἤρθης, πάναγνε, μόνη γενομένη Μήτηρ τοῦ παντουργοῦ. γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, παναμώμε Δέσποινα.

ODE VII.

In fornace.

Angelorum exercitus divino amore concitatus, ob Eccleſiæ hilaritatem choreas ſimul ducat, piè canens, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Eccleſia; & conventus primogenitorũ lætatur, cernens modò divinum populũ concorditer canentem, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

E priore hæreſeos caligine liberati, nutu Theodoræ digniſſimæ Reginæ, canimus, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Theot.) Super cœleſtes choros exaltata es, puriſſima, ſola Creatoris omnium Mater; læti igitur clamamus, Benedicta tu inter mulieres, labis omnis expers Domina.

ΩΔΗ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς

ODE VIII.

Daniel expanſis manibus.

Patrias Eccleſiæ leges ob-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

Obnoxiam affectionibus Deitatem reputarunt, qui affectionibus inſerviebant, quos in ſpiritu redarguiſti, athleta Theodore, divino lumine illuſtratus.

Celebrantes te, beate Theodore, ex multiplicibus periculis, atque cupiditatibus rogatu tuo liberari, deprecamur.

O D E V.

Mane vigilantes clamamus.

Dominum, qui vos dilexit, diligite, inclamabas, athleta Theodore, ad Martyres, qui tecum pugnabant.

Zelo cor inflammatum gerens incendiſti, victor, fictam Deam unà cum templo.

Victor Theodore, invictâ virtute Barbarorum audaciam, meaſque pravas contere affectiones.

O D E VI.

Propitius eſto mihi, Salvator.

Quam inanis, quàm levis inanium Deorum terror! hominibus ad ſui defenſionem indigebat, in certamine devictus, veris Martyribus veritatem annunciantibus.

Dei virtute roboratus, Mar-

Ἐμπαθῆ τὴν Θεότητα ᾤοντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες, οὓς ἐν πνεύματι διήλεγξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε, φωτιζόμενος.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεύξεως τῆς σῆς ἀνυμνοῦντων, μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι, ἱκετεύομεν.

Ω Δ Η ε'.

Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς συναθλοῦσί σου Μάρτυσι.

Ὡς ζήλῳ, ἀθλοφόρε, πυρούμενος τὴν καρδίαν, Θεὰν τὴν ψευδώνυμον σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει ἀηττήτῳ, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, Βαρβάρων θρασύτητα, κἀμοῦ τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Ω Δ Η ς'.

Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς χαῦνον, ὡς ἀσθενὲς Θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα. πρὸς ἄμυναν ἑαυτοῦ ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐν στάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύ

Sabbato Hebd. I. Jejun.

τύρων κλέος Θεόδωρε, τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα ἑώρας, μακάριε, τὸ διαιωνίζον τῶν μελλόντων προορώμενος.

Martyrum decus Theodore, impiorum verſutias, ceu infantium ſagittas, habuiſti, beate, futuri temporis æternitatem cogitatione proſpiciens.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δ'.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

CONTACIUM *ton. obl.* 4.

Fide Chriſti, loricæ inſtar, in corde tuo intus acceptâ, adverſas poteſtates cõculcaſti, multis certaminibus inſignis, & cœleſti coronâ tempus in omne redimitus es, utpote invictus.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ ἐξισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητὴς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Oecus.

Te lucis throno inſidentem, fide concinimus cum gratiarum actione, quandoquidem divinum donum largitus es ſtrenuum præliatorem Theodorum, in vitâ ſuâ beatiſſimum, veluti egregiũ veritatis propugnatorem; mente piâ Chriſtum poſsidens, doloſum hoſtẽ fortiter proſtravit, utpote invictus.

Ὑπομείνας βασάνους ὁ δίκαιος ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πλάνης, ὡς γέγραπται, Μαξιμίνου Λυβοῦ βασιλεύοντος πᾶσα κτίσις εἰδώλοις ἐξέπετο, διὸ κρατεῖται ὁ πανεύφημος, ἀπειθῶν τοῖς προστάγμασι τοῦ τυράννου καὶ προσπίπτων ἀπαύστως τῷ ἀρθάρθῳ

Suſtinuiſti juſtus tormenta temporibus erroris; quemadmodum ſcriptum eſt, Maximino Lybe regnante creatura omnis ad idola convertebatur, unde comprehenditur omni laude dignisſimus, tyranni mandata deſpiciens,

Sabbato Hebd. I. Jejun.

ciens, & jugiter ante immortalem Deum procidens, paratuſque probroſas pati ignominias, utpote invictus.

O D E VII.

Qui ex Judeâ.

Vapulavit corpus tuum pro Verbo, qui carne propter nos flagra perpeſſus eſt, indeque cum gratiarū actióne lætus exclamabas, victor Theodore, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Veluti in ſepulcro collocatus eſt, ibique voluntariè concluſus Redemptor univerſi; clausâ in cuſtodiâ habitaſti, victor Theodore, exclamans, Patrum noſtrorum Deus.

Morti addictus, carniſque affectionibus voluntariè excuſſis, neque cibo, ſed amore divino refectus, victor, clamabas, Patrum noſtrorum Deus.

Unus ex immortali Trinitate tibi apparens animos, quemadmodum pueris olim in fornace, addit, dum canis, Deus Patrum noſtrorum.

O D E VIII.

Septies fornacem.

Impiorum princeps mente

Θεῷ, καὶ σπουδάζων παθεῖν αἰκισμοὺς χαλεποὺς, ὡς ἀήττητος.

ΩΔΗ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐμαστίχθης τὸ σῶμα ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τούτῳ δ' εὐχαρίστως γηθόμενος ἐβόας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἑκὼν ἐσφραγίσθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, εἱρκτῇ ἐσφραγισμένῃ παρῴκησας, κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Νεκρωθεὶς, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς προαιρέσει ἐκτιναξάμενος, οὐ βρώσει, ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ ἐμελῴδεις τρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ἐν φρουρᾷ, ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς νεανίας ποτὲ ὁ εἷς τῆς ἀκηράτου Τριάδος σε θαρρύνων ὁραθεὶς, ἀναμέλποντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

ΩΔΗ η'.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν τῶν ἀνόμων

Sabbato Hebd. I. Jejun.

μων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπεπλήττη, Τί μάτlω εἰς ἄνθρωπον βιοθανῆ, ἀνόητε, ἔθου τὰς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὡς νουνεχὴς, καὶ φρόνιμος οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δεδωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι, ἐβόας, Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προστάττοντι, Αὕτη μοι αἰσχύνη, καὶ τοῖς μέλπουσιν ἤτω, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, ἀποτόμως διελέγξας, τί ἀνοηταίνεις, τῷ τυράννῳ ἔκραξας, προστάττων τοῖς κτίσμασι ψευδολατρεῖν, τὸν κτίσαντα ἐγκαταλιπόντες. ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω. οἱ παῖδες εὐλογοῦσιν. Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Σὲ τlὼ ἀπειρόγαμον.

Ὕλη μαρτυρίου σου, Θεοῦ Θεόδωρε, ὁ πόθος ὅθεν σοι καὶ ὕλη γέγονε τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, δι' ὃ πρὸς τὸ θεῖον χαίρων πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε, θεράποντα Θεοῦ, Θεόδωρε.

Μάρτυς πανἀοίδιμε, κατέ-

obcæcatus, te pium impiè objurgavit, Cur fruſtra, inſipiens, in homine violentâ morte perempto fidem collocaſti? tu verò exclamabas, Benedicite pueri, Sacerdotes laudate.

Veluti ſapiens, & prudens gratiæ diſpenſator, gratiâ tibi à Deo conceſsâ exclamabas, Theodore, ad eum, qui impia tibi imperabat, Ignominia hæc mihi eſto, atque canentibus, Pueri benedicite.

Strenuè præliatus es, aſperis verbis redarguiſti, Quid deſipis, ad tyrannum clamabas, jubens creaturis, ceu Numinibus inſervire, atque Creatorem deſerere? at ego cano, Pueri benedicunt, Sacerdotes laudant, populi ſuperexaltant in omnia ſæcula.

ODE IX.

Te viri expertem.

Dei amor extitit, Theodore, martyrii tui materies, indeque corpus tuum materiali igni materies fuit, quare lætus ad divinum ignem tranſmigraſti, victor Theodore, Dei cultor.

Martyr celeberrime, combuſ-

Sabbato I. etd I. Jejun.

buſſiſti non combuſtus fuiſti, tu ſiquidem errorem incendiſti, Deo autem vivens adſtitiſti, & Martyris more in ipſo exultaſti, victor Theodore, Dei cultor.

Ut cognoſcamus te Chriſtum unum è Trinitate in duabus perfectis naturis, populum tuum conſerva, hunc, quem acquiſiſti pretioſo ſanguine tuo, victoris Theodori ſupplicationibus.

DOMINICA I. JEJUNIORUM.

Et Sanctorum Prophetarum Moyſes, & Aaron, atque aliorum,

Itidem ORTHODOXIÆ, *Seu Reſtitutionis ſanctarum Imaginum.*

CATHISMA, *ton.* I. *Ad mod. Chorus Imagines.*

Imagines Prophetarum, Apoſtolorum effigies, ſacrorũ Martyrum, Sanctorumque omnium icones, atque formas ſacro decore exornat mater ſupernæ Sio-

φλέξας, οὐ κατεφλέχθης, σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, τῷ Θεῷ δὲ παρέστασαι ζῶν, καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Ἵνα σε γινώσκομεν, Χριστὸν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον, ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, Θεοδώρου τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

Καὶ τῶν ἁγίων Προφητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἀαρὼν, καὶ τῶν λοιπῶν,

Καὶ τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ἤγουν Ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Κάθισμα, ἦχος α΄,

Πρὸς, Χορὸς Ἀγγελικός.

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἴδη, Μαρτύρων ἱερῶν καὶ Ἁγίων ἁπάντων εἰκόνας, καὶ μορφώματα ἱερῶς ὡραΐζεται, τοῦ νυμφίου δὲ τοῦ νοητοῦ· καὶ ἡ νύμφης ἀγλαΐζεται ταῖς νοεραῖς ἀ-

γλαΐ

γλαΐαις ἡ Μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Dom. I. Iejun.

nis, nec non ſponſi intellectualis,& ſponſæ intellectualibus lætitiis exultat.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β'.
Πρὸς, ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως ἐξ ἀΰλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος οἱ Προφῆται, Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστόν σου σεπτὴν ἀνάστασιν.

STICHIRA *ton. obl.* 2.
Ad mod. Omnes deponentes.

Te incomprehenſibilem, ante luciferum abſque principio, ex immateriali, & incorporeo Genitoris utero, radij inſtar, emiſſum, Prophetæ, Domine, tuo ſpiritu afflati prænunciarunt, infantem è virgine viri neſciâ naſciturum, hominibus conſociatum, & ijs, qui in terrâ ſunt, adſpectabilem; propterea, utpote miſericors, celebrantes ineffabilem, & venerandam tuã reſurrectionẽ, tuâ illuſtratione dignare.

Ὅμοιον.

Πνεύματι λαβόντας τοὺς θεοφόρους Προφήτας πρὸ τῆς σῆς ἐλεύσεως, κοινωνοὺς τῆς χάριτός σου ἀνέδειξας, προεωρακότες γὰρ, καὶ προκαταγγείλαντές σου τὰ πάθη, προσεκύνησαν σταυρὸν, καὶ θάνατον τὸν εἰς σωτηρίαν παγκόσμιον, καὶ τὴν θείαν σου ἔγερσιν, ᾗ τοὺς πεπτωκότας ἀνέστησας. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἡμᾶς τοὺς νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας ἀνάστησον, μόνε παντοδύναμε.

Simile.

Deiferos Prophetas ante adventum tuum ſpiritu adorantes, gratiæ tuæ participes reddidiſti; prævidentes ſiquidem, atque vaticinati paſſionem tuam, adorarunt crucem, & mortem univerſo orbi ſalutiferam, nec non divinam reſurrectionem tuam, quâ collapſos erexiſti; unde, utpote miſericors, nos peccati corruptione extinctos exſuſcita, ſolus omnipotens.

Dom. I. Jejun.

Simile.

Divini præcones Prophetæ cùm te verbo prædicaſſent, atque operibus honoraſſent, ſempiternam vitam perceperunt; creaturam etenim, præter te, Domine, Conditorem, colere minimè paſſi, totum orbem evangelicè converterunt, & paſſioni tuæ, quam prænunciarunt, conformes facti ſunt; quorum precibus præſta, Domine, ut abſtinentiæ ſtadium ſine crimine percurramus, ſolus miſericordiâ abundans.

Ὅμοιον.

Λόγῳ σὲ κηρύξαντες οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο. τῇ γὰρ κτίσει, Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν κτίσαντα, μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, ὑπὲρ προηγόρευσαν, πάθους σου. ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἀξίωσον, ἀμέμπτως διελθεῖν τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε πολυέλεε.

Simile.

Divinâ naturâ tuâ incircumſcriptus exiſtens, incarnatus, Domine, poſtremis tẽporibus circumſcribi paſſus es; carne nimirum aſſumptâ, hujus quoque proprietates omnes aſſumpſiſti; propterea formam tuam, ſeu ſimilitudinem exprimentes, quadã velut habitudine veneramur, ad charitatem tuam exaltati; indeque ſanationũ gratiam haurimus; divinis Apoſtolorum traditionibus obtemperantes.

Ὅμοιον.

Φύσει ἀπερίγραπτος τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, σαρκωθεὶς, ἠξίωσας περιγράφεσθαι. τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα, διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενοι θείαις παραδόσεσιν.

Simile.

Chriſti Eccleſia pretioſiſ-

Ὅμοιον.

Ὑπέρτιμον κόσμησιν ἡ τοῦ Χριστοῦ

Dom. I Jejun.

ϛοῦ Ἐκκλησία τῆς σεπτῆς ἀπείληφε, καὶ ἁγίων εἰκόνων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Ἁγίων πάντων φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν, δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ σῖφος ἀποβάλλεται τῶν Αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα πάθη τὰ ἑκούσια.

ſimũ cultũ aſſumpſit ex venerandarum, ſacrarumque imaginum Chriſti Salvatoris, Deique genitricis, nec non omniũ Sanctorum ſplendidiſſimâ reſtitutione, unde ſpecioſior enitet, gratiâque decoratur, atque Hæreticorum perſequens turbam, eam longiùs amovet, & exultans benignum glorificat Deum, qui propter eam voluntariã paſsionem ſuſtinuit.

Ἄλλα

Πρὸς Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία, φιλάνθρωπε, τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι θεοπρεπεστάτῳ ἐξ εἰδώλων πλάνης λυτρωσαμένῳ, καὶ σαυτῷ ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσά σε ὑμνεῖ, καὶ δοξάζει πιστῶς.

Alia.

Ad mod. Dediſti ſignum.

In te, hominum amator, modò exultat Eccleſia, ipſius Sponſo, & Conditore, qui hanc voluntate, quæ Deum maximè decuit, ex idolorum errore eripuiſti, & tibimet ipſi pretioſo ſanguine conjũxiſti; ſacram imaginum reſtitutionem lætè recipiens, atque exũltans te laudat, & fide glorificat.

Ὅμοιον.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα ἀναστηλοῦντές σου, Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον τῆς Οἰκονομίας τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες. οὐ γὰρ δοκήσει, ὥς φασιν οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μανέντος, ἡμῖν ὤφθης, φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀ-

Simile.

Carnis tuæ, Domine, figurã reſtituentes, cũ relatione quadam veneramur, magnum Incarnationis tuæ myſterium manifeſtantes; neque enim opinione, quemadmodum ajunt Manetis aſſeclæ ho-

Dom. I. Jejun.

hoſtes Dei, ſed veritate, & naturâ carnis nobis, ò clemens, apparuiſti; per eam imaginem ad tui deſiderium, & amorem adducti.

Aliud Idiomelon, ton. 2.

Veritatis eluxit gratia; priùs per umbram præfigurata, nunc manifeſtè adimpleta ſunt. Ecce etenim Eccleſia corporeã Chriſti imaginem, ceu cœleſtem ornatum, ſuperinduit, priorem tabernaculi Teſtimonij typũ delineans, & orthodoxæ fidei adhæreſcens, ut ejus, quẽ colimus, effigiem quoque retinentes, minimè aberremus. Qui aliter credunt, confuſione induantur; nobis ſiquidem incarnati figura piè adorata, non verò Deificata, gloria eſt: hanc deoſculantes Fideles clamemus, Salva, Deus, populum tuum, & benedic hæreditati tuæ.

Aliud, ton. 2.

Qui ex impietate ad pietatem proceſſimus, & cognitionis lumine colluſtrati fuimus, manibus juxta Pſalmiſtam plaudamus, laudes Deo in gratiarum actionẽ offerẽtes, atque venerabundi ado-

ληθεία, καὶ φύσει σαρκὸς, δι' αὐτῆς ἀναγόμενοι πρὸς σὸν πόθον, καὶ ἔρωτα.

Ἄλλο Ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδὸν ἐκπεπλήρωται. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον, ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὃν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες. ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος ἡ μορφὴ, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. ταύτην κατασπαζόμενοι, Πιστοὶ, βοήσωμεν, ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἄλλο, ἦχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καὶ τὰς ἐν τείχοις, καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας

Dom. I Jejun.

σας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Παναγνοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν. ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, ὡς φησὶ Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

remus ſacras imagines Chriſti, puriſſimæque Virginis, & omnium Sanctorum, in muris, & tabulis, ſacriſque vaſibus ſignatas, impiam pravè ſentientium ſuperſtitionem averſati, honor enim imaginis, quemadmodum ait Baſilius, ad prototypum pervadit: precibus immaculatæ Matris tuæ, Chriſte Deus noſter, omniumque Sanctorum magnam tribui nobis miſericordiam, depoſcentes.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο, Ἠλίας νηστεύσας οὐρανοὺς ἀπέκλεισε, τρεῖς δὲ παῖδες Ἀβραμιαῖοι τύραννον παρανομοῦντα διὰ νηστείας ἐνίκησαν. δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Mane, ton. obl. 2.

Jejunij tempore legem ſuſcepit Moyſes, & populum Deo conciliavit, Elias cœlos jejunio aperuit, treſque pueri Abraamitæ tyrannum impium jejunij virtute devicerunt; eo nos pariter ad reſurrectionem pervenire, effice, Salvator, ita clamantes, Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miſerere nobis.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἐν ἐλεημοσύναις, καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιΐαν, μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον, μὴ σκορπίσῃ ἡ

Veſpere ton. obl. 4.

Adeſte, emundemus noſmetipſos eleemoſynis, & cõmiſerationibus erga pauperes, bona opera noſtra nec tubâ canentes, nec publicantes, ne dexteræ factum agnoſcat

Dom. I. Jejun.

ſcat ſiniſtra, neve eleemoſynæ fructum honoris aura diſpergat; verumtameu in abſcondito ad eum, qui abſcōdita novit, clamemus, Pater dimitte delicta noſtra, utpore clemens.

κενοδοξία τ̃ καρπὸν τ̃ ἐλεημοσιώης, ἀλλ' ἐν κρυπ τῷ τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν, Πάτερ ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

CANON *gerit Acrrſtichidem*, HODIE PIETATIS DIVINITUS ILLUCENTIS ADVENIT SPLENDOR. *ton.*4. THEOPHANIS.

O KANΩN *φέρει Ἀκροστιχίδα*, ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΥΣΕΒΙΗΣ ΘΕΟΦΕΓΓΕΟΣ ΗΛΥΘΕΝ ΑΙΓΛΗ.. Ἦχος δ'. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

ODE I.

ΩΔΗ α'.

Maris Erythræum æquor.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Lætitiâ hodie exilientes, Fideles, clamemus, Quàm mirabilia opera tua, Chriſte, & magna virtus! qui nos concordes, & unanimes effeciſti.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσιώης σήμερον, Πιστοί, βοήσωμεν, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Χριστὲ, καὶ μεγάλη ἡ διώαμις, ὁ τιὼ ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος.

Adeſte, divinâ præditi ſapientiâ, lætum diem peragamus, nunc etenim cœlum geſtit, atque terra, Angelorumque ordines, & hominum cœtus jucundiſsimè feſtum concelebrant.

Ἡμέραν χαρμονικιὼ, θεόφρονες δεῦτε, τελέσωμεν, νιῶ ὐρανὸς εὐφραίνεται, καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τ̃ βροτῶν συστήματα διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Maximum beneficium ob oculos habentes, membra ſcilicet Chriſti diſcordia priùs, modò conſociata, manibus plaudamus, Deumque collaudemus, pacis authorē.

Μεγίστιω εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν, καὶ τ̃ Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τιὼ εἰρἠνιω πρυτανεύσαντα.

Ἐ-

Dom. I. Iejun.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει, καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ, Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Ρομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον σαφῶς αἱρέσεων, τὸν γὰρ ναόν σου, πάναγνε σεμνὴ, ἐν εἰκόσι κοσμούμενον πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανηγύρως ἀγαλλόμεθα.

ΩΔΗ γʹ.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται. ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικῶς ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον δρόσον ἡμῖν ῥαννάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες ὑπερφυῶς βοάτωσαν τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ, φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.) Σκηνήν σου τὴν

Hodie Dei nutu, & voluntate triumphat Eccleſia, Regibus noſtris Michaele, atque Theodorâ piè fidem vindicantibus.

Theot.) Impiarum hæreſum gladij palam defecerunt; namque templum tuum, puriſsima, & veneranda Virgo, imaginibus decoratum omni cum pietate cernentes, ſacratiſsimo nunc gaudio replemur.

Ode III.

Lætatur in te.

Non ampliùs modò impiorum Hæreticorum ſupercilium attollitur, uirtus etenim Dei orthodoxam fidem firmavit.

Nubes juxta Prophetam depluant nobis hodie vivificum è cœlo rorem, quoniam Fides reſurrexit.

Apoſtolorum Chriſti myſticæ tubæ canoro, mirificoque clangore venerandarum imaginum canant reſtaurationem.

Laudemus Chriſtum, qui nobis Reginam conſtituit piam, amatricem Chiſti, unà cũ germine a Deo coronato.

Theot.) Sacro tuo, puriſſima

Dom. I. Jejun.

ſima, tabernaculo adhęrentes Fideles, ſplendidâ nunc gratiâ colluſtrari deprecamur.

Ode IV.

Exaltatum te videns.

Divino Paracliti adventu, templum tuum, Dei Verbum multùm miſericors, ſanctifica, ejuſque præſentiâ hæreſeos abige errorem.

Qùam è ſævisſimâ impietate eripuiſti, plebem tuam, fac, Domine, pietatis zelo æſtuare, & fide clamare, Gloria virtuti tuæ, Domine.

Sacris imaginum Chriſti figuris, Deiparæque formis divina tabernacula coruſca cernentes, ſacrâ lætitiâ gaudemus.

Regina diademate exornata, verum Chriſti regnum appetens, hujus incontaminatam imaginem, Sanctorumque effigies rurſus repręſentavit.

Theot.) Incarnatum Dei Verbum enixa, hujus effecta es Deo dignum ſanctuarium, ò gratiâ ornata, propterea lucidi templi tui encænia celebramus.

ἱερὰν καταλαβόντες οἱ Πιστοὶ, πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι νῦν καταυγασθῆναι, δεόμεθα.

ΩΔΗ δʹ.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου τὸν σὸν ναὸν ἁγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ τούτου τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας τὸν σὸν λαὸν, ἀνάδειξον, τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν εἰκόνων τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου τύποις καταλάμποντα τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα Χριστοῦ Βασιλείαν, ταύτης ἀνεστόρησεν εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.) Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν θεῖον Λόγον, θεοπρεπὲς ἁγίασμα, κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι, διό σου τὸ τέμενος τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

ΩΔΗ

Dom. 1. Jejun.

ΩΔΗ ε΄.

Σὺ, Κύριε, μοῦ φῶς.

Θοῦ, Κύριε, τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα ἀκλόνητον διαμένειν εἰς αἰῶνας τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε τῆς ἄνωθεν δεδομένης τοῖς Πιστοῖς εὐφροσύνης καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν εὐσεβείας ἀνέτειλεν, θεσπίσματι θεοπνεύστῳ τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.

Θεοτοκίον.) Ἐγκαίνισον ἡμῖν τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, παναχραντε Θεομῆτορ, καὶ τὸν οἶκόν σου τοῦτον ἁγίασον τῇ χάριτι.

ΩΔΗ ς΄.

Θύσω σοι.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία παῤῥησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Γυμνοῦται κατηφείας, καὶ σκότους αἱρέσεως ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,] καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῷ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ

ODE V.

Tu, Domine, lux mea,

Pone, Domine, Eccleſiæ tuæ firmamentum, quod inter hæreſum fluctus inconcuſſum perſiſtat in ſæcula ſæculorum.

Lætitiæ Fidelibus deſuper datæ, divinæqne opitulationis ſplendor univerſæ terræ illuxit.

Solus bonus, & bonitatis ſcatebra, tu orthodoxorum cornua Regum exalta, qui tuam honorant imaginem.

Inextinctum pietatis lumẽ exortum eſt nobis ex divinitus inſpirato fidelium Regum edicto, ac religioſo nutu.

Theot.) Puriſſima Dei genitrix, veterem nobis repara decorem, tuamque domum hanc gratiâ tuâ ſanctifica.

ODE VI.

Sacrificabo tibi.

Pingitur, & honoratur Domini imago fide adorata, & antiquam libertatẽ aſſumit Eccleſia, piè Salvatorem glorificans.

Mœſtitiam, tenebraſque hæreſeos excutit Chriſti Eccleſia, & lætitiæ tunicam defert, nec non divinâ, &

V ſplen-

Digitized by Google

Dom. 1. Jejun. ſplendidâ gratiâ contegitur.

Veteris ſplendoris decorem adeptus eſt Chriſtianus populus, nutu Theodoræ Reginæ, ejuſque filii * pii Michaelis Imperatoris.

* *Caute lege; Poſtea nec pius, nec laude dignus.* Vide Baron. ad finem Tomi IX.

The.) Qui olim fieri juſſit tabernaculum Teſtimonii, in te, ceu intellectuali tabernaculo, inhabitat, Virgo, ſolus glorificatus, qui miraculis templum tuum glorioſum reddit.

Contacium *ton. obl.* 4.

Incircumſcriptum Verbum Patris, incarnatum ex te, Deipara, circumſcriptum eſt, & deturpatam imaginem ad priſtinum decorem reductam divinæ pulchritudini conſociavit; quare hanc reſtituimus, ſalutem opere, & verbo confitentes.

Oecus.

Myſterium hoc Diſpenſationis, Prophetæ divinitus propter nos, qui ad fines ſæculorum pervenimus, olim inſpirati prænunciarunt, illius ſplendore circumfuſi; inde igitur divinam ſcientiã affecuti, unum Dominum Deum agnoſcimus in tribus hypoſtaſibus glorificatum, &

πυκάζεται χάριτι.

Εὐκλείας τῆς ἀρχαίας ἐλάμψεως ἔτυχε τῶν ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης * εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

* Μετέπειτα ἀσεβὴς.

Θεοτοκίον.) Ὁ πάλαι Μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, ὡς ἐν σκηνῇ, ἐν σοὶ κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων τὸν ναόν σου, Παρθένε, τοῖς θαύμασι.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δʹ.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τῆς Οἰκονομίας μυστήριον πάλαι Προφῆται θεϊωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατηντήσαντας, προκατήγγειλαν τῆς αὐτοῦ τυχόντες ἐλλάμψεως. γνῶσιν οὖν θείαν παρ' αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν πίστιν,

στιν, ἓν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

eum ſolum colentes, unam fidem, unum habentes Baptiſma, Chriſtum induti ſumus. Verùm opere, & verbo ſalutem confitentes, hanc reſtituimus. Dom. I. Jejun.

ΩΔΗ ζ΄.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεϊκῷ, Ἀγγέλων ἡ στρατιὰ, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, καὶ πανήγυρις χαίρει, θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελυτρωμένοι τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς Βασιλίδος, ἀναμέλπομεν, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ τὰς ἄνω χοροστασίας ἤρθης, πάναγνε, μόνη γενομένη Μήτηρ τοῦ παντουργοῦ. γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, παναμώμη Δέσποινα.

ΩΔΗ η΄.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς

ODE VII.

In fornace.

Angelorum exercitus divino amore concitatus, ob Eccleſiæ hilaritatem choreas ſimul ducat, piè canens, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Eccleſia; & conventus primogenitorũ lætatur, cernens modò divinum populũ concorditer canentem, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

E priore hæreſeos caligine liberati, nutu Theodoræ digniſſimæ Reginæ, canimus, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Theot.) Super cœleſtes choros exaltata es, puriſſima, ſola Creatoris omnium Mater; læti igitur clamamus, Benedicta tu inter mulieres, labis omnis expers Domina.

ODE VIII.

Daniel expanſis manibus.

Patrias Eccleſiæ leges obſer-

Dom. I. Jejun. ſervantes, pingimus, veneramurque ore, corde, & voluntate, Chriſti, ac Sanctorum ejus effigies, clamantes, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

διαφυλάττοντες, εἰκόνας γράφομεν, καὶ ἀσπαζόμεθα στόμασι, καὶ καρδίᾳ, καὶ θελήματι, τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ Ἁγίων, κράζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Imaginis honorem, atque adorationem ad prototypum palam provehentes, venerationem adhibemus, divinorum oratorum dictis obaudientes, & fide ad Chriſtum clamamus, Benedicite omnia opera Domini Dominũ.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν, καὶ τὴν προσκύνησιν ἀναβιβάζοντες, σέβομεν, θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν ἀκολουθοῦντες, καὶ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Mentem divini Spiritus luce illuſtratam gerens, pietatiſque procreans fructus, veneranda Regina, decorem, & ſpeciem Eccleſiæ Chriſti dilexit, benedicens unà cum Fidelibus Jeſum Deum, & hominem.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ τοῦ θείου Πνεύματος σεπτὴ Βασίλισσα, καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡραιότητα, εὐλογοῦσα, ἅμα Πιστοῖς, Ἰησοῦν τὸν θεάνθρωπον.

Theot.) Intellectualis luminis radiis divina domus tua illuſtrata, univerſos modò obumbrat Spiritus nebulâ, atque ſanctificat Fideles, unâ voce pſallentes, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Θεοτοκίον.) Ἀκτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ καταλαμπόμενος ὁ θεῖος οἶκός σου, κατασκιάζει νῦν ἅπαντας τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἁγιάζει τοὺς Πιστοὺς, συμφώνως ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ODE IX.

Lapis non manu ſciſſus.

Sacris ruſſus imaginum picturis ornatam cernentes

ΩΔΗ θʹ.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερογραφίαις εἰκόνων κεκοσμημένην καθορῶντες πάλιν τὴν σεπτὴν

Dom. I. Jejun.

πτὴν Ἐκκλησίαν, μετ᾽ εὐλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν, Σὲ μεγαλύνομεν, ἐκ τρισάγιε.

Γέρας, καὶ τιμὴν κεκτημένη ἡ Ἐκκλησία τὸν σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ᾽ εὐφροσύνης, Δέσποτα, καὶ θυμηδείας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ τοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμων, καὶ παρεμβολαῖς Ἀγγελικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν τῶν Ἐθνῶν θρασύτητα καθυποτάσσων αὐτοῖς, Δέσποτα.

Θεοτοκίον.) Ἡ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβεὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως, ἁγνὴ, τιμιωτέρα, Θεὸν ἐκύησας, καὶ μητρικῶς ἐβάστασας τὸν πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ὦ Χριστὲ, προσκυνοῦμεν, ἣν δι᾽ ἡμᾶς μεμόρφωσαι, ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, καὶ ἄληπτος κατ᾽ οὐσίαν. πάντας δὲ τοὺς μὴ ταύτην προσκυνοῦντας, φιλάνθρωπε, σχέσει τε, καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐπὶ σοὶ, ὡς ἐχθρούς σου, συντρεῖψον, καὶ ἀθέους, ἡμᾶς δὲ σῶσον, Δέσποτα, ταύτην ἀσπαζομένους.

venerandam Eccleſiam, cum modeſtiâ omnes accurramus, & ad Chriſtum clamemus, Magnificamus te, ter ſancte.

Gloriam, & honorem adepta Eccleſia, crucem ſcilicet tuam, & venerandas imagines, Sanctorumq; effigies, læto, atque hilari animo te, Domine, magnificat.

Illuſtra, miſericors, divinâ gloriâ tuâ Reges noſtros, atque Angelicis præſidiis, & armis eos protege, ſubiiciens illis, Domine, Gentium audaciam.

Theot.) Cœlis amplior, & Cherubim ſanctior, omnique creaturâ honorabilior, ò pura, Deum concepiſti, & in Patris ſinu confidentem matris more geſtaſti.

EXAPOSTILLARIUM.

Ad mod. Diſcipulis.

Incontaminatam imaginẽ tuam, ò Chriſte, adoramus, quã propter nos aſſumpſiſti, materię priùs expers,& naturâ incomprehenſibilis; quotquot autem hanc adorant relatione, & amore erga te; velut hoſtes tuos, Deumq; abnegantes contere, nos verò hanc venerantes, ſalvos effice, Dñe.

FE-

Digitized by Google

FERIA II. HEBDOMADÆ II. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 4.
Ad mod. Obſtupuit Joſeph.

ANimam meã inobedientiæ fructu peremptã vivifica, precor, ô Chriſte, per jejunium verum, atque pœnitentiam, & præſta, miſericors, ut rectis ſemper, boniſque ſanctorum mandatorum tuorum ſemitis inſiſtam, quò cum omnibus amantibus te divinam gloriam tuam adeptus, glorificem tuam, Jeſu, erga omnia bonitatem.

Aliud, ton. 2. *Ad mod.*
Domine, miſerere mei.

Dirige nos, Domine, jejunium geminantes, fac elucere nobis ſanctificationem, lumenque juſtificationum tuarum, ac dignos redde, qui acceptabiles preces flexo genu tibi offeramus; tu ſiquidem es Pater noſter, & nos filij tui, teque cum timore laudamus, nomen tuũ comprecati.

ΤΗ Β ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Β ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄.
Πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΠΑραβάσεως καρπῷ θανατωθεῖσαν τὴν ψυχήν ζωοποίησον, Χριστὲ, διὰ νηστείας ἀληθοῦς, καὶ μετανοίας, δέομαι, ὡς οἰκτίρμων, καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς ἀεὶ πορεύεσθαι εὐθείαις, καὶ καλαῖς τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, ὅπως τῆς θείας δόξης σου σὺν πᾶσιν ἐπιτυχὼν τοῖς ποθοῦσί σε, δοξολογῶ σου τὴν περὶ πάντα, Ἰησοῦ, ἀγαθότητα.

Ἄλλο, ἦχος β΄.
Πρὸς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατεύθυνον ἡμᾶς, τὴν νηστείαν διανύοντας, ἁγιασμὸν ἡμῖν λάμψον, καὶ φωτισμὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς προσφέρειν σοι εὐπρόσδεκτον εὐχὴν, τὸ γόνυ κλίνοντας. σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς υἱοί σου, καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Στι-

Fer. II.
Heb. II.
Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος δ'.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυμένῳ ἐκ σοῦ, Θεὲ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι, καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος διὰ νηστείας τεθέαται καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον. τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχή μου, σπεῦσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, νῦν θεωρήσεις, ὑπάρχοντα ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β'.

Πρὸς, Ἀρχαγγελικῶς ὑμνήσωμεν.

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δεύτερον μετὰ φαιδρῶς ἐναρξώμεθα, τελοῦντες ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἀδελφοὶ, ἅρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετὰς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, τῆς σάρ-

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *ton.* 4. *Ad mod. Dediſti ſignificationem.*

Præbe mihi compunctionem, receſſionem à malis, perfectamque emendationē, mihi, inquam, nunc corporis volupratibus merſo, atque à te, Deus omnium Rex, elongato, & ſpe omni delapſo; meque perditum ſerva propter multam bonitatem, Jeſu omnipotens, animarum noſtrarum Salvator.

Simile.

Jejunio purificatus divinus Moyſes deſideratū aſpexit; hunc miſera anima mea, æmulare, à flagitijs abſtinentiæ tempore expiari feſtina, ut Dominum largientem tibi nunc remiſſionem, bonum, & clementē contempleris, omnipotentem Dominum.

Aliud ton. obl. 2. Ad mod. Archangelicè celebremus.

Læti nunc alteram jejuniorum hebdomadam exordiamur, fratres, diem ex die peragentes, currum nobis igneum ex quatuor magnis virtutibus, quemadmodum Helias Thesbites, conſtruen-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

ſtruentes, mentem ab affectionibus vacuam extollamus, puritate carnem armemus, hoſte in fugam verſo, atque devicto.

κα ὁπλίσωμεν τῇ ἁγνείᾳ, τρέποντες, καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

STICHIRA *Anatolica.*

Mane, ton. obl. 1.

Mirabilia arma oratio, & jejunium; hoc Moyſem legiſlatorem effecit, & Heliam inter ſacrificia zelatorem; huic firmiter inſiſtentes, Fideles, ad Salvatorem clamemus, Peccavimus tibi ſoli, miſerere noſtri.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος α΄.

Θαυμαστὸν ὅπλον ἡ προσευχὴ, καὶ νηστεία. αὕτη δὲ Μωσέα νομογράφον ἔδειξε, καὶ Ἡλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτήν. ταύτῃ προσκαρτερήσαντες, Πιστοὶ, τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν, Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Veſpere, ton. 3.

Spirituale jejunium jejunemus, tortuoſos laqueos omnes abrumpamus, declinemus pariter malorum exemplorum nequitiam, dimittamuſque fratribus debita, ut nobis quoque delicta noſtra dimittantur, ita enim clamare poterimus, Dirigatur, Domine, oratio noſtra, ſicut incenſum, in conſpectu tuo.

Ἑσπέρας, ἦχος γ΄.

Τὴν πνευματικὴν νηστείαν νηστεύσωμεν, διαρρήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιὰν, ἐκφεύξωμεθα δὲ καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας, ἀφήσωμεν ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὀφειλήματα, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, οὕτω γὰρ βοῆσαι δυνησόμεθα, Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν, ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου, Κύριε.

TRIODIUM, *ton.* 4.

ODE I.

Fortes præfectos.

Solus bonus, fons miſericordiæ, Agnus Dei, qui, utpote Deus, tollis peccata mundi, ſerva me criminum

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος δ΄

ΩΔΗ α΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων, ὡς Θεὸς, τὰ τοῦ κόσμου ἐγκλήματα, σῶσόν με ἁμαρτημῶν.

μάτων τρικυμίᾳ ποντιζόμενον, μετανοίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρὰ, μακρυσμὸς ἁμαρτίας, ἀλλοτρίωσις παθῶν, ἀγάπη πρὸς Θεὸν, προσευχῆς ἐπιμέλεια, δάκρυα σὺν κατανύξει, καὶ πενήτων προμήθεια, ὡς Χριστὸς ἐν γραφαῖς ἐνετείλατο.

Πληγεῖσαν τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, καὶ κατάστικτον πολλοῖς ὑπάρχουσαν κακοῖς, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἴασαι, ὡς εὐεργέτης, ἐπιθείς μοι τὰ φάρμακα τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.) Ἀμόλυντε σκηνὴ, παναγία παρθένε, μολυνθέντα με δεινοῖς παθῶν ἐπαγωγαῖς, τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου κάθαρον καὶ δός μοι ὄμβρους κατανύξεως, Δέσποινα, ἁμαρτίας βυθὸν ἀφανίζουσα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος β΄.

Βοηθὸς, καὶ σκεπαστής

Ὡς μεθέορτον χαρὰν, καὶ διαπρέπουσαν ἑβδομάδα τῶν φωτοποιῶν νηστειῶν, ἀδελφοὶ, δεξάμενοι πόθῳ, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

procellis agitatum,& ad pœnitentiæ ſemitas dirige. Fer. II. Heb. II. Jejun.

Purum jejunium, fuga peccati, pravorum affectuum abſceſſus, charitas erga Deum, orationis ſtudium, lacrymæ cum compunctione, & pauperũ cura, quẽadmodũ Chriſtus in Scripturis præcepit.

Animam peccati gladio transfoſſam, multiſque criminibus lancinatam ſana, ò animarum noſtrarum medice, utpote benefactor, adhibens mihi ſapientium mandatorum tuorum remedia, ò clemens.

Theot.) Tabernaculũ incontaminatũ, beatiſſima virgo, miſerè affectionum illecebris coinquinatũ me, miſeri, cordiæ tuæ fonte emunda, & trade mihi, Dña, compunctionis imbres, peccati abyſſum funditus tollens.

HIRMUS *alius*, *ton. obl.* 2.

Adiutor, & protector!

Ceu lætitiam feſtum ſubſequentem, alteram quoque lucidorum jejuniorum hebdomadam, fratres, ſtudiosè excipientes, celebremus Chriſtum, divino gaudio repleti.

Digitized by Google

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Compunctioni idoneum nacti præſens jejunij tempus, magnopere lugeamus, atque ingemamus, manuſque ad ſolum Redemptorem, ut animas noſtras ſalvet, expandamus.

Κατανύξεως καιρὸν τὸν τῆς νηστείας νῦν εὑρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρῶς, καὶ στενάξωμεν, καὶ πετάσωμεν χεῖρας πρὸς τὸν μόνον λυτρωτὴν, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Utinam mihi quoque detur, pravos affectus omnes extinguere, et tui amorem, Chriſte, concipere, divinis diteſcere, mi bone Jeſu, tibique famulatum impendere.

Εἴθε γένοιτο κἀμοὶ ἀπονεκρῶσαι τὰ πάθη πάντα, καὶ ἀναλαβεῖν τὸν σὸν πόθον, Χριστὲ, πλουτῆσαι τὰ θεῖα, Ἰησοῦ μου ἀγαθὲ, καὶ ἀποθεραπεῦσαί σε.

Vide, attende, anima, ne forte dum jejunas, crapulæ loco tibi ſint injuriæ, inimicitiæ, contentiones adversùs proximum, atque à Deo propter tuam negligentiam excidas.

Ὅρα, πρόσεχε ψυχὴ, μήπως νηστεύουσα κραιπαλήσῃς ἐν τῷ σε κινεῖν ὕβριν, ἔχθραν, μομφὴν κατὰ τοῦ πλησίον, καὶ ἐκπέσῃς ἐκ Θεοῦ δι' ἀπροσεξίας σου.

Quâ ratione, Chriſte meus, iram tuam ſuſtinebo, dum ad judicandum veneris? quidue illic reſpondebo, cum juſſa tua neque fecerim, neque peregerim, Chriſte, quare mihi ante exitum ignoſce.

Πῶς σου οἴσω τὴν ὀργὴν, Χριστέ μου, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; ποῖον δὲ εὑρὼν λόγον δώσω ἐκεῖ, μὴ πράξας, μὴ δράσας τὸ σὸν θέλημα, Χριστέ; διὰ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Triad.) Vnitas in tribus ſubſiſtens, ſuprema, univerſorum domina, perfectiſſima, ſumma divinitas, ipſa nos ſerva Pater, Filius, & Spiritus beatiſſimus.

Τριαδικόν.) Τρισυπόστατε μονὰς, ἀρχικωτάτη, κυρία πάντων, τελειαρχικὴ, ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεο-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Θεοτοκίον.) Τίς ἐγέννησεν υἱὸν τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός. παράδοξον τέρας. σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνή, Θεὸν ὁμοῦ, καὶ ἄνθρωπον.

Theot.) Quis filium genuit patriâ lege minimè ſatum? Hunc igitur Pater generat ſine matre, mirum portentum! tu quidem genuiſti, ò pura, Deum ſimul, & hominem.

ΩΔΗ η'.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, τοῖς λῃστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληγωθεὶς προσαίζετα, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, δίδου μοι χεῖρα, τῶν Ἁγίων σου πάντων δεήσεσι.

ODE VIII.

Redemptor univerſi.

Vitæ inſtabile iter percurrens, in prædatrices incidi cogitationes, atque percuſſus expiravi, manum mihi, ò ægrotantium medice, porrige, precibus omnium Sanctorum tuorum.

Χαλεπῆς ἁμαρτίας κλυδώνιον τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν, ὥσπερ τὸν Πέτρον, σῶσόν με, Ἰησοῦ, μελῳδοῦντα, Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Sævi peccati tempeſtas mentem meam conturbat, ut olim Petrum, ſerva me, Jeſu, canentem, Benedicite omnia opera, laudate Dominum.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη νεκρώσωμεν, τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν πρὸς οὐρανόν, καὶ κράξωμεν κατανύξει καρδίας, Ἡμάρτομέν σοι, ὁ Θεός, ὡς οἰκτίρμων, συγχώρησον.

Abſtinentiâ cupiditates extinguamus, ſpiritum jejunio, ceu alis, ad cœlum euchamus & compuncto corde clamemus, Peccavimus tibi Deus, da veniam, utpote miſericors.

Θεοτοκίον.) Ἐν γαστρί σου σκηνώσας ὁ ὕψιστος, οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, καὶ προστασίαν ἄμαχον τῶν βοώντων, Παρθένε, Πάντα τὰ ἔργα εὐ-

Theot.) Altiſſimus in utero tuo commoratus, te cœlis ampliorem effecit, ò Virgo, atq; inexpugnabile præſidium eorum, qui clamant, Be-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Benedicite omnia opera, laudate Dominum.

HIRMUS *alius*.

Quem exercitus cælorum.

E cupiditatum tyrannide vindica, Domine, animam meam, ut liberè voluntatem tuam implens, gaudeam, atque glorificem potentiam tuam in ſæcula.

Oderis, anima mea, Heſau intemperantiam, & Jacobi bona æmuleris, Beliar abſtinentiâ ſupplantes, divina theſaurizes, & laudes Deum in ſæcula.

Nullus aquæ potor mentem amiſit, Noe verò vino deguſtato nudus apparuit, & exinde nequitiæ ſemina Lotus procreavit, effuge, anima mea, imitationem, Chriſtum collaudans.

Tranquillum jejunij mare nobis nullâ actis tempeſtate prætergredi, tribue, donec ad portum reſurrectionis tuæ perveniamus, miſericors, te in ſæcula celebrantes.

Triad.) Colo Deum unũ naturâ, tres hypoſtaſes cano, diſcretim, alias, non alienas, quippe una Deitas, in tribus potentia, Pater ſcilicet, Filius, & Spiritus.

λογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, Κύριε, ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν δεῖξον τὴν ἐμὴν, ἵνα ἐλευθερίως ποιῶν τὸ θέλημά σου, χαίρω, καὶ δοξάζω τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τοῦ Ἡσαῦ ἀκρασίαν μίσησον, ψυχή μου, καὶ Ἰακὼβ ζήλου τὰ καλὰ, πτέρνισον τὸν Βελίαρ διὰ τῆς ἐγκρατείας, πλούτισον τὰ θεῖα, καὶ ὕμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν Θεόν.

Ὑδροποτῶν οὐδεὶς ἠφρονεύσατο, ὤφθη δὲ Νῶε γυμνὸς, οἴνου πειραθεὶς, σπέρματα δὲ κακίας ὁ Λὼτ ἐντεῦθεν τίκτει, φεῦγε, ὦ ψυχή μου, τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμνοῦσα.

Τὸ γαληνὸν τῆς νηστείας πέλαγος ἀκυμάντως διελθεῖν, χάρισαι ἡμῖν, μέχρις ἂν εἰς λιμένα τῆς ἀναστάσεώς σου φθάσωμεν, οἰκτίρμων, ὑμνοῦντές σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διαιρετικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοτρίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα. Θεο-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστός, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνή, τὸν κόσμον.

Theot.) E ſplendido utero tuo progreſſus, uti ſponſus è thalamo, eluxit Chiſtus, magnum ſedentibus in tenebris lumen, namque ſol juſtitiæ emicans illuminavit, ò pura, orbem terrarum.

ΩΔΗ θ'.

Εὔα μὲν τῆς παρακοῆς.

Ode IX.

Eva quidem inobedientiæ.

Νηστεύσωμεν μήνιδος, Πιστοί, τρυφήσωμεν τῆς ἀγάπης τῆς ἀνόθευτον, θρέψωμεν πεινῶντας τῷ ἄρτῳ, τῇ θείᾳ σιτιζόμενοι χάριτι, καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σβέσωμεν, τὰ τῆς μελλούσης ἀποφάσεως.

Jejunemus, Fideles, ab irâ, ſinceræ charitatis delicias conſectemur, alamus pauperes pane, divinâ gratiâ refecti, & futuræ damnationis lacrymas lacrymis extinguamus.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχή, σκυθρώπασον, μετανοίας τρόπους ἔνδειξον, νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα, ὁ κρίνων ἀποτόμως καθέζεται, ἑκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια τῶν πεπραγμένων, καθὼς γέγραπται.

Ingemiſce, miſera anima, triſtis eſto, exhibe pœnitentiæ mores, jam foribus imminet dies, judex ſeverè ſedet, juxta opera ſingulis digna rependens, veluti ſcriptum eſt.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθάς, ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, ὅνπερ εἴληφα θείου Βαπτίσματος ἐνδύσει, ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι, φωτί με τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἀπεγνωσμένον νῦν ἀνόρθωσον.

Bonos actus minimè peregi; tunicam cum divino Baptiſmatis amictu ſuſceptâ inquinavi, in ignorantiæ tenebris ambulo, lumine vultus tui, Domine, me ad deſperationem redactum modò emenda.

Θεοτοκίον.) Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα ἁμαρτήμασι, σὺ ἐλευθέρω-

Theot.) Maria Domina univerſi, libera tu, Virgo, me omnigenis peccatis ſubdi-

Fer. II. Heb. II. ejun.

ditum, ipſa ſiquidem animarum noſtrarum liberatorem ſupra mentis captum in utero geſtaſti, ſubſtantialem bonitatem,

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

Nunc mala, ut milites Chriſti, perpetiamur, tempus etenim, quodcumque ſit, pertranſit, pugnantium coronæ texuntur, quas Chriſtus tradet, dum venerit cum gloriâ ſuper terram, judicare terram univerſam.

Jejunium Moyſen Dei ſpectatorem effecit, Heliam olim ignitum aurigam, Paulum autem tremendum cœli curſorem, ò anima mea, quare jejunemus à malis, noſque pariter in altitudinem imperturbationis rapiemur.

Totus ſauciatus ſum, totus, Chriſte meus, exulceratus ſum, ſana ulcera mea, vulnera, affectiones, morſus, qui ex peccato evenerunt, ut audiam, veluti leproſus, vocem tuam tuam ſanctam, Quoniam volo, mundare.

Triad.) Vnici unicus Genitor, unigeniti Filij Pater, &

σον, Παρθένε, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν αὐτὴ τὸν ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, ὅσον γὰρ ὅσον, ὁ καιρὸς παρέρχεται, οἱ στέφανοι πλέκονται τῶν ἀγωνιζομένων, οὓς ἀποδίδωσιν ὁ Χριστὸς, ὅταν ἥξῃ μετὰ τῆς δόξης ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Νηστεία τὸν Μωσέα θεόπτην ἀπειργάσατο, Ἠλίαν πάλαι φλογερὸν ἡνίοχον, τὸν Παῦλον δὲ, ψυχή μου, φρικτὸν οὐρανοδρόμον. διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας καὶ ἡμεῖς ἁρπαγησόμεθα.

Ὅλος τετραυμάτισμαι, ὅλος, Χριστέ μου, ἥλκωμαι, ἰάτρευσόν μου τὰ ἕλκη, τὰ τραύματα, τὰ πάθη, τὰ δήγματα, τὰ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἵνα ἀκούσω, ὡς ὁ λεπρὸς, τῆς φωνῆς σου τῆς ἁγίας, Ὅτι θέλω, καθαρίσθητι.

Τριαδικόν.) Μόνε μονογενῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πάτερ, καὶ

μό

μόνος μόνυ φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνιν μόνως μόνυ Θεῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίυ Κύριον ὄντως ὂν, ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογῦντά σε.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τῦ τόκυ συ ἐκπλήττει με, παναμωμε. πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸ ἄληπτον, εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ, τὸ ὑπὲρ φύσιν; Πίστει λαβὼν, τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

unicus unici, lux lucis irradiatio, & unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dñus de Dño, ò Trias ſãcta ſalva me de te theologicè differentem. Fer. II. Heb. II. Jejun.

Theot.) Prodigium partus tui, immaculata, obſtupefacit me, quomodo abſque ſemine concipis incomprehenſibilem? dic, quomodo virginitatem ſevas, filium, ut mater, ſupra naturæ vires enixa? Fide aſſecutus, natum adora, nam quæcumque vult, ea facere potis eſt.

ΤΗ Γ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

FERIA III. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

Κάθισμα, ἦχος πλάγιος δ′. Πρὸς, Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

CATHISMA, *ton. obl.* 4. *Ad mod. Surrexiſti è mortuis.*

ΤΑ πάθη χαλινῷ τῆς ἀμώμυ νηστείας ἐπέχοντες, τὸν νῦν πρὸς σεπτὰς θεωρίας πίστει τελειοτάτη, ἀναπτερώσωμεν, πάντες σπυδάσωμεν, ὅπως τῆς χαμαιζήλυ τῦ βίυ τρυφῆς καταφρονήσωμεν, καὶ ὀυρανίυ τύχωμεν ζωῆς, καὶ θείας ἐλλάμψεως.

FRæno innoxij jejunij pravos affectus cohibentes, mentem ad ſanctas contemplationes fide perfectiſſimâ in altum, ceu alis, extollere, omnes feſtinemus, quò terrenæ vitæ delicias aſpernemur, cœleſtemque adipiſcamur, atque divinam illuſtrationem.

Si-

Fer. II. Hebd. II. Jejun.

Aliud Simile.

Jejunium myſticam inſtruens menſam nos hortatur, ut illius epulis ſaginemur; Spiritus donis, quæ jugiter manent, ceu alimentis, recreemur, lacrymarum rivos divinitus effluentes, potus inſtar, hauriamus, atque exhilarati perennem Deo laudem afferamus.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton. obl.* 4.

Ad mod. Quid vos vocabimus

Cui aſſimilata es, infelix anima, ſocors, & bona minimè agens, ſed perpetuò in criminibus acquieſcens? Adſtat ad fores judicium, pœnitentiam age, expiare jejunio & precibus, clama ad Dominum tuũ, Peccavi tibi, ignoſce, utpote benignus, veniamque mihi largire.

Simile.

Chriſte, cui bonitatis ineſt oceanus, ſævos flagitiorum meorum oceanos exſicca, utpote peccandi exſors Deus, & tribue cordi meo compunctionem, iniquitatis torrentes propulſantem, ut laudem, & glorificem benignitatem tuam ineffabilem, longanimis animarum noſtrarum benefactor.

Ἕτερον Ὅμοιον.

Προθεῖσα μυστικὴν ἡ νηστεία τράπεζαν, προτρέπεται ἡμᾶς, δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι. φάγωμεν, ὥσπερ βρῶσιν, τὰ ἀείζωα δῶρα τοῦ Πνεύματος. πίωμεν, ὥσπερ πόμα, τὰ τῶν δακρύων ῥεῖθρα θεόρρυτα, καὶ εὐφρανθέντες αἶνον τῷ Θεῷ ἀπαύστως προσοίσωμεν.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δ'.

Πρὸς, Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίνι ὡμοιώθης, ταλαίπωρε ῥαθυμοῦσα ὦ ψυχὴ, καὶ μὴ ποιοῦσα τὰ καλὰ, ἀλλὰ στέργουσα ἀεὶ τῇ τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; κρίσις ἐπὶ θύραις, μετανόησον, νηστείᾳ, καὶ δεήσει καταγνίσθητι, τῷ Δεσπότῃ σου βόησον, Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ συγχώρησιν μοι δώρησαι.

Ὅμοιον.

Ἔχων ἀγαθότητος πέλαγος. τὰ πελάγη τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν τὰ πονηρὰ ἀποξήρανον, Χριστὲ, ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, καὶ δίδου τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν, χειμάῤῥους ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, ἵνα ὑμνῶ, καὶ δοξάζω σου τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄφατον, μακρόθυμε εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλον

Fer. III. Heb. II. Jejun.

Α'λλο, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς· Ο' ἐν Ε'δὲμ Παράδεισος.

Ο' ἀγαγὼν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς τοῦ χρόνου περίοδον τῶν πανσέπτων νηστειῶν διατελεῖν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν, εἰς τὸ ἅγιον στάδιον τῆς δευτέρας ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξίωσον, Κύριε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον διαδραμεῖν, τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ χαρίτων, καὶ δυναμῶν, ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ, καὶ στεφανηφοροῦντες, ἀκαταπαύστως σε αἰνέσωμεν.

Aliud. ton. id. Ad mod. Paradiſus in Edem.

Deus, qui nos pariter ad ſãctiſſimorum jejuniorum temporis periodum peragendam modò deduxiſti, nobiſque ſacrum ſecundæ hebdomadæ ſtadium ingredi præſtitiſti, ipſemet, Dñe dignare, corpus, atque animam noſtram ad futura chariſmata, & virtutes feliciter currere, ut peracto ſtrenuè curriculo perveniamus omnes cum lætitiã ad propriam reſurrectionis tuæ diem, atque coronas geſtantes, te in perpetuum collaudemus.

Στιχηρὰ Α'γιοπολιτικὰ
Πρωΐ, ἦχος πλάγιος δ'.

Γ'να τί ῥαθυμοῦσα ψυχή μου, τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύεις; καὶ ἵνα τί ἀσθενοῦσα, τῷ ἰατρῷ οὐ προστρέχεις; ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ σωτηρίας νῦν ἡμέρα ἀληθής, διεγέρθητι, νίψον σου τὸ πρόσωπον τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, καὶ ἐλαίῳ εὐποιΐας τὴν λαμπάδα φαίδρυνον, ὅπως εὕρῃς ἱλασμὸν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'σπέρας, ἦχος γ'.

Ο' σαρκὶ σταυρωθεὶς, Κύριε, καὶ σαυτῷ συσταυρώσας τὸν παλαι-

STICHIRA *Hagiopolitica Mane, ton. obl. 4.*

Cur iners anima m... peccato famularis? cur ægra medicum non adis? Ecce tempus acceptabile, ecce modò vera ſalutis dies, expergiſcere, faciem tuam pœnitentiæ lacrymis ablue, atque bonorum operum oleo lampadem exorna, ut à Chriſto Deo propitiationem, magnãq; miſericordiã obtineas.

Veſpere, ton. 3.

Domine, qui carne crucifixus, veterem quoque ho-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

minem noſtrum unà crucifixiſti, lanceâ autem latus tranſfixum habens, ſerpentem pariter homini exitialem tranſfixiſti, confige timore tuo carnes meas, & amore tuo animam meam conſaucia, ut paſſionem tuam contemplatus, præfinitum jejunij tempus cum abſtinentiâ peragam, non ventrẽ tantum cohibens, ſed & alios peccati aditus intercludens, tibique immolem contritionẽ cordis, & humilitatem ſpiritus de perpetratis flagitijs, è quibus eripe me, hominum amator.

ὄν ἡμῶν ἄνθρωπον, τῇ δὲ λόγχῃ νυγεὶς τὴν πλευρὰν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον συνεκκεντήσας ὄφιν, καθήλωσον τῷ φόβῳ σου τὰς σάρκας μου, καὶ τῷ πόθῳ σου τρῶσον μου τὴν ψυχὴν, ἵνα τὸ σὸν κατοπτευζόμενος πάθος, ἐγκρατῶς διανύσω τὴν τῆς νηστείας προθεσμίαν, μὴ μόνον γαστρὸς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰσόδων τῆς ἁμαρτίας κρατῶν, συντετριμμένην δὲ καρδίας, καὶ πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι, περὶ τῶν προγεγονότων μοι πταισμάτων, ἀφ' ὧν με ῥῦσαι, φιλάνθρωπε.

TRIODIVM, *ton. obl.* 4:

ODE II.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.

Ingemiſce, illacrymare, anima, convertere, pœnitentiam age, acceſſit dies, foribus imminet judex, præpara te ipſam ad reſpondendum, ac clama, Peccavi tibi, miſericors, miſerator, bone, tu mei miſerere.

Exitialem peccati ſatietatem, anima mea, odio habe, ſatietate jejunij perfruere, aptam tibi eſcam adhibe

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος πλάγιος δ'

ΩΔΗ β'.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στέναξον, δάκρυσον, ψυχὴ, ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, ἐπὶ θύραις ὁ κριτὴς, πρὸς ἀπολογίαν ἑτοιμάζου, καὶ βόησον, Ἡμάρτηκά σοι, οἰκτίρμων, ἐλεῆμον, ἀγαθὲ, σύ με οἰκτειρον.

Κόρον ἁμαρτίας, ψυχή μου, μίσησον τὸν ὀλέθριον, τρύφησον τῷ κόρῳ τῆς νηστείας, ἐμμελῶς τὰς σωτηριώδεις ἐν τολὰς βρῶμα ποι

Fer. III. Heb. II. Jejun.

ποίησον, ἀπόλαυσιν προξενοῦσας αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ πίστεως.

ſalutifera mandata, unde per fidem fruitio æternorum bonorum conciliatur.

Ἄγγελοι, Δυνάμεις, Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, Θρόνοι, Ἐξουσίαι, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, τὸν ἀγαθοδότην, καὶ Θεὸν ἱκετεύσατε, συγχώρησιν ὀφλημάτων, καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Angeli, Virtutes, Principatus, Archangeli, Dominationes, Throni, Poteſtates, Cherubim, atque Seraphim largitorem bonorum, atque Deum deprecemini, ut nobis debitorum remiſſionē, & pravorum affectuū depulſionem elargiatur.

Θεοτοκίον.) Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ἄναρχον Λόγον, πανάμωμε, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, μὴ τραπέντα, ὅπερ ἦν, μείνασα Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον, ἀνύμφευτε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Theot.) Quæ Verbum, ò immunis ab omni maculâ, principio carens ſola concepiſti, incarnatum ex te, non verò immutatum, quod priùs erat, virgo manens poſt partum, intercede, ò innupta, pro omnibus, ut vita noſtra è corruptione liberetur.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν. ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

HIRMUS *alius, ton. id.*

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ſanctificavi vobis primitias acceptabiles, ex diebus integri anni decimas, eaſque dedi populo meo ad pravarū cupiditatū expiationē, ad initium ſalutis.

Ἴδομεν, ἔγνωμεν, ὡς ἀγαθὸς ἡμῖν εἰς μετάνοιαν ὃν καιρὸν ὥρισας, ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς

Vidimus, novimus, quàm utile nobis ſit tempus, quod ad pœnitentiam ſtatuiſti, hoc ita-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

itaque accipe, Deus, preces noſtras, eaſque in conſpectu tuo dirige, miſericors, ceu gratum incenſum, ceu acceptum ſacrificium.

πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς προσευχὰς, καὶ κατεύθυνον ἐνώπιόν σου, οἰκτίρμων, ὡς θυμίαμα καλὸν, ὥσπερ θυσίαν δεκτήν.

Tu Ninivitas pœnitentiâ, & jejunio peractis ab intentatâ indignatione exemiſti, Sodomitas vero crapulâ laſcivientes in cineres admoto igne redegiſti; at ab eorum ſupplicio vindica me, Chriſte.

Σὺ τοὺς Νινευΐτας μετανοήσαντας, καὶ νηστεύσαντας τῆς ἀπειλουμένης ἐπανήγαγες ὀργῆς, τοὺς δὲ Σοδομίτας ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἐν πλησμονῇ ἀσελγοῦντας. ἀλλὰ ῥῦσαί με, Χριστὲ, τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Horreo, & expaveo, quãta peccavi, conſiderans, quomodo occurram tibi, quomodo tibi, ò tremende, appaream, & quomodo incorrupto tuo tribunali ſim adſtiturus; quare ignoſcere mihi digneris, miſericors, eâ horâ, quâ terram omnem veneris judicare.

Φρίττω, καὶ πτοοῦμαι, κατανοούμενος, ὅσα ἥμαρτον, πῶς σοι ὑπαντήσω, πῶς ὀφθῶ σοι, φοβερὲ, πῶς δὲ παραστῶ τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι; διὸ φεῖσαί μου, οἰκτίρμων, ἐν τῇ ὥρᾳ, ὅταν μέλλῃς κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Triad.) Perfectiſſima unitas, ſumme Deus, in tribus ſubſiſtens, Pater ingenite, & Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens, per Filium autem manifeſtate, ſubſtantia una, & natura, dominatio, regnum ſalva nos omnes.

Τριαδικόν.) Ὑπερτελεστάτη μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Theot.) Ineffabile prodigium conceptus tui Mater Virgo! quomodo enim par-

Θεοτοκίον.) Ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε. πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγ-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

ἁγνεύεις ἐν αὐτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

turis, & caſta ſimul es? quomodo filium paris, & neſcis omnino virum? Ut novit genitum ex me decenti novitate Dei Verbum.

ΩΔΗ η'.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

ODE VIII.

Pueri divina loquentes.

Ὁ δικαιώσας στενάξαντα τὸν Τελώνην, ὁ οἰκτειρήσας τὴν Πόρνην ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν, σῶσον, οἴκτειρον, Σῶτερ, ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Qui ingemiſcentem Publicanum juſtum effeciſti, qui Meretricis commiſeratus es ex intimo corde plorantis, ſerva animas laudantium te, Salvator, ac miſerere.

Καρποφορήσωμεν πράξεις ἐναρέτους διὰ νηστείας Κυρίῳ, καὶ βλαβερῶν ἀπεχόμενοι λογισμῶν, ἵνα θείας τρυφῆς ἐπιτύχωμεν.

Virtutum opera Domino per jejunium fructificemus, animum à pravis cogitationibus abducentes, ut divinas delicias adipiſcamur.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί σε δυσωποῦσι, τῶν Ἀποστόλων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα, Ἰησοῦ, τῷ λαῷ σου συγχώρησιν δώρησαι.

Te, Jeſu, Angelorum chori, Apoſtolorum cœtus, & Martyrum agmina deprecātur, ut populo tuo indulgentiam concedas.

Θεοτοκίον.) Τὸ ἀλατόμητον ὄρος τὴν Παρθένον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν εὐδιάβατον κλίμακα, καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, Πιστοί, μακαρίσωμεν.

Theot.) Beatam prędicemus Virginem, Fideles, montem ſcilicet minimè inciſum, lucidam facem, ſcalam facilem aſcenſu, Deique domicilium.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

HIRMUS *alius*,

Qui in monte ſancto.

Ἐν διασήμῳ ἡμέρᾳ ἐγκρατείας, δεῦτε, πάντες σαλπίσωμεν τοῖς ὕμνοις, καὶ ὡς τρυφῇ

τοῖς

Adeſte omnes, in celebri abſtinentiæ die hymnos ad buccinam canamus, & divi-

Fer.III. Heb. II. Jejun.

narum rerum delicijs recreati, canimus Dñum, & ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Quis hominem Dei olim voravit? ferus leo, poſtquã à Propheta in errorem abductus, cibos per inobedientiã deguſtavit; cave itaque, anima mea, ne te gulæ ſerpens decipiat.

Jejunium, ut puritatis cuſtodem, & vacuitatis ab affectionibus parentem, adeſte populi, ſtudioſè cum honore amplectamur, laudãtes Dominum, & ſuperexaltantes in omnia ſæcula.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiâ, ut Triadem perſonis te colo, Pater, Fili, & Spiritus ſanctiſſime, principio carens imperium regni tui glorifico in ſæcula.

Theot.) Tu Dei mons effecta es, Dei genitrix, in quo Chriſtus commoratus, divina templa effecit pſallentes, Laudate Dominum, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Ode IX.

Præmonſtratum.

Egregium jejunium corda pinguefaciens, maturam divinitus virtutum ſegetem pul-

τοῖς θείοις δι' ὠχύμενοι ᾄσμασιν ὑμνοῦμεν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τίς βιβρώσκει Θεοῦ ἄνθρωπον πάλαι; θὴρ ὁ λέων, ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον. βλέπε οὖν ψυχή μου, μή σε ἀπατήσῃ γαστριμαργίας ὄφις.

Τὴν νηστείαν, ὡς φύλακα ἁγνείας, καὶ μητέρα ἀπαθείας τιμῶντες, δεῦτε λαοὶ, ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ὡς μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Σὺ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θʹ.

Τὸν προδηλωθέντα.

Ἡ καλὴ νηστεία, πιαίνουσα τὴν καρδίαν, στάχυν ἀρετῶν ὥριμον ἐνθέως ἐκβλαστάνει, ἣν ποθή-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

σωμεν, ἐν ἁγίαις ἡμέραις τὸν ἁγιασμὸν ἀποδεχόμενοι.

pullulare facit, quod amemus, ſanctis hiſce diebus ſanctificationem ſuſcipiẽtes.

Τὸν ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς καταστιλωμένον, τετραυματισμένον ὁρῶν, καὶ καταχειμένον, ἐλεήμων, τῷ σῷ ἐλέει οἰκτείρας, σῶσον ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Me pluribus flagitiis inquinatum, ſauciatum, damnatumque conſpiciens, miſericordiâ tuâ commotus ſalva, miſericors, precibus Sanctorum tuorum.

Οἴμοι, παναθλία ψυχὴ, πῶς ἀπολογήσῃ; ποία φρίκη σε λήψεται, κριτοῦ καθεζομένου, μυριάδων παρισταμένων Ἀγγέλων; σπεῦσον οὖν, πρὸ τέλους μετανόησον.

Hei mihi, miſerrima anima mea, quomodo reſpondebis? qualis te horror perſtringet, ſedente Judice, adſtantibus myriadibus Angelorum? feſtina igitur, ante finem pœnitentiam age.

Θεοτοκίον.) Τὸ βασιλικὸν ὄχημα, τὴν φαιδρὰν νεφέλην, ὄρος τὸ πιότατον, ὄρος τετυρωμένον, ἀπειρόγαμε, δυσωποῦμεν, Παρθένε, ἴασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Theot.) Te regium currum, lucidam nubem, montem pinguiſſimum, montem coagulatum, deprecamur, ò viri neſcia Virgo, ut animarũ noſtrarum morbis medearis.

ΕΙΡΜΟΣ ὁ αὐτός.

HIRMUS *idem*.

Ἀληθῆ νηστείαν νηστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὡς βρωμάτων ἐγκράτειαν, γλώσσης, θυμοῦ, καὶ ψεύδους, καὶ παντὸς ἄλλου ἀλλοτρίου σιν πάθους, ἵνα καθαρῶς τὸ πάσχα ἴδωμεν.

Verum jejunium Domino jejunemus, quemadmodum à cibis, ita à linguâ, irâ, & mendacio, ac omni aliâ vitioſâ affectione abſtinentes, ut mundo corde paſcha conſpiciamus.

Σὺ τὸν Σαμουὴλ ἐξήνθησας καρπὸν ἡ νηστεία, σὺ ἐτιθήνησας Σαμψὼν τὸν μέγαν ἀριστέα, σὺ τελείους Ἱερεῖς, καὶ Προφήτας,

Tu, jejunium, Samuelem, ceu fructum, effloreſcere feciſti, tu egregio præliatori Sampſoni lac præbuiſti, tu per-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

perficis Sacerdotes, atque Prophetas, tu nos ſanctifica, ſanctum jejunium.

σὺ ἡμᾶς ἁγίασον, νηστεία σεμνή.

Habentes Spiritum ſanctũ, jejunij lautum convivam, ipſius chariſmatibus repleamur, atque opiparè delíciemur, eum, utpote Deum noſtrum, concelebrantes.

Ἔχοντες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς νηστείας ἑστιάτορα πλούσιον, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων ἐμφορηθῶμεν, καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶμεν, τοῦτον ἀνυμνοῦντες, ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Triad.) Triplex lumen regni tui, Domine, in mentibus noſtris effulgens intellectualibus irradiationibus, à multiplici errore nos ad unitivam Deificationem convertit.

Τριαδικόν.) Τὸ τρισσοφαὲς, Κύριε, τῆς μοναρχίας ἐκφαντορικῶς λάμψεσιν εἰς νοῦν ἡμῶν ἄστραπτον, ἀπὸ πλάνης πολυειδοῦς ἐπιστρέφει πρὸς ἑνοτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Theot.) Salve palatium Regis omnium, per quam regiæ cœlorum ædes hominibus patefactæ ſunt, Dei genitrix virgo, atque cum Angelis cohabitatio.

Θεοτοκίον.) Χαίροις τὸ παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως, δι' ἧς τὰ βασίλεια οὐρανῶν ἠνεῴχθη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε παρθένε, καὶ ἡ μετ' Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

FE-

Τῌ Δ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος α'.
Πρὸς, Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

ΧΡιστὲ, ἐπὶ σταυροῦ ἁπλωθεὶς ἐνεκρώθης, νεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, ζωώσας δὲ τοὺς δήγματι τῷ ἐκείνου τεθνήξαντας· ὅθεν δέομαι, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου, Σῶτερ, ζώωσον, ἐν προσευχῇ, καὶ νηστείᾳ πρὸς σὲ ἀτενίζουσαν.

Ἄλλο, ἦχος γ'.
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Ἀσμάτων σάλπιγγι κατασαλπίσωμεν ἡμέραν εὔσημον, διεξερχόμενοι τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, καὶ κράξωμεν ἐκβοῶντες, Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἐναπομαράνασα ἀκρασίας τὸν θάνατον. δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ, Λόγε, ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Στιχηρὰ, ἦχος α'.
Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας, Χριστὲ,

FERIA IV HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

Cathisma, *ton. 1. Ad mod. Sepulcrum tuum Salvator.*

CHriſte, in cruce expanſus, mortem ſubiiſti, hoſte, malorumque auctore ſerpente ſublato, & iis, quos illius morſus peremerat, vitæ reſtitutis; quare deprecor, ut peremptam animam meam vivifices, Salvator, quæ ad te per orationem, & jejunium intendit.

Aliud, ton. 3.
Ad mod. Pulchritudinem.

Canticorum tubâ ſolemnem annunciemus diem, abſtinentiæ tempus celebrantes, & magnâ voce clamantes, Hæc vitam noſtram in mundo efflorеſcere fecit, lethiferâ intemperantiâ extinctâ; in hac, Chriſte Verbum, crucis tuæ virtute famulos tuos cuſtodi.

Stichera, *ton. 1. Ad mod. Celeberrimi Martyres.*

In cruce manus tuas impul-

Fer.IV. Heb.II. Jejun.

lutas expandiſti, Chriſte, congregans fines terræ; quare ad te clamo, Diſtractam mentem meam collige, quam cupiditates in ſervitutem abduxerunt, meque abſtinentiâ totum expiatum, paſſionis tuæ conſortio dignare.

Simile.

Jejunium pueros quondã corroborans eos, ut ſcriptum eſt, ardente igne fortiores effecit, jejunio, miſera anima mea, in te charitatem Domini accende, per quam à futurâ geennâ immunis evadas, & exitiales affectiones comburas.

Aliud, ton 3.

Ad mod. Generoſi Martyres.

Lætitiam affert jejunij tempus; quare lucidâ puritate, & charitate ſincerâ, ac præclarâ oratione, omnique aliâ virtute affatim repleti, hilariter exclamemus, Crux Chriſti ſanctiſſima, quæ vitæ delicias germinaſti, dignare nos omnes, puro te corde adorare, propitiationem, magnamque miſericordiam nobis elargita.

Stichira *Hagiopolitica.*

Mane, ton. gravis.

Domine, qui mortem in

τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, ἐπισυνάγων τὰ πέρατα. διὸ κραυγάζω σοι, ἐσκορπισμένον νοῦν μου ἐπισυνάξον, αἰχμάλωτον ἑλκόμενον πάθεσι, καὶ παθημάτων με κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον ἐγκρατείᾳ ὅλον καθαρώσαμον.

Ὅμοιον.

Τοὺς παῖδας στομώσασα ποτὲ ἡ νηστεία, ἔδειξε δυνατωτέρους, ὡς γέγραπται, πυρὸς φλογίζοντος. ταπεινὴ ψυχή μου, νήστευσον ἀνάπτουσα ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπησιν, δι' ἧς τὴν μέλλουσαν ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γέενναν, καὶ τὰ πάθη φλέξαι τὰ ὀλέθρια.

Ἄλλο, ἦχος γ'.

Πρὸς, Γενναῖοι Μάρτυρες.

Καιρὸς εὐφρόσυνος τῆς νηστείας. διὸ ἁγνείας φωτοειδοῦς καὶ ἀγάπης εἰλικρινοῦς, προσευχῆς φωταυγοῦς, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς ἐμφορηθέντες πλουσίως, φαιδρῶς βοήσωμεν, Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, ὁ βλαστήσας τὴν ξυφὴν τῆς ζωῆς, πάντας καθαρᾷ σε προσκυνῆσαι καρδίᾳ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἱλασμὸν ἡμῖν διδοὺς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωὶ, ἦχος βαρύς.

Ὁ διὰ σταυροῦ σου, Κύριε, λύ-

λύσας θάνατον, ἐπεισαχθέντα τῷ κόσμῳ διὰ ξύλου βρώσιν, ἣν ἀπηγόρευσας ἐν Παραδείσῳ, αὐτὸς διὰ τῆς ἐνισχυούσης νηστείας ἡμᾶς ῥῦσαι πάσης ἡδονῆς ψυχοφθόρου, καὶ ἀξίωσον ἐργάζεσθαι τὴν μένουσαν βρώσιν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀληθέσι νηστευταῖς, δεόμεθα·

Ἑσπέρας, ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοὶ, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μὴ δὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον, ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα, τοῖς δάκρυσι βοήσωμεν τῷ Χριστῷ, Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος α'.

ΩΔΗ γ'.

Στερεωθήτω.

Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, τῆς παθείσης πάλαι χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ πρὸς τὸ τῆς γνώσεως φυτὸν ἀναιρῶν τὸ ἁμάρτημα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, κλονουμένην φθόνῳ τοῦ ὄφεως, τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς τῷ σῷ πά-

mundum adductam ex ligni eſcâ in Paradiſo interdictâ, diſſoluiſti, ipſe per jejunium præſens libera nos ab omni animabus lethiferâ voluptate, & præſta, ut cibum, qui in æternam vitam permaneat, operemur, quò coronas incorruptibilium deliciarum, quæſumus, aſſequamur, veris jejunantibus paratas. Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Veſpere, *ton* 1.

Spiritali, fratres, jejunio uſi, nec linguâ dolos loquamini, nec fratri ad ſcandalum offendiculum ponite, ſed animę lampade per pœnitentiam ornatâ, clamemus cum lacrymis ad Chriſtum, Dimitte nobis peccata noſtra, utpote clemens.

TRIODIUM, *ton*. 1.

Ode III

Firmetur.

In cruce manus extendiſti, Adami manus ad ſcientiæ arborem olim extenſę auferens è medio peccatum, per viſcera miſericordiarum, ò Dei Uerbum maximè bonũ.

Mentem meam ſerpentis invidiâ agitatam confirma, comprime paſſione tuâ cu-

Digitized by Google

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

piditatum illecebras, qui paſſus, Fidelibus quoque vacuitatem à pravis affectibus tribuiſti.

θεὶ ἀνάσειλον, ὁ παθὼν, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πιςοῖς χαρισάμενος.

Illuxit jejunii gratia, intemperantiæ tenebras effugans; en tempus acceptabile, en dies ſalutaris, faciamus pœnitentiæ fructus, atque vivamus.

Ἡ τῆς νηςείας χάρις ἔλαμψεν, ἀκρασίας σκότος διώκουσα. ἰδοὺ δ' ὁ πρόσδεκτος καιρὸς, καὶ ἡμέρα σωτηρίας, μετανοίας ἐνδειξώμεθα καρποὺς, καὶ ζησώμεθα.

Th.) Cadentium reparatio, me in voluptatum abyſſum, & barathra diris peccatis delapſum erige, ô pura, & ad vitam deducito.

Θεοτοκίον.) Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἡδονῶν κρημνῷ συμπτωθέντα με, καὶ ἁμαρτίαις χαλεπαῖς ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα, ἐξανάστησον, ἁγνὴ, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδήγησον.

HIRMUS *alius, ton. 3.*

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γʹ.

Confirma, Domine, corda noſtra, & ad tuos hymnos decantandos illumina, ut te, Salvator, in omnia ſæcula glorificemus.

Στερέωσον, Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, τοῦ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Cruce tuâ, Domine, corda noſtra confirma, ne à te ad malos ſemones, futileſve actus declinemus.

Στερέωσον, Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ σῷ σταυρῷ, μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ ἐπὶ λόγους πονηροὺς, ἢ εἰς πράξεις βδελυράς.

Cœlum, & tellus, Domine, paſſionem tuam conſpicata palam immutabantur, te verum univerſi regem teſtantia.

Τοῦ πάθους σου, Δέσποτα, ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ αἰσθόμενοι, ἠλλοιοῦντο ἐμφανῶς, Βασιλέα τοῦ παντὸς σὲ δεικνύντες ἀληθῶς.

Effice, Domine, ut cruce tuâ roborati jejunium tranquillè peragamus, & lęti paſ-

Τῷ σῷ σταυρῷ, Κύριε, δυναμώσας ἡμᾶς, ἀξίωσον, τὴν νηστείαν διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸ

σὸν

σὸν πάθος βλέψαι ἐν χαρᾷ.

Τὴν κόκκινον χλαῖναν σου, ἥλους, καὶ τὸν σαυρὸν, τὸν σπόγγον τε, καὶ τὴν λόγχην, Ἰησοῦ, προσκυνῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ ζωώσαντα τὸ πᾶν.

Τριαδικόν.) Ἰσότιμε, ἄναρχε, πανάγια Τριὰς, ζωοποιὲ, καὶ ἀρχίφωτε μονὰς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά με σῶσον.

Θεοτοκίον.) Μηςόθει, ἀνανδρε τίκτεις μόνη Θεὸν, μὴ φθαρεῖσα παρθενίας τὸ ἁγνὸν, ἀλλὰ μείνασα σεμνὴ, ὥσπερ ἦς πρὸ τῶ τόκυ.

ΩΔΗ η΄.

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ὁ μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι διὰ πλῆθος ἐλέους καταδεξάμενος, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ἐν πίστει ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον τῇ σῇ διάῤῥηξον λόγχῃ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς ὀδύνας θεράπευσον, Κύριε, πληγείσης βέλει τῆς κακίας τῶν πονηρῶν Δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου τῆς ἁμαρτίας τῷ λύθρῳ, τῷ σῷ ἀπόπλυνον ἐκ πλευρᾶς ἀποστάζοντι αἵματι, Χριστέ μου, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ſionem tuam intueamur.

Adoro, ò Jeſu, atque concelebro purpuream chlamidem tuam, clavos, crucemque, & ſpongiam, ac haſtam, quibus univerſi vita fovetur. Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Tr.) Æqualis honoris, principio carens, ſanctiſſima Trias, vivificatrix, & principale lumen Unitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Th.) Mater Dei abſque viro ſola Deum paris, incorruptam virginitatis puritatem ſervans, caſta, veluti ante partum, perſeverans ſalvame.

ODE VIII.

Qui Hymnologos.

Qui cum iniquis reputari, propter multitudinem miſericordiæ, voluiſti, dele peccata mea, ut te in omnia ſæcula fide glorificem.

Criminum meorum chirographum tuâ lanceâ diſcerpe, & cordis mei doloribus medere, Domine, quod iniquitatis perverſorum Dæmonum tela ſauciarunt.

Sordidis peccati aquis cor meum denigratum, ablue, Chriſte meus, ſanguine è latere tuo emanante, quò te in omnia ſæcula glorificem.

Quæ

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Th.) Quæ inculta cœleſtem ſpicam germinaſti, divinâ virtute alentem univerſa, recrea, Virgo, miſeram animam meam fame laborantem.

HIRMUS *alius.*

Qui in flammâ.

Ave crux, cujus virtute Latro momento temporis Theologus evaſit, clamans, Memento mei, Domine, in regno tuo, cujus nos ſortis participes effice.

Tu igneo gladio transfixus, Chriſte, Paradiſum rurſus reſtituis, & hominibus adaperis, quem ingreſſi, immortali vitâ tuâ ſemper perfruamur.

Crux Chriſti, ſpes finium terræ, præſta, ut præclari jejunii mare quietè emetiamur, à peccatorum tempeſtatibus ſoſpites.

Tr.) In tribus celebrata perſonis Deitas una, Pater cum Filio, & Spiritu ſancto, eos, qui hac fide hymnos tuos decantant, ſalva ſemper in ſæcula.

Th.) Virgo ſola filium paris, Deo acceptiſſima; myſterium magnum, tremendum

Θεοτοκίον.) Ἡ ἀγεωργήτως βλαστήσασα τὸν ἐπουράνιον στάχυν, τὸν διατρέφοντα θεϊκῇ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, Παρθένε, ἔμπλησον πεινῶσαν τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν φλογί.

Χαίροις σταυρέ, δι' οὗ ἀνεγνωρίθη μιᾷ ῥοπῇ Λῃστὴς θεολόγος, κραυγάζων, Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ, ὑπὲρ τῆς μερίδος κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον.

Σὺ λογχευθεὶς τῇ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ, ἀνθυποστρέφεις, Χριστέ, καὶ βροτοῖς ἐξανοίγεις πάλιν τὸν Παράδεισον, ἐν ᾧ καὶ εἰσιόντες, σοῦ τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἀεὶ τρυφῶμεν.

Σταυρὲ Χριστοῦ ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, διαπεράσαι ἡμᾶς γαληνῶς τὸ πέλαγος τῆς καλλίστης νηστείας, ἀξίωσον, σώζων ἐκ τρικυμίας πταισμάτων.

Τριαδικόν.) Ἡ ἐν τρισὶν ὑμνουμένη προσώποις, μία θεότης, ὁ Πατὴρ σὺν Υἱῷ τε, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ἐν πίστει τοιαύτῃ ὑμνῳδούς σου σῶζε ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε. τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον.

ϛιον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

ΩΔΗ θ'.

Τὴν ζωοδόχον.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος ἀνέστησε νενεκρωμένον τὸν παῖδα, ὡς γέγραπται. καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, σαρκικὰ φρονήματα ἀπονεκρῶσαι, Πιστοί, κατεπειχθῶμεν, ἵνα ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Οἴμοι ψυχή, φοβερὸν τὸ κριτήριον, καὶ τοῦ κριτοῦ ἡ φρικώδης ἀπόφασις· σπεῦσον, μετανόησον, Χριστῷ διαλλάγηθι, τῷ διὰ σὲ ἐν σταυρῷ ἀναρτηθέντι, ῥυσαμένῳ Πιστοὺς κατακρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον, τὰς τῶν παθῶν μου εἰσόδους ἀπόκλεισον, ὁ λῃστῇ τὴν εἴσοδον δείξας εὐεπίβατον τοῦ Παραδείσου, Χριστέ, τῇ σῇ σταυρώσει, ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.) Ὅτι εἰς βάθη κακίας ἀπήρριμαι, καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμάζομαι, Δαίμοσι πειθόμενος, ἡδοναῖς δουλούμενος, βοήθησόν μοι, ἁγνὴ παρθενομῆτορ, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με.

portentum! Deum enim genuiſti corporatum, orbis Salvatorem. Fer. IV. Heb. II. Jejun.

ODE IX.

Vitam continentem.

Eliſſæus, cum jejunaſſet, emortuum puerum exſuſcitavit, quemadmodum ſcriptum eſt; jejunio, nos quoque, Fideles, carnales cogitationes extinguere enitamur, ut beatam illam vitam conſequamur.

Hei mihi, anima! horribile tribunal, & tremenda judicis ſententia: pœnitentiam agere feſtina, Chriſto reconciliare, qui propter te in cruce exaltatus eſt, & Fideles è damnatione liberavit.

Aperi mihi portas pœnitentiæ, cupiditatum mearum aditus claude, qui crucifixione tuâ, Chriſte, facilem Paradiſi aditum latroni reddidiſti, ut bonitatem tuam glorificem.

Th.) Quoniam in profundum iniquitatis projectus ſū, & adverſis cogitationibus exæſtuo, Dæmonibus obtemperans, voluptatibus inſerviens, affer mihi opem, pura Virgo mater,, me ad ſalutis ſemitas dirigens,

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

HIRMUS, *alius*
Tu in Monte Sina.

Traditus es voluntariè, & te ipſum homicidis ſubjeciſti, adſtitiſti tribunali, manibus, quas ipſe creaveras, verberatus, crucifixus es, illuſus es, confoſſus es, Domine, corpore paſſus es, ſalutis noſtræ causâ omnia cum commiſeratione perpeſsus.

Angelorum turbæ te in cruce videntes tremuerunt, luminaria obſcurata ſunt, & commota eſt tellus, atque univerſa concuſſa ſunt ob illatam tibi, Domine, injuriam, tuâque paſſione ſalutem nobis Deus operatus es.

Livore tuo omnes ſanati ſumus è noxiis affectionibus, in cruce enim ſuſpenſus nequiſſimum hoſtem vulneraſti, verumtamen effice propitius, ut nos indemnati ad reſurrectionem quoque, completo jejuniitempore perveniamus.

Tr.) Naturâ unitas eſt individua, ſuper divina Trinitas, unita ſubſtantiâ, proprietatibus perſonarum diſcernitur, non diviſa enim diſcretionem admittit, una cum ſit, triplex apparet, hæc

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.
Σὺ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Παρεδόθης ἑκὼν, καὶ ὑπήγαγες ἑαυτὸν τοῖς φονευταῖς, κριτηρίῳ παρέστης, τυπτόμενος, ἐξ ὧν ἔπλασας χειρῶν, ἐσταυρώθης, ἐπαίχθης, ἐλογχεύθης, Κύριε, ἔπαθες σώματι, πάντα ἐνεγκὼν συμπαθῶς, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ ἐτρόμαξαν, βλέποντές σε ἐν σταυρῷ, οἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, καὶ ἐσείετο ἡ γῆ, ἐκλονεῖτο τὰ πάντα τῇ ὕβρει σου, Κύριε, καὶ θείοις σου πάθεσιν εἰργάσω ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ σωτήριον.

Τῷ σῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν, ἐκ παθῶν ἁμαρτιῶν, ἐν σταυρῷ, γὰρ ἀρθεὶς ἐτραυμάτισας τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ἀλλὰ ἀκατακρίτους ἡμᾶς, καταξίωσον, καὶ τὴν ἀνάστασιν φθάσαι, διανύσαντας τὸν τῆς νηστείας καιρόν.

Τριαδικόν.) Τῇ οὐσίᾳ μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριὰς, ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τεμνομένη γὰρ τμᾶται, ἓν οὖσα τρισσεύεται, αὐτὴ Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρου-

φρυρῶσα τὸ πᾶν.

Θεοτοκίον.) Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι, τὸ πῶς. μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς παιδοτοκίας, τοῦτο παναληθές, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Pater eſt, & Filius, & Spiritus vivens, quæ omnia tuetur.

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Th.) Quiſnam audivit parientem liberos virginem, & abſque viro matrem? Maria myſterium perficis, at mihi modum ediſsere. Ne partus profunditatem inquiras, hoc maximè verum eſt, ſed humanæ mentis intelligentiam exſuperat.

ΤΗ Ε ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος γ΄.
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Χριστὸς ἡ ἄμπελος ὡραίους βότρυας ὑμᾶς ἐξήνεγκατο, γλεῦκος σωτήριον ἐναποστάζοντας τῇ γῇ, Ἀπόστολοι θεοφόροι. ὅθεν με λυτρώσατε ἡδονῶν μέθης. δέομαι, ῥεῖθρα κατανύξεως τῇ ψυχῇ μου δωρούμενοι, τῇ θείᾳ τῆς νηστείας ἡμέρᾳ, ὅπως σωθεὶς ζωῆς ἐπιτύχω.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β΄.
Πρὸς, Κύριε παρειστάτω.

Κύριε, ὁ ἵλατος γενοῦ ἡμῖν ἐν

FERIA V. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

Cathisma, *ton.* 3.
Ad mod. Pulchritudinem.

Vos, ò Apoſtoli Deiferi, Chriſtus vitis, ceu ſpecioſos botros fructificavit, ſalutiferum ſuccum in terram ſtillantes: precor igitur, ut me à voluptatum ebrietate liberetis, compunctionis rivos animæ meæ elargiti, divino jejunii tempore, ut ſalvus vitam adipiſcar.

Aliud, ton. obl. 2.
Ad mod. Domine adeſto.

Divino hoc jejunii tempore

Fer. V. Heb. II. Jejun.

re eſto nobis, Domine, propitius, & præſta, ut ex intimo corde lachrymas juges tibi fundamus, ad animæ ſordes abluendas, & ad divinorum mandatorum germen emittendum, quò ita jejunantes dignè tibi placeamus; atque concede benignus, ut paſſionem tuam maximè venerandam omnes intueamur, precibus Apoſtolorū tuorū, qui orbem ſervarunt, Gloria tibi.

τούτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, καὶ δάκρυα πηγάζειν σοι ἐκ καρδίας ἀξίωσον πάντοτε, πρὸς ἔκπλυσιν μολυσμάτων ψυχικῶν, καὶ βλάστησιν τῶν ἁγίων ἐντολῶν, ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες, ἐπαξίως εὐαρεστῶμέν σοι, καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, εὐχαῖς τῶν σῶν κοσμοσώστων Ἀποστόλων, Δόξα σοι.

Stichira, *ton.* 3.

Ad mod. Magna crucis tua.

Divinorum Apoſtolorum tuorum, Domine, deprecationibus, dignos nos effice, qui jejunii tempus mente compunctâ naviter abſolvamus, utpote bonus miſerator, quò ſalutem conſecuti, omnes tibi gloriam canamus.

Στιχηρὰ, ἦχος γ΄.

Πρὸς, Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Τῶν θείων Ἀποστόλων σου, Κύριε, δεήσεσι τὸν τῆς νηστείας χρόνον καλῶς ἡμᾶς τελέσαι κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ὡς ἀγαθὸς εὔσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι, σὲ δοξάζωμεν πάντες.

Simile.

Magnus, & terribilis adventus tuus, cùm ſedens juſtum judicium facies;ne itaq; judices me jam condemnatum, ſed mihi, ut Deus, ignoſce, beneplacitis Apoſtolorum tuorum precibus.

Ὅμοιον.

Μεγάλη, καὶ φρικτή σου, Κύριε, ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίσας κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσεις. μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Aliud, *ton. obl.* 2.

Ad mod. Omnem deponentes.

Apoſtoli Chriſti, terrige-

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, τῆς γη-

γε-

Digitized by Google

Fer. V. Heb. II. Jejun.

γενῶν οἱ φωστῆρες, θησαυροὶ κοσμόπλουτοι τῆς πανσόφου γνώσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας πειρασμῶν ῥύσατε ταῖς ἁγίαις προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν τῶν τῆς νηστειῶν διεξάγετε νεανικῶς, βραβεύοντες ἐν εἰρήνῃ νῦν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἵνα διαρέστως προφθάσαντες τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐν παῤῥησίᾳ προσφέρωμεν ὕμνους τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος δʹ.

Μετανοίας ὁ καιρός, καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡμῖν ὁ τῆς νηστείας ἀγών, ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς εὐποιΐαν, οὐδὲν γὰρ οὕτω σώζει ψυχήν, ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεομένων, ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ ἐκ θανάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον. αὐτὴν ἀσπασώμεθα, ἧς οὐδὲν ἴσον, ἱκανὴ γὰρ ὑπάρχει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑσπέρας. ἦχος πλάγιος αʹ.

Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. διὸ νηστεύσω-

narum luminaria, theſauri orbem ſapientiſſimâ Dei noſtri cognitione ditantes, eos, qui vos canunt, ſanctis precibus veſtris è tentationibus vindicate, & jejuniorum tempus nobis ad exitum ſtrenuè perducite, vitam modò noſtram in pace moderati, ut ad Chriſti paſſionē placidè pervenientes, Deo noſtro hymnos cum fiduciâ afferamus.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, *ton. obl.* 4.

Jejunii certamen, pœnitentiæ eſt tempus, ac vitam æternam nobis conciliat, ſi ad benefaciendum manus extenderimus, nil etenim animam adeo ſervare valet, atque egeſtatis ſubſidium, eleemoſyna jejunio ſociata hominem è morte liberat; eam amplectamur, cui nihil æquale, potens enim eſt ſalvare animas noſtras.

Veſpere, *ton. obl.* 1.

Protoplaſti jejunio ab arbore ſcientiæ juxta Conditoris præceptum minimè ſervato, mortem ex inobedientiâ perceperunt, & à ligno vitæ, ac à Paradiſi deliciis extranei facti ſunt: quare à cor-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

dem in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo mater, auditum omnem, atque cogitationem conturbat.

ODE VIII.

Qui in fornace.

Pluribus peccatis interemptus, animam meam adhuc vivus, ceu mortuam, circumfero, quare miſeremini mei vivificis deprecationibus veſtris, ò Salvatoris Diſcipuli, Dei ſpectatores.

Peccati caligine circumfuſus, deſperationis inferno verè appropinquavi, quare me, ò ſolis gloriæ myſtici radii, Dei ſpectatores, illuminate.

Infelix anima, à cupiditatibus abſtine, atque ſalvare, abſtinentia enim à cibis, ſi bene intelligimus, jejunium eſt Deo minimè acceptum, niſi & peccatorum adſit emendatio.

Th.) Rubum igne ardentem, te, Dei Mater Virgo, Moyſes prævidit, quare cupiditatum mearum flammas extingue, & ab igne geennæ eripe, ac ſalvum effice.

HIRMUS *alius.*

Quem exercitus cælorum.

Quemadmodum ex Iaco-

θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

ΩΔΗ η'.

Τοὺς ἐν φλογί.

Θανατωθεὶς ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, νεκρὰν προσφέρω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ, διό με Τοικτείρατε ζωηφόροις πρεσβείαις ταῖς ὑμῶν, θεόπται, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

Περιχυθεὶς ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, ἅδῃ προσήγγισα ἀπογνώσεως ὄντως, διό με φωτίσατε τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μυστικαὶ ἀκτῖνες ὑπάρχοντες θεόπται.

Ἀπὸ παθῶν ἐγκρατεύου, καὶ σώζου, ψυχὴ ταλαίπωρε, ἀποχὴ τῶν βρωμάτων, νηστεία ἀπρόσδεκτος, τοῖς ὀρθῶς ἐκζητοῦσιν, εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων διόρθωσις ὑπάρξῃ.

Θεοτοκίον.) Βάτον πυρὶ καιομένην Μωσῆς σε προεθεώρει, Θεομῆτορ Παρθένε, διό μου κατάσβεσον τῶν παθῶν τὰς καμίνους, καὶ πυρὸς γεέννης ἐξάρπασον, καὶ σῶσον.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Ἐξ Ἰακὼβ ὡς τὸ δωδεκάφυ-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

φυλον, τῶν Ἀποστόλων ἐκ σοῦ ἄλλη δωδεκὰς ὤφθη, Χριστέ, ἐν κόσμῳ, δι' ἧς ἀνεγεννήθη πᾶς πιστὸς ἐν Λόγῳ, σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

bo duodecim tribus, ita ex te, Chriſte, alia Apoſtolorum dodecas apparuit in orbe, per quam regeneratus eſt in Verbo Fidelis omnis, te in ſæcula concelebrans.

Τοῦ νοητοῦ Φαραὼ τὰ ἅρματα βυθίσαντες μυστικῶς, ὡς ἐν ἐρυθρᾷ, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου πρὸς γῆν θεογνωσίας ἤξατε, ὑμνοῦντα, Ἀπόστολοι, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Intellectualis Pharaonis curribus myſticè, ceu in mari rubro, demerſis, populum Domini ad terram divinæ cognitionis adduxiſtis, hymnos Deo canentem in ſæcula.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ μύσται, καὶ συγκάθεδροι, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πάντοτε δυσωποῦντες, καὶ νῦν παρακαλεῖτε, καὶ νηστείαν πᾶσαν εἰλικρινῶς ἀποπερᾶσαι.

Chriſti Sacerdotes, quique cum eo ſimul conſideris, enixè pro nobis peccatoribus Deū ſemper exorantes, nunc pariter intercedite, ut ſincerâ quoque mente jejunium integrum abſolvamus.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ διαιρετικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατήρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα.

Tr.) Deum unum naturâ veneror, tres hypoſtaſes laudo diſcretim, alias, non alienas, quippe Deitas una, in tribus potentia, Pater nimirum, Filius, & Spiritus.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστός, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ γὰρ δικαιοσύνης ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνή, τὸν κόσμον.

Th.) E ſplendido utero tuo progreſſus, veluti ſponſus è thalamo, illuxit Chriſtus, lux magna ſedentibus in tenebris, etenim juſtitiæ ſol effulgens, mundum, ò pura, colluſtravit.

Ode

Digitized by Google

Fer. V. Heb. II. Jejun.

Ode IX.

In Monte Sina.

Apoſtoli, qui intellectualis flumina fontis fuiſtis, quique vivam aquam in corda pura effudiſtis, peccati mei fluenta exſiccate precibus veſtris, atque ad ſalutares ſemitas deducite.

Vexat miſeram animam meam peccati procella, extende mihi manum, quemadmodum Petro, gubernator bone, ne me deſperationis abyſſus cooperiat, ne cete animæ exitioſo cibus evadam, Chriſte multùm miſericors.

Te, Ieſu Rex omnium, Apoſtolorum chorus deprecatur, te Angelorum ordines exorant, populum tuum propter miſericordiarum multitudinem à malis libera, eique emendationem, ac regni tui conſortium concede.

Th.) Coierunt in te, venerandæ ſanctificationis Arca, Mater virgo pura, virginitas ſimul, & partus; quare fide ad te clamo, Totum me ſanctifica, totum me libera à quovis actu pravarum affectionum, quibus vexor.

ΩΔΗ θ'.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ποταμοὶ γεγονότες, Ἀπόστολοι, τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀπορήσαντες ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας τὰ ῥεῖθρα ξηράνατε ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς ὁδηγήσατε.

Ἁμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, δεξιὰν, ὡς τῷ Πέτρῳ, μοι ἔκτεινον, κυβερνῆτα ἀγαθὲ, μὴ βυθός με καλύψῃ ὁ τῆς ἀπογνώσεως, βρῶμα μὴ γένωμαι κήτους ψυχοφθόρου, Χριστὲ πολυέλεε.

Ἀποστόλων χορὸς ἱκετεύει σε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν τὸν λαόν σου παράσχου κακῶν ἀπολύτρωσιν, βίου διόρθωσιν, καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς τὴν οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.) Παρθενία, καὶ τόκος συνέδραμον ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σὲ, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Μητροπάρθενε ἁγνή. διὸ πίστει βοῶ σοι, Ὅλον με ἁγίασον, ὅλον ἐκλύτρωσαι πάσης ἐνεργείας παθῶν τῶν θλιβόντων με.

ΕΙΡ-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν κόσμῳ, ὡς ἄσαρκοι, καὶ ἐν σαρκὶ, ὡς Ἄγγελοι, τὸν Λόγον μόνον ἐν τῷ βίῳ φέροντες, εἱλκύσατε τὰ ἔθνη εἰς Χριστοῦ μίαν πίστιν, σοφοὺς, καὶ ῥήτορας, ὡς μωροὺς, ἀπελέγξαντες τῇ γνώσει, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

HIRMUS *alius*.

Couceptus abſque ſemine.

In mundo, veluti abſque carne, & in carne, Angelorum inſtar, ſolum Verbum moribus veſtris referentes, ad unam Chriſti fidem Gentes pertraxiſtis, ſapientibus, atque rhetoribus, ceu ſtultis, Dei notitiâ refutatis, ò Apoſtoli beati omnino prædicandi.

Ὁ Πέτρος τῆς πίστεως ἡ πέτρα, καὶ θεμέλιος, Παῦλος, ὁ κήρυξ, καὶ Ἐθνῶν διδάσκαλος, υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι, Χριστῷ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ἀθλητῶς ἡμᾶς περᾶσαι τῆς νηστείας τὸ διάστημα.

Petrus fidei petra, atque fundamentum, Paulus prædicator, & Gentium doctor, Filii Zebedæi cum reliquâ Ogdoade, Chriſtum enixè deprecemini, ut ſtrenuè jejunii ſpatium peragamus.

Τριαδικόν.) Μόνου μονογεννήτορ, μονογενοῦς Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν. ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Tr.) Unici unicus genitor, unigeniti Filii Pater, & unicus unici, lux lucis irradiatio, & unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dominus de Domino, ò Trias unitas ſancta, ſalva me de te ſubtiliùs differentem.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε. πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ

Th.) O immaculatiſſima, partus tui prodigium obſtupeſacit me: quomodo abſque ſemine concipis incomprehenſibilem, dic, quomodo virgo es, filium matris inſtar

Fer. V. Heb. II. Jejun.

enixa? Quod naturam exſuperat, fide conſecutus, natum adora, nã quæcumq; vult, præſtare valet.

τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

FERIA VI. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 4.
Ad mod. Citó præoccupa.

IEjunii virtute è terrenis affectibns altiùs emergentes, exaltemus Dominum, qui exaltatus in cruce, mundum exaltavit, compunctionis potum ſenſibus hauriamus, diem, & horam, quibus æterno iudici adſtituri ſumus, mente complectamur.

Aliud, ton. obl. 1.
Ad mod. Illucet hodie.

Illucet, Domine, crucis tuæ gratia univerſum orbem illuminans, Dæmonum virtutem evertit, ac præſens jejunii tempus facile reddit; qui in eo potens es, miſerere noſtri.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος δ'.
Πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε.

Νηστείᾳ ὑψούμενοι τῶν χαμαιζήλων παθῶν, ὑψώσωμεν Κύριον τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, καὶ κόσμον ὑψώσαντα, πίωμεν αἰσθήσει κατανύξεως πόμα, λάβωμεν τὴν ἡμέραν κατὰ νοῦν, καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ τῷ αἰωνίῳ κριτῇ παραστησώμεθα.

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Λάμπει σήμερον.

Λάμπει, Κύριε, ἡ χάρις ἡ τοῦ σταυροῦ σου, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τὴν ἰσχὺν τῶν Δαιμόνων ἐξαφανίζει, καὶ τῆς νηστείας τὸν χρόνον νῦν εὐμαρίζει, ἐν αὐτῇ δυναμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Fer. VI. Heb. II. Ieiun.

Στιχηρὰ, ἦχος δ'.

Πρὸς Ἔδωκας σημείωσιν.

Πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, τὴν ζωήν μοι ἐπήγασας, κακίᾳ τοῦ ὄφεως τῇ τοῦ ξύλου βρώσει τεθανατωμένῳ. ὅθεν δοξάζω σε, Χριστὲ, καὶ ἱκετεύω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, παθῶν, καὶ τῆς ἐγέρσεως προσκυνητήν με ἀνάδειξον, κατανύξει τελέσαντα τῆς νηστείας τὸ στάδιον.

STICHIRA, *ton. 4. Ad mod. Dediſti ſignificationem.*

Lanceæ ictu apertum latus habens, & in cruce ſuſpenſus, vitam mihi effudiſti, quem ſerpentis nequitia ligni eſcâ peremerat; unde glorifico te, Chriſte, & benignitatem tuam deprecor, ut me paſſionis, & reſurrectionis adoratorem eſſe digneris, jejunii curriculo compuncto corde abſoluto.

Ὅμοιον.

Ὀδύνῃ ξυγήσαντα ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν πρωτόπλαστον Παραδείσου ἐξώρισας, παγεὶς δὲ, ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ, Σῶτερ, τοῦτον εἰσοικίζεις. διό σοι κράζω, λυτρωτὰ, τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστείᾳ καθαρίσας με, καὶ μετανοίᾳ, καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Simile.

Protoplaſtum, qui ex arbore dolorem decerpſerat, è Paradiſo eliminaſti, ligno verò, utpote homo, affixus, Salvator, eum regredi facis; quare ad te, Redempror, clamo, Eripe me nunc ab ærumnis meis, jejunio, & pœnitentiâ, & lacrymis emundatum, Ieſu optime, animarnm noſtrarum Saluator.

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος α'.

Πρὸς, Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν. οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξεβλάστησε, τὸν θάνατον νεκρώσας, ὃν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν προσάγομεν ἐν ἡμέραις ἁγίαις, κράτιστον ἡμᾶς νηστεύοντας, καὶ δώρησαι κατὰ τὸ

Aliud, ton. obl. 1. Ad mod. Domine, ſub Moyſe.

Vivificam crucem tuam, Domine, concinimus: hæc etenim vitam in mundo germinavit, morte morti traditâ, quam nunc quoque deprecatricem tibi offerimus ſanctis hiſce diebus; jejunantes nos

Fer. VI.
Heb. II.
Ieiun.

nos corrobora, & virtutem adversùs pravas cupiditates, paciſque trophæum elargire, propter miſericordiæ tuæ multitudinem, ò clemens.

παθῶν τὴν ἰσχὺν, καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica*.

Mane, *ton. obl.* 4.

Vitioſis affectionibus exitiale, quod adeſt, jejunium, peccati morbo correptis ſanitatem pollicetur, quod, ut divinitus datum adjutorem, honoremus, per Moyſem ſcriptas Dei digito tabulas amplexati; ne intemperantiam, quæ eaſdem contrivit, præoptemus, ne eorum, quorum membra in deſerto conciderunt, conſortes efficiamur, ne Iudaico more contriſtemur, ſed, ut Eccleſiam Chriſti decet, gaudeamus, ne, Phariſæorum inſtar, pietatem ſimulemus, ſed faciem ad Evangelii normam exornemus, glorіantes in cruce Chriſti, Redemptoris animarum noſtrarum.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος δ'.

Ἡ παθοκτόνος νηστεία παροῦσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται, ἣν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, τὰς θεογράφους πλάκας διὰ Μωσέως δεξάμενοι. μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν, μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' Ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν, μὴ Φαρισαϊκῶς ὑποκριθῶμεν, ἀλλ' Εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν, ἐγκαυχώμενοι τῷ σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Veſpere, *ton.* 4.

Nunc tempus acceptabile, nunc dies ſalutis, viſita in multitudine miſericordiæ tuæ animam meam, & pondus prævaricationum mearum

Ἑσπέρας, ἦχος δ'.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπίσκεψαί μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου ἆρον, μόνε φιλάνθρω-

Fer. VI. Heb. II. Jejun.

θρωπε.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος δ'.

ΩΔΗ ε'.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἑκουσίως, Δέσποτα, ὑψώθης ἐν σταυρῷ, καὶ κατέῤῥαξας τὸν ἐχθρὸν ἑκουσίως, ὅθεν κατεῤῥαγμένον με ἡδονῶν εἰς βάραθρα, δι' ἀσπλαγχνίαν σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθεῖσαν πάθεσιν ἀτόποις τὴν ψυχήν, φωταγώγησον, Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἥλιον, σταυρῷ τεινόμενος, καὶ φωτίσας ἅπαντα οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ νηστείας πέλαγος ἐκπλεῦσαι γαληνῶς, καταξίωσόν με, Χριστὲ, κατευνάζων κύματα τῆς διανοίας μου, καὶ τῆς ἀναστάσεως εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.) Τὴν ἁγνὴν ἀγνοοῦντι τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, δι' εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλ. α'.

Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σε, Χριστὲ, ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, ὅτι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, φιλάνθρωπε.

Σὺ σταυρωθεὶς φθορᾶς ἀπαλ-

dimitte, ſolus benignus.

TRIODIUM, *ton.* 4.

Ode V.

Impii non videbunt.

Voluntate tuâ, Domine, in cruce exaltatus es, & volens cum infregiſti; quare me in prærupta voluptatum barathra devolutum, tuâ benignitate reſtitue.

Animam meam abſurdis affectionibus obumbratam illumina, ò Ieſu, qui in cruce extenſus ſolem obſcuraſti, omnemque plenitudinem terræ colluſtraſti.

Ut jejunii mare tranquillè enavigem, Chriſte, concede, mentis meæ fluctus componens, atque ad reſurrectionis portus deducito.

Th.) Puram purâ mente honoremus, ſpeciem Iacobi piè, divinis actibus decorati, concinamus, utpote Dei noſtri genitricem.

HIRMUS *alius, ton.obl.*1.

Eorum, qui de nocte adorant te, Chriſte, miſerere, ac pacem largire, quippe mandata tua, clemens, lux, & medela ſervis tuis fuerunt.

Tu crucifixus è corruptione

Fer. VI. Heb. II. Jejun.

ne me liberas, atque transfixus, è morte me revocas ineffabilem miſericordiã tuam glorifico, quoniam ad me ſalvandum, Chriſte, veniſti.

λάπτεις με, καὶ λογχευθεὶς, ἀποθανατίζεις με. δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, ὅτι ἦλθες, Χριστὲ, ἵνα σώσῃς με.

Manibus tuis in cruce explicatis, intellectualem Amalechum interfeciſti, populum tuum, Domine, ſalvum efficiens, propterea potentiam tuam celebramus.

Ἐν τῷ σταυρῷ τείνας τὰς παλάμας σου, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, τὸν λαόν σου ἀνασώζων, Κύριε. διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Qui crucifixionem propter me ſuſtinuiſti, aceto potatus, &, Conſummatum eſt, exclamans, fac, ut jejunii ſtadium conſummem, tuamque reſurrectionem intuear.

Ὁ δι' ἐμὲ ὑπομείνας σταύρωσιν, ὄξος πιὼν, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, τέλεσόν μου τὸ νηστείας στάδιον, ἀξιῶν με ἰδεῖν σου τὴν ἔγερσιν.

Tr.) In tribus perſonis Deitatem unam, poteſtatem omnino ſuperſubſtantialem celebremus, Patrem abſque principio, & Filium, & Spiritum ſanctum.

Τριαδικόν.) Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις Θεότητα μίαν, ἀρχὴν παντυπερούσιον ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἄναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Tb.) Quem cœlum capere non potuit, tuo in utero complexa peperiſti; ò terribile, & ineffabile portentum! quare omnes laudamus te, ò immaculata.

Θεοτοκίον.) Ὃν οὐρανὸς χωρεῖν οὐκ ἠδύνατο, σὺ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τέτοκας. ὢ τοῦ φρικτοῦ, καὶ ἀρρήτου θαύματος. διὸ πάντες ὑμνοῦμεν σε, ἄχραντε.

ODE VIII.

Pueros ſanctos.

ΩΔΗ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Cruci propter bonitatem affixus, Latroni Paradiſum patefeciſti: nunc verò me præ-

Σταυρῷ προσπαγεὶς δι' εὐσπλαγχνίαν, λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἠνέῳξας, νῦν δὲ λῃστευθέ-

θέντα μου Δαίμονος δεινότητι, καὶ τῇ ψυχῇ ὁλόσωμον πληγὴν δεξάμενον, ἰάτρευσον, ἀνοίξας μοι πύλας τὰς τῆς μετανοίας τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ.

Νηστείᾳ λαμπρύναντες τὴν σάρκα, ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιαίνωμεν, πένητας ἐκθρέψωμεν, πλοῦτον μὴ κενούμενον ἐν οὐρανοῖς ὠνούμενοι, καὶ ἀνακράξωμεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ πάθει σου κτίσις ἐκλονήθη, σταυρῷ σε θεασαμένη καθηλούμενον, Σῶτερ ὑπεράγαθε, ὅθεν ἱκετεύω σε, ταῖς προσβολαῖς κλονούμενον ἀεὶ τοῦ ὄφεως στερέωσον τὸν νοῦν μου, οἰκτίρμων, σοῦ τῶν θελημάτων ἐν ἀρραγεῖ τῇ πέτρᾳ.

Θεοτοκίον.) Ἡ πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ Κύριος, ἴθυνον πρὸς τρίβους με θείας, καὶ διάνοιξον τῆς σωτηρίας πύλας μοι, Θεοχαρίτωτε, πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, Παρθένε, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ

datoris Dæmonis feritate abactum, & animam vulneribus undique ſauciam gerentem, ſana clemeutiâ tuâ pœnitentiæ portis mihi reſeratis.

Carne per jejunium exornatâ, animam virtutibus ſaginemus, inopes alamus, cœleſtes divitias minimè fluxas merc. mur, atque clamemus, Laudate Dominum opera, & ſuperexaltate in omnia ſæcula,

In paſſione tuâ creatura conturbata eſt, te cruci affixum, Salvator optime, intuita; quare te deprecor, ut aſſiduis ſerpentis inſultibus conturbatam animam meam confirmes, miſericors, in ſolidâ mandatorum tuorum petrâ.

Th.) Porta Dei clauſa, quam ſolus Dominus permeavit, dirige me ad ſemitas rectas, portaſque ſalutis mihi aperi, ò Deo acceptiſſima, ad te enim confugio, ò Virgo, ſola humani generis defenſio.

HIRMUS *alius.*

Factorem creaturæ.

Laudans lignum beatiſſimum,

Fer. VI.
Heb. II.
Jeiun.

mum, in quo, Chriſte meus, crucifixus es, ſuperbenedico te in omnia ſæcula.

σὺ, Χριστέ μου, ἐσταυρώθης, ὑμνῶν, ὑπερευλογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Impii te, Chriſte, in Golgotha crucifixum interfecerunt, at vivis, noſque in ſæcula ſalvas univerſa.

Ἐν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι, σὲ, Χριστὲ, σταυρώσαντες, ἀπέκτειναν, ἀλλὰ ζῇς, καὶ σώζεις ἡμᾶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Præſta, Domine, ut crucis tuæ potentiâ roboratus, ſtrenuè jejunii curſum abſolvam.

Τῇ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, δυνάμει κραταιώσας με, ἀξίωσον, εὐψύχως ἀνύσαι τὸν τῆς νηστείας δρόμον.

Tr.) Mirabiliter diſcernitur Trias, & manet indiviſa, utpote Deus, quem ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Τριαδικόν.) Ξενοπρεπῶς μερίζεται ἡ Τριὰς, καὶ μένει ἀμερὴς, ὡς Θεὸς, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Th.) Intercede, ò immaculatiſſima, pro celebrantibus, quò ab omnibus tentationibus, atque periculis eruantur.

Θεοτοκίον.) Ἱκετείαν ποίησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων.

ODE IX.

Lapis non manu ſectus.

ΩΔΗ θʹ.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Lapidem è monte Virginis ſectum, te, Salvator, Propheta prævidit, qui petras in crucifixione tuâ dirupiſti; quare me animi duritie, ceu lapide, gravatum libera, utpote miſericordiſſimus.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, Σῶτερ, διαρρήξαντα πέτρας τῇ σῇ σταυρώσει. διὸ βαρούμενον ἀναισθησίας λίθῳ με, ὡς πανοικτίρμων, ἐλευθέρωσον.

Jejuna ab iniquitate, anima mea, divinâ charitate perfruens, bonis omnibus co-

Νήστευσον κακίας, ψυχή μου, θείαν ἀγάπην ἐντρυφῶσα, θύραν ἀναπέτασον πάσαις καλῶν ἰδέ-

Fer. VI. Heb. II. Jejun.

ἰδέαις, ἐναποφράττουσα τὴν πονηρείας εἴσοδον, δι' ἐγκρατείας, καὶ δεήσεως.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, ὁ κατακρίνας τῷ σταυρῷ σου, Δέσποτα Σωτήρ μου, τὴν ἔχθραν, καὶ μὴ γεέννης δείξῃς ὑπόδικον, τὸν ῥυπωθέντα πάθεσι, καὶ ἁμαρτίαις ἀμαυρώμενον·

Θεοτοκίον.) Φεῖσαί μου, Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ κληρονόμον ποίησον τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἡσαΐα χόρευε.

Πάλιν τὸν Παράδεισον ὑπανοίγεις ἅπαξ σταυρωθεὶς, ἐν ᾧ μεταλαβὼν χαίρω τῆς ζωῆς, θανάτου λυτρούμενος αἰωνίου τῆς παρακοῆς, ὅθεν, φιλάνθρωπε, ὡς Θεόν μου μεγαλύνω σε.

Τὸ κατάρας ὄργανον, εὐλογίας δέδεικται σφραγὶς, ὁ σὸς ζωοποιὸς, Κύριε σταυρὸς, ἐν ᾧ καθορῶντές σε, ζώμεθα, θνήξαντες τὸ πρὶν, καὶ ἀνυμνοῦντές σε, ὡς Δεσπότην μεγαλύνομεν.

gitationibus oſtiũ expande, per abſtinentiã, atq; orationẽ pravitatis aditũ obturans.

Domine Salvator meus, qui cruce tuâ inimicitiã damnaſti, me iam damnatum ſalva, neque geennæ obnoxium efficias, prav:s affectionibus inquinatum, peccatiſque obtenebratum.

Th) Parce mihi, Chriſte, cùm veneris judicare mundum cum gloriâ, malorum meorum caliginem diſſolve, Genitricis tuæ deprecationibus. & cœleſtis regni tui hæreditatem mihi impertire.

HIRMUS *alius.*

Heſaja exulta.

Semel crucifixus, Paradiſum rurſus adaperis, in quo vitæ particeps factus exulto, ab æternâ inobedientiæ morte vindicatus; quare te, ò clemens, utpote Deum meum magnifico.

Maledictionis inſtrumentum, benedictionis ſignaculum evaſit, tua ſcilicet, Domine, vivifica crux, in quâ te conſpicientes, ad vitam jam mortui revocamur, teque, ut Dominum, laudantes magnificamus.

Fer: VI.
Heb. II.
Ieiun.

Crux pretioſa, virtus mea, atque refugium, eſto modò abſtinentiæ tempore illuminatio mea exhilarans, emundans, atque â tentationibus liberans, ut glorificans te, Chriſtum Dominum magnificem.

Ὁ σαυρὸς ὁ τίμιος, ἡ ἰσχύς μου καὶ καταφυγὴ γενοῦ μοι φωτισμὸς νῦν ἐγκρατείας, εὐφραίνων, καθαίρων με, ῥυόμενος ἀπὸ πειρασμῶν, ἵνα δοξάζων σε, τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Tr.) Conſubſtantialitate celebro te, principio carens Trias, veneranda, vitæ principiũ, individua unitas, Pater ingenitus, & genitum Verbum, & Filius, Spiritus ſanctus, nos laudantes te ſalvos effice.

Τριαδικόν.) Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριάς, σεπτὴ, ζωαρχικὴ, ἄτμητε μονάς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ Λόγε καὶ Υἱὲ. Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Th.) Partus tuus, Dei Genitrix, intelligentiam exſuperat, abſque viro ſiquidem concipis, & cum virginitate parturis, etenim Deus eſt, qui gignitur, quem magnificantes, te, ò Virgo, beatam prædicamus.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε, καὶ γὰρ Θεός ἐστιν ὁ τεχθείς, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

ΤΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ ἦχος πλ. δ'
Φέρει Ἀκροστιχίδα,

Ο ΥΜΝΟΣ ΟΥΤΟΣ ΙΩΣΗΦ.
ΩΔΗ ϛ'.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Οἱ Ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας καταβαλεῖν, ἠξιώθησαν, Σῶτερ, καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον. εὐχαῖς αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς, τὰ πολλά μου ἐξάλειψον πταίσματα.

Ὑμνήσωμεν τοὺς Χριστοῦ ἀθλοφόρους, καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως, δεσποτικῶν μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε, νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον τὸ ἐπίπονον, ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, τοὺς μεταστάντας οὖν, Σῶτερ, ἀξίωσον τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, ἀθλοφόρων Ἁγίων δεήσεσι.

SABBATO HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

TETRAODIUM, *ton. obl.* 4.
Gerit Acroſtichiden,

HYMNUS HIC JOSEPH.
ODE VI.
Effundo preces ad Dominum.

Sancti per plurima tormenta digni habiti ſunt, multas hoſtium myriades evertere, Salvator, ſibique plura bona tua compararunt; eorum precibus dele multas iniquitates meas,, utpote bonus.

Laudemus Chriſti Victores, & concordi voce ad ipſos clamemus, O Domini paſſionis imitatores, animarum noſtrarum morbos curate, & efficite, ut à malâ conſuetudine jejunare valeamus.

Cùm in ſepulchro obdormiſſes, mortis laborem commutaſti in ſomnum, mortuoſque vitâ donaſti: defunctos igitur Electorum ſtatione dignare, Salvator, precibus Sanctorum, qui victoriæ præmiuũ conſecuti ſunt.

Sabb. Heb. II. Jejun.

Th.) Præbe mihi vires, ò Virgo, ut ab omni peccato jejunem, & abſtineam, quæ potentiâ præditum, & peccandi exſors Verbum, corporatum ineffabiliter concepiſti, mihi que, immaculatiſſima, expiatrices ſordium lacrymas concede.

Θεοτοκίον.) Νηστεύειν με, ἀπέχεσθαι πάσης ἁμαρτίας ἐνδυνάμωσον, Κόρη, τὸν δυνατὸν, ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα ἀῤῥήτως κυήσασα, καὶ δίδου μοι καθαρτικὸν μολυσμάτων, πανάμωμε, δάκρυον.

HIRMUS *alius, ton. 3.*

Abyſſus affectionum inſurrexit adverſùs me.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γʹ.

Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Divinitus afflati Martyrum memorias celebremus, huc agite Martyrum amatores, exultemus, hymnis eos coronantes, Chriſtum præmiorum largitorem benedicimus.

Μαρτύρων μνήμην ἐπιτελοῦμεν ἐνθέως, φιλομάρτυρες δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ὕμνοις αὐτοὺς καταστέφοντες, τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογοῦμεν.

Verberibus priùs malè mulctati, dein lapidati, ſecti, feris eſca dati eſtis, mactati eſtis, ut Agni Chriſti, at Victores perennem vitam obtinetis.

Μαστίγων πρῶτον πεῖραν λαβόντες, εἶθ' οὕτω, λιθασθέντες, πρισθέντες, θηρσὶ βορρὰ δίδοσθε, σφαγιάζεσθε, ὡς ἄρνες Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῆτε εἰς ἀεὶ, ἀθλοφόροι.

Patientiæ veſtræ ſanguis Dominum pro nobis, Martyres, perpetuò exorat, quare nunc pariter, enixè deprecemini, ut à cupiditatum probris jejunemus.

Τὸ αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας Κυρίῳ ἱκετεύει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες. διὸ καὶ νῦν ὑπερδέξασθε, νηστεύειν ἡμᾶς ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Qui, adſtantibus myriadibus Angelorum, univerſum judicaturus es orbem, effice

Ὁ πάντα μέλλων κρίνειν τὸν κόσμον, παρόντων μυριάδων Ἀγγέλων, ἀκαταγνώστως τότε πα-

Sabb. Heb. II Jejun.

παραστῆναί σοι, καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας πιστοὺς, πανοικτίρμων.

ut tunc indemnati tibi ſiſtantur; qui in fide obdormierunt, ò miſericordiſſime.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία μιᾷ φύσει συνάπτων, τὸ ἓν δὲ τρισὶ τέμνων προσώποις, ἃ ἡ Θεότης ἐστὶ, Σαβέλλιόν τε, καὶ τὸν Ἄρειον, τοὺς ἰσομερεῖς κρημνοὺς διαφεύγω.

Tr.) Tres in unicâ naturâ coniungens, unum autem tribus diſcernens perſonis, quibus Deitas conſtat, Sabellium, & Arium æqualia præcipitia declino.

Θεοτοκίον.) Παρθένος ὤφθης, καὶ μετὰ τόκον ἁγνεύεις, ἄμφω τῷ λοχεύεις. ξενοπρεπὲς θέαμα, λεγόμενον, καὶ νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομῆτορ.

Th.) Virgo viſa es,& pura poſt partum manes,ſimulque parturis; ſpectaculum in te, Dei mater, mirum dictu, & cogitatu.

ΩΔΗ ζ'.

Ode VII.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Pueri Hebræorum in fornace.

Ὄμβροις ἐσβέσατε αἱμάτων, πανοίδιμοι, τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης, τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις τῇ πρὸς Χριστὸν λυτρώσατε, τοῦ Κυρίου ἀθλοφόροι.

O celeberrimi Domini Victores, ſanguinis imbribus erroris flammam extinxiſtis; Chriſtum igitur deprecemini, ut à futuro igne liberemur.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες, ἀθλοφόροι, τρυφὴν τὴν κρείττονα κληρῶσθε ἥσπερ τυχεῖν δεήθητε καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Leonum ore obturato, tormentorumque flammâ ſuperatâ, ò Victores, potiores delicias hereditate conſecuti eſtis, quas ut nos pariter in ſecula adipiſcamur,Deum exorate.

Ὅλῳ φωτὶ περιλαμφθέντες, τοῦ Πνεύματος γενναῖοι ἀθλοφόροι, μεταστᾶσι Πιστοῖς τὴν ἄνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου εἴσοδον, καὶ ζωῆς μετουσίαν.

Spiritus luce undique colluſtrati, ò generoſi Victores, defunctis Fidelibus quietem à Deo poſtulate, ac Paradiſi ingreſſum, vitæque participationem.

Digitized by Google

Sabb. Heb. II. Jejun.

Th.) Hymnum tibi affero, Virgo, ne me malis detentum deſpicias, ſed perfectam per jejunium, probamque vitam omnem, tribue, ò pura, emendationem.

Θεοτοκίον.) Ὕμνον προσάγω σοι, Παρθένε, μὴ παρίδῃς με κακοῖς κεκρατημένον. ἀλλὰ δίδου, ἁγνή, διόρθωσιν τελείαν, διὰ νηστείας, πάσης τε ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

HIRMUS *alius.*

Qui flammam fornacis rore perfudiſti.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου.

Ignem, gladium, & feras, ceu delicias, arbitrati, ò Victores, interfectores veſtros obſtupefeciſtis, collaudantes Deum Patrum noſtrorum.

Πῦρ, καὶ ξίφος, καὶ θῆρας, ἀθλοφόροι, ὡς τρυφήν, λογισθέντες, κατεπλήξατε τοὺς φονεῖς ὑμῶν, ἀνυμνοῦντες Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Martyrum catervæ, eos, qui vos canunt, deſuper agnoſcentes, benedicite, ſanctificate, ut jejunii tempus alacriter abſolvamus.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι οὐρανόθεν τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες, εὐλογήσατε, ἁγιάσατε, προθύμως τῶν νηστειῶν διατελεῖν τὸν καιρόν.

Membratim conciſi, atque combuſti, Martyres Chriſti, gratiſſimi odoris ſacrificium Chriſto oblati eſtis, ipſumque jugiter pro nobis exoretis.

Μεληδὸν συγκοπέντες, καὶ καέντες, τῷ Χριστῷ, ἀνηνέχθητε θυσία εὐωδεστάτη, Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Cui hominum nota ſunt opera, ſponte, & non ſponte perpetrata peccata iis, qui ad te fide tranſierunt, ignoſcens, requiem largire, utpote Deus.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σὲ μετατεθέντων ὁ συνιὼν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἑκούσια, καὶ ἀκούσια πταίσματα συγχωρῶν, ἀνάπαυσον, ὡς Θεός.

Tr.) In Triade unum Deum glorifico, Patrem, & Filium, & Spiritum, unita-

Τριαδικόν.) Ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν δοξάζω, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα, μονάδα ἁπλῆν

Sabb. Heb. II. Ieiun.

ἁπλῆν, Τριάδα σεπτὴν, ἀρχὴν προάναρχον, καὶ ὁμοούσιον.

tem ſimplicem, Triadem venerandam, principium abſque principio, atque conſubſtantialem.

Θεοτοκίον.) Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς εὐχὰς τῶν δούλων σου δεχομένη, προσένεγκε τῷ πάντων Θεῷ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Th.) Sanctiſſima Domina Deipara, famulorum tuorum preces excipiens, univerſorum Deo adducito, ut ab omni tentatione nos liberet.

ΩΔΗ ή.

Νικηταὶ τυράννου.

Ode VIII.

Victores tyranni.

Τῶν βασάνων εἴδη ἀσθενείᾳ σώματος ὑπενεγκόντες, ἰατροὶ νοσούντων, ἀθλοφόροι, ὤφθητε. ὅθεν κραυγάζω, τὴν ἐμὴν νοσοῦσαν ψυχὴν ἰατρεύσατε χρόνῳ τῆς νηστείας διὰ τῆς μετανοίας.

Variis tormentis infirmo corpore ſuperatis, ægrotantium medici apparuiſtis, ò Victores; quare clamo, ægrã animam meam jejunii tempore per pœnitentiã curate.

Οἴμοι, πῶς παρῆλθον πᾶσαι αἱ ἡμέραι μου ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος φθάνει, ἀπελείωτον καλῶν λαβεῖν με. οἱ καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντες, Μάρτυρες, τέλος ἀγαθόν μοι γενέσθαι, δυσωπεῖτε.

Hei mihi! quomodo in ſocordiâ univerſi dies mei effluxerunt, & ecce adeſt jam finis, qui me bonis nondum initiatum comprehendet; qui curſum rectè peregiſtis, Martyres, bonum mihi finem à Deo poſtulate.

Σταλαγμοῖς αἱμάτων τὴν πυρὰν ἐσβέσατε τῆς ἀθείας, θεῖοι ἀθλοφόροι, καὶ τοῖς ἐκδημήσασι τοῦδε τοῦ βίου, ἐξαιτεῖτε ὄντως τὴν θείαν ἀνάπαυσιν, καὶ τῶν πεπραγμένων τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας.

Divini Victores, effuſo ſanguine impietatis fornacem extinxiſtis, iiſque, qui ex hac vitâ commigrarunt, divinam verè requiem, & perennem delictorum veniam expoſcite in ſæcula.

Θεοτοκίον.) Ἰεζεκιὴλ σε πύλην ἀδιόδευτον, ἁγνὴ, προεῖδε,

Th.) Te, ò pura, prævidit Ezechiel portam imperviam,

Sabb. Geb. II. Jejun.

viam, pœnitentiæ fores omnibus, qui ſpe exciderunt, adaperientem; unde deprecor te, ut ſemitas ad beatam illam requiem ferentes mihi referes.

μετανοίας πύλας πᾶσιν ὑπανοίγουσαν ἀπεγνωσμένοις. ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν φερούσας καταπαύσεις.

HIRMUS *alius*.

ΕΙΡΜΟΣ *ἄλλος*.

Qui abſque principio.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Contumelias plures variis modis perpeſſi, alii quidem combuſti, alii autem diſciſſi, gaviſi eſtis, Athletæ, canentes Deo, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς διαφόρως ὑπομείναντες, οἱ μὲν καέντες, ἕτεροι πρισθέντες, ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, εὐφραίνεσθε, ἀθληταὶ, ἀναμέλποντες Χριστῷ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Sanguine veſtro terræ fines ſanctificatis, exiguis guttis medicamentorum fluenta omnibus effundentes, celeberrimi Martyres, propterea jugiter clamate, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Ἐν τοῖς αἵμασιν ὑμῶν ἁγιάζετε τὰ πέρατα, μικραῖς ῥανίσι ῥεῖθρα ἰαμάτων πᾶσιν ἀναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες. διὸ βοᾶτε ἀεὶ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Victorum chorus orate pro ſalute noſtrâ, aſſiduis precibus Salvatorem noſtrum obſecrantes, ut ſincerâ mente per abſtinentiam ipſi famulemur, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς δυσωπήθητι, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα τὰς ἱκετηρίας πάντοτε ποιούμενοι, λατρεύειν εἰλικρινῶς δι᾽ ἐγκρατείας αὐτῷ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Præſta, Domine, ut piè defuncti in ſpe reſurrectionis, in ſempiternam vitam exci-

Τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε, ἀξίω-

Sabb. Heb. II. Jejun.

ἀξίωσον, αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, καὶ δοξάζειν ψαλμικῶς, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἡ τρισυπόστατος μονὰς, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία βασιλεία, σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ἰδοὺ πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομέν σε, ἄχραντε, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες. σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν, Θεὸν ὄντα, καὶ βροτόν. διό σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

ΩΔΗ θʹ.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Ὤφθητε, θεῖοι ὡς ἄνθρακες, ὕλην πονηρὰν ἀθεΐας συμφλέξαντες, καὶ στίφη τῶν Δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διήλθετε, καὶ πρὸς φωτισμὸν νοητὸν μετοικίσθητε, γενναῖοι ἀθλοφόροι. διὸ φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχήν

tantur, ſpurè te laudent, & pſalmorũ verbis glorificent, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Tr.) In tribus hypoſtaſibus ſubſiſtens unitas, Pater, Filius, & Spiritus vivens, Deitas una, regnum unum, te lucem nunquam occiduam Angelorum exercitus laudant, noſque terrigenæ laudamus, benedicimus, & ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Th.) Ecce generationes omnes te, ò immaculata, beatam prædicamus, magnalia tua intuentes; tu enim ſupra naturæ vires paris Conditorem univerſi, qui Deus eſt, & homo, quare te laudamus, & ſuperexaltamus.

ODE IX.

Fines naturæ ſuperaſti.

Noxiâ impietatis materie combuſtâ, cæſiſque gladio Dæmonum turmis, ceu divini carbones apparuiſtis, ò Victores generoſi, cordium noſtrorum illuſtratores.

Generoſi Victores è tormentorum tenebris evaſiſtis; atque ad intellectuale lumen commigraſtis; quare miſeræ aui-

Sabb. Geb. II. Jejun.

animæ meæ, criminibus obtenebratæ lucem afferte.

μυ, ἐσκοτισμένῳ πλημμελήμασιν.

Glorioſiſſimi Victores corporis cruciatu tentati doluerunt; nunc verò Fidelibus defunctis vacuam à dolore quietem expoſcunt à Deo, & Paradiſi fruitionem.

Ἤλγησαν πόνυς προσφέροντες οἱ πανένκλεῖς ἀθλοφόροι τῦ σώματος, καὶ νιῦ τοῖς μεταστᾶσι Πιστοῖς τίω ἄπονον ἀνάπαυσιν αἰτοιῶται, καὶ Παραδείσυ τίω ἀπόλαυσιν.

Th.) Eſto, Domina immaculata, inutilibus ſervis tuis divina adjutrix tempore abſtinentiæ, preces noſtras deferens ad Dominum, ſæculorum dominatorem.

Θεοτοκίον.) Φάνηθι, ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργὸς τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις συ, καιρῷ τ ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγυσα Κυρίῳ, τῷ τῶ αἰώνων βασιλεύοντι.

HIRMUS *alius*.

Te immortalem.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Σὲ τίω ἀθάνατον.

Ignis inſtar à Deo in terram emiſſi, idolorum errorem omnem aduſſiſtis, pietatis face in finibus orbis accenſâ, ò Chriſti Victores.

Ὡς πῦρ, εἰσβληθέντες ἐκ Θεῦ εἰς τίω γίω, κατεφλέξατε πᾶσαν πλάνίω εἰδώλων, ἀνάψαντες πυρσὸν εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Vos, ò Athletæ, non fornaces, non mactationes, non rotæ, non articulorum luxationes, catapultæ, feræ, non acerbum aliud tormentum, à Chriſti charitate ſeparavit.

Ὑμᾶς οὐ φλόγες, ὐ σφαγαὶ, ὐ τροχοὶ, ὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, θῆρες, ὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ, διεχώρισε τῆς ἀγάπης τῦ Χριστοῦ, ἀθληταί.

Veneranda Martyrum multitudo, Chriſtum deprecare, ut nos jejuniorum curſum pacificè complentes, eius quoque paſſionem conſpiciamus, & adoremus.

Πλῆθος Μαρτύρων ἡ σεπτὴ, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἐν εἰρίω πληρῶντας τὸν δρόμον τῶ νηστειῶν, κατιδεῖν ἡμᾶς καὶ προσκυνῆσαι καὶ τὰ πάθη αὐτῦ.

Ne-

Νεκρῶν, καὶ ζώντων σὺ Θεὸς, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει σου πᾶσι παρασχὼν, Χριστὲ, ἀνάπαυσον καὶ τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας.

Tu mortuorum, & vivorum Deus, qui mortem interemiſti, omnibuſque reſurrectione tuâ vitam largitus es, Chriſte, ſervis tuis, quos migrare feciſti, requiem concede. Sabb. Heb. II Jejun.

Τριαδικόν.) Ἓν, καὶ τρία ἀνυμνῶ εὐσεβῶς τὴν Θεότητα, τῇ μορφῇ, τοῖς προσώποις, συνάπτων, καὶ διαιρῶν, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ταῦτα ἕν εἰσί.

Tr-) Unum, & Tres piè cano Deitatem, formâ, perſonis, conjungens, atque diſcernens, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus, hi unum ſunt.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν μητέρα τῆς ζωῆς, ἐξ ἧς πᾶσιν ἐπήγασε τὸ ἀθάνατον ῥεῖθρον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς, ἀεὶ Παρθένε, ἀσιγήτως μεγαλύνομεν.

Th.) Te matrem vitæ, ex quâ immortale fluentũ Chriſtus Rex omnibus effluxit, ſemper Virgo, ſine ullâ intermiſſione magnificamus.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸν Ἄσωτον.

Στιχηρά.

Πρωῒ, Ἦχος πλ. β.

Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις φῶς ἀνατείλας, Χριστὲ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν τοῦ πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι, Ἀνάστα ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

DOMINICA II. IEJUNIORUM.

In Prodigum.

STICHIRA.

Mane, ton. obl. 2.

IIs, qui in peccatorum tenebris ambulant, lumen exortus es, Chriſte, tempore abſtinentiæ, inſignem quoque paſſionis tuæ diem nobis oſtende, ut clamemus ad te, Exurge Deus, miſerere nobis.

Dom. II. Jejun.

Veſpere, ton. obl. 4.

Patriæ poteſtatis frænos averſatus, inſtabili mente, belluinis peccati cogitationibus indulgens vitam traduxi, ſubſtantiam omnem meam luxurioſè abſumens, miſer ego, carens autem cibo, cui roborandi cordis vis ineſt, temporariâ voluptatis dulcedine ſaginatus ſum; verumtamen, Pater bone, ne benigna viſcera mihi claudas, ſed illis adapertis, ſuſcipe, ut filium Prodigum, ac ſalvum effice.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'.

Χαλινοὺς ἀποπτύσας τοὺς πατρικοὺς ἀστάτῳ φρενὶ, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγὼ, τροφῆς δὲ λειπόμενος βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν γλυκαίνουσαν ἡδονὴν ἐσιτευόμην. ἀλλ', ἀγαθὲ, μὴ κλείσῃς μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶσόν με.

CANON gerit *Acroſtichiden Iuxta ſeriem Alphabeti,*

In Theotociis verò,

THEOPHANIS

Ton. obl. 4.

ODE I.

Curruum ductorem Pharaonem.

Prodigi voce cum fervidis lacrymis uſi, ante te Patrem omnium, & Deum procidimus, clamantes, Quoniam peccavimus longè à te facti, ac luxuriæ famulati; ſuſcipe pœnitentiam noſtram.

Regiâ nobilitate deſpectâ, quâ me donaveras, Verbum, homo propter me factus, paſcendis porcis, peccati ſo-

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα

Κατὰ Στοιχείων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις,

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἦχος πλάγιος δ'.

ΩΔΗ α'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀναλαβόντες ἐν θερμοῖς τοῖς δάκρυσι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, σοὶ τῷ Πατρὶ πάντων, καὶ Θεῷ προσπίπτομεν βοῶντες, ὡς ἡμάρτομεν ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντες, καὶ ἀσωτίᾳ δουλεύσαντες, πρόσδεξαι ἡμῶν τὴν μετάνοιαν.

Βασιλικὴν ὑπεριδὼν εὐγένειαν, ἣν ἐχαρίσω μοι, ὁ δι' ἐμὲ Λόγε, ἄνθρωπος γενόμενος, δεινῶς καταδεδίκασμαι θεραπεύειν

τοὺς

Digitized by Google

τοὺς χοίρους, τῆς ἁμαρτίας τὰ ἔγγονα, φεῖσαί μου, Σωτὴρ, ἐλέησον.

Γονυπετοῦντά με, ὡς πρὶν τὸν Ἄσωτον, Δέσποτα Κύριε, σὺ προσδραμὼν δέξαι, καὶ ἐγκαλεσάμενος, παράσχου μοι τὰ σύμβολα τῆς ἐν σοὶ σωτηρίας ἀντὶ μισθίου, φιλάνθρωπε, πάλιν σου υἱὸν ἐργαζόμενος.

Θεοτοκίον.) Θεοφανείας διὰ σοῦ ἠξίωται, Θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν βροτῶν φύσις, μόνη γὰρ μεσίτεια, Παρθένε, ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων. διὸ Θεοῦ σε γεννήτειραν πάντες ἐπαξίως δοξάζομεν.

ΩΔΗ γʹ.

Οὐρανίων ἁψίδων.

Δεδοικώς μου τὰ ἔργα, καὶ τὴν μακρὰν ἄφιξιν, καὶ σκορπισθέντα μοι πλοῦτον, ὃν ἐδαπάνησα εἰς ἀσωτίας ὁρμὰς, ἐν μετανοίᾳ σοι κράζω τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ, Ἥμαρτον, σῶσόν με.

Ἐπὶ γῆς ἁμαρτάνων, τὸν οὐρανὸν δέδοικα. οὗτος γάρ μοι ἔσαι τῆς δίκης τότε κατήγορος, ὅτε τὰ σύμπαντά σοι παραστήσεται, Λόγε, τῇ δικαίᾳ κρίσει σου ὑπηρετούμενα.

Ζοφεροὺς, καὶ χοιρώδεις τοὺς λογισμοὺς ἔστεφον, ὅτι σου μακρὰν ἐγενόμην, Σῶτερ, ὁ ἄσω-

boli, miſerè adjudicatus ſum; da veniam mihi, Salvator, miſericordiâ tuâ. Dom.II. Jejun.

Genua flectentem, ut olim Prodigum, tu accurrens excipe me, Domine, atque advocans, ſalutis, quæ in te eſt, tribue mihi ſymbola, ex mercenario filium tuum rurſus efficiens, ò clemens.

Th.) Per te, ò Deo acceptiſſima, hominum natura Dei apparitione honorata eſt; ſola enim, ò Virgo, Dei, hominumque mediatrix effecta es; quare te Dei matrem, ut decet, glorificamus.

ODE III.

Cæleſtium fornicum.

Opera mea, ac diuturnam abſentiam pertimeſcens, ac bona tua flagitioſis libidinibus diſſipata, pœnitens clamo ad te Patrem, & Deum meum, Peccavi, ſalva me.

Delinquens ſuper terram, cœlum expavi, hoc enim criminis accuſator adversùs me aderit, cum omnia tibi, Verbum, adſtabunt, juſto judicio tuo miniſtrantia.

Tenebricoſis, & ſuillas cogitationes alui, cùm à te prodigus longiùs abſceſſi,

Sal-

Dom. II. Jejun.

Salvator; nunc autem ad te clamo, Peccavi tibi, peccavi, ſalva me ad miſericordiam tuam ardenti ſtudio confugientem.

τος. νυῦ δὲ κραυγάζω, Σοὶ ἥμαρτον, ἥμαρτον, σῶσον τὸν θερμῶς προσφεύγοντα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Th.) Adami maſſa in divinam abiit naturam, cùm è ventre tuo Deus immutabiliter prodiit; ò Virgo, & à veteri damnatione revocati ſumus, quos aſſequendæ Deitatis fiducia olim deceperat.

Θεοτοκίον.) Ἐθεώθη, Παρθένε, τὸ τοῦ Ἀδὰμ φύραμα, ὅτε ἐκ γαστρός σου ἀτρέπτως ὁ Θεὸς γέγονε, καὶ ἀνεκλήθημεν τῆς παλαιᾶς καταδίκης οἱ ψευσθέντες ἐλπίδι πάλαι θεώσεως.

Odæ IV.

Tu virtus mea.

ΩΔΗ δ'.

Σύ μου ἰσχύς.

Patriis mandatis, boniſque, quæ mihi tradideras, inaniter per luxuriam conſumptis, divinorum chariſmatum penuriâ circumventus ſum, miſer, quare me, Domine, pœnitentem, ac peccata confeſſum ne deſpicias.

Ἠθετικῶς τὰ πατρικά μου ἐντάλματα, καὶ τὸν πλοῦτον, ὅν μοι ἐχείρησας, ἐν ἡδοναῖς δεδαπανηκώς, γέγονα τῶν θείων χαρίτων πένης, ὁ ἄθλιος. διὸ μετανοοῦντα σὺν ἐξομολογήσει μὴ βδελύξῃς με, Δέσποτα Κύριε.

Paupertatem meam, ut Deum decuit, amplexus, longè à te olim converſatum, totum tibimetipſi conciliaſ, divinumque corpus tuum, ò clemens, lætitiæ meæ causâ mactas, deque reditu meo ipſemet lætaris, ò Verbum.

Θεοπρεπῶς ἀναλαβὼν τὴν πτωχίαν μου, τὸν μακράν σου πάλαι χηματίσαντα, ἐν ἑαυτῷ ὅλον οἰκειοῖς, καὶ ἱερουργεῖς μοι πρὸς εὐφροσύνην, φιλάνθρωπε, τὸ θεῖον, σῶμά σου, τὴν ἀνάκλησιν, Λόγε, τὴν ἐμὴν, εὐφροσύνην ποιούμενος.

Ut à diuturno, & æterno ſupplicio liberemur, quod malis Spiritibus Deus præpa-

Ἵνα μακρᾶς, καὶ αἰωνίου κολάσεως λυτρωθῶμεν, ἥνπερ ἑτοιμάσατο τοῖς πονηροῖς πνεύμασι

Dom.II. Jejun.

σι Θεός, δάκρυσιν ἀπαύστοις τὰ τοῦ Ἀσώτου βοήσωμεν, Ἡμάρτομέν σοι, Πάτερ, ἀλλὰ πρόσδεξαι πάντας προσφεύγοντας ἡμᾶς τῷ ἐλέει σου.

ravit, Prodigi verba, jugiter illacrymantes, inclamemus, Peccavimus tibi, Pater, verumtamen excipe nos omnes ad miſericordiam tuam confugientes.

Θεοτοκίον.) Ὁ συνὼν Πατρὶ Λόγος ὑπάρχων, καὶ Πνεύματι, ἀπειράνδρου κόρης ἀποτίκτεται δίχα τροπῆς, μείνας μὲν ὃ ἦν, μείνας δὲ καὶ αὖθις ὃ ἐξ ἡμῶν προσελάβετο, ἐν φύσεσι δυσὶ γὰρ εἷς υἱὸς χρηματίζει, ἑκατέρας φυλάττων τὸ ἴδιον.

Th.) Cum Patre, ac Spiritu Verbum exiſtens, gignitur à puellâ viri neſciâ abſq; immutatione, manens quidem quod erat, itidemque, quod ex nobis aſſumpſit; in duabus enim naturis unus eſt Filius, utriuſque proprietates ſervans.

ΩΔΗ ϛ'.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Κατὰ περιουσίας, καὶ τῶν χαρισμάτων τῶν θείων ἐξύβρισα, καὶ εἰς χώραν ἦλθον ἀγαθῶν ζωηφόρων λιμώττουσαν. ἀλλὰ σύ με, Σῶτερ, ὡς ἀγαθὸς, τῆς πάλαι δόξης· καὶ τρυφῆς εὐσπλαγχνίᾳ σου ἐμπλησον.

ODE V.

Quare me repuliſti.

Affluentiam, & divina charifmata contumelioſè deſpexi, venique in regionem vivificorum bonorum indigam; at tu, Salvator meus, utpote bonus, propter clementiam tuam veteri gloriâ, atque deliciis me reple.

Λογισμὸν τοῦ Ἀσώτου, οἱ ἐν ἀσωτίᾳ τὸν βίον ἀνύσαντες, ἐπανηρημένοι, τῷ Πατρὶ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσδράμωμεν ἀδιστάκτῳ γνώμῃ, καὶ συντετριμμένῃ καρδίᾳ, ὅπως τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν λάβωμεν.

Patrimonio abligurito, Prodigi conſilium capientes, ad miſericordem Patrem accurramus mente firmâ, & contrito corde, ut peccatorum veniam accipiamus.

Μὴ βραδύνῃς, ψυχή μου, ἐπὶ τὴν μακρὰν ξενιτείαν ἐμμέ-

Ne cunctteris, anima mea, lōgâ peregrinatione detenta,

ſed

Dom. II. Jejun.

ſed citò ad Patrem, & Deum te corripe, quæ tibi opus ſunt, ſignificans, ut eorum, quæ malè, patrimonium luxurioſè abſumens, geſſiſti, veniam promerearis.

Tb.) Agnoſcimus te, beatiſſima Virgo, ſplendidam nebulam, quæ hærentem in te juſtitiæ ſolem geſtas, falſorum Deorum ignorantiæ tenebras propulſantem, & divinæ notitiæ ſplendorem ſpargentem.

ODE VI.

Preces effundo ad Dominum.

Junior filius tuus, & facultatibus ex perditę vitæ peregrinatione malè conſumptis, bonorumque tuorum indigens, ad te, ò clemens, accedo Patrem, & Deum meum, veniam expoſcens.

Hoſpitio ab homine exceptus fui, paſcendiſque porcis damnatus, utpote qui facultates, benignitate tuâ mihi conceſſas, decoxerim, omnibuſque ſpoliatus ſum; at tu Deus miſerere mei.

Miſericors, & clemens Deus, qui me nudum è pulvere plaſmaſti, ac patriâ ſtolâ decoraſti, mei ad te re-

νουσα, ἀλλὰ δράμε τάχος τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ ἐξαγγέλλουσα, ἵνα λάβῃς λύσιν, ὧνπερ κακῶς ἐπολιτεύσω, ἀσωτίᾳ τὸν βίον ἀνύουσα.

Τριαδικόν.) Φωτεινὴν σε νεφέλην φέρουσαν τὸν ἥλιον, σοὶ ἐποχούμενον, τῆς δικαιοσύνης, παναγία Παρθένε, γινώσκομεν, ἀγνωσίας σκότος εἰδωλικῆς ἀπομειοῦντα, καὶ τὴν γνῶσιν τὴν θείαν φωτίζοντα.

ΩΔΗ ϛʹ.

Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον.

Νεώτερος υἱός σου γενόμενος, καὶ τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῷ μακρυσμῷ τῆς κακῆς πολιτείας, καὶ ἀγαθῶν σου λιμώττων, φιλάνθρωπε, προσέρχομαί σοι τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ μου, αἰτῶν τὴν συγχώρησιν.

Ξενίας ἀπ' ἀνθρώπου ἐπέτυχον, καὶ τοῦ βόσκειν χοίρους κατεδικάσθην, ὡς τὸν ἐμὸν διασκορπίσας πλοῦτον, ὅν μοι εὐσπλάγχνῳ ῥοπῇ σου δεδώκας, καὶ γέγονα πάντων γυμνός. ἀλλὰ σὺ ὁ Θεός με ἐλέησον.

Ὁ εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ὁ γυμνόν με ἐκ χοὸς διαπλάσας, καὶ πατρικῇ τῇ στολῇ με τιμήσας, ἐπιστρα-

φέν-

Dom. II. Jejun.

φανέντα δι' ἄφατον ἔλεος οἰκτειρήσας, ὡς συμπαθὴς, καὶ ὡς δόξης υἱόν σου τετίμηκας.

deuntis per ineffabilem pietatem commiſeratus es, utpote benignus, atque ut illuſtrem filium tuum honoraſti.

Θεοτοκίον.) Ἀνέκφρασος ὁ τόκος, καὶ ἄρρητος τῆς λοχείας σου, Παρθένε, ὁ τρόπος, ὅτι Θεὸν ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις, τὴν παρθενίαν ἀμίαντον ἔχουσα. διό σε πάντες ἀληθῆ Θεοτόκον ἀξίως δοξάζομεν.

Th.) Inexplicabilis partus, & ineffabilis, ò Virgo, puerperii tui modus! Deum ſiquidem ſupra mentis captum gignis, intactam ſervans virginitatem; propterea te omnes veram Deiparam, quo decet honore, proſequimur.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας, πλοῦτον. ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν προσφέρω, Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρμων, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

CONTACIUM, *ton.* 3.

Ad mod. Virgo hodie.

A patriâ gloriâ tuâ ſtolidè egreſſus, bona, quæ mihi tradidiſti, improbè diſſipavi, quare Prodigi vocem tibi inſono, Peccavi coram te, Pater miſericors, excipe me pœnitentem, & velut unum de mercenariis tuis effice.

Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καθ' ἑκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς τῶν Γραφῶν, ἀκουσώμεθα περὶ τοῦ Ἀσώτου, καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν, Ἡμάρτομέν σοι, Πάτερ οἰκτίρμων, καὶ οὐκ

OEcus.

Salvatorem noſtrum, qui propriâ voce per ſingulas Scripturas nos inſtruit, loquentem de Prodigo, & ad bonam frugem redeunte audiamus, illiuſque illuſtrem pœnitentiam per fidem æmulemur; ad eum, qui abſcondita omnia introſpicit, humili

Dom.II. Jejun.

mili corde clamemus, Peccavimus tibi, Pater miſericors, nec digni ſumus ampliùs filii, ut antea, vocari; verumtamen, utpote naturâ bonus, tu me ſuſcipe, & velut ex mercenariis tuis unum effice.

ODE VII.

Qui ex Iudæâ.

Non audeo nuncupari filius tuus, Pater miſericors, tamquam unus mercenariorum tuorum fieri obſecro, ne me deſpicias clamantem, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Vitâ uſque modò in ſordibus exactâ, & prioris nobilitatis factâ jacturâ, contendamus ad ſolum & Patrem, & Deum noſtrum cum fervidâ pœnitentiâ, ut ſalutem conſequamur.

Auſterus Dominus, cui ſerviendo miſerè adjudicatus ſum; dira autem, & acerba fames, quâ laboravi, porcos curans, attamen converſus obſecro, Salvator, miſerere mei.

Th.) Emortuam animam rurſus vivificaſti, quæ ſola vitam concepiſti, Deipara Virgo; quare Fideles te ſalu-

ἐσμὲν ἄξιοι ποτὲ, κληθῆναι τέκνα, ὡς πρίν. ἀλλ', ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

ΩΔΗ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παῤῥησίαν οὐκ ἔχω τοῦ κληθῆναι υἱός σου, Πάτερ φιλάνθρωπε, ὡς εἷς σου τῶν μισθίων γίνεσθαι, ἱκετεύω, μὴ βδελύξῃ με κράζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυπωθέντες τῇ πρώτῃ πολιτείᾳ τὸν βίον, καὶ ἀπολέσαντες εὐγένειαν τὴν πρώτην, προσδράμωμεν τῷ μόνῳ καὶ Πατρὶ, καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἐν μετανοίᾳ θερμῇ λαβεῖν τὴν σωτηρίαν.

Σοβαρὸς ὁ πολίτης, ᾧ δουλεύειν ἀθλίως καταδεδίκασμαι, λιμὸς δὲ, ὃν ὑπέστην, τοὺς χοίρους θεραπεύων, ἰσχυρὸς, καὶ ἀμείλικτος, ἀλλ' ἐπιστρέψας αἰτῶ, Σῶτερ, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.) Νεκρωθεῖσαν τὴν ψυχὴν ἀνεζώωσας, μόνη ζωὴν κυήσασα, Παρθένε Θεοτόκε. διό σε σωτηρίαν οἱ Πιστοὶ ἐπι-

ςά

Dom. II. Jejun.

σάμενοι, βοῶμεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

tem noſtrā agnoſcentes, clamamus, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

ΩΔΗ ή.

Ἑπταπλασίως.

Τῆς ἀμετρήτου, Δέσποτα, καὶ πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου οἴδαμεν τὸν πλοῦτον οἱ εἰς σὲ πιστεύσαντες. διό σοι προσπίπτομεν σὺν τῷ Ἀσώτῳ πάντες θερμῶς. δέξαι ἁμαρτήσαντας, καὶ σοὶ προσφυγόντας. οὐκ ἔστι γὰρ οὐκ ἔστιν ἁμαρτία, οἰκτίρμων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν νικῆσαι δυναμένη.

Ode VIII.

Septies.

Immenſæ, Domine, ac multæ miſericordiæ tuæ novimus divitias, fiduciam in te collocantes; ideo ante te omnes pio ardore unà cum Prodigo procidimus, pœnitentes, & ad te confugientes ſuſcipe, nullum enim, nullum adeſt peccatum, quod benignitatem tuam, ò clemens, ſuperare valeat.

Ὑπὲρ ἐλέους, Δέσποτα, σεαυτὸν ἐταπείνωσας, καὶ τοῖς πεπτωκόσι σου υἱοῖς ὡμίλησας, αὐτὸς γὰρ, φιλάνθρωπε, προσυπαντᾷς τοῖς πταίουσι, καὶ καταφιλεῖς, καὶ σωτηρίαν χαρίζῃ, κἄν τις κατονειδήσῃ, συμπαθὴς οὐκ ὀργίζῃ, ὡς μόνος ὢν ἐλέει ἀμέτρητος ὑπάρχων.

Humiliaſti te ipſum, Domine, ob immenſam miſericordiam, & cum lapſis filiis tuis converſatus es; ipſe enim, miſericors, occurris cadentibus, & deoſcularis, ac ſalutem largiris, & ſi quis exprobraverit, pius non iraſceris, cui ſoli infinita ineſt miſericordia.

Φοβερωτέρα κρίσις μοι ἀπαντήσει, ὦ Δέσποτα, ὅτι σε φιλάνθρωπον, καὶ ἀνεξίκακον ὁρῶν, οὐ προστρέχω σοι, τὴν τοῦ Ἀσώτου κράζων φωνὴν, ἀλλ' ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν κατατρίβω, σὺ ἵλεως γενοῦ μοι, καὶ τῆς δίκης ἐκείνης ἐξάρπασον, οἰκτίρ-

Horribilius mihi occurret judicium, Domine, ſi te benignum, & ad mala amolienda propenſum intuitus, ad te minimè propero, Prodigi vocem inclamans, ſed ſocordiæ deditam vitam ago; eſto tu mihi pro-

Dom.II. Jejun.

pitius, atque ex dirâ illâ ſententiâ eripe, miſericors, propter pœnitentiam.

μων, διὰ τῆς μετανοίας.

Tr.) Non tres Deos, ſed unam Deitatem glorificamus, tres autem hypoſtaſes verè adoramus, Patrem ingenitum, & genitum ex Patre Filium, atque Spiritum ſanctum ex Patre procedentem, Deus unus hi tres, licet cuique Dei nomen ſingillatim conveniat; per fidem glorificatum.

Τριαδικόν.) Οὐ τρεῖς Θεοὺς δοξάζομεν ἀλλὰ μίαν Θεότητα, τρεῖς δὲ ἀληθῶς τὰς ὑποστάσεις σέβομεν, Πατέρα ἀγέννητον, καὶ γεννητὸν Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ ἐκπορευτὸν Πατρὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, Θεὸν ἕνα τὰ τρία, κἂν ἡ κλῆσις ἑκάστῳ καθ' ἓν Θεὸς ὑπάρχει πιστῶς δοξαζομένη.

Th.) Me, immaculatiſſima, pluribus tentationibus concuſſum, atq; tribulationis fluctibus jam demerſum, interceſſione tuâ libera, utpote portus ſalutaris, ò labis omnis expers, ereptumque ex omnibus ſerva, quò te, ceu efficacem ſervatricem glorificem in omnia ſæcula, Dei genitrix.

Θεοτοκίον.) Ὑπὸ πολλῶν, πανάμωμε, πειρασμῶν με κλονούμενον, θλίψεώς τε κύμασι νῦν βαπτιζόμενον, λιμὴν ὡς σωτήριος, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, πάναγνε, ῥῦσαι, καὶ ἐκ πάντων ἐξαρπάσασα σῶσον, ἵνα σε ἐπαξίως, ὡς θερμὴν σωτηρίαν δοξάζω, Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

Cœlum ſuper hoc exilit.

Qui propter me vitulum tuum mactaſti, reple nunc gaudio, atque hilaritate tibi adhærentes divinas animas; perditum excipe me, & emortuum ad vitam revoca, atq; incorruptione, ceu divinâ ſalutis ſtolâ, me circumda

ΩΔΗ θ'.

Ἔξεστι ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης, δι' ἐμὲ τεθυκός σου τὸν μόσχον, ἀνάπλησον τὰς παρὰ σοὶ ἐμπαραμενούσας θείας ψυχάς, ἀπολωλότα δέξαι με, καὶ νενεκρωμένον πρὸς τὴν ζωὴν ἀνάγαγε· καὶ θείᾳ στολῇ τῆς σωτηρίας ἐν ἀφθαρσίᾳ με ἀμφίασον.

Digitized by Google

Ψυχαὶ μεμακρυμμέναι ἀπὸ Θεοῦ, καὶ τῶν θείων χαρίτων ἐστερημέναι, δεῦτε, θερμῶς καὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου ἐπιστροφὴν ἀναλαβοῦσαι κράξωμεν, Πάτερ ἀγαθὲ ὁ ἐν οὐρανοῖς, ἡμάρτομεν σοι πάντες, ἱλάθητι, καὶ σῶσον τοὺς προσφυγόντας τῷ ἐλέει σου.

Animæ à Deo exules, & divinis gratiis expoliatæ, adeſte, & Prodigi converſionem æmulantes clamemus, Pater bone, qui es in cœlis, peccavimus tibi omnes, propitius eſto, & ſalva eos, qui ad miſericordiam tuam confugiunt. Dom. II. Jejun.

Ὡς ἔχων εὐσπλαγχνίας πλῆθος πολὺ, μὴ βδελύξῃ με, Κύριε Κύριε, τὸν ἐν πολλαῖς τὴν περιουσίαν μου ἡδοναῖς δεδαπανηκότα, ἤδη γὰρ κράζω τοῦ Ἀσώτου σοι τὴν φωνὴν, Ἡμάρτηκά σοι, Πάτερ, ἱλάθητι. καὶ σῶσόν με τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Qui magnam habes miſericordiæ multitudinem, ne deſpicias me, Domine, Domine, qui pluribus voluptatibus bona mea abligurivi; ecce enim Prodigi vocem tibi inclamo, Peccavi tibi, Pater, propitius eſto, & confugientem ad miſericordiam tuam ſalva.

Θεοτοκίον.) Σωτήριον λιμένα, καὶ ὁδηγὸν, καὶ προστάτην σε ἔχων ὁ δοῦλός σου, τῶν δυσχερῶν πάντων προσκομμάτων, καὶ πειρασμῶν ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Δέσποινα, ῥυσθείην, ὡς ἐπὶ σοὶ τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα ἀνατιθεὶς ἐκ πόθου, ἵνα ἐν πίστει μεγαλύνω σε.

Th.) Servus tuus, Domina, te ſalutarem portum, ducem, ac defenſorem habens, à noxiis omnibus offendiculis liberer, atque tentationibus, tuis ad Deum precibus, utpote qui fiduciam omnem meam piè in te collocavi, ut per fidem te magnificem.

FERIA II. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* 4. *Ad mod. Mandatum*,

Temperantiæ igne aridos affectionum tumores univerſi incendamus, atque lacrymarum rivis opprimamus modò flammam illam inextinctam, clamantes ad eum, qui omnem iudicaturus eſt terram, Salvator, clemens Domine, è damnatione nos exime, peccatorum veniam nobis impertitus.

Simile.

Sancta, & veneranda Trinitas, præſta, ut ij, qui tertiæ hebdomadæ jejunium peragunt, ſoſpites, & damnationis expertes permaneant, utque, quod ſupereſt, ſpatium proſperè expediant, & præcepta tua univerſa adimpleant; quò declinatâ damnatione ad cernendam glorioſam reſurrectionem tuam perveniamus, hymnos, & laudes afferentes.

ΤΗ Β ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος δ'. Πρὸς, Τὸ προσταχθέν.

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν πάντες τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν μὴ σβεννυμένην δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν Σωτὴρ εὔσπλαγχνε, Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ὅμοιον.

Τριὰς ἁγία, καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν νηστείαν ἐν ἑβδομάσι τρισὶ διανύοντας διαφύλαξον σώους, καὶ ἀκατακρίτους, ἀξίως διαδραμῆσαι πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν ἀκατακρίτως ἰδεῖν τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν, ὕμνον, αἶνον προσάγοντες.

Στι-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δ'.
Πρὸς, Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτως κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γεένναν πυρὸς, καὶ σκότος, καὶ τάρταρον, κριτὰ δικαιότατε. δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων, καὶ κράζων σοι, Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με διὰ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Sticthira, *ton. obl.* 4.
Ad mod. Immenſa exiſtit.

Cùm immensùm tibi peccaverim, immenſa me manent ſupplicia, ſtridor dentium, gemitus inconſolabilis, geenna ignis, & tenebræ, & tartarus, ò juſtiſſime judex; largire itaque mihi lacrymas, per quas veniam nanciſcar, meiſque criminibus ſolvar, jejunans, & clamans ad te, Domine, Domine, miſerere mei propter magnam, & locupletem miſericordiam.

Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων ζήτησον, Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, ἤθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου μακρὰν ἀπωθούμενος, θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστεία καθάρισον, ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ βοῶντα, καὶ λέγοντα, Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με διὰ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Simile.

Me nefariorum criminum montibus vagatum, perquire, ò Verbum, atque ad te revoca, pravos mores è mente meâ longiùs ſubmovens, emortuum vitæ rurſus redde, & jejunio purifica, qui cum aſſiduo gemitu clamo, ac dico, Domine Chriſte, miſerere mei propter magnam, & locupletē miſericordiam.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς, Τὴν ἔνδοξον, καὶ ἄχραντον.

Νηστείας ἐναρξάμενοι ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα σεπτὴν εὐφημήσωμεν, οἱ Πιστοί, τὸ ἑξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς

Aliud, ton. id. Ad mod. Glorioſam, & Immaculatam.

Tertiam jejunii hebdomadam auſpicati, Triadem venerandam celebremus, Fideles, reliquum læti per-

Fer. II. Heb. III Jejun.

agentes, carnis autem vitioſos affectus compeſcentes, divinos ex animâ noſtrâ flores decerpamus, paſchalis diei coronas nectentes, ut ijs redimiti Chriſto, ceu victori omnes occurramus.

STICHIRA *Hagiopolitica*.

Mane, *ton.* 4.

Fœdis peccatorum meorum ſordibus obvolutus fui, atque è nuptialis thalami gaudio eliminatus, miſerere mei, ceu filii prodigi, ineffabili clementiâ tuâ, Deus, miſerere mei.

Veſpere, *ton.* 2.

Bone Pater, omnibus, quæ mihi tradidiſti, vecordia me expoliavit, longiùs a te diſceſſi, & extero civi famulatum impendi, miſera animantia pavi, & ipſorum cibo minimè ſaturabar, quare ad te cucurri, clementiam tuam noſcens, operi benignitate tuâ nuditatem meam, atque me ſalva.

TRIODIUM. *ton. obl.* 4.

ODE I.

Canticum expromamus.

Miſeratione, utpote Deus, commotus, excipe me pœnitentem, qui patrimonium

δὲ τὰ πάθη ἀπομακράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τῷ Χριστῷ, ὡς νικητῇ, στεφανηφοροῦντες ὑπαντήσωμεν.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωΐ, ἦχος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου ῥύπον ἐνδέδυμαι· καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι, οἴκτειρόν με τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὡς τὸν Ἄσωτον παῖδα, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος β'.

Πάτερ ἀγαθὲ, πάντων, ὧν μοι δέδωκας, ἐγύμνωσέ με ἡ ἀφροσύνη, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολίτῃ, ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεμπλησκόμην. διὸ ἔδραμον πρὸς σὲ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος πλ. δ'.

ΩΔΗ α'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ἔχων, ὡς Θεὸς, τὸ συμπαθὲς, μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα τὸν βίον μου ἀσώ-

τως

τως, βοῶ σοι τὸ Ἥμαρτον, κατηγόρων οὐ χρήζω, τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λελοιπὼς Ἀγγελικὴν, παρωμοιώθην κτήνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι τὴν μοχθηρὰν κακίαν. ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα δέξαι με, ὥσπερ ἕνα τῶν μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς προσγινομένην, ἅπαντες Πιστοὶ, ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀληθείας σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτοφόρου εὐωχίας καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὸ ποίμνιον σου, Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, Ὁ αὐτὸς ἦχος.

Ἄσωμεν ᾠδήν.

Νῦν ἐν ἑβδομάσι τρισὶν, ὡς πάλαι τριήμερος ὁ Ἰσραὴλ, ἁγνισθέντες, ἀδελφοὶ, ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, καὶ ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαντες Κύριον ὑμνήσωμεν.

Ὥσπερ Σαμψὼν, νηστείᾳ δυναμωθέντες, δεῦτε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν, λαοὶ, τὸν τῆς

meum luxurioſè abſumpſi, clamo ad te, Peccavi, accuſatoribus haud egeo, fœda opera præferens. Fer. II. Heb. III Jejun.

Angelicâ eſcâ neglectâ par brutis evaſi, quòd ærumnoſæ nequitiæ cibo veſcerer; at redeuntem excipe me, ceu unum mercenariorum tuorum, ò Pater cœleſtis.

Tenebras voluptatum, ex deliciis obortas, Fideles omnes, abigentes, ad veritatis lumen contendamus, ut ſplendido convivio digni efficiamur.

Th.) Ave beatiſſimum templum, vellus divino rore imbutum, fons ſignatus perennis fluenti, gregem tuum, Domina, ab omnigenorum hoſtium impetu tuere.

HIRMUS *alius, ton. id.*

Cantemus canticum.

Nunc per tres hebdomadas, ut olim Iſrael per tres dies, purificati, ò Fratres, ad precationum montem accedamus, diviniſque vocibus inde auditis Dominum concelebremus.

Quemadmodum Sampſon jejunio corroborati, huc agite, ò populi, ventris Dæmonem,

Fer. II. Heb. III. Jejun.

nem, ceu aliam feram, illidamus, neque nos pravorum affectuum Dalida ludificetur, ſuâ fraude deceptos.

Quemadmodum David fide, nos quoque humilitate armati, mentis arrogantiâ, ceu alio Goliathe, humi proſtratâ, affectionum quoque myriadas cædamus.

Sanctus tu, qui abſtinentiæ tempus pretium peccatorum tradidiſti; hoc igitur preces meas excipe, Deus, excipe fletus meos, illumina, emunda, & ſalva me, ò bone.

Tr.) Cherubim voce, Tres cano te, Deitas ſancta, lumina, & lumen, vitam, & vitas, Deum, qui genuit, Deum, qui genitus fuit, & Deum, qui ex Patre proceſſit, Spiritum viventem.

Th.) Salve Evæ lætitia, illius ſiquidem mæror per partum tuum quievit, ò pura, ſalve Lucis nunquam occiduæ lucida nebula, ex quâ ortus eſt Chriſtus Deus.

ODE VIII.

Diviniloqui.

Patriis bonis abliguritis inter meretrices, è gratiæ veſtibulis expulſus fui; ve-

γαστρὸς Δαίμονα, καὶ ἡ μὴ γελάσῃ ἡ Δαλιδὰς τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Πίστει ὡς Δαβὶδ, καὶ ἡμεῖς τῇ ταπεινοφροσύνῃ καθοπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιὰθ, τὸν ὑπερήφανον νοῦν καταβεβληκότες, συνδιακόψωμεν καὶ μυριάδας τῶν παθῶν.

Ἅγιος, ὁ δοὺς τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας, λύτρον ἁμαρτιῶν, ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς δέξαι μου τὴν δέησιν, δέξαι τὸν κλαυθμόν μου, φώτισον, κάθαρον, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ.

Τριαδικόν.) Τρία μέλπω χερουβικῶς, ἁγία σε Θεότης, φῶτα, καὶ φῶς, καὶ ζωὰς τε, καὶ ζωὰς, Θεὸν τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα, Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.) Χαῖρε ἡ Εὔας χαρὰ, ἡ γὰρ ἐκείνης λύπη διὰ τοῦ τόκου σου πέπαυται, ἁγνή. χαῖρε ἀδύτου φωτὸς φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

ΩΔΗ η'.

Οἱ θεορρήμονες.

Ἐκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρῴαν μετὰ πορνῶν, ἐξεβλήθην τῶν προαυλίων τῆς χάριτος. ἀλλὰ δι-

δέξαι με, Πάτερ, δι' ἄμετρον ἔλεος.

rumtamen excipe me, Pater, ſecundùm immenſam miſericordiam. Fer. II. Heb. III. Jejun.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείᾳ φωταυγείᾳ τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες, φωτοειδεῖς σχηματισώμεν, ὅπως τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος ἐκφύγωμεν.

Splendidiſſimi jejunii tempore precationum lumine exornati, rutilemus, ut peccati tenebras effugiamus.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων, τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Χριστὲ πολυέλεε.

Te Angelorum chorus deprecatur, Cherubim, & Sanctorum ordines exorant, ſalva animas noſtras, Chriſte multùm miſericors.

Θεοτοκίον.) Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἐσκοτισμένον με μέθῃ τῆς ἁμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Th.) Quæ botrum abſque cultu concepiſti, peccati temulentiâ excoceatum me ad ſanam mentem revoca, Deipara Virgo, ſpes animarum noſtrarum.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

HIRMUS *alius.*

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Qui continet in aquis.

Τὸ πατρῷον κειμήλιον, τὸ κτῆμα τὸ θαυμαστὸν, τὴν μητέρα πάντων τῶν λατρευσάντων τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, δεῦτε, τρυφήσωμεν, ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν, καὶ γὰρ αὕτη ῥώννυσι τὸ σῶμα, καὶ καταφωτίζει τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν.

Huc agite, ò fratres, jejunium, avitum theſaurum, magnum quid, & admirandum, omnium, qui Chriſtum Dominum coluerunt, parentem, lætitiâ exſultantes celebremus, hoc etenim corpus corroborat, mentemque, & cor illuſtrat.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον ἐκμιμουμένη, ψυχὴ, ἀρετὰς φέρουσα, πίστιν, ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, ἔξελθε, ἐκτείνουσα τὰ

Mirabilem Gedeonem imitata, ò anima, virtutibus inſtructa, fide, ſpe, & charitate erga Chriſtum, egredere ad

Fer. II. Heb. III. Jejun.

ad alienigenas affectiones perimendas, quemadmodum ille cum tercentis, Madianitarum gentem profligavit.

ἀλλόφυλα πάθη, ὡς ἐκεῖνος, σὺν τριακοσίοις τὸ Μαδιαναῖον ἔθνος ἀνακαθαίρων.

Cùm veneris univerſam terram iudicaturus in gloriâ tuâ, infinitis Virtutum choris ſtipatus, tunc ignoſcas mihi, Domine, dimittas, & liberes à damnatione, ne me confundas, ne me ſempiternis flammis addicas.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ σου, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, σὺν ταῖς χιλιάσι, καὶ μυριάσι τῶν Δυνάμεων, τότε μου, Κύριε, φεῖσαι, ἄνες, καὶ ῥῦσαι καταδίκης, μή με καταισχύνῃς, μή με κατακρίνῃς πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Tr.) Et Triadem glorifico te, atque, ut unitatem, te celebro, Divinitas una, Pater omnipotens, & monarcha Fili, Spiritus ſancte, potentiſſimumque imperium, una natura, una poteſtas, in tribus autem proprietatibus adorata.

Τριαδικόν.) Καὶ Τριάδα δοξάζω σε, καὶ ὡς μονάδα ὑμνῶ σε, Θεότης μία, Πάτερ παντοκράτωρ, καὶ μονάρχα Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πανδέσποτον κράτος, μία φύσις, μία βασιλεία, ἐν δὲ χαρακτῆρσι τρισὶ προσκυνουμένη.

Th.) Dolores, quibus ſuper naturæ vires mater tua pariens minimè obnoxia fuit, in pretioſâ paſſione tuâ perſenſit, doluit ſiquidem, te voluntariè in cruce confixum à Iudæis aſpiciens, qui ſuper aquam fundamenta terræ conſtituis.

Θεοτοκίον.) Ἃς ἐν τόκῳ διέφυγες ὠδῖνας ὑπερφυῶς, ἐν τῷ σῷ τιμίῳ πάθει ἐπέγνω ἡ τεκοῦσά σε, ἤλγει γὰρ βλέπουσα, ἐν σταυρῷ σε παγέντα ἑκουσίως ὑπὸ Ἰουδαίων, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν θεμελιοῦντα.

ODE IX.

Præmonſtratum in monte.

Longiùs, Pater, à caritate tuâ profectũ, & ultroneis vo-

ΩΔΗ Θ'.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς μακρυνθέντα, Πάτερ, ἀγάπης, καὶ ἐθελουσίοις

Fer. II. Heb. III Jejun.

σίοις ὁρμαῖς ἡδονῶν δούλω θέντα, ἐπιστρέφοντα, ὡς τὸν Ἄσωτον, δέξαι, μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

luptatum affectibus famulatum ſuſcipe me redeuntem, ut Prodigum, ſolus enim miſericordiâ excellis.

Ἄκαρπος ἐδείχθην συκῆ, μόνην τὴν κακίαν γεωργῶν ὁ ἄθλιος, τὸ πῦρ μοι προξενοῦσαν. σὺ οὖν, Κύριε, καρποφόρον με δεῖξον, πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντά σοι.

Sterilis ficus apparui, miſer, nequitiæ tantùm excolendæ, quæ mihi ignem accerſit, intentus; tu itaque, Domine, fructiferum me reddas, bonorum operum fructus tibi facientem.

Νήστευσον, ψυχή μου, κακίας, καὶ πονηρίας, κράτησον ὀργῆς, καὶ θυμοῦ, καὶ πάσης ἁμαρτίας, Ἰησοῦς γὰρ τοιαύτην θέλει νηστείαν, ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Jejuna, anima mea, ab iniquitate, & flagitiis, iram, furorem, ac peccatum omne compeſce; hujuſcemodi ſiquidem jejunium optat Ieſus, clementiſſimus Deus noſter.

Θεοτοκίον.) Σὺ εἶ, Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν, καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Th.) Tu, Deipara, armatura noſtra, & murus exiſtis, tu confugientium ad te protectio, tuam nunc pariter opem imploramus, ut ab adverſariis noſtris liberemur.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομέν σε.

HIRMUS *alius*.

Magnificamus te.

Καθαρὰν νηστείαν, τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν προσενέγκωμεν, ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Purum jejunium, abſtinentiam à malis offeramus, ceu dona accepta, Chriſto Deo noſtro.

Ἐλισσαῖος πάλαι πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθοῦσα, ψυχή, σχεδίως ἐκτράφηθι, ἀπευχαριστοῦσα Χριστῷ.

Quâ ratione Eliſsæus Prophetas quondam aluerit, agnoſcens, ò anima, brevi cibo contenta eſto, Chriſto gratias agens.

Da-

Fer. II. Heb. III. Jejun.

Daniel abſtinentiæ fræno Leones in lacu manſuefacit, noſque jejunantes pravos affectus edomemus.

Tr.) Te ſubſtantiam unam, Divinitas, tribus autem perſonis conſtantem hymnis cano, principio carentem Patrem, Filium, & Spiritum viventem.

Th.) Dei genitrix Virgo, cœleſtis Regis Chriſti thalamus, ſalva precibus tuis eos, qui pio te ardore concelebrant.

Δανιὴλ τὰς θῆρας ἐν τῷ λάκκῳ ἡμέρωσεν ἐγκρατείας κημῷ, καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν τὰ πάθη νηστεύοντες.

Τριαδικόν.) Τετρασμένην μίαν, σὲ, Θεότης, ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις μορφὴν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.) Θεομῆτορ κόρη, ἡ παστὰς τοῦ οὐρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

FERIA III. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* I.
Ad mod. Lapide obſignato.

IEjunio, atq; precibus expiemus nos ipſos, Deumque providâ erga inopes charitate colamus, ingemiſcamus, ploremus fervidè, dum converſionis ſuppetit tempus, ut à ſempiterno luctu inferni ignis liberemur, Chriſto laudes offerentes, qui morta-

ΤΗ Γ. ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος α'.
Πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΝΗστεία, καὶ δεήσει ἑαυτοὺς καθαρίσωμεν, καὶ πενήτων προμηθείᾳ τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν. στενάξωμεν, πενθήσωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου, τοῦ ἐν φλογὶ γεέννης, λυτρωθείημεν, δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν ὁρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς ἐπι-

ἐπιστρέφουσι γνώμης εὐθύτητι.

Ἄλλον, ἦχος γ'.
Πρὸς, Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Τῇ νηστείᾳ εὐφραινόμενοι, ταῖς ὑμνῳδίαις ἀγαλλόμενοι, καὶ ταῖς ἐντεύξεσι κράτος κατὰ πάντων τῶν παθῶν φερόμενοι, πατήσωμεν τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, βοήσωμεν, τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι, τὸν σταυρόν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτίρμων, παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ, ἦχος α'.
Πρὸς, Πανεύφημοι
Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν, ψυχῆς πάθη χαλεπώτατα τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος καταμαραίνουσαν, καὶ ἐνθέους πράξεις πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν, καὶ τὴν συγχώρησιν προξενοῦσαν, ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Ὅμοιον.

Ἅπαντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς δαπανήσας, Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω, Πάτερ ἐπουράνιε, ἥμαρτηκα, ἱλάσθητι, σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπω-

libus omnibus ad frugem redeuntibus pœnitentiæ tempus definivit. Fer. III. Heb. III. Jejun.

Aliud, ton. 3.
Ad mod. Latentur cæleſtia.

Jejunio exhilarati, hymnodiis exultantes, precibuſque robur adversùs cupiditates omnes comparantes, Beliar inſidias conculcemus, clamemus, Chriſtum prope ſequentes, Crucis tuæ intuitu dignos nos effice, tribuens nobis, utpote benignus, amplam miſericordiam.

STICHIRA, *ton. 1.*
Ad mod. Celeberrimi
Martyres.

Jejunium diligamus, quod Spiritu bene juvante, aſperrimas cupiditates arefacit, & ad vitam integerrimè agendam robur ſuppeditat, mentemque ad cœlum attollit, necnon peccatis noſtris veniã conciliat, quam Deus miſericors elargitur.

Simile.

Bonis meis omnibus fœdè inter meretrices abſumptis, miſer ego, Dñe, Prodigi inſtar, dolens clamo, Pater ſupercœleſtis, peccavi, propitius eſto, ſalva me, neque me reii-

Fer. III Heb. III Jejun.

reiicias, qui à te longiùs abſceſſi, quemque infructuoſa opera ad mendicitatem modò detruſerunt.

σῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, ἀκάρποις ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα,

Aliud, ton. 3.

Ad mod. Venite omnia.

Huc, huc omnes, ſanctam amplexati abſtinentiam, cymbalis pſalmiſtæ in morem canamus; in eâ ſiquidem nequiſſimum ſerpentem conteremus; quare ad Chriſtum cum fiduciâ clamamus, Præſta, Salvator, ut indemnati beatiſſimam crucem tuam intueamur, atque adoremus, necnon pſalmis, & hymnis jucundè celebremus.

Ἄλλο, ἦχος γʹ.

Πρὸς, Δεῦτε ἅπαντα.

Δεῦτε ἅπαντες, κυμβάλοις ψαλμικῶς, τὴν σεπτὴν ἐγκράτειαν κατασπαζόμενοι, διηχήσωμεν. ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς ὄφιν τὸν ἀρχέκακον καταῤῥάξομεν, ὅθεν παῤῥησίᾳ βοῶμεν Χριστῷ, Παράσχου Σῶτερ, ἀκατακρίτως τὸν πανάγιόν σου σταυρὸν κατιδέσθαι, καὶ καταπροσκυνῆσαι, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις ἑορτάζειν φαιδρῶς.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. gravis.

Peccavi, fateor, tibi, Domine ego prodigus, non audeo cœlum reſpicere, nam cùm inde exciderim, miſer evaſi, peccavi in cœlum, & coram te, neque dignus ſum filius tuus nuncupari, præco mihimetipſi ſum, haud egeo accuſatoribus, neque teſtibus; habeo, quæ me traducant, libidines meas, habeo ſocordem vitam, quæ me velut in cippo proſcribat, habeo præſentem nuditatem meam, quæ

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος βαρύς.

Ἥμαρτον, ὁμολογῶ, σοι, Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγὼ, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα, ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσὼν, ἐγενόμην ἄθλιος, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρήζω κατηγόρων· οὐδὲ πάλιν μαρτύρων. ἔχω θριαμβεύσασάν μου τὴν ἀσωτείαν, ἔχω στηλιτεύσασαν τὴν φαύλην πολιτείαν, ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσαν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐκκοπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβε-

ειβέλημαι, εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

pudorē mihi incutiat, pannis circumdatus ſum, quibus erubeſcam, Pater miſericors, Fili unigenite, Spiritus ſancte, excipe me pœnitentem, ac miſerere mei.

Fer. III. Heb. III. Jejun.

Ἑσπέρας, ἦχος β'.

Πατέρα σε τὸν Κτίςην, ἐπιγράφεσθαι τολμῶ, Κύριε, ζῶον ὑπάρχων γηγενὲς, τῆς σῆς μετέχων εἰκόνος, κἂν τῆς υἱοθεσίας διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῇ λήθῃ τῶν σῶν δωρεῶν ἐκδαπανήσας τὴν περιουσίαν. μὴ οὖν ἀποκηρύξῃς με, ὁ τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ, ςαυρὸν ὑπὲρ ἐμῆς σαρκὶ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον σαυτῷ, φιλάνθρωπε.

Veſpere, *ton.* 2.

Terrigenum animal ego, te, Domine, Creatorem audeo mihi Patrem vindicare, quoniam imaginis tuæ particeps ſum, quamvis adoptione exciderim, vitâ perditè exactâ, & donorum tuorum oblitus facultates decoxerim; ne me igitur abdices, cui placitum fuit, Filium tuum unigenitum crucem, & mortem carne pro me perpeti, ſed meliorem effice, & tibimetipſi, clemens, adjungito.

TRIΩΔΙΟΝ, Ἦχος α'.

Ω Δ Η β'.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα.

Υἱοθετήσας με διὰ λουτροῦ βαπτίσματος ὁ ὑπεράγαθος Πατὴρ, πλούτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν, ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς, ὅθεν ἐπτώχευσα.

Ἵλεως ἵλεως ἵλεως ἔσο, Κύριε,

TRIODIUM, *ton.* 1.

ODE II.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus, qui in ſervitutem redactum.

Me tibi filium lavacro Baptiſmatis adoptatum, Pater optimus omnigenorum bonorum divitiis exornaſti; verùm infructuoſis cogitationibus ſponte inſervii, indeque mendicus evaſi.

Propitius, propitius, pro-

pitius

Fer. III. Heb. III Jejun.

pitius eſto, Domine, judica, juſte judex, judicium mihi, exiguum gemitũ meum propter magnam miſericordiam ſuſcipiens, Chriſte, neque deſpicias me.

κεῖνον τὴν κρίσιν μου ἐμοὶ, δικαιοκρίτα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δι' ἔλεος μέγα προσδεχόμενος, Χριστὲ, καὶ μὴ παρίδῃς με.

Gravi intemperantiæ indumento abjecto, ſplendidam temperantiæ ſtolam accipiamus, indeque clarificati. ad claram Redemptoris reſurrectionem perveniamus.

Ἀποδυσάμενοι τὸ δυσαχθὲς χιτώνιον τῆς ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν τῆς ἐγκρατείας ἐνδυσώμεθα στολὴν, καὶ λαμπροὶ γεγονότες, τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ φθάσωμεν ἔγερσιν.

Th.) Salva me, ſalva me, quæ Salvatorem genuiſti, vide, ò pura, tribulationem meam, quam immenſorum criminum meorum mnltitudo quotidie ingerit animæ meæ in deſperationem adductæ.

Θεοτοκίον.) Σῶσόν με, σῶσόν με, ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα, ἴδε τὴν θλίψιν μου, ἁγνὴ, ἣν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ ἐξ ἀπογνώσεως.

HIRMUS *alius, ton.* 3.

Videte, videte, quoniam ego
ſum Salvator mundi, lux
vera, fons vitæ,
Filius Dei.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γ'.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Videte, videte, quoniam ego ſum, qui vobis ſacrum tempus ad animæ convivium conſtitui, jejunii curriculum.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ καιρὸν ὁρίσας ἱερὸν ἅγιον ὑμῖν εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, τὸ τῆς νηστείας στάδιον.

Videte, videte, quoniam ego ſum ſalutis veſtræ fons, utpote Deus, quam per abſtinentiam mortales omnes haurietis.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν πηγάσας, ὡς Θεὸς, ἣν διὰ τῆς ἐγκρατείας πάντες βροτοὶ ἀρύσασθε.

Dignus factus eſt David,

Δαυὶδ καταξιοῦται τοὺς ἄρτους

τους τῆς προθέσεως ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἔφαγεν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀγνίζοντες τὸν θεῖον ἄρτον φάγωμεν.

dum Sacerdotio fungeretur Abiathar, panes propoſitionis unà cum ſuis manducare, noſque abſtinentiâ expiati divinum panem comedemus.

Fer. III. Heb. III. Jejun.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐν τῷ λάκκῳ ἄβρωτον ἔδειξας ποτὲ τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, νηστείᾳ συμφραξάμενον.

Magnus es, Domine, & mirabilia opera tua, quippe qui Danielem olim in lacu è leonum dente ſervaſti, jejunio communitum.

Τριαδικόν.) Τριάδα δοξάσωμεν, μονάδα προσκυνήσωμεν, ἄναρχον ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, καὶ Πατρὶ συναΐδιον.

Tr.) Triadem glorificemus, unitatem adoremus, æterni Patris æternum Filium unigenitum, Spiritum in eodem throno ſedentem, ac Patri coæternum.

Θεοτοκίον.) Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἀνερμηνεύτως ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθεὶς, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ μητρός.

Th.) Videte, videte, quoniam ego ſum, qui inexplicabili modo carnem ex virgine accepi, idemque in ſinu Patris, & in ulnis genitricis,

ΩΔΗ η'.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

ODE VIII.

Quem tremunt Angeli.

Θρηνῶ, καὶ ὀδύρομαι τὴν ὥραν ἐννοῶν, καθ' ἣν παραστήσωμαι τῷ θρόνῳ τῷ φρικτῷ, δίκας ὑφέξων τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὧνπερ ἐν ἀγνοίᾳ ἐτέλεσα, καὶ γνώσει.

Ingemiſco, & doleo, dum horam recogito, quâ horribili throno adſtabo, multorum criminum meorum rationem redditurus, quæ ignoranter, & ſcienter admiſi.

Νηστείαν ποθήσωμεν, μητέρα ἀρετῶν, τρυφὴν βδελυξώμεθα, γεννήτειραν παθῶν, καὶ κράξωμεν, Πάτερ, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, σῶσον ἡμᾶς, σῶσον δι' χαῖς τῶν

Virtutum parentem jejunium diligamus, delicias pravorum affectuum matres deſpiciamus, clamemuſque, Pater, qui es in cœlis, ſalva nos, ſal-

Fer. III. Heb. III Jejun.

ſalva, Sanctorum tuorum precibus.

σῶν Ἁγίων.

Moyſes expiationi idoneum jejunium nactus, Deum, ſolum purum, conſpexit; emundare jejunio, anima mea, ut clementi Deo propiùs accedas.

Μωσῆς καθαρτήριον νηστείαν εὑρηκὼς, Θεὸν κατενόησε τὸν μόνον καθαρὸν, ψυχή μου, νηστείᾳ καθαρίσθητι, ἵνα πλησιάσῃς Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Th.) Maria Virgo, judicem, quem genuiſti, deprecare, ut mei, ò pura, in judicii horâ commiſereatur, atque è damnatione vindicet, ſola humani generis defenſio.

Θεοτοκίον.) Κριτὴν, ὃν ἐγέννησας, Παρθένε Μαριὰμ, δυσώπει ἐν ὥρᾳ με τῆς κρίσεως, ἁγνὴ, οἰκτεῖραι, καὶ σῶσαι τῆς κατακρίτου, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

HIRMUS *alius*.

Qui in fornace.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν φλογί.

Jejuniorum ſplendidiſſimâ gratiâ initiati, virtutibus eniteamus, placidos uultus, placidoſque mores præferentes, animo bene conſtituto.

Τῶν νηστειῶν τὴν ὑπέρλαμπρον χάριν μεμυημένοι, ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν, γαλήνια τὰ πρόσωπα, γαλήνια καὶ τὰ ἤθη ἐναποδεικνῦντες, τῆς ψυχῆς καταστάσει.

Eliſsæus, cùm jejunaſſet, puerum Sunamitidi viventem reddit; inde agnoſcamus, fratres, quàm bonum jejunium ſit, quàm magnum, quæ data divinitus gratiâ.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα τῇ Σωμανίτιδι ἀποδίδωσι ζῶντα. ἐν τούτῳ γνωρίσωμεν, ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν, ὡς καλὸν, ὡς μέγα, ὡς θεοδώρητον χάριν.

Nemo noſtrum, fratres, ſocordiâ, & ſegnitie prematur; en tempus agendi, en tempus coeundi ad preces: quiſnam igitur adeo ſapiens, ut unicâ die ſæcula omnia lucretur?

Μηδεὶς ἡμῶν ῥαθυμίᾳ, καὶ ὄκνῳ βαλλέσθω, ὦ ἀδελφοί. ὁ καιρὸς ἐργασίας, ὥρα πανηγύρεως. τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Th.

Fer. III. I Heb. II Jejun.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν Τριάδι μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες τοῖς πηλίνοις στόμασι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Tr.) Adoramus cum Patre Filium, & Spiritum ſanctum, unitatem in Triade, luteis oribus una cum Angelis clamantes, Gloria in altiſſimis Deo, qui in Trinitate exiſtit.

Θεοτοκίον.) Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη, Θεοχαρίτωτε. τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Th.) Sola virgo filium gignis, ò Deo acceptiſſima. Myſterium magnum, tremendum portentum! Deum enim peperiſti corporatum, Salvatorem mundi.

ΩΔΗ θ'.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ode IX.

Lucidam nebulam.

Εἰς ἁμαρτίας πελάγη, εἰς ἀπογνώσεως βάθη, εἰς τρικυμίας λογισμῶν, καὶ παθῶν καταιγίδας περιπεσών, ἀναβοῶ, Ἐλέους ἡ ἄβυσσος βοήθει μοι, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὄμβρισόν μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

In peccati oceanos, in deſperationis abyſſus, in cogitationum æſtus, atque affectionũ procellas prolapſus, exclamo, O miſericordiæ abyſſus, auxiliare mihi, & benignitate tuâ me peccatorum propitiatione, ceu rore, perfunde.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, δι' ἐγκρατείας τὸ Πνεῦμα, διὰ δακρύων τὴν ψυχὴν ἐκκαθάρωμεν, Πιστοί, καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, ὀψόμενοι τὰ σωτήρια πάθη, ἃ ὑπέστη δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

Emundemus, Fideles, corpus per jejunium, ſpiritum per abſtinentiam, animam per lacrymas, & puri puro ſplendidè occurramus, ſalutiferam paſſionem, quam propter nos Redemptor ſuſtinuit, viſuri.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Λῃ-

Quemadmodum Publicanus ingemiſco, illacrymor ut

Fer. III. Heb. III Jejun.

ut Meretrix, exclamo veluti Latro, Memento mei, miſericors, tamquam Cœcus clamo ad te, Fili Dei, aperi oculos animæ meæ, ex nequitiâ doloſi adverſarij obcoecatos.

ςῆς ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου, οἰκτίρμων, ὡς ὁ Τυφλὸς, Υἱὲ Θεοῦ, κραυγάζω σοι, Ἄνοιξον τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοὺς, πηρωθέντας τῇ κακίᾳ τοῦ δολίου πτερνιςοῦ.

Th.) Montem non exciſum, portam imperviam, cœlo, & omni creaturâ ſublimiorem, decus Iacobi, urnam undique auream, pontem, & genitricem Creatoris, Virginem, Fideles, beatam prædicemus.

Θεοτοκίον.) Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὴν ἀνωτέραν οὐρανοῦ, καὶ τῆς κτίσεως πάσης, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν ςάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ γέφυραν, καὶ μητέρα τοῦ Κτίςου, τὴν Παρθένον, μακαρίσωμεν, Πιςοί.

HIRMUS *alius.*

In Monte Sina.

ΕΙΡΜΟΣ, ἄλλος.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Sacras præ cæteris agnoſcentes præſentes dies, precationes Deo expromamus conſcientiâ purâ, frequentiùs genua flectentes, atque dicentes, Domine, ſuſcipe orationes, & deprecationes eorum, qui perpetuum tibi famulatum impendunt.

Τὰς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες ὑπὲρ πάσας ἱερὰς, προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, συνειδήσει καθαρᾷ, συχνοτέρως τὸ γόνυ κλίνοντες, καὶ λέγοντες, Κύριε, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις, καὶ προσευχὰς τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Populus, qui ſedebat, ut ſcriptum eſt, ad manducandum, & bibendum, ſurrexerunt ad ludendum, ſculptilem Beelphegor colentes; vide exitiales abdominis fœtus; nos autem jejunemus, & gloriam, ceu magnus Moyſes, conſequamur.

Ὁ λαὸς ὁ καθίσας, ὡς γέγραπται, τοῦ φαγεῖν τε, καὶ πιεῖν, ἐξανέςησαν παίζειν, λατρεύοντες τῷ γλυπτῷ Βεελφεγώρ. βλέπε γαςριμαργίας τὰ δεινὰ κυήματα. ἡμεῖς δὲ νηςεύσωμεν, καὶ δοξασθησώμεθα, ὡς μέγας Μωσῆς.

Fer. III. IHeb. II Jejun.

Ὅτι σοῦ ἡ ὀργὴ ἀνυπόστατος ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλούς, τίς λοιπὸν ὑποστήσεται, Κύριε, τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος, σῶσόν με τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, οὐ κατὰ τὰ ἔργα μου τὰ πολλά, καὶ δεινά.

Quoniam ira tua ſuper peccatores ſuſtineri nequit, quis deinceps, Domine, ejuſdem minas ſuſtinebit? cui immenſa ineſt miſericordia, ſalva me benignitate tuâ, non ex operibus meis multis, & pravis.

Τριαδικόν.) Τῇ οὐσίᾳ μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τμουμένη γὰρ τμᾶται, ἓν οὖσα τριαδεύεται, αὐτὴ Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Tr.) Naturâ unitas eſt individua, ſuper divina Trinitas, unita naturâ proprietatibus perſonarum diſcernitur, indiviſa enim diſcernitur, unum exiſtens, triplex apparet, ipſa Pater eſt, Filius, & Spiritus vivens, quæ univerſum cuſtodit.

Θεοτοκίον.) Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκπλεῖς τὸ τεράστιον. ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς; μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς Θεοτοκίας μου. τοῦτο πανάληθες. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Th.) Virginem liberos gignentem quiſnam audivit, & matrem abſque viro? Maria perficis prodigium. Verumtamen mihi modum ediſſere. Ne partus, quo Deum enixa ſum, perquiras abyſſum. Nihil hoc verius; at humanam mentem exſuperat rei intelligentia.

FE-

FERIA IV. HEBDOMADÆ III. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 1.
Ad mod. Pulchritudinem.

IN cruce, Domine, exaltatus, prævaricationis flammam ligno extinxiſti,& voluntariam mortem perpeſſus, inimicum morte multaſti; unde deprecor te,ut carnis meæ cupiditates extinguas, & miſero cordi meo vitam reddas, jejunio pravos affectus abſumēte ſordes omnes meas abſtergens,utpote miſericors.

Aliud, ton. 2.
Ad mod. Reſurgens è monumento.

Lætum jejuniorum convivium celebrantes,clamamus, Domine, conſerva omnes in pace, ab omni hoſtis fraude eripiens,& dignos nos effice, utpote optimus, qui venerandam crucem tuam cum timore amplectamur, per quam orbi terræ miſerationes tuas impertiris, ſolus multùm miſericors.

ΤΗ Δʹ ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος γʹ
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Ξύλῳ ἐμάρανας τὴν φλόγα, Δέσποτα, τῆς παραβάσεως, σαυρῷ ὑψούμενος· καὶ ἀπενέκρωσας ἐχθρὸν, νεκρούμενος θελήματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τῆς σαρκός μου θελήματα νέκρωσον, καὶ ζώωσον τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, νηςεία παθοκτόνῳ καθαίρας με πάσης κηλίδος, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλον, ἦχος βʹ.
Πρὸς, Ἀναςὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Τὴν φαιδρὰν διανύοντες τῶν νηςειῶν εὐωχίαν βοῶμεν, Ἅπαντας διατήρησον ἐν εἰρήνῃ, Κύριε, πάσης τῆς μηχανίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς ὑπεράγαθος, τὸν ςαυρόν σου τὸν σεπτὸν φόβῳ ἀσπάσασθαι, ὁ δι᾽ αὐτοῦ τὰ ἐλέη σου παρέχων τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Στι-

Fer. IV. Heb. III Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος γ΄.

Πρὸς, Ἔστησαν τὰ τριάκοντα·

Κύριε, ὁ σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον, τῆς αὐτοῦ ῥῦσαί με ἀπάτης, τὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ ἐξαπατώμενον, καὶ νηστείᾳ ἐκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, ὅπως βλέψω, Δέσποτα, γεγηθὼς τὰ σεπτά σου παθήματα.

Ὅμοιον.

Τέτρωμαι ἡδονῆς ῥομφαίᾳ, Κύριε, καὶ δεινῶς ὅλος ἐνεκρώθην. ἴασαι, ζώωσον τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ τῇ λόγχῃ τρωθεὶς, Δέσποτα, καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Σωτὴρ, ἰασάμενος, καὶ σεπτῶν σου παθῶν κοινωνὸν ἀνάδειξόν με.

Ἄλλον, ἦχος β΄.

Πρὸς, Σταυρωθήτω, ἔκραζον.

Τῇ νηστείᾳ, Κύριε, τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, καταξιωθῶμεν, τὸν σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρᾷ, καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς. διαλάμπει γὰρ αὐτὸς πάθη τὰ σὰ τὰ ἑκούσια, ἃ, εὐδόκησον, φθάσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Stichira, *ton.* 3.

Ad mod. Statuerunt triginta,

Domine, qui cruce fraudulentum enecaſti, ex ejus dolis eripe me peccantem, atque deceptum; & præſta, ut jejunio emundatus, mandata tua perficiam, quò venerandam paſſionem tuam lætus, Domine, aſpiciam.

Simile.

Sauciatus ſum voluptatis gladio, totuſque miſerandum in modum exanimis jaceo, ſana, vivifica miſeram animam meam, Domine, qui haſtâ vulneratus es, quique adverſarii telo confoſſos ſanaſti, meque venerandæ paſſionis tuæ conſortio dignare.

Aliud, ton. 2.

Ad mod. Crucifigatur, clamabant.

Jejunio, Domine, illuſtratas animas gerentes, digni reddamur, crucem tuam cum gaudio abſque damnatione intueri, & cum tremore adorare; hæc etenim voluntariam paſſionem tuam claram reddit, ad quam nos pervenire, complacitum tibi ſit ex benignitate tuâ.

Fer. IV.
Heb. III.
Jejun.

STICHIRA *Anatolica.*

Mane, *ton.* 2.

A Patre bono adoptionis honorem conſecutus, inſipiens ego non intellexi, ſed meipſum gloriâ multavi, gratiæ divitiis malè diſſipatis; divino autem alimento deſtitutus, ſceleſti civis menſam captavi, ab illo verò in ejus agrum animę corruptorē miſſus, luxurioſè vivens, unà cum jumentis paſcebar, atq; voluptatibus inſerviens, minimè ſaturabar; verumtamen reverſus clamabo ad benignum, & miſericordem Patrem, Peccavi in cœlum, & coram te, miſerere mei.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ,

Πρωῒ, ἦχος β'.

Ἐν τιμῇ ὢν υἱότητος Πατρὸς ἀγαθοῦ, ὁ ἄνους ἐγὼ οὐ συνῆκα, ἀλλ' ἐμαυτὸν τῆς δόξης ἐστέρησα, τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῆς χάριτος, λειπόμενος δὲ θείας τροφῆς, παράσιτος γέγονα μιαρῷ πολίτῃ, ὑπ' αὐτοῦ δὲ πεμφθεὶς, εἰς τὸν αὐτοῦ ψυχοφθόρον ἀγρὸν, ζῶν ἀσώτως, συνεβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, οὐκ ἐνεμπλησκόμην. ἀλλ' ὑποστρέψας, βοήσω τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ οἰκτίρμονι Πατρὶ, Εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Veſpere, *ton. obl.* 2.

Prodigus ego, factâ adoptionis jacturâ, ſervi more ſuibus convictor effectus, atque nec ipſorum cibo ſaturatus, regredior ad te Patrem miſericordem, unde malè abſceſſi, bene reuertor, pœnitens clamans, Peccavi in cœlum, & coram te, Pater, præbe mihi redeunti magnam miſericordiam.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'.

Τῆς υἱοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγὼ, δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαιτώμενος, καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς ἐμπλησκόμενος, ἐπανέρχομαι πρὸς σὲ τὸν Πατέρα εὔσπλαγχνον, ὅθεν κακῶς ἐξῆλθον, ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων, Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, Πάτερ, παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΙΩ-

Fer. IV. Heb. III Jejun.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος γ'.

ΩΔΗ γ'.

Τὸ στερέωμα.

Συσταυρούμενοι τῷ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντι, νεκρώσωμεν ἅπαντα σαρκὸς τὰ μέλη, ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς, καὶ δεήσεσιν.

Ὁ τὴν ἄκανθαν τῆς ἁμαρτίας ἐκτίλας, σταυρώσει σου, Κύριε, τοὺς ἀκανθώδεις λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἔκτιλον.

Καθοπλίσαντες τὰς διανοίας νηστείᾳ, τρεψώμεθα ἔκφυλα Δαιμόνων στίφη, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον.) Σωματούμενος ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Λόγος, τὴν ἔκπτωσιν, ἄχραντε, τῶν προπατέρων διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν διορθούμενος.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁ σὸς ζωοποιὸς σταυρὸς, Κύριε, σφραγίς μοι ὑπάρχει εἰς σωτηρίαν. ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον καταργῶν, ἀνυμνῶ σε, ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ καρπὸν ἤνεγκε τῷ κόσμῳ ζωώσεως ἀϊδίου, οὗ ἡμεῖς ἀπογευόμενοι, ἐκ θανάτου, Χριστὲ, ἀπολυτρούμεθα.

Ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ προεκλάμ-

TRIODIUM, *ton.* 3.

ODE III.

Firmamentum.

Concrucifixi ei, qui propter nos crucifixus eſt, carnis membra omnia mortificemus jejuniis, & precibus, & orationibus.

Qui crucifixione tuâ, Domine, peccati ſpinas evulſiſti, ſpinoſas mentis meæ cogitationes evelle.

Armatis jejunio mentibus, alienigenas Dęmonum catervas in fugam vertamus, crucis virtute communiti.

Th.) Corporatum Verbum ex te, ò immaculata, proceſſit, protoparentum corrigens lapſum per viſcera miſericordiarum.

HIRMUS *alius, ton.* 2.

Confirma nos.

Crux tua, Domine, vivifica, ſigillum ad ſalutem mihi eſt, eâ ſiquidem adverſarium debilitans, glorifico te, ut Deum potentem.

Lignum crucis fructum æternæ vivificationis mundo attulit, quem deguſtantes nos, è morte, Chriſte, liberemur.

Crucis gratia orbi prælu-

 cens,

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

cens, nos omnes ad divinam paſſionem tuam, misericors, invitat, quam fide adorare, dignos nos effice.

Tr.) Tres unius formæ perſonas glorifico, Patrem, Filium, & Spiritum, Divinitatis poteſtas una, regnat enim, & ſola dominatur, utpote Deus.

Th.) Tremendus extitit, ò veneranda, partus tuus! Deus enim eſt, qui homo factus eſt, qui ex Patre ante ſæcula genitus, & ex te abſque viro poſtremis temporibus conceptus.

Ode VIII.

Intolerabili igne.

De principatibus, & poteſtatibus tenebrarum acto in cruce triumpho, ò lucis largitor, cùm veneris cum poteſtate cunctum orbem judicare, ne de occultis meis triumphes, ò Verbum, quò multam clementiam tuam glorificem.

Judex judicium ante tribunalia ſubiiſti, inimicitiam cruce tuâ damnans, longanimis juſte judex; quare ab æternâ damnatione libera cum timore clamantes, ac bonitatem tuam ſuperexaltantes.

πυσα τῷ κόσμῳ, πρὸς τὰ θεῖα σου, οἰκτίρμων, συγκαλεῖται πάθη πάντας ἡμᾶς, ἃ πιστῶς προσκυνῆσαι, καταξίωσον.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλεύει γὰρ, καὶ μοναρχεῖ, ὡς Θεός.

Θεοτοκίον.) Ὁ τόκος σου, σεμνὴ, φρικτὸς πέφυκε. Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπίσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

ΩΔΗ η'.

Ἀστέκτῳ πυρὶ.

Σταυρῷ τὰς ἀρχὰς θριαμβεύσας, καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, φωτοδότα, ὅταν ἔλθῃς μετ' ἐξουσίας κρῖναι κόσμον ἅπαντα, μὴ τὰ ἐμὰ, Λόγε, θριαμβεύσῃς κρύφια, ἵνα πολλήν σου δοξάσω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτὸς ὁ Κριτὴς πρὸ βημάτων ἔστης, κατακρίνων τὴν ἔχθραν τῷ σταυρῷ σου, μακρόθυμε δικαιοκρίτα. διὸ κατακρίσεως αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας· καὶ ὑπερυψοῦντας τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Nu-

Fer. IV. Heb.III Jejun.

Νηστείας πυρὶ στομωθέντες, Παῖδες εὐσεβεῖς, τὴν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα θεία δρόσῳ ἔσβεσαν ὄντως, καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, τὰς καμίνους πάντων καθῶν κατασβέσωμεν, ὅπως τῆς γεέννης ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Pueri Deum colentes, jejunii igne roborati, elatam olim flammam verè divino rore extinxerunt; noſque jejunantes, cupiditatum omnium fornaces extinguamus, quò geennæ incendium evitemus.

Θεοτοκίον.) Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία οἶκον ἑαυτῇ δομησαμένη, ἐσαρκώθη, ἀπορρήτῳ συγκαταβάσει, Κόρη ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ μόνη πασῶν γενεῶν ἐξελέλεξαι, ἄφθορος ἀφθάρτου εἰς κατοικίαν Λόγου.

Th.) Dei ſapientia ex te domu ſibi conſtructâ carnem accepit, ineffabili indulgentiâ, ò nuptiarum inſcia Virgo;tu ſiquidem ſola ex omnibus generationibus electa es, incorrupta ad incorrupti Verbi domicilium.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

HIRMUS *alius.*

Qui in rubo Moyſi.

Ὁ φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, δι' ἐμὲ πάντα φέρεις ῥαπισμοὺς, ἐμπτυσμούς τε, καὶ τὴν σταύρωσιν, Χριστὲ, αἰνῶ τὰ μεγαλεῖα, τὰ σῆς φιλανθρωπίας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Omnia verbo ferens, propter me omnia ſuffers,alapas, ſputa, & crucifixionem, ò Chriſte, magnalia benignitatis tuæ in omnia ſęcula collaudo.

Θύῃ, Χριστὲ, ὡς ἀμνὸς, λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου, ἵνα με τὸ πρόβατον σώσῃς, τὸ ἀπολωλὸς, ἐκ θήρας διαβόλου· καὶ τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ συνάξῃς εἰς αἰῶνας.

Immolaris, Chriſte, velut agnus,latus tuum haſtâ tranſfixum habens,ut me ovem perditam ſerves è Diaboli prædâ, utque meliori gregi tuo adjungas in ſæcula.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου, Χριστὲ, Ἱερεῖς ἐγκαυχῶνται, Βασιλεῖς κραταιοῦνται, πᾶς φωτίζεται Πιστός. ἀξίωσόν με, τοῦτον ἰδεῖν, καὶ προσ-

In Cruce tuâ, Chriſte, Sacerdotes gloriantur, Reges roborantur, Fidelis quiſque illuſtratur; dignum me effice, qui

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

qui eam videam, & adorem, ac canam in ſæcula.

κυνῆται, καὶ ᾄσαι εἰς αἰῶνας.

Tr.) Deitas una Trias, individua naturâ, perſonis autem diſcreta, ſempiterna potentia, Pater, Fili, & Spiritus, hymnos tibi in ſæcula omnia concinimus.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀΐδιον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Th.) Dei genitrix pura, cœleſtis janua, ſalutaris Chriſtianorum omnium porta, ſuſcipe eorum preces, qui te beatam in omnia ſæcula deprædicant.

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα πάντων τῶν χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

In lege umbra.

ΩΔΗ θ'.

Ἐν νόμῳ σκιά.

Serpentem Moyſes in ligno exaltans, figuravit te, ò Ieſu, qui in cruce voluntariè exaltatus es, & maligni veneficam nequitiam hebetaſti, hominesque ad te ipſum, clemens, attraxiſti.

Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ξύλῳ ἀνυψῶν, ἐτύπου σε, Ἰησοῦ, σταυρῷ ἐθελουσίως ὑψωθέντα, καὶ τοῦ πονηροῦ τὴν ἰοβόλον κακίαν ἀποῤῥαπίσαντα, πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσαντα, φιλάνθρωπε.

Emunda me, Domine, timoris tui igne, divinam in animâ meâ erga te charitatem accendens, tuâque me cruce communiens, quem antiquus ſupplantator dolo decepit, mentem meam obſcurans voluptatibus, ò Chriſte.

Πυρί με τοῦ σοῦ καθάρισον φόβου, ἀνάπτων μου τῇ ψυχῇ τὴν θείαν σου ἀγάπην, καὶ σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῷ, ὃν ἐξηπάτησε δόλῳ ὁ παλαιὸς πτερνιστὴς, ταῖς ἡδοναῖς ἀμαυρώσας τὴν ἐμὴν, Χριστὲ, διάνοιαν.

A fœdis cogitationibus, maliſque operibus jejune-

Αἰσχρῶν λογισμῶν, καὶ πράξεων φαύλων νηστεύσωμεν, ἀδελφοί,

φοὶ, ἁγνίσωμεν καρδίας, πτερωθῶμεν θείαις ἀρεταῖς, καὶ χαμαιζήλου κακίας ὁρμὰς ἐκκλίνωμεν, ἵνα τὸ Πάσχα τὸ μέγα λαμπροφόροι θεασώμεθα.

mus, Fratres, purificemus corda, divinis virtutibus, ceu alis, attollamur, & terrenæ pravitatis motus declinemus, ut clarificati magnum paſcha intueamur. Fer. IV. Heb. III Jejun.

Θεοτοκίον.) Ἐκ σοῦ τὴν ἡμῶν πτωχείαν, Παρθένε, θέλων ἐφόρεσεν, ὁ πλούσιος τῇ φύσει, ὁρατὸς δὲ γέγονεν ἡμῖν, ὁ ἀοράτως τοῖς ἄνω χοροῖς ὑμνούμενος, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττων ἀγαθότητι.

Th.) Ex te, Virgo, mendicitatem noſtram ſponte geſtavit, qui naturâ dives eſt, atque conſpicuus nobis adfuit, qui inviſibiliter à ſupernis choris laudatur, quique confractam imaginem bonus refingit.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.
Σὲ τὸν νοητὸν.

HIRMUS *alius.*
Te intellectualem.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας τανύσαντα, καὶ τὰ πέρατα οἰκειώμενον, δι᾽ οὗ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα εὕρομεν εἴσοδον, Υἱὲ Θεοῦ, πάντες μεγαλύνομεν.

Te, qui manus in cruce expandiſti, & quatuor fines terræ conciliaſti, per quem ad Patrem acceſſum invenimus, Fili Dei, omnes magnificamus.

Σὲ ἐξ ἀκανθῶν, Χριστὲ, στεφανώσαντες οἱ ἄνομοι ἔτυπτον, καὶ ἐσταύρωσαν, ἐν οἷς ἡ ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἅπασα. ἡμεῖς δὲ σωθέντες μεγαλύνομεν.

Te, Chriſte, ſpinis coronatum, percuſſerunt impii, atq; crucifixerunt, trepidante interea creaturâ omni, quæ ſub cœlo eſt; nos autem ſalutem conſecuti magnificamus.

Σὺ ἡμῶν τὸ φῶς, τὸ ἅγιον συνθήμα, τὸ τῆς νίκης τρόπαιον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς τὴν ἐγκράτειαν ἡμῖν καταγλύκανον, καὶ σὲ προσκυνῆσαι, καταξίωσον.

Tu, noſtra lux, teſſera ſancta, victoriæ trophæum, crux Chriſti; ipſa abſtinentiam nobis dulcem redde, teque adorare concede.

Tr.)

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

Tr.) Te tripliciter fulgidam, Deitatem ſanctam, univerſum comprehendentem, ac perpetuò cuſtodientem, Patrem, & Filium, & Spiritum viventem, perennibus hymnis magnificamus.

Τριαδικόν.) Σὲ τὴν τρισφεγγῆ, ἁγίαν Θεότητα, τὴν τὸ πᾶν συνέχουσαν, καὶ φυλάττουσαν ἀεὶ, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Th.) Te, Dei genitrix, lucidam Spiritus nebulam, ex quâ inacceſsa lux nobis effulſit, Chriſtus, magnus juſtitiæ Sol, hymnis, Deipara, magnificamus.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν φωτεινὴν νεφέλην τοῦ Πνεύματος ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Χριστὸς, ὁ δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἥλιος, ὕμνοις, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

FERIA V. HEBDOMADÆ III. JEJUNIORUM.

ΤΗ Ε. ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

CATHISMA, *ton. obl.* I.
Ad mod. Spes mundi.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος β'.
Πρὸς, Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

SAlvatoris Diſcipuli, vera mundi luminaria, animam meam peccato obcœcatam illuſtrate, meq; divinæ illius diei participem reddite, ſalutaria præcepta ſervantem, atque ex atris illis tenebris eripite, quò vos glorificem.

ΦΩστῆρες κόσμου ἀληθεῖς, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν, ἁμαρτίᾳ τυφλώττουσαν, καὶ δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνὸν, φυλάττοντα τὰς σωτηρίους ἐντολὰς, καὶ σκότους με λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, ὅπως ὑμᾶς δοξάσω.

Aliud, ton. idem.
Ad mod. Angelicæ Virtutes.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Divini Apoſtoli, faces

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, θεῖοι

Fer. V. Heb.III. Jejun.

οἱ Ἀπόστολοι καταφωτίσατε τοὺς ὑμνῳδοὺς ὑμῶν, ἀμείβοντας τὸν χρόνον τῆς νηστείας, ἀξίως αἰτούμενοι, πάντας θεάσασθαι τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ, καὶ ἀσπάσασθαι ἀρρύποις χείλεσι, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοῶντας ψαλμικῶς, Κύριε, δόξα σοι.

mundo effulgentes, eos, qui hymnis vos canunt, ſplendore replete, dum jejunii tempus peragunt; dignè Deum precati, ut univerſi lignum vivificę crucis intueamur, puriſque labiis, & oculis ſalutemus, pſalmiſtæ voce clamantes, Gloria tibi, Domine.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.
Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἡλίου αὐγάσματα τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, θεόπται Ἀπόστολοι, φωτισμὸν αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ παθῶν ῥύσατε ἀχλυώδους σκότους, καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον ἰδεῖν πρεσβεύσατε, διὰ πρεσβειῶν, καὶ δεήσεων καρδίας ἐκκαθάραντες, ἃς ὁ πονηρὸς ἐξηχμαλώτισεν, ὅπως ὑμᾶς, πίστει σωζόμενοι, γεραίρωμεν ἀεὶ, τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι κόσμον διασώσαντας.

STICHIRA, *ton.obl.*2.
Ad mod.Omnem deponentes.

Radii ſpiritalis Solis effecti, ò Dei ſpectatores Apoſtoli, animabus noſtris lumen expoſcite, eaſque è caliginoſis tenebris eripite, atque intercedite, ut ſalutarem diem aſpiciamus, corda noſtra per preces, & orationes purificantes, quæ malignus ſauciavit; ut fide ſalvati, perennem vobis honorem tribuamus, qui ſapientiſſimâ prædicatione mundo ſalutem attuliſtis.

Ὅμοιον.

Εἰς χώραν ὁ Ἄσωτος ἀποδημήσας κακίας, κακῶς ἐδαπάνησα, ὅνπερ, Πάτερ εὔσπλαγχνε, πλοῦτον δέδωκας, καὶ λιμῷ τήκομαι ἀγαθῶν πράξεων, καὶ αἰσχύνην παραβάσεως ἰδοὺ ἐνδέδυμαι, χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος, καὶ κράζω σοι, τὸ Ἥ-

Simile.

Prodigus ego in regione m iniquitatis profectus, quas mihi, Pater m iſericors, divitias tradidiſti, malè abſumpſi, atque bonorum operum fame contabeſco, jamque prævaricationis ignominiâ circumdatus ſum, divinâ verò gra-

Fer. V. Heb. III. Jejun.

gratiâ ſpoliatus; tibique, Peccavi, clamo: novi ſiquidem bonitatem tuam, ſuſcipe me, miſericors Chriſte, velut unum ex mercenariis tuis, Apoſtolorum, qui te dilexerunt, deprecationibus.

Aliud, ton. idem.

Ad med. A dextris Salvatoris.

Apoſtoli Salvatoris, terræ luminaria, & benefactores, atque ſervatores, Dei gloriæ, cœlorum inſtar, enarratores, ac miraculorum ſyderibus, ſanationumq; prodigiis exornati, enixas pro nobis ad Dominum preces effundite, ut ſcilicet, ceu odor purus, preces noſtræ excipiantur, atque digni ſiamus, vivificæ cruci advolvi, & illam cum timore aſpicere, in ejus adoratione canentes, Salvator, emitte nobis miſericordias tuas, utpote clemens.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. 4.

Paternis bonis meis luxurioſè diſperſis, deſolatus ſum, in ſceleſtorum civium regione commoratus, ſimilemque brutis irrationabilibus inſipientia effecit, atque omni divinâ gratiâ expolia-

μαρτον. οἶδα γὰρ τὴν σὴν ἀγαθότητα, δέξαι με, ὡς ἕνα, οἰκτίρμων, τῶν μισθίων σου, Χριστὲ, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Πρὸς, Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστῆρες οἰκουμένης, καὶ εὐεργέται, καὶ σῶσαι, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ, διηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἄστροις τῶν θαυμάτων, καὶ τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἐκτενοῦς ὑπὲρ ἡμῶν τὰς ἱκετείας Κυρίῳ προσάγετε, ὡς ὀσμὴν ἄχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι, τὸν ζωηφόρον σταυρὸν καὶ προσπτύξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ, ᾄδοντας αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, Κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, Σωτὴρ, ὡς φιλάνθρωπος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, Ἦχος δʹ.

Ἀσώτως διασπείρας τὸν πατρικόν μου πλοῦτον, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ τῇ ἀλογίᾳ ὁμοιωθεὶς ἀνοήτοις κτήνεσι, καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος. διὸ ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ εὐσπλά-

σπλάγχνῳ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί, Ἥμαρτον, δέξαι με μετανοοῦντα, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

tus ſum ; quare reverſus, ad te clamo Patrem benignum, atque miſericordem, Peccavi, ſuſcipe me reſipiſcentē, Deus, ac miſerere mei.

Fer. V. Heb. III. Jejun.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἁπάντων, Κύριε ὁ Θεός, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχήν, τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι, καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι τὸ σὸν συγχωρήσῃς πρόβατον, ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει, διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. ἀλλ' ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἑλκύσας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Veſpere, ton. obl. 2.

Omnium vita in crucis ligno ſuſpenſa, Domine Deus, vivifica animam meam peccatis peremptam, neque ſinas, ovem tuam omnino perire, paſtor bonus ; è tuis ſiquidem mandatis reſilivi, & innocentiæ divitias à te mihi traditas diſſipavi, peccatum ſtudioſè præeligens, & laſciviâ abominandum in modum diffluxi; verumtamen, ſolus multùm miſericors, renova me, ad bonam frugem traducens.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος πλ. β'.

ΩΔΗ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Νηστείαν, δάκρυα, εὐχάς, συμπάθειαν, εὐκατάνυκτον ἦθος, γνώμην ὀρθήν, βίου καθαρότητα, ἐπιδειξώμεθα, Πιστοί, ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

TRIODIUM, *ton. obl.* 2.

Ode IV.

Chriſtus virtus mea.

Jejunium, lacrymas, preces, commiſerationem, compunctionis habitum, mentem rectam, vitæ puritatem præferamus, Fideles, ut gloriâ perfruamur.

Φωστῆρες φαίνοντες τῷ στερεώματι τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς ὤφθητε, Ἀπόστολοι,

Viſi eſtis, Apoſtoli, luminaria in venerandæ Eccleſiæ firmamento ſplendidiſſimè ef-

Digitized by Google

Fer. V. Heb. III Jejun.

fulgentia; propterea corda noſtra divino Spiritu illuſtrate.

διὸ φωτίσατε ἡμῶν τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ceu divini carbones, immateriali igne ſuccenſi, vitioſas cordium noſtrorũ materias comburite, ſapientes Dei noſtri Apoſtoli.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες, προσανάπτομενοι τῷ πυρὶ τῷ ἀΰλῳ, τὰς ἐμπαθεῖς ὕλας καταφλέξατε τῶν καρδιῶν ἡμῶν, σοφοὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Th.) Lucerna inextincta, thalamus undiq; lucidus, Seraphim ſublimior, Cherubicus currus, libera me, ò prorſus immaculata, à gravibus noxis, atque periculis.

Θεοτοκίον.) Λυχνία ἄσβεστος, νυμφὼν ὁλόφωτε, Σεραφὶμ ὑπερτέρα, Χερουβικὸν ὄχημα, πανάμωμε, ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

HIRMUS *alius, ton. id.*
Audivit Propheta.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.
Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Salvatoris Apoſtoli, faces divinæ apparitionis effecti, ignorantiæ noctem diſcuſſiſtis, & Eccleſiam illuſtrantes, orbem terræ igniſonis doctrinis veſtris illuminatis.

Λαμπτῆρες θεοφανείας, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αἰθεριάσαντες, φωτίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριφθόγγοις διδαχαῖς ὑμῶν.

Mundum pervagati, alius ſiquidem aliorſum, omnes ad fidem unam congregaſtis, Apoſtoli, & cœleſtia conſecuti choros exercetis, Chriſtum pro noſtrum omnium ſalute ſine intermiſſione exorantes.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος οὖν κατ᾽ ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν πάντας συνηθροίσατε, Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Sanctis precibus veſtris, Apoſtoli Domini, digni reddamur vivificæ cruci puris,

Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν προσπτύξασθαι

Fer. V. Heb.III. Jejun.

ξανθαὶ ἀγνοῖς, καὶ τοῖς χείλεσι, καὶ ὄμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάσῃ κτίσει καταπροσκυνούμενον.

& labiis, & oculis advolvi, iis, qui in mundo ſunt, propoſitæ, atque ab omni creaturâ adorat.

Τελαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Tr.) Filium ex Patre, atque Spiritum glorifico, veluti ex Sole lucem, & radium, ille ſiquidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hic verò per emiſſionem, quoniam & emiſſura eſt, coæternam unam ſubſtantiam, ab omni creaturâ adoratam.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν φρουροῦσα, σεμνὴ, σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. τὸ θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

Th.) Virgo infantem enixa, & puritatem cuſtodiens, tu, veneranda, viſa es, cùm Deum, & hominem genueris, unum eumdem in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo mater, auditum omnem, & cogitationem percellit.

ΩΔΗ ή.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν πυρίνῳ ἅρματι ἔλαβεν. πτεῦσον, λογισμῶν βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ, ῥυσθῇς ἀπάτης.

Ode VIII.

Sanctis è flammâ.

Jejunium, Moyſen Dei ſpectatorem effecit, & Heliam in igneo curru collocavit; eja, à noxiis abſtine cogitationibus, ò anima, ut è terrenis fallaciis libereris.

Ὁ λιθαίνων τοῖς χείρεσι προσεπεκτείνομαι, καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα προσεπιτίθημι. ἴασαι,

Lapſus, ad deteriora me extendo, vulnuſque livori ſuperimpono; lapideæ

Fer. V. Heb. III Jejun.

deæ obdurationi meæ mederé, Chriſte miſericors, precibus Apoſtolorum.

Χριστὲ, τὴν λιθώδη μου πώρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, οἰκτίρμων, ἱκεσίαις:

Mundi luminaria, Dei ſplendore repleta, affectionum noſtrarum nubes diſſipate, & ſplendidæ reſurrectionis eos adoratores efficite, qui Solem gloriæ hymnis concelebrant.

Οἱ τοῦ κόσμου φωστῆρες οἱ θεαυγέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη διασκεδάσατε, προσκυνητὰς τῆς λαμπρᾶς ἀναστάσεως δείξατε ὑμνοῦντας τὸν Ἥλιον τῆς δόξης.

Th.) Te, beatiſſima divinitus effecta, generationes generationum beatam jampridem deprædicant, quemadmodum prophetaſti; ſola enim hominibus peperiſti beatum Verbum ineffabiliter ex te corporatum.

Θεοτοκίον.) Γενεαὶ γενεῶν σε, θεομακάριστε, μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προεφήτευσας. μόνη γὰρ βροτοῖς τὸν μακάριον τέτοκας Λόγον, ἀπορρήτως ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

HIRMUS *alius.*

Sancti tui pueri.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Apoſtoli Domini, cùm cæperitis calamo fidei eos, qui in erroris abyſſo natabant, ducite iſtos benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου, φέρετε τούτους εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Magna virtus tua in Apoſtolis, quoniam ipſorum umbræ, & ſudaria ægros ſanant, benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Μεγάλη ἡ ἰσχύς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ, καὶ σουδάρια αὐτῶν ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Dodecas ſancta Apoſtolorum dignum me effice, qui

Ἡ δωδεκὰς ἁγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον σταυρὸν, κα-

τα-

Fer. V. Heb.III. Jejun.

τιμίωσον, ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον Πατρί τε, καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Θεοτοκίον.) Ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς, ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

ΩΔΗ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Θεὲ, καὶ Κύριε πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀποκάθαρον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα. ἥμαρτον, ἥμαρτόν σοι, οἴκτειρον, σῶσόν με, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Ὁρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα φρενοβλαβῶς, καὶ ἔξω ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, καὶ τῆς σωτηριώδους καθυστερούμενος βρώσεως ὁ ἄσωτος. Χριστὲ, οἴκτειρον, σῶσόν με.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα,

pretioſam crucem abſque damnatione adorem, benedicens, laudans, & ſuperexaltans Dominum in ſecula.

Tr.) Abſque generationis, & proceſſionis principio Patrem adoro generantem, genitum Filium glorifico, Spiritum ſanctum unà cum Patre, & Filio effulgentem deprædico.

Th.) Quem ineffabiliter peperiſti, ò Virgo, ſemper, uti clementem, exorare non deſinas, ut ad te confugientes è periculis eripiat.

Ode IX.

Deum hominibus videre.

Deus, & Domine multæ miſericordiæ, cordis mei vulnera abſterge, pœnitentiæ medicamina mihi adhibens, peccavi, peccavi tibi, miſerere, ſalva me, Apoſtolorum tuorum precibus, utpote valde miſericors.

Abſurdas appetitiones inſanè proſecutus ſum, & extra me ipſum penitus exceſſi, acerbis voluptatibus paſtus, ac ſalutari eſcâ privatus, prodigus ego; miſerere, ſalva me, Chriſte.

Anima, quæ à nequitiâ teme-

Fer. V. Heb. III. Jejun.

metipſam minimè emundas, neque à corruptricibus voluptatibus abducis, cur intempeſtivè propter jejunium tibi plaudis? Non hoc quippe jejunium elegit Dominus, qui ſolus expetit emendationem noſtram.

καὶ ἡδονῶν σαυτὴν φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν οὐκ ἐξελέξατο Κύριος, ὁ μόνος τῶν ἡμῶν θέλων διόρθωσιν.

Th.) Luminis parens, Virgo Dei genitrix atque, divino me lumine illuſtra, animæ meæ tenebras propulſa, ut te beatam prædicem, quam cunctæ hominum generationes, ut propheταſti, beatam decantant.

Θεοτοκίον.) Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγώγησον, ἡ τοῦ φωτὸς, Παρθένε Θεοτόκε, λοχεύτρια, καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, ὅπως σε μακαρίσω, ἣν μακαρίζουσι πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας.

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

Sermone rudes, ſcientiâ ſapientes apparuiſtis, dum implexas Philoſophorum ratiocinationes, Rhetorum verſutias, calculoſque Aſtronomorum diſſolviſtis; quamobrem, ò Apoſtoli Chriſti, ſoli viſi eſtis univerſæ terræ magiſtri.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει ὤφθητε, πλοκὰς τῶν λόγων φιλοσόφων λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόεις, καὶ ψήφους ἀστρονόμων. διὸ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, μόνοι πάσης οἰκουμένης ἀνεδείχθητε διδάσκαλοι.

Petrus Oratorem agit, & Plato conticuit, docet Paulus, & Pythagoras interijt deinceps Apoſtolorum turba edilferens divina, emortuam Ethnicorum vocem contumulat, mundum-

Ὁ Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας ἔδυνε, λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων θεολογῶν ὁ δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγὴν καταθάπτει, καὶ τὸν κόσμον συνεγείρει πρὸς λατρεί-

αν

αν Χριστοῦ.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν ἤνθησεν, ἰδεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, πάντες ἀξιωθῶμεν, ἁγνοῖς καὶ χείλεσι, καὶ ψυχῇ, ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ.

Τριαδικόν.) Μόνου μονογενῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνου μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκυνῇ, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

que ad Chriſti venerationem ſimul excitat. Fer. V. Heb. III Jejun.

Reddamur digni omnes pretioſam crucem, beatiſſimum lignum, unde mundi ſalus effloruit videre, atque mundis & labiis, & animâ adorare, precibus veſtrum omnium ſanctorum Apoſtolorum.

Tr.) Unici unicus Genitor, unigeniti Filii Pater, & unica lux unicæ lucis irradiatio, ac unicus unicè unici Dei Spiritus ſanctus, verè Dominus de Domino, ò Trias unitas ſancta ſalva me, Deum te confitentem.

Th.) Partus tui prodigium percellit me, ò labis penitus expers; Quomodo ſine ſemine concipis Deum, qui capi nequit? Dic, quomodo virgo es, matris in morem enixa? Quod naturam ſuperat, fide capiens, natum adora. Poteſt etenim, quidquid ei libet.

FERIA VI. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

Cathisma, *ton. obl.* 1.
Ad mod. Coæternum Verbum.

AMiſſam olim ligno cibi vitam, mortales, cruce tuâ, miſerator, recuperavimus, cujus, ò bone, virtute nos corrobora, ut abſtinentiæ tempus compunɛ̃to corde tranſigamus, voluntatem tuã adimplentes, ac ſplendidæ reſurrectionis diem intueamur.

Aliud, ton. 1.
Ad mod. Lapide obſignato.

Expiatam jejunio carnem, atque animas orationibus colluſtratas habentes, dignos nos effice, Domine, qui pretioſam, ac venerandam crucem tuam aſpiciamus, & cum tremore adoremus, hymnis canentes, atque dicentes, Gloria vivificæ cruci tuæ, Gloria divinæ lanceæ tuæ, unde reviximus, ò ſolus clemens.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Τον συνάναρχον Λόγον.

ΤΩ͂ τῆς βρώσεως ξύλῳ πάλαι θανόντες βροτοὶ, τῷ ςαυρῷ συ, οἰκτίρμων, ἀνεζωώθημεν, οὗ τῇ δυνάμει, ἀγαθὲ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἐν κατανύξει διελθεῖν, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, καὶ κατιδεῖν τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου ἀναςάσεως.

Ἄλλο, ἦχος α'.
Πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντες ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντες τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κύριε, τὸν τίμιον ςαυρόν συ, καὶ σεπτὸν, ἀξίωσον, θεάσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνῳδίαις ᾄδοντες, καὶ λέγοντες, Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου ςαυρῷ, Δόξα τῇ θείᾳ λόγχῃ συ, ὅθεν ἀνεζωώθημεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Στι-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος α΄.

Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σῶτερ, ὁ ἀληθὴς γλυκασμὸς, ὁ τὰ πικρότατα Μεῤῥᾶς πάλαι ὕδατα γλυκάνας, τυπῶντι ξύλῳ, ξύλον τοῦ θείου σταυροῦ, ἁπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας. χολῆς ἀπεγεύσω δὲ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ κόσμῳ ὕδωρ βρύσεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν τοῦ βροτείου φυράματος. ὅθεν δοξολογοῦμέν σου τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν, παράσχου ἡμῖν τὸν φόβον σου, Κύριε, καιρῷ τῆς νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

SticHIRA, *ton. obl.* I.

Ad mod. Salve aſceticorum.

Salvator, vera dulcedo, à quo olim amariſſimæ Merræ aquæ ei, qui ligno lignum crucis adumbravit, dulces redditæ fuere, in hoc, quemadmodum tibi placitum fuit, diſtentus; acetum inſuper deguſtaſti, lanceâ latus apertum habens, ex quo remiſſionis aquam mundo effundis ad humanæ maſſæ reformationem; proinde ineffabilem virtutem tuam glorificamus, ac tribue nobis, quæſumus, timorem tuum, Domine, jejunij tempore, veniamque peccatorum, ac magnam miſericordiam.

Ὅμοιον.

Λόγε ὁ ἁπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου ἀπὸ κοπρείας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις καταπλούτισον, διδοὺς τῇ καρδίᾳ μου τὸν ἁγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τὴν πρὸς σάρκα με ἀγαπήσεως τέμνουσαν. ὅπως δι᾽ ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς, καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου φαιδρῶς τὴν ἡμέραν τῆς

Simile.

Verbum, qui in cruce extentus, & longè à te diſſita congregans, mentem meam è pravarum affectionum fæcibus extuliſti in altum, eam omnigenis divitijs locupleta, caſtiſſimum timorem tuũ cordi meo elargitus, atque animæ meæ perfectam charitatem, quæ ab amore carnis me reſecet; quò tibi per abſtinentiam, preces, atque orationes præſentibus diebus

Kk 2 ac-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

acceptus fiam, & lætus reſurrectionis tuæ diem aſpiciam, magnam conſecutus miſericordiam.

ἐγέρσεως, λαμβάνων τὸ μέγα ἔλεος.

Aliud ton. 1.

Ad mod. Nubem te.

Tertiam venerandorum jejuniorum hebdomadam abſolventes, dignare nos, Chriſte Verbum, vivificæ crucis tuæ lignum cernere, religioſèque adorare, & dignè concinere, potentiam tuam glorificare, paſſionem tuam celebrare, & puros pervenire ad reſurrectionem tuam ſanctam, myſticum paſcha, per quod Adamus Paradiſum poſtliminiò repetijt.

Ἄλλον, ἦχος α'.

Πρὸς· Νεφέλην σε.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν νηστειῶν ἑβδομάδα, Χριστὲ Λόγε, περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ σου κατιδεῖν, ἀξίωσον ἡμᾶς, καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ᾆσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν, τὸ πάσχα τὸ μυστικὸν, δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. obl. 2.

Paterni doni divitijs dilapidatis, per luxuriam facultates abſumpſi, improbis peccati mei cogitationibus abſtractus, & voluptatis dulcedine illectus, irratiónabilibus jumentis ſimilis evaſi, ſalutaribus mãdatis tuis minimè obtemperans; verumtamen, Chriſte Deus, cui propter me in cruce ſuſpendi collibitum fuit, ne me adoptione tuâ abdices, at rede-

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωΐ, ἦχος πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτείᾳ τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἁμαρτίας μου συναπαχθεὶς, καὶ γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὡμοιώθην, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι' ἐμὲ εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ ἀποκηρύξῃς με τῆς σῆς υἱοθεσίας, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα δέξαι, ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶ-

σωτόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος βαρύς.

Ἀσώτῳ δίκην ἀπέστην τῆς χάριτός σου, Κύριε, καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, Εὔσπλαγχνε, κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος πλ. α'.

ΩΔΗ ε'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἴασαί με, Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, τῷ μώλωπί σου τοὺς τῆς ψυχῆς μου ἐκκαθάρας μώλωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριστὲ, καταδεξάμενος.

Ἀκανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν παντοίων παθῶν ἰδέας, Κύριε, καθάρισον, ὁ στεφθεὶς ἀκάνθαις δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ῥῦσαι τῆς κακίας με τοῦ πολεμήτορος, ἐπίστρεψόν με τὸν πλανηθέντα, καὶ ἐκδαπανήσαντα πάντα μου τὸν βίον ἀσώτως, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος, πάναγνε, τὸν πλαστουργόν μου, ὃν δυσωποῦσα, πεπαλαιωμένον με ἐν πολλῇ κακίᾳ ἀνακαινίσαι, δέομαι.

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

untem ſuſcipe, ceu Prodigū filium, & ſalvum effice.

Veſpere, ton. gravis.

Prodigi inſtar, è gratiâ tuâ, Domine, abſceſſi, ac bonitatis divitiis abſumptis ad te, miſericors, cucurri, clamans, Deus noſter, peccavi, miſerere mei.

TRIODIUM. *ton. obl.* I.

ODE V.

Dilatus.

Sana me, Domine, & ſanabor, qui livore tuo livores animæ meæ perpurgaſti, paſſionem carne perpeſſus, ò Chriſte.

Spinis, ac tribulis horridam animam meam, à quarumcumque affectionum formis, Domine, emunda, qui pro eximiâ bonitate ſpineam coronam geſtaſti.

Eripe me ab inimici nequitiâ, reduc me errabundum, meorumque omnium bonorum decoctorē, ò multùm miſericors.

Th.) Velut recentem infantem peperiſti, puriſſima, Creatorem meum, quem exorando, renova me, precor, qui in multâ iniquitate conſenui.

HIR-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

In ligno maledicto cùm te, Chriſte, Judæi ob invidiam peremiſſent, iniqui gloriæ tuæ potentiam minimè ſuſtulerunt, Dominus enim omnium es, paſſione voluntariè ſuſceptâ.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου, Χριστὲ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμήναντο τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι, ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθὼν ἐθελουσίως.

O ter beata crux Chriſti, quæ victoriam in cœlo deſcriptam nobis è terrâ progerminaſti, nos omnes jejunio expiatos adoratione tuâ dignos effice.

Τρισμακάριστε σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραπτον νῖκος ὁ ἐκ γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως ἀξίους δεῖξον ἡμᾶς πάντας, νηστείᾳ καθαρθέντας.

Tr.) Superſubſtantialis Divinitatis tres colo perſonas, Patrem ante omne principium exiſtentem, Filium, & Spiritum ſanctum, ſubſtãtiam naturâ individuam glorifico in ſæcula.

Τριαδικόν.) Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῇ φύσει ἄτμητον οὐσίαν δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Th.) Cœlis altiorem, ac Cherubim ſublimiorem, ſanctorum primam, & impollutam Dei omnium Virginem laudamus, ac ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἁγιόπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρην τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

Heſaia exulta.

Lapideam animæ meæ cœcitatem elue, Salvator miſericors, fontemque divinæ cõpunctionis mihi tribue, ò bone, qui è latere mihi vitam effudiſti, & humanũ genus ad te, Domine, attraxiſti.

ΩΔΗ θ΄.

Ἠσαΐα χόρευε.

Τὴν λιθώδη πώρωσιν τῆς ψυχῆς μου, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν δός μοι, ἀγαθὲ, θείας κατανύξεως, ὁ ἐκ πλευρᾶς βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Fer. VI. Heb. III Jejun.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα εἰς τὰ βάθη τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν τὰ τῆς ἀρετῆς. ἀλλ' ἕλκυσον, καὶ σῶσόν με, ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Me ipſum in criminum barathra projeci, virtutum faſtigiis relictis; verùm attrahe, & ſalva me, qui in crucem aſcendiſti,& humanũ genus ad te Domine, attraxiſti.

Γλυκασμὸς ὢν, Κύριε, καὶ ἡδύτης, ὡς Δημιουργὸς, χολῆς ἐγεύσω, Χριστὲ, τὴν ἐξ ἡδονῆς ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν τοῖς ἐξ Ἀδὰμ σὺ ἐπανορθῶν. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Cùm ſis, Domine, utpote Creator, dulcedo, atq; ſuavitas, fel, ò Chriſte, deguſtati volapſum illũ corrigens, quo Adami poſteros voluptas in terram dejecit; unde glorificamus te, paſſionis tuæ præſidio ſervati.

Θεοτοκίον.) Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου, καὶ καταφυγὴ, τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς ἴασαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ἵνα κἀγὼ, χαίρων ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Th.) Beatiſſima Domina, ſpes mea, atque refugium, animæ meæ vulneribus medere, præbe menti meæ pacem, ut & ego lætus magnalia tua recinam, Deipara, ſemper virgo.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Σὲ ὅνπερ εἶδε Μωϋσῆς.

HIRMUS *alius*.

Te, quam vidit Moyſes.

Σὲ, ὃν οἱ ἄνομοι, Χριστὲ, περιέβαλλον παικτῶς πορφύραν, καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα, παίοντες καλάμῳ τὴν κάραν σου, σταυροῦντες φθόνῳ, χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Te, Chriſte, quem iniqui per ludibrium purpurâ,ac coronâ circumdederunt, quaſi Regem,calamo cædentes caput tuum præ invidiâ crucifigentes, atque felle potantes. Fideles omnes hymnis magnificamus.

Σὲ, ὅνπερ Ἥλιος ἰδὼν πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυψε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως

Te, quem ſol in cruce patientem intuens,lucem occultavit, universâ ſimul creatu-

rá

Fer. V. Heb. III Jejun.

fulgentia; propterea corda noſtra divino Spiritu illuſtrate.

διὸ φωτίσατε ἡμῶν τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ceu divini carbones, immateriali igne ſuccenſi, vitioſas cordium noſtrorũ materias comburite, ſapientes Dei noſtri Apoſtoli.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες, προσανaπτόμενοι τῷ πυρὶ τῷ ἀΰλῳ, τὰς ἐμπαθεῖς ὕλας καταφλέξατε τῶν καρδιῶν ἡμῶν, σοφοὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Th.) Lucerna inextincta, thalamus undiq; lucidus, Seraphim ſublimior, Cherubicus currus, libera me, ò prorſus immaculata, à gravibus noxis, atque periculis.

Θεοτοκίον.) Λυχνία ἄσβεστος, νυμφὼν ὁλόφωτε, Σεραφὶμ ὑπερτέρα, Χερουβικὸν ὄχημα, πανάμωμε, ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

HIRMUS *alius, ton. id.*
Audivit Propheta.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.
Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Salvatoris Apoſtoli, faces divinæ apparitionis effecti, ignorantiæ noctem diſcuſſiſtis, & Eccleſiam illuſtrantes, orbem terræ igniſonis doctrinis veſtris illuminatis.

Λαμπτῆρες θεοφανείας, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αἰθριάσαντες, φωτίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριφθόγγοις διδαχαῖς ὑμῶν.

Mundum pervagati, alius ſiquidem aliorſum, omnes ad fidem unam congregaſtis, Apoſtoli, & cœleſtia conſecuti choros exercetis, Chriſtum pro noſtrum omnium ſalute ſine intermiſſione exorantes.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος ὢν κατ᾽ ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν πάντας συνηθροίσατε, Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Sanctis precibus veſtris, Apoſtoli Domini, digni reddamur vivificæ cruci puris,

Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν προσπτύξασθαι

Fer. V. Heb. III. Jejun.

θαι ἁγνοῖς, καὶ τοῖς χείλεσι, ὄμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ πάσῃ κτίσει καπροσκυνούμενον.

Τριαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ, σὺ ὤφθης, Θεὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. τὸ θαῦμά σου, Παρθενομήτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

& labiis, & oculis advolvi, iis, qui in mundo ſunt, propoſitæ, atque ab omni creaturâ adorat.

Tr.) Filium ex Patre, atque Spiritum glorifico, veluti ex Sole lucem, & radium, ille ſiquidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hic verò per emiſſionem, quoniam & emiſſura eſt, coæternam unam ſubſtantiam, ab omni creaturâ adoratam.

Th.) Virgo infantem enixa, & puritatem cuſtodiens, tu, veneranda, viſa es, cùm Deum, & hominem genueris, unum eumdem in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo mater, auditum omnem, & cogitationem percellit.

ΩΔΗ ή.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν πυρίνῳ ἅρματι ἔλαβεν. σπεῦσον, λογισμῶν βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, τοῖς χαμαιζήλου, ψυχὴ, ῥυσθῇς ἀπάτης.

Ὀλισθαίνων τοῖς χείροσι προσεκτείνομαι, καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα προσεπιτίθημι. ἴασαι,

Ode VIII.

Sanctis è flammâ.

Jejunium, Moyſen Dei ſpectatorem effecit, & Heliam in igneo curru collocavit; eja, à noxiis abſtine cogitationibus, ò anima, ut è terrenis fallaciis libereris.

Lapſus, ad deteriora me extendo, vulnuſque livori ſuperimpono; lapidcæ

Fer. V. Heb. III Jejun.

deæ obdurationi meæ medere, Chriſte miſericors, precibus Apoſtolorum.

Mundi luminaria, Dei ſplendore repleta, affectionum noſtrarum nubes diſſipate, & ſplendidæ reſurrectionis eos adoratores efficite, qui Solem gloriæ hymnis concelebrant.

Th.) Te, beatiſſima divinitus effecta, generationes generationum beatam jampridem deprædicant, quemadmodum prophetaſti; ſola enim hominibus peperiſti beatum Verbum ineffabiliter ex te corporatum.

HIRMUS *alius.*

Sancti tui pueri.

Apoſtoli Domini, cùm cæperitis calamo fidei eos, qui in erroris abyſſo natabant, ducite iſtos benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Magna virtus tua in Apoſtolis, quoniam ipſorum umbræ, & ſudaria ægros ſanant, benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Dodecas ſancta Apoſtolorum dignum me effice, qui

Χριστὲ, τὴν λιθώδη μου πώρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, οἰκτίρμων, ἱκεσίαις.

Οἱ τοῦ κόσμου φωστῆρες οἱ θεαυγέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη διασκεδάσατε, προσκυνητὰς τῆς λαμπρᾶς ἀναστάσεως δείξατε ὑμνοῦντας τὸν Ἥλιον τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.) Γενεαὶ γενεῶν σε, θεομακάριστε, μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προεφήτευσας. μόνη γὰρ βροτοῖς τὸν μακάριον τέτοκας Λόγον, ἀπορρήτως ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου, φέρετε τούτους εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μεγάλη ἡ ἰσχύς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ, καὶ σουδάρια αὐτῶν ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ δωδεκὰς ἁγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον σταυρὸν, κατα-

Fer. V. Heb. III. Jejun.

τεξίωσον, ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

pretioſam crucem abſque damnatione adorem, benedicens, laudans, & ſuperexaltans Dominum in ſecula.

Τριαδικόν.) Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον Πατρί τε, καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Tr.) Abſque generationis, & proceſſionis principio Patrem adoro generantem, genitum Filium glorifico, Spiritum ſanctum unà cum Patre, & Filio effulgentem deprædico.

Θεοτοκίον.) Ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς, ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Th.) Quem ineffabiliter peperiſti, ò Virgo, ſemper, uti clementem, exorare non deſinas, ut ad te confugientes è periculis eripiat.

ΩΔΗ θʹ.

ODE IX.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Deum hominibus videre.

Θεὲ, καὶ Κύριε πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀποκάθαρον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα, ἥμαρτον, ἥμαρτόν σοι, οἴκτειρον, σῶσόν με, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Deus, & Domine multæ miſericordiæ, cordis mei vulnera abſterge, pœnitentiæ medicamina mihi adhibens, peccavi, peccavi tibi, miſerere, ſalva me, Apoſtolorum tuorum precibus, utpote valde miſericors.

Ὁρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα φρενοβλαβῶς, καὶ ἔξω ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, καὶ τῆς σωτηριώδους καθυστερούμενος βρώσεως ὁ ἄσωτος. Χριστὲ, οἴκτειρον, σῶσόν με.

Abſurdas appetitiones inſanè proſecutus ſum, & extra me ipſum penitus exceſſi, acerbis voluptatibus paſtus, ac ſalutari eſcâ privatus, prodigus ego; miſerere, ſalva me, Chriſte.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα,

Anima, quæ à nequitiâ teme-

Fer. V. Heb.III. Jejun.

metipſam minimè emundas, neque à corruptricibus voluptatibus abducis, cur intempeſtivè propter jejunium tibi plaudis? Non hoc quippe jejunium elegit Dominus, qui ſolus expetit emendationem noſtram.

καὶ ἡδονῶν σαυτὴν φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν οὐκ ἐξελέξατο Κύριος, ὁ μόνος τῶν ἡμῶν θέλων διόρθωσιν.

Th.) Luminis parens, Virgo Dei genitrix atque, divino me lumine illuſtra, animæ meæ tenebras propulſa, ut te beatam prædicem, quam cunctæ hominum generationes, ut prophetaſti, beatam decantant.

Θεοτοκίον.) Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγώγησον, ἡ τοῦ φωτὸς, Παρθένε Θεοτόκε, λοχεύτρια, καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, ὅπως σε μακαρίσω, ἣν μακαρίζουσι πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας.

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

Sermone rudes, ſcientiâ ſapientes apparuiſtis, dum implexas Philoſophorum ratiocinationes, Rhetorum verſutias, calculoſque Aſtronomorum diſſolviſtis; quamobrem, ò Apoſtoli Chriſti, ſoli viſi eſtis univerſæ terræ magiſtri.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει ὤφθητε, πλοκὰς τῶν λόγων φιλοσόφων λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόας, καὶ ψήφους ἀστρονόμων. διὸ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, μόνοι πάσης οἰκουμένης ἀνεδείχθητε διδάσκαλοι.

Petrus Oratorem agit, & Plato conticuit, docet Paulus, & Pythagoras interijt deinceps Apoſtolorum turba ediſſerens divina, emortuam Ethnicorum vocem contumulat, mundum-

Ὁ Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας ἔδυσε, λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων θεολογῶν ὁ δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγὴν καταθάπτει, καὶ τὸν κόσμον συνεγείρει πρὸς λατρείαν

αν Χριςοῦ.

Τὸν ςαυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν ἤνθησεν, ἰδεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, πάντες ἀξιωθῶμεν, ἁγνοῖς καὶ χείλεσι, καὶ ψυχῇ, ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων Ἀποςόλων Χριςοῦ.

Τριαδικόν.) Μόνε μονογενῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίςει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

que ad Chriſti venerationem ſimul excitat. Fer. V. Heb. III Jejun.

Reddamur digni omnes pretioſam crucem, beatiſſimum lignum, unde mundi ſalus effloruit videre, atque mundis & labiis, & animâ adorare, precibus veſtrum omnium ſanctorum Apoſtolorum.

Tr.) Unici unicus Genitor, unigeniti Filii Pater, & unica lux unicæ lucis irradiatio, ac unicus unicè unici Dei Spiritus ſanctus, verè Dominus de Domino, ò Trias unitas ſancta ſalva me, Deum te confitentem.

Th.) Partus tui prodigium percellit me, ò labis penitus expers; Quomodo ſine ſemine concipis Deum, qui capi nequit? Dic, quomodo virgo es, matris in morem enixa? Quod naturam ſuperat, fide capiens, natum adora. Poteſt etenim, quidquid ei libet.

Digitized by Google

FERIA VI. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* I. *Ad mod. Coæternum Verbum.*

AMiſſam olim ligno cibi vitam, mortales, cruce tuâ, miſerator, recuperavimus, cujus, ò bone, virtute nos corrobora, ut abſtinentiæ tempus compunɛto corde tranſigamus, voluntatem tuã adimplentes, ac ſplendidæ reſurrectionis diem intueamur.

Aliud, ton. I. *Ad mod. Lapide obſignato.*

Expiatam jejunio carnem, atque animas orationibus colluſtratas habentes, dignos nos effice, Domine, qui pretioſam, ac venerandam crucem tuam aſpiciamus, & cum tremore adoremus, hymnis canentes, atque dicentes, Gloria vivificæ cruci tuæ, Gloria divinæ lanceæ tuæ, unde reviximus, ò ſolus clemens.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος α΄. Πρὸς, Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΤΩ͂ τῆς βρώσεως ξύλῳ πάλαι θανόντες βροτοὶ, τῷ ςαυρῷ σου, οἰκτίρμων, ἀνεζωώθημεν, οὗ τῇ δυνάμει, ἀγαθὲ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἐν κατανύξει διελθεῖν, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, καὶ κατιδεῖν τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου ἀναςάσεως.

Ἄλλο, ἦχος α΄. Πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντες ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντες τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κύριε, τὸν τίμιον ςαυρόν σου, καὶ σεπτὸν, ἀξίωσον, θεάσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνῳδίαις ᾄδοντες, καὶ λέγοντες, Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου ςαυρῷ, Δόξα τῇ θείᾳ λόγχῃ σου, ὅθεν ἀνεζωώθημεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Στι-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος α'.

Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σῶτερ, ὁ ἀληθὴς γλυκασμὸς, ὁ τὰ πικρότατα Μεῤῥᾶς πάλαι ὕδατα γλυκάνας, τυπῶντι ξύλῳ, ξύλον τοῦ θείου σταυροῦ, ἁπλωθεὶς ἐν τύπῳ, ὡς εὐδόκησας. χολῆς ἀπογεύσω δὲ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ κόσμῳ ὕδωρ βρύψεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν τοῦ βροτείου φυράματος. ὅθεν δοξολογοῦμέν σου τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν, παράσχου ἡμῖν τὸν φόβον σου, Κύριε, καιρῷ τῆς νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

STICHIRA, *ton. obl.* I.

Ad mod. Salve aſceticorum.

Salvator, vera dulcedo, à quo olim amariſſimæ Merræ aquæ ei, qui ligno lignum crucis adumbravit, dulces redditæ fuere, in hoc, quemadmodum tibi placitum fuit, diſtentus; acetum inſuper deguſtaſti, lanceâ latus apertum habens, ex quo remiſſionis aquam mundo effundis ad humanæ maſſæ reformationem; proinde ineffabilem virtutem tuam glorificamus, ac tribue nobis, quæſumus, timorem tuum, Domine, jejunij tempore, veniamque peccatorum, ac magnam miſericordiam.

Ὅμοιον.

Λόγε ὁ ἁπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις καταπλούτισον, διδοὺς τῇ καρδίᾳ μου τὸν ἁγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τὸν πρὸς σάρκα μου ἀγαπήσεως τέμνουσαν. ὅπως δι' ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς, καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου φαιδρῶς τὴν ἡμέραν τῆς

Simile.

Verbum, qui in cruce extentus, & longè à te diſſita congregans, mentem meam è pravarum affectionum fæcibus extuliſti in altum, eam omnigenis divitijs locupleta, caſtiſſimum timorem tuũ cordi meo elargitus, atque animæ meæ perfectam charitatem, quæ ab amore carnis me reſecet; quò tibi per abſtinentiam, preces, atque orationes præſentibus diebus ac-

Digitized by Google

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

acceptus fiam, & lætus reſurrectionis tuæ diem aſpiciam, magnam conſecutus miſericordiam.

ἐγέρσεως, λαμβάνων τὸ μέγα ἔλεος.

Aliud ton. 1.

Ad mod. Nubem te.

Tertiam venerandorum jejuniorum hebdomadam abſolventes, dignare nos, Chriſte Verbum, vivificæ crucis tuæ lignum cernere, religioſèque adorare, & dignè concinere, potentiam tuam glorificare, paſſionem tuam celebrare, & puros pervenire ad reſurrectionem tuam ſanctam, myſticum paſcha, per quod Adamus Paradiſum poſtliminiò repetijt.

Ἄλλον, ἦχος α΄.

Πρὸς· Νεφέλην σε.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν νηστειῶν ἑβδομάδα, Χριστὲ Λόγε, περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ σου κατιδεῖν, ἀξίωσον ἡμᾶς, καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ᾆσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν, τὸ πάσχα τὸ μυστικὸν, δι᾽ οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. obl. 2.

Paterni doni divitijs dilapidatis, per luxuriam facultates abſumpſi, improbis peccati mei cogitationibus abſtractus, & voluptatis dulcedine illectus, irrationabilibus jumentis ſimilis evaſi, ſalutaribus mādatis tuis minimè obtemperans; verumtamen, Chriſte Deus, cui propter me in cruce ſuſpendi collibitum fuit, ne me adoptione tuâ abdices, at rede-

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος πλ. β΄.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτείᾳ τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἁμαρτίας μου συναπαχθεὶς, καὶ γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὡμοιώθην, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. ἀλλ᾽ ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι᾽ ἐμὲ εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ ἀποκηρύξῃς με τῆς σῆς υἱοθεσίας, ἀλλ᾽ ἐπιστρέφοντα δέξαι, ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶ-

Digitized by Google

σῶσόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος βαρύς.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην τῆς χάριτός σου, Κύριε, καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, Εὔσπλαγχνε, κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος πλ. α΄.

ΩΔΗ ε΄.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἴασαί με, Κύριε, καὶ ἰασθήσομαι, τῷ μώλωπί σου τοὺς τῆς ψυχῆς μου ἐκκαθάρας μώλωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριστὲ, καταδεξάμενος.

Ἀκανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν παντοίων παθῶν ἰδέαις, Κύριε, καθάρισον, ὁ στεφθεὶς ἀκάνθαις δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ῥῦσαι τῆς κακίας με τοῦ πολεμήτορος, ἐπίστρεψόν με τὸν πλανηθέντα, καὶ ἐκδαπανήσαντα πάντα μου τὸν βίον ἀσώτως, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος, πάναγνε, τὸν πλαστουργόν μου, ὃν δυσωποῦσα, πεπαλαιωμένον με ἐν πολλῇ κακίᾳ ἀνακαινίσαι, δέομαι.

untem ſuſcipe, ceu Prodigũ filium, & ſalvum effice. Fer. VI. Heb. III. Jejun.

Veſpere, ton. gravis.

Prodigi inſtar, è gratiâ tuâ, Domine, abſceſſi, ac bonitatis divitiis abſumptis ad te, miſericors, cucurri, clamans, Deus noſter, peccavi, miſerere mei.

TRIODIUM. *ton. obl.* 1.

ODE V.

Dilatus.

Sana me, Domine, & ſanabor, qui livore tuo livores animæ meæ perpurgaſti, paſſionem carne perpeſſus, ò Chriſte.

Spinis, ac tribulis horridam animam meam, à quarumcumque affectionum formis, Domine, emunda, qui pro eximiâ bonitate ſpineam coronam geſtaſti.

Eripe me ab inimici nequitiâ, reduc me errabundum, meorumque omnium bonorum decoctorẽ, ò multùm miſericors.

Th.) Velut recentem infantem peperiſti, puriſſima, Creatorem meum, quem exorando, renova me, precor, qui in multâ iniquitate conſenui.

HIR-

Fer. VI. Heb. III. Jejun

HIRMUS *alius*, *ton.* I.
E nocte evigilantes.

Judæi in loco Calvariæ cùm te, Chriſte, crucifixiſſent, movebant capita ſua, ridentes, ſubſannantes, tu verò ſalutis noſtræ causâ ſuſtinuiſti.

Cùm in crucis tuæ titulo Pilatus trifariam inſcripſiſſet, te unum Trinitatis, ſpōte paſſum, Chriſte, pro omnium ſalute commonſtravit.

Crux maximè veneranda, ſalutaris cuſtos orbis, jejunantem me tuere, ac immaculatâ adoratione tuâ dignū effice.

Tr.) Splendidiſſimæ Triadis triplicem ſolem decantemus, Fideles, lumen Patrem colentes, lumen Filium glorificantes, & Spiritum lumen annunciantes.

Th.) Qui ex te, veneranda, genitus eſt, te Angelis ſublimiorem effecit; geris enim, ò pura, in ulnis, ut Filium tuum, in quem illi, utpote Deum, reſpicere formidant.

ODE VIII.
Tibi omnium Creatori.

Manus tuas, Chriſte, in

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος α'.
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου Ἰουδαῖοι σὲ σταυρώσαντες, Χριστὲ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν, γελῶντες, μυκτηρίζοντες. σὺ δὲ ἠνείχου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ σταυροῦ σου ἐπιγράψας ὁ Πιλᾶτος τρισσῶς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἑκὼν παθόντα ἐδήλου ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας, Χριστέ.

Ὁ σταυρὸς ὁ πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ κόσμου φυλακτὴρ, φρούρησόν με νηστεύοντα, καὶ ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Τριαδικόν.) Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος τὸ τρισήλιον ὑμνήσωμεν, Πιστοὶ, φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, φῶς τὸν Υἱὸν δοξάζοντες, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.) Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς σὲ ἔδειξε, σεμνή. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν, ὡς Θεῷ, ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ, ὡς Υἱόν σου, ἁγνή.

ΩΔΗ η'.
Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἥπλωσας σταυρῷ τὰς σὰς, Χρι-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

Χριϛὲ, παλάμας, χειρὸς τοῦ προπάτορος τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν, ξύλῳ δὲ ξύλου ἰάσω τὴν κατάραν, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ τῆς σωτηρίας, Λόγε, προσπίπτω, θελήματα τὰ πονηρότατα παῦσον ἐν τάχει ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὁ ϛαυρὸν, καὶ πάθη θελήσει ὑπομείνας.

Ἄσωτον ζωὴν, ῥερυπωμένον βίον ποθήσας, ἠμαύρωμαι ἐγὼ ὁ ἄσωτος. λάμψον ἀκτῖνα ἐπιϛροφῆς μοι, Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.) Παῦσον τὴν ἐμῆς πολυωδύνου πάσαν καρδίας τὴν κάκωσιν, Μήτηρ Χριϛοῦ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον Δαιμόνων τὰ βέλη, καὶ τὰ τόξα, τῶν ἐκπολεμούντων τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν τοὺς Ὑμνολόγους.

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν, τῷ τῶν ἁπάντων Δεσπότῃ, ἡμεῖς οἱ τάλανες. δι' ἡμᾶς γὰρ ϛαυρὸν κατεδέξω, Χριϛὲ, ὑμνοῦμεν τοῦ ὑπερμεγέθους ἐλέους σου τὴν χάριν.

cruce extendiſti, tollens Protoparentis manus incontinẽtiam, ligno autem ligni maledictionem curaſti; quare te in omnia ſæcula concinimus.

Procido ante te, Verbum, qui ſalutem expetis, praviſſima cordis mei deſideria citò compeſce, qui ſponte crucem, atque paſſionem pertuliſti.

Libidinoſæ vitæ, obſcœnis moribus deditus, prodigus ego caligavi; converſionis radius per te mihi, Verbum, ſplendeſcat, qui, dum patereris, ſolis ſplendorem obſcuraſti.

Th.) Chriſti Dei mater, omnem cordis mei doloribus cruciati afflictationem mitiga, Dæmonum miſeram animam meam oppugnantium jacula, & ſagittas confringe.

HIRMUS *alius*.

Qui Hymnologos.

Quid tibi paſſo afferemus omnium Domino, nos miſeri? propter nos ſiquidẽ crucem ſuſcepiſti, ò Chriſte, miſericordiæ tuæ, quæ omnem menſuram exſuperat, gratiam decantamus.

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

In ligno maledicto cùm te, Chriſte, Judæi ob invidiam peremiſſent, iniqui gloriæ tuæ potentiam minimè ſuſtulerunt, Dominus enim omnium es, paſſione voluntariè ſuſceptâ.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου, Χριστὲ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμήναντο τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι, ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθὼν ἐθελουσίως.

O ter beata crux Chriſti, quæ victoriam in cœlo deſcriptam nobis è terrâ progerminaſti, nos omnes jejunio expiatos adoratione tuâ dignos effice.

Τρισμακάριστε σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραπτον νῖκος ὁ ἐκ γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως ἀξίους δεῖξον ἡμᾶς πάντας, νηστείᾳ καθαρθέντας.

Tr.) Superſubſtantialis Divinitatis tres colo perſonas, Patrem ante omne principium exiſtentem, Filium, & Spiritum ſanctum, ſubſtãtiam naturâ individuam glorifico in ſæcula.

Τριαδικόν.) Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῇ φύσει ἄτμητον οὐσίαν δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Th.) Cœlis altiorem, ac Cherubim ſublimiorem, ſanctorum primam, & impollutam Dei omnium Virginem laudamus, ac ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἁγιόπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρην τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

Heſaia exulta.

ΩΔΗ Θʹ.

Ἡσαΐα χόρευε.

Lapideam animæ meæ cœcitatem elue, Salvator miſericors, fontemque divinæ cõpunctionis mihi tribue, ò bone, qui è latere mihi vitam effudiſti, & humanũ genus ad te, Domine, attraxiſti.

Τὴν λιθώδη πώρωσιν τῆς ψυχῆς μου, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν δός μοι, ἀγαθὲ, θείας κατανύξεως, ὁ ἐκ πλευρᾶς βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Fer. VI. Heb. III Jejun.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα εἰς τὰ βάθη τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν τὰ τῆς ἀρετῆς. ἀλλ' ἕλκυσον, καὶ σῶσόν με, ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σέ, Κύριε.

Γλυκασμὸς ὤν, Κύριε, καὶ ἡδύτης, ὡς Δημιουργὸς, χολῆς ἐγεύσω, Χριστὲ, τὴν ἐξ ἡδονῆς ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν τοῖς ἐξ Ἀδὰμ σὺ ἐπανορθῶν. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον.) Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου, καὶ καταφυγὴ, τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς ἴασαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ἵνα κἀγὼ, χαίρων ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Σὲ ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς.

Σὲ, ὃν οἱ ἄνομοι, Χριστὲ, περιέβαλον παικτῶς πορφύραν, καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα, παίοντες καλάμῳ τὴν κάραν σου, σταυροῦντες φθόνῳ, χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ, ὅνπερ Ἥλιος ἰδὼν πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυψε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως

Me ipſum in criminum barathra projeci, virtutum faſtigiis relictis; verùm attrahe, & ſalva me, qui in crucem aſcendiſti, & humanũ genus ad te Domine, attraxiſti.

Cùm ſis, Domine, utpote Creator, dulcedo, atq. ſuavitas, fel, o Chriſte, deguſtativo lapſum illũ corrigens, quo Adami poſteros voluptas in terram dejecit; unde glorificamus te, paſſionis tuæ præſidio ſervati.

Th.) Beatiſſima Domina, ſpes mea, atque refugium, animæ meæ vulneribus medere, præbe menti meæ pacem, ut & ego lætus magnalia tua recinam, Deipara, ſemper virgo.

HIRMUS *alius*.

Te, quam vidit Moyſes.

Te, Chriſte, quem iniqui per ludibrium purpurâ, ac coronâ circumdederunt, quaſi Regem, calamo cædentes caput tuum præ invidiâ crucifigentes, atque felle potantes. Fideles omnes hymnis magnificamus.

Te, quem ſol in cruce patientem intuens, lucem occultavit, universâ ſimul creatu-

Fer. VI. Heb.III Jejun.

râ ob Domini contumelias concuſsâ, ac petris diſciſſis, Chriſte Salvator, hymnis magnificamus.

Effice, Domine, ut ij, qui abſtinentiæ ſpatium percurrunt, ad videndam ſalutarem crucem tuam, Fidelium luminare, perveniant, eamq; adorandam in ſanctificationem noſtram, ut te per ipſam magnificemus.

Tr.) Lux, & vita, & omnium Creator, in tribus ſolibus elucens unitas, Deus, ac Dominus, unicâ luce coruſcans, tribus proprietatibus in unâ Divinitate reſplendens, ipſam Fideles omnes magnificamus.

Th.) Hymnis magnificamus te, Mater pura, quam David Cantor Sionem prænunciavit, ubi commoratus eſt, quem cœli capere non poſſunt, & ex carne tuâ mundi propitiatorium conſtruxit.

Δεσπότου ταῖς ὕβρεσι συγκλονουμένης, καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν ὕμνοις, Χριστὲ Σωτὴρ, μεγαλύνομεν.

Σοῦ τὸν σωτήριον σταυρὸν, τὸ φωστῆρα τῶν Πιστῶν, ἀξίωσον, Κύριε, δι᾽ ἐγκρατείας τοὺς τρέχοντας, προφθάσαι, θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι εἰς ἁγιασμὸν ἡμῶν, ἵνα σε δι᾽ αὐτοῦ μεγαλύνωμεν.

Τριαδικόν.) Φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ παντουργὸς, ἡ τρισήλιος μονὰς, Θεός τε, καὶ Κύριος, φωτὶ ἑνὶ λαμπόμενος, τρισὶ συναστράπτων τοῖς χαρακτῆρσιν ἐν μιᾷ Θεότητι, αὐτὸν πάντες Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.) Σὲ, ἣν Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς προεκήρυξε Σιὼν, ἐν ᾗπερ κατῴκησεν ὁ οὐρανοῖς ἀχώρητος, καὶ ἀνεδομήσατο ἐκ τῆς σαρκός σου κόσμου ἱλαστήριον, ὕμνοις, Μῆτερ ἁγνὴ, μεγαλύνομεν.

ΤΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ, Ἦχος δʹ.
Φέρει Ἀκροστιχίδα.
ΑΔΕΙ ΤΑΥΤΑ ΙΩΣΗΦ.
ΩΔΗ ϛʹ.
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Αἱμάτων ῥαθάμιγξιν ἐπόμβρησατε σταγόσι τῶν δ' εὐσεβῶν καρδίας, δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα Πιστῶν, Ἀθληταὶ, ὑπάρχοντες, καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ, τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι τὴν ἀνάπαυσιν, Λόγε, παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.) Ἵνα σε φωναῖς διαπρυσίοις ἀνυμνῶμεν, Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας πρόσδεχου, καὶ ἱλασμὸν ὀφλημάτων λήψεσθαι, τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

SABBATO
HEBDOMADÆ III.
IEJUNIORUM.

TETRAODIUM, *ton.*4.
Gerit Acroſtichiden.
CANIT HÆC JOSEPH.
ODE VI.
Veni in profunditates.

Sanguineis guttis piorum corda irrigaſtis, Victores admirabiles, iiſque impiorum acies præclarè oppreſſiſtis.

Cùm inpropriis membris univerſorum Dominũ glorificaveritis, nunc jugiter glorificamini, Fidelium gloria, magniq; deſnſores Athle tæ.

In infimo lacu poſitus fuiſti, ò Verbum, requiem igitur Fidelibus defunctis, atq, peccatorum remiſſionem, precibus ſacrorum Athletarum, elargire.

Th.) Ut vocibus inceſſantibus, Virgo, te celebremus, voces has noſtras excipe, tuumque Filium deprecare, ut debitorum propitiationem conſequamur.

Sabb. Heb. III. Jejun.

HIRMUS *alius, ton. obl.* 4.

Compreſſum ſuſcipe me.

Nunc Martyrum ſollemnitas, accurramus, & eorum maximè veneranda certamina celebrantes, Chriſtum, à quo coronam receperunt, hymnis canamus.

Divinâ Chriſti charitate inflammati, beati Martyres, ſuper ignis carbones, ceu ſuper rorem, laudes ejus canentes, ambulatis.

Igne, & gladio, & morte minimè territi, in ſalutis confeſſione, ò beati, perſtitiſtis, Chriſti virtute roborati.

Inter mortuos liber, utpote vitæ, & mortis dominus, requieſcere fac eos, quos aſſumpſiſti, & in habitaculis tuis conſtitue, ò clemens.

Tr.) Te, Trias ſuperprincipalis, ac divina unitas, lumen, & lumina cano, vitam, & vitas, Mentem, Verbum, & Spiritum, ſanctum, ac ſancta, unum Deum.

Th.) Ieſſe progenitor exulta, ortus eſt è radice tuâ vitæ flos Chriſtus Deus, mundo ſalutem è caſtâ adoleſcentulâ afferens.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλ. δ΄.

Συνεχόμενον δέξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις, συνδράμωμεν, καὶ τὰ ἆθλα αὐτῶν, τὰ πανσέβαστα μακαρίζοντες, Χριστὸν τὸν τούτους στέψαντα ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες, Μάρτυρες μακάριοι,

Πῦρ, καὶ ξίφος, καὶ θάνατον, οὐ πτήξαντες, τὴν ὁμολογίαν διεσώσατε τῆς σωτηρίας, ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι, μακάριοι.

Ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, ὡς ὢν ἀρχηγὸς ζωῆς, καὶ θανάτου σὺ ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου, καὶ ἐν αὐλαῖς σου σκήνωσον, φιλάνθρωπε.

Τριαδικόν.) Σέ, Τριὰς ὑπεράρχιε, καὶ θεία μονάς, φῶς, καὶ φῶτα μέλπω, ζωήν, καὶ ζωάς, Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα, ἅγιόν τε, καὶ ἅγια, ἕνα Θεόν.

Θεοτοκίον.) Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτωρ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον ἐκ τῆς ἁγνῆς νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

ΩΔΗ

ΩΔΗ ζʹ.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Τίνι στέργουσα τὰ πάθη τοῖς κτήνεσιν ἀληθῶς, ψυχὴ, ἐξωμοίωσαι; τίνι ὑπερβάλλοντα ἔχεις ἐν ἁμαρτίαις; βόησον τῷ Χριστῷ, Σῶσόν με, ἀγαθέ.

Ἅγιοι τὸν ἐν Ἁγίοις αἰτήσατε ἐκτενῶς ἐπαναπαυόμενον, ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις καθαγιάσαι πάντων τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα.

Ὕψιστε, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, καὶ ἀγαθὸς, τοῖς δούλοις σου ἄφεσιν, τοῖς προκοιμηθεῖσι, παράσχου, χοροῖς Ἁγίων τούτους συναριθμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.) Τέτοκας νομίμων δίχα φύσεως τὸν πλαστουργὸν, γενόμενον ἄνθρωπον ἄχραντε, αὐτὸν οὖν δυσώπει, πάντων τὰς ἀνομίας νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταίσματα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὁ διʼ Ἀγγέλου παῖδας.

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων δείξας τὰ μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ ψυχῆς θυμηδίαν. Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ODE VII. Sabb. Heb. III. Jejun.

Iuvenes tres in Babylone.

Cui bono, ò anima, mala diſcupiens, jumentis verè aſſimilata es? cui bono peccatis longè excelluiſti? ad Chriſtum clama, Effice ſalvam, ò bone.

Sancti eum, qui in Sanctis requieſcit, enixè deprecemini, ut ſanctis hiſce diebus piorum omnium ſenſus ſanctificet.

Altiſſime, qui misericordiâ dives es, atque benignus, ſervis tuis, qui jam dormierunt, remiſſionem concede, eos, utpote clemens, Sanctorum choris accenſens.

Th.) Præter naturæ legem Conditorem naturæ, hominem factum, ò immaculata, peperiſti; eum igitur obteſtare, ut modò iniquitates omnium, atque peccata videre diſſimulet.

HIRMUS *alius*.

Qui per Angelum pueros.

Qui venerandorum Martyrum Commemorationes, gaudium Eccleſiæ tuæ, & animæ lætitiam effeciſti, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum.

Da

Sabb. Heb. III Jejun.

Datam tibi fidem non frangimus, Chriſte, neque te inficiamur, clamabant Martyres inter ſupplicia, iniquos judices obſtupefacientes, Benedictus es, Domine, Deus Patrum noſtrorum in ſæcula.

Martyrum Chorus divino lumine colluſtratus, ſervos tuos dignos effice, divinæ & vivificæ crucis Salvatoris fieri adoratores.

Vitæ diſpenſator, Rex immortalis, famulos tuos, quos in fide, & ſpe elegiſti, vitâ tuâ ſempiternâ dignare.

Tr.) Vnam in tribus perſonis colimus naturam Patris, Filii, & Spiritus, propheticâ voce clamantes, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum.

Th.) Quomodo paris, ut mater, & virgo permanſiſti? Quoniam Deum genui. Modum ne quæras a me; præſtat enim Divinitas, quæcumque vult, exclamat.

ODE VIII.

Redemptor univerſi.

Impavidâ mente ad laborioſa certamina procedentes, Martyres, carnis labores per-

Οὐ ψευδόμεθά σε, Χριστὲ, οὐ δὲ ἀρνήμεθα, οἱ Μάρτυρες ἐκραύγαζον ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, τοὺς παρανόμους δικαστὰς καταπλήττοντες. Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικὴ χορεία ἡ θεοφάνωτος, τοὺς δούλους σου, ἀξίωσον, προσκυνητὰς γενέσθαι τοῦ θείου, καὶ ζωοποιοῦ τοῦ Σωτῆρος σταυροῦ.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ ἀθάνατε, οὓς ἐξελέξω δούλους σοῦ σου, ἐν πίστει, καὶ ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς καταξίωσον.

Τριαδικόν.) Ἐν τρισὶ προσώποις μίαν φύσιν σέβομεν, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, προφητικῶς βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Πῶς, ὡς μήτηρ, τίκτεις, καὶ παρθένος ἔμεινας; ὅτι Θεὸν ἐγέννησα. μὴ ζήτει μοι τὸν τρόπον. ὅσα γὰρ βούλεται, ποιεῖ ἡ Θεότης, βοᾷ.

ΩΔΗ ή.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἀπτοήτῳ χωροῦντες φρονήματι πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς ὑπίστη-

Sabb. Heb. III. Jejun.

τε, καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν μεταπεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

tuliſtis, atque ad quietem laboris expertem tranſlati, cordis laborem omnem allevate.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ δι' εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες θεῖοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Qui ſuperna cum corruptibilibus permutaſtis, me, quem carnales affectiones corruperunt, per jejunium, ac diligens orationum ſtudium ſervate, Martyres divini, univerſorum Deum obſecrantes.

Ἱκεσίαις, Χριστὲ, τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, καὶ τοῖς πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον μεταστᾶσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου ὀφλημάτων, καὶ θείαν ἀνάπαυσιν.

Martyrum tuorum, Chriſte, deprecationibus, miſericordias tuas omnibus deſuper elargire, iiſque, qui ad te benignum commigrarunt, debitorum remiſſionem, ac divinam requiem concede.

Θεοτοκίον.) Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, καὶ σῶζε ἀναβοῶντας, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Th.) Vt quæ impeccabilem Deum peperiſti, dele maternis precibus tuis, Deipara, crimina noſtra, ac ſalva clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

HIRMUS *alius*,

Diviniloqui pueri.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμὸν, Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρᾶς ἀνεκράζετε, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ignea ſupplicia, roris inſtar, perpeſſi, Victores, cum gaudio clamabatis, Benedicite opera Domini Dominum.

Ἡ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγα-

Divinitus inſtructa Martyrum acies, errore in fugam verſo, victrici voce clamabat,

Sabb. Heb. III Jejun.

bat, Benedicite opera Domini Dominum.

Victorum interceſſionibus, dignos fac, Chriſte Salvator, ſervos tuos, qui vivificam bonitatis tuæ crucem, & adorent, & intueantur.

Qui tuâ è mortuis reſurrectione imperium mortis diſſolviſti, jube, defuncto s cum electis tuis requieſcere, ut te Dominum collaudent.

Tr.) Adoramus Patrem cum Filio, ac beatiſsimum Spiritum, clamemus omnes per fidem, Trias in unitate exiſtens, animas noſtras ſalvas effice.

Th.) Tu, puriſſima, Virgo & Mater appaiuiſti, gerens in utero abſque viri conſortio Deum univerſorum, ipſum igitur pro famulorum tuorum ſalute deprecare.

ODE IX.

Eva quidem inobedientia.

Spirituali petræ obfirmato animo adhærentes, Victores, immoti adversùs cuncta inimici machinamenta permanſiſtis; quare me ad lethiferas affectiones converſum, veſtris apud Deum interceſſionibus ſolidate.

ζεν, Ε'υλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Α'θλοφόρων πρεσβείαις, τὰς σὰς δούλους καὶ προσκυνῆσαι, καὶ βλέψαι, Χριστὲ Σωτὴρ, καταξίωσον, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ο' καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου τῇ ἐκ νεκρῶν σου ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν σε τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Τριὰς ἡ ἐν μονάδι, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Σὺ καὶ παρθένος, καὶ μήτηρ ἀνεδείχθης. κυοφοροῦσα ἀνάνδρως Θεὸν τῶν ὅλων ἡ πάναγνος. ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ΩΔΗ θ'.

Ε'ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στηρίξαντες πέτρᾳ νοητῇ τὸ φρόνημα, Α'θλοφόροι, ἀπερίτρεπτον, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε. διό με τρεπόμενον πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίξατε, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον παρακλήσεσιν.

Η'

Ἡ θεία, καὶ ὄντως φωταυγὴς ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων καθικέτευε τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Divinus,ac verè ſplendidus Martyrum cœtus, optimum Dominum obteſtare, ut tempore abſtinentiæ nobis omnibus peccatorum remiſſionem,ac perpetuam exultationem impertiatur. Sabb. Heb. III Jejun.

Φιλάνθρωπε μόνε ἀγαθὲ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένους, αἰωνίου φωτός σου ἀνεσπέρου, ἀξίωσον, μετέχειν, καὶ τρυφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

O clemens ſolus bonus, famulos tuos,qui in ſpe æternæ reſurrectionis obdormierunt, inocciduæ lucis tuæ conſortes eſſe dignare,ac deliciarum fruitionis,ut te cum timore magnificemus.

Θεοτοκίον.) Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ γεγένηται πανάγια μήτρα, πάναγνε, ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν ἀληθείαν ὑπόδειξον, τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Th.) Beatiſſimus uterus tuus, ò puriſſima, lucis habitaculum effectus eſt, unde fide ad te clamo,Animæ meæ pupillas illumina, teque ingenuè beatam deprædicanti ſemitam rectam oſtende.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομέν σε τὴν μητέρα.

HIRMUS *alius*.

Magnificamus te Matrem.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην ἐκτελέσωμεν, Πιστοὶ, ἵνα τῆς ἐκείνων κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἆθλα τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Martyrum memorias peragamus, Fideles, ut illorum gloriæ participes reddamur, pugnarum eorumdem præmia fauſtis acclamationibus proſequentes.

Πρεσβευταὶ τοῦ κόσμου, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι σταυρὸν, καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε, πάντας ἱκεσίαις ὑμῶν.

Mundi interceſſores, Victores Chriſti, precibus veſtris efficite nos omnes dignos, crucem ejus intueri, atque adorare.

Sabb. Heb. III Jejun.

Ubi fons vitæ promanat, Fili Dei, & viſitatio tua, vultus illuminatio, colloca eos, qui ad te tranſierunt.

Tr.) Superprincipalis natura, unitas in tribus ſubſiſtens, Pater, Fili, & Spiritus ſanɔte, lux, & vita, divinus principatus, eos, qui te glorificant, conſerva.

Th.) Benedicimus te Deum Iſraelis, qui orbi ex Virgine apparuiſti, & cornu ſalutis noſtræ erexiſti.

Ὅπε ἀναβλύζει πηγὴ ζωῆς, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπή σου, ὁ τοῦ προσώπου φωτισμὸς, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἐγκατάταξον.

Τριαδικόν.) Ὑπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε μονὰς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, Θεαρχία, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.) Εὐλογοῦμέν σε τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου ἐπιφανέντα τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας σωτηρίας ἡμῶν.

DOMINICA III. JEJUNIORUM.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

In Adorationem Pretioſæ Crucis,
Et
In Publicanum, ac Phariſæum.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
Καὶ
Εἰς τὸν Τελώνην, καὶ Φαρισαῖον.

Sticshira, *ton. obl. I.*
Ad mod. Gaude Aſceticorum.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Rutilantibus gratiæ tuæ coruſcationibus, Domini crux, illuce in cordibus eorum, qui te honorant, acceptoque divinitus amore

Ἄμφον, ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς σου τῆς χάριτος καρδίαις τῶν σὲ τιμώντων, καὶ θεολήπτῳ στοργῇ περιπτυσσομένων, κοσμοπόθητε.

Sabb. Heb. III Jejun.

τε. δι' ἧ τῶν δακρύων ἐξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τῶ θανάτε τῶν παγίδων ἐῤῥύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον εὐφροσύνην μετήλθομεν. δεῖξον τῆς ὡραιότητος τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, τὰς ἀντιδόσεις παρέχων τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις τὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

tibi advolvuntur, ò mundo deſiderata, per quam diſſipata eſt lacrymarum mæſtitia, atque à mortis laqueis erepti ſumus, & ad perpetuam lætitiam migravimus. Pulchritudinis tuę decorem oſtende, præbens abſtinentiæ retributiones famulis tuis, qui fide copioſam tuam tutelam, magnamque miſericordiam expoſcunt.

Ὅμοιον.

Χαίροις, ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὡραῖος Παράδεισος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας, τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν αἰωνίε δόξης τὴν ἀπόλαυσιν, δι' ἧ τῶν Δαιμόνων ἀποδιώκονται φάλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα τῶν Πιστῶν ἑορτάζουσιν, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἄῤῥηκτον, τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα, Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη, καὶ ἡμῖν δίδε προφθάσαι, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Simile.

Ave, vivifica crux, ſpecioſus Eccleſiæ Paradiſus, incorruptionis lignum, unde nobis fruitio æternæ gloriæ effloruit, per quam Dæmonum phalanges effugantur, & Angelorum ordines unâ exhilarantur, cœtuſque Fidelium feſtum diem agunt, armatura inexpugnabilis, arx impenetrabilis, Regum victoria, Sacerdotum gloriatio, nunc nobis pariter præſta, ut ad Chriſti paſſionem, atque reſurrectionem perveniamus.

Ὅμοιον.

Χαίροις, ὁ ζωηφόρος σταυρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τῶ Παραδείσε, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκ-

Simile.

Ave, vivifica crux, invictum pietatis trophæum, Paradiſi janua, firmamentum Fidelium, Eccleſiæ munimen-

Sabb. Heb.III. Jejun.

mentum, per quam abolita eſt maledictio, & evacuata, ac abſorpta mortis potentia, & exaltati ſumus è terrâ ad cœleſtia, armatura inſuperabilis. Dæmonum eluctatrix, Martyrum gloria, verum Sanctorũ ornamentum, portus ſalutis, mundo magnæ miſericordiæ elargitrix.

Stichira *Hagiopolitica*,

Mane, *ton obl.* 4.

Nequiſſimorum Phariſæorum arrogantem opinionem, univerſorum Dominus per parabolam effugere docuit, neque altiùs ſapere, quàm oportet ſapere, omnes erudivit, factus ipſe imago, atque typus, ad crucem, & mortem uſque ſemetipſum exinanivit. Gratias igitur agentes, cum Publicano dicamus, Deus, qui pro nobis paſſus es, atque impatibilis permanſiſti, eripe nos à pravis affectionibus, atque animas noſtras ſalvas efficito.

Veſpere, *ton. obl.* 4.

Non audeo miſer ego oculos in cœlum intendere, propter mala opera mea; at ſicut Publicanus, ingemiſcens ad te clamo, Deus propitius

κλησίας περιτείχισμα. δι᾽ οὗ ἐξηφάνισται ἡ ἀρὰ, καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, ὅπλον ἀκαταμάχητον, Δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, ὁσίων ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος πλάγιος δ΄.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν κακίστων Φαρισαίων, ὁ πάντων Κύριος παραβολικῶς ἐκφεύγειν ἐδίδαξε, καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν, παρ᾽ ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαίδευσεν, ὑπογραμμὸς, καὶ τύπος ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι σταυροῦ, καὶ θανάτου ἑαυτὸν ἐκένωσεν. εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελώνῃ εἴπωμεν, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεὸς, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ΄.

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγὼ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων. ἀλλ᾽, ὡς ὁ Τελώνης, στενάξας κραυγάζω σοι, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁ-

μαρ-

μαρτωλῷ, καὶ φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

eſto mihi peccatori, & eripe me è Phariſaicâ hypocriſi, utpote ſolus benignus. Sabb. Heb. III Jejun.

KANON, Ἦχος α'.

Ποίημα ΘΕΟΔΩΡΟΥ Στουδίτου.

ΩΔΗ α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

CANON, *ton.* I.

Opus THEODORI *Studitæ*.

ODE I.

Reſurrectionis dies.

Προσκυνήσεως ἡμέρα. τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὤφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγὴ, ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστὰς χορεύει χαρᾷ. διὸ ἀλαλάξωμεν, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Adorationis dies: Chriſti reſurrectione caſſa, & inanis apparuit mors, ortus eſt vitæ fulgor, Adam ad vitam revocatu gaudio exultat; quare feſtivas voces congeminemus, partæ victoriæ carmen decantantes.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου σταυροῦ. δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες, τῆς γὰρ ἐγέρσεως Χριστοῦ τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν προτίθεται νῦν, αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Adorationis pretioſæ crucis dies: huc adeſte univerſi, reſurrectionis etenim Chriſti radios ejaculata modò proponitur, eam ſpiritali gaudio repleti oſculemur.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν ὁ παμμακάριστος σταυρὸς, ᾧ παγεὶς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστὸς, αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Laudes dicant concordi voce cœlum, & terra, quoniam proponitur omnibus crux omni laude prædicanda, cui corporaliter affixus, immolatus eſt Chriſtus, eam ſpiritali gaudio repleti oſculemur.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας τοῦ Κυρίου σταυρὸς, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν τῆς ὡραιότητός σου, νῦν, ἄξιον προσκυνητὴν αἰνέσεώς σου, καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι, καὶ φωνῷ, καὶ προσ-

Adeſto, magna Domini crux, exhibe mihi modò divinum pulchritudinis tuæ aſpectum, dignum me effice, qui laudem tuam adorem, te ſi-

Sabb. Heb. III Jejun.

ſiquidem, velut animâ præditam, alloquor, & proſtratus adoro.

πτύσσομαι.

Tr.) O Trias proprietatibus, ô unitas formâ, Pater, Fili, & Spiritus, unitas æquè potens, conſilio, & voluntate, ac potentiæ imperio, mundum tuum conſerva, pacem concilians.

Τριαδικόν.) Ὦ Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὦ μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος ἑνὰς, ἐν βουλῇ, καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχῇ, τὸν κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Th.) Virum prorſus inexperta, paris, Virgo, ſine ſemine infantem immaculatum, natum geſtas univerſorum Conditorem, Chriſtum Deum; eum deprecare, ut omnia in pace conſtituat.

Θεοτοκίον.) Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος μὴ εἰδυῖα ἀνδρὸς, ἄσπορον τίκτεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετὸν, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, Χριστὸν τὸν Θεόν. αὐτὸν ἐκδυσώπησον, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Ode III.

Venite, calicem bibamus.

Huc agite, canticum novum canamus, Inferorum everſionẽ celebrantes, Chriſtus ſiquidem ſublatâ morte, & univerſis ſaluatis è ſepulcro ſurrexit.

ΩΔΗ γʹ.

Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε, ᾆσμα ᾄσωμεν καινὸν, τὴν κατάλυσιν Ἅδου πανηγυρίζοντες, ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον ἑλὼν, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Adeſte, Fideles, hauriamus non ex ſcatebrâ corruptam fundente aquam, ſed fontem illuminationis per adorationem crucis Chriſti, in quâ & gloriemur.

Δεῦτε, ἀρυσώμεθα, Πιστοὶ, οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Advoluti nunc cruci tuæ, quam Moyſes manibus olim deſignavit, intellectualem

Πάλαι, ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς παλάμαις σταυρόν σου, νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ

Sabb. Heb. III Jejun.

λὴκ ἐτροπούμεθα, Δέσποτα Χριστὲ, δι᾽ οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Amalechum in fugam vertamus, Chriſte Domine, per quam & ſalvati ſumus.

Ὄμμασι, καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως, τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν, χαρᾷ προσκυνήσωμεν, Πιστοὶ, κροτοῦντες ἐν ᾄσμασιν.

Puris oculis, & labiis carmen exultationis præcinentes, lęti crucem Domini adoremus, Fideles, canticis cr epitantes.

Τριαδικόν.) Ἕνα ὑποστάσεσι τρισὶ, Θεὸν ἄναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενον, τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Tr.) Deum principio carentem, unum in tribus hypoſtaſibus colo, ſubſtantiæ formâ minimè diviſum, Patrem, Filium, & Spiritum viventem, in quibus baptizati ſumus.

Θεοτοκίον.) Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι, σεμνὴ, ἑώρακεν. ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλὸξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Th.) Myſterium tuum, ò veneranda, Moyſes olim per typum iu rubo conſpexit, nam, ut illum ignis non combuſſit, ita nec uterum tuum flamma divinitatis.

ΩΔΗ δ΄.

ODE IV.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Super divinam cuſtodiam.

Ἰδοὺ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς, ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν Ἄγγελος φησὶ, μὴ θρηνεῖτε, πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις, χαίρετε, σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ θανάτῳ λέλυται.

Ecce, Chriſtus ſurrexit, ad mulieres unguenta ferentes Angelus ait, Gaudete, hodie ſalus mundo facta eſt, inimici tyrannis morte diſſoluta.

Τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ τὴν προσκυνήσιμον χαρὰν σήμερον, Χριστὲ, ὑπαντῶντες, προπομπὴν ποιούμεθα τοῦ παναγίου πάθους

Ad vivificæ crucis tuæ venerandam lætitiam hodie, Chriſte, occurrentes ſupplices compoſito agmine proce-

Sabb. Heb. III Jejun.

cedimus, beatiſſimam paſſionem tuam celebrantes, quam pro muudi ſalute, Salvator, utpote omnipotens, operatus es.

σου, ὅπερ εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου ἐναπειργάσω, Σωτὴρ, ὡς παντοδύναμος.

Gaudio hodie cœlum, & tellus exultant, quoniam crucis ſignum orbi conſpicuum apparet, crux beata admodum prædicanda; hæc ſiquidem propoſita perennem adoratoribus ſuis gratiam effundit.

Σήμερον γίνεται χαρὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, ὅτι τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον κόσμῳ ἐμφανίζεται, σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος. οὗτος γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν χάριν ἀένναον.

Quid tibi offeremus, ô Chriſte? quandoquidem pretioſam crucem tuam nobis adorare conceſſiſti, in quâ ſanctiſſimus ſanguis tuus effuſus fuit, in quâ & caro tua clavis confixa fuit, quam modò oſculantes, grates tibi perſolvimus.

Τί σοι προσάξωμεν, Χριστὲ, ὅτι τὸν τίμιον σταυρόν σου δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι; ἐν ᾧ τὸ πανάγιον κατεκενώθη αἷμά σου, ᾧ καὶ ἡ σάρξ σου ἥλοις ἐπάγη, ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι.

Tr.) Unius Deitatis tres ſimplicis indiviſæ naturæ hypoſtaſes celebro, pro dogmate adſtruens Patrem ſine principio, Filium, & Spiritum ſanctum, in eodem throno ſedentem dominationem unam, unum & idem regnum imperium ſempiternum.

Τριαδικόν.) Μιᾶς Θεότητος ὑμνῶ τρεῖς ὑποστάσεις ἀμερῶς φύσεως ἁπλῆς, δογματίζων τὸν Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, σύνθρονον κυριότητα μίαν, ὁμοβασίλειον ἓν, κράτος ἀΐδιον·

Th.) Sola inter mulieres viſa es, ô pura, quid maximè admirandum, tremen-

Θεοτοκίον.) Μόνη ἐφάνης γυναικῶν χρῆμα πανθαύμαστον, ἁγνὴ, πρᾶγμα φοβερὸν. τὴν γὰρ φύσιν

σιν σὺ ἐκαινοτόμησας, ἄνευ σπορᾶς κυήσασα, πάλιν, ὡς πρὶν παρθένος, ὁ γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ, Θεός ἐστιν ἀληθής.

dum quiddam; tu ſiquidem naturam innovaſti, utpote quæ gravida ſine ſemine effecta, virgo rurſus, ut antea permanſiſti; verus enim Deu s eſt, quem ipſa peperiſti.

Dom. III. Jejun.

ΩΔΗ ε΄.

Ὀρθρίσωμεν.

Ἀνέτειλας ἀπὸ τοῦ τάφου ἄδυτον φάος, τῷ κόσμῳ ἀστράπτων τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκμειώσας, Κύριε, θανάτου τὴν κατήφειαν ἐκ τῶν περάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ Ἀγγέλων τάξεις σήμερον σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει, ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας τὰς τῶν Δαιμόνων φάλαγγας, σώσας, Χριστέ, τὸ ἀνθρώπινον.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι τῇ ἐγκρατείᾳ, θερμῶς προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ἔσωσε κόσμον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη ἡ Ἐκκλησία, ὡς πρὶν ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν σταυρόν σου, Κύριε, ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως ἀθανασίας μετέχομεν.

Τριαδικόν.) Συνάναρχα τρία δοξάζω οὐσίας μιᾶς, Θεὸν τὸν Πατέρα Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, φῶς ἐν

Ode V.

Vigilemus.

Inoccidua lux, exortus es, Domine, è ſepulcro, mundo incorruptionis lucẽ proferens; mortis triſtitiâ èn finibus terræ abactâ, utpote benignus.

Lætos hodie exercent choros Angelotum ordines, dum tua crux adoratur, eâ ſiquidem Dæmonum phalanges vulneraſti, ò Chriſte, ſalute humano generi allatâ.

Purificati abſtinentiâ, ſanctiſsimo ligno, huc agite, advolvamur, illius laudes ardenti ſtudio canentes, in quo Chriſtus crucifixus mundum, utpote miſericors, ſalvavit,

Paradiſus alius apparuit Eccleſia, habens, ut olim vivificum lignum, crucem tuam, Domine, cujus attactu conſortes immortalitatis efficimur.

Tr.) Tres coæternos unius ſubſtantiæ glorifico, Deum Patrem, Filium, & Spititum,

Dom. III: Jejun.

lumen unum trifariam fulgentiſſimum, æquè potens imperium, idem abſque confuſione.

τριλαμπέστατον, ὁμοκρατὲς βασίλειον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Th.) Concepiſti lege naturæ, ſed ſupra legem, tui etenim ſolius eſt, ſine ſemine puerperium; tremendus cogitatu, & dictu partus tui modus, ô labis omnis expers.

Θεοτοκίον.) Ἐκύησας φύσεως νόμῳ, ἀλλ᾽ ὑπὲρ νόμον. σοῦ γὰρ μόνης ἄσπορος ἡ λοχεία. φρικτὸς καὶ νοούμενος ὁ τρόπος, καὶ λεγόμενος τοῦ τοκετοῦ σου, πανάμωμε.

Ode VI.

Ω Δ Η ϛ΄.

Deſcendiſti ad infima.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Surrexiſti, Chriſte, morti uulnere inflicto, magni Regis inſtar, ex Inferni adytis revocans nos ad fruitionem regni cœlorum, in terram immortalitatis.

Ἀνέστης τὸν θάνατον θραύσας, Χριστὲ, ὥσπερ μέγας Βασιλεὺς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ταμείων ἀνακαλέσας ἡμᾶς εἰς ἀπόλαυσιν βασιλείας οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Divinis canticis crepitantes, Fideles, Deo jubilemus, Chriſti crucem deoſculantes, fundit ſiquidem mortalibus omnibus fontem ſanctificationis.

Κροτοῦντες ἐν ᾄσμασι θείοις, Πιστοὶ, ἀλαλάξωμεν Θεῷ, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου κατασπαζόμενοι, ἁγιότητος ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ.

Impletur Pſalmographi vox; ecce enim adoramus immaculatorum pedum tuorum ſcabellum, ô Omnipotens, venerandam crucem tuam, lignū ter deſiderabile.

Πληροῦται ἡ ᾀσματογράφος φωνὴ, προσκυνοῦμεν γὰρ, ἰδοὺ, τῶν ἀχράντων ποδῶν σου τὸ ὑποπόδιον, παντοδύναμε, τὸν σταυρὸν σου τὸν σεπτὸν, τὸ τριπόθητον ξύλον.

Lignum, quod Threnorum auctor Propheta in panem tuum miſſum vidit, crucem tuam, ô miſericors, deoſcu-

Ὃ εἶδε ξύλον τῷ ἄρτῳ βληθὲν Προφήτης ὁ Θρηνωδὸς, τὸν σταυρόν σου, οἰκτίρμων, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὰ δεσμὰ, καὶ τὰ τα-

ταφὴν, λόγχην τε, καὶ τὰς ἥλους.

Τριαδικόν.) Μονάδα τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ φύσει προσκυνουμένην, Θεὸν, τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.) Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ ὤφθη, ἄσπιλε ἀμνὰς, τὸν γὰρ αἴροντα κόσμου τὴν ἁμαρτίαν ἀμνὸν ἀπεκύησας, ὃν δυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Κοντάκιον, ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ. ταύτης γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος δέσις, τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται. ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, βοῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ, Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς λῃστεύσασι, καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἅδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω, Ὦ λειτουργοί μου, καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας

lantes, vincula tua, & ſepulchrum, & haſtam, atque clavos hymnis celebramus. Dom. III. Jejun.

Tr.)Unitatem in tribus proprietatibus cano,ac Trinitatem in unâ naturâ adoratam, Deum,tres ſimul, ceu in triplici ſole lucem, Patrem, Filium,& Spiritum ſanctum.

Th.) In te, ò Agna ſine maculâ, maximum miraculorum viſum eſt; Agnum etenim peccata mundi tollentem procreaſti, quem enixè pro iis,qui hymnis te canunt, obteſtare.

CONTACIVM, *ton.gravis.*

Non ampliùs igneus gladius portam Edem cuſtodit; huic etenim advenit admirabilis colligatio, lignum crucis :ſtimulus mortis, & Inferni victoria ſublata eſt; adſtitiſti autem, Salvator meus, clamans ad eos, qui in Inferis erant, Ingredimini poſtliminio in Paradiſum.

OEcus.

Tres in Golghotha cruces fixit Pilatus,latronibns duas, & vitæ auctori unam, quam videns Tartarus, ad inferorum incolas dixit, O miniſtri mei, ac virtutes meæ, quiſ-

Dom. III: Jejun.

nam cordi meo clavum infixit? ligneâ me lanceâ derepente pupugit? atque diſrumpor, laborant viſcera mea, ventrem meum doleo, ſenſoria vellicat Spiritus meus, cogor Adamum evomere, & Adami poſteros, quos lignum mihi tradidit; lignumq́ ſiquidem iſtos rurſus in Paradiſum reducit.

ἧλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω, καὶ διαῤῥήσομαι τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου, μαιμάσσει τὸ Πνεῦμά μου, ἀναγκάζομαι ἐξεράζεσθαι τὸν Ἀδὰμ, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ ξύλῳ δοθέντας μοι, ξύλον γὰρ τούτους πάλιν εἰσάγει εἰς τὸν Παράδεισον.

Ode VIII.

Qui pueros è fornace liberaſti.

Surrexiſti, Domine, tertiâ die è ſepulchro, veluti dormiens, Inferni ianitoribus divinâ virtute percuſſis, & priſcis progenitoribus noſtris exſuſcitatis, ſolus benedictus Deus Patrum, & ſupergloriosus,

Qui mortalitatis inſtrumentum, vitæ officinam reddidiſti, mundo amabilem, crucem tuam, ò miſericordiſſime, ejus adoratores ſanctifica, ſolus benedictus Patrum Deus, & ſupergloriosus.

Ad canticorum lyram choros agitantes, exultemus hodie, ò populi, crucis adoratione; Chriſtum huic affixum glorificantes, ſolum benedictum Deum, & ſupergloriosum.

ΩΔΗ ϛ΄.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, Ἅδου πυλωροὺς πατάξας θείᾳ δυνάμει, καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας προπάτορας, ὁ μόνος εὐλογητὸς, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς ἐργαστήριον κόσμῳ ἀσπαστὸν, τὸν σὸν σταυρὸν, πανοικτίρμων, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἁγίασον, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τῇ λύρᾳ τῶν ᾀσμάτων χορεύοντες, ἀγαλλιασώμεθα σήμερον, λαοὶ, τῇ τοῦ σταυροῦ προσκυνήσει, τὸν ἐν τούτῳ παγέντα, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Τε-

Τριαδικόν.) Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑμνῶ τὴν Θεότητα, φῶς γὰρ ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς, φῶς τὸ Πνεῦμα, τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διαμένοντος, ἑνότητι φυσικῇ, καὶ ἀκτῖσι ταῖς τρισὶ προσώπων λάμποντος.

Θεοτοκίον.) Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα, πύλη γὰρ Θεοῦ, στάμνος χρυσῆ, γῆ ἁγία ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, κυήσασα ἐν σαρκὶ Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

ΩΔΗ η΄.

Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μυρίζει τὰ μύρα τῆς θείας μυροθήκης τὸ ζωομύριστον ξύλον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ὀσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὀδμῆς, αὐτὸν προσκυνοῦντες πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο, Ἐλισσαῖε Προφῆτα, εἰπὲ ἐμφανῶς, τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκας, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ; δι' οὗ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνειλκύσθημεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι Ἰακὼβ προτυπῶν τὸν

Dom. III. Jejun.

Tr.) Vnitatem in tribus hypoſtaſibus cano Deitatem, lux enim Pater, lux Filius, lux Spiritus ſanctus, indiviſâ permanente luce in naturæ unitate, ac tribus perſonarum radiis effulgeſcente.

Th.) Ipſa es, Prophetarum omnium multis inſigne nominibus præconium; porta ſcilicet Dei, urna aurea, terra ſancta effecta es, Virgo Dei ſponſa, ut quæ carne concepiſti Ieſum Chriſtum Patrum Deum, & ſupergloriosum.

ODE VIII.

Hic eſt inclytus, & ſanctus dies.

Hodie crux Chriſti, lignum vivificum unguentū ſudans, divinæ myrothecæ aromata diffundit, ejus divinitus fragrantem odorem ducamus, illam fideliter adorantes in ſæcula.

Huc, huc, ô Eliſæe Propheta, palam eloquere, quid lignum illud à te in aquam demiſſum? Crux Chriſti, per quam à profundo corruptionis retracti ſumus, eam fideliter adorantes in ſæcula.

Crucem tuam, Chriſte, olim

Dom. III. Jejun.

olim Iacob præſignificans, divinæ Ioſephi virgæ ſummitatem adorabat, eam tremendum regni tui ſceptrum proſpiciens, quam nunc fideliter adoramus in ſæcula.

σταυρόν σου, Χριστὲ, Ἰωσὴφ προσεκύνει τῆς θείας ῥάβδου τὸ ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν, Βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος, ὃν νῦν προσκυνοῦμεν πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Tr.) Pater omnipotens, & Verbum, ac Spiritus, tribus in hypoſtaſibus unita natura, ſuperſubſtantialis, ac ſumme Deus, in te baptizati ſumus, & te benedicimus ſemper in ſæcula.

Τριαδικόν.) Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Th.) Sola inter matres virgo fuiſti, ò Dei ſponſa Maria, quæ ſine viro Salvatorem Chriſtum peperiſti, ac pudicitiæ ſignaculum ſervaſti, te, Fideles, beatam in ſæcula prædicamus.

Θεοτοκίον.) Μόνη ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, θεόνυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἁγνείας τὴν σφραγῖδα φυλάξασα, σὲ μακαρίζομεν, Πιστοὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

ΩΔΗ θʹ.

Illuminare, Illuminare.

Φωτίζου, φωτίζου.

Exultent in hymnis ligna omnia ſylvæ, dum crucem homonymum lignum, hodie oſculo ſalutatum intuentur, cujus caput, juxta divini Davidis vaticinium, Chriſtus exaltavit.

Ἐν ὕμνοις σκιρτάτω πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, τὸ ὁμώνυμον ξύλον, τοῦ σταυροῦ θεώμενα κατασπαζόμενον σήμερον, οὗ ὁ Χριστὸς ὕψωσε τὴν κάραν, ὡς προεφήτευσεν ὁ θεῖος Δαβίδ.

Ligno extinctus, te vitæ lignum inveni, Chriſti geſtatrix crux mea, cuſtos mea inexpugnabilis, valida adverſus Dæmones virtus, te

Ἐν ξύλῳ τεθνήξας, ξύλον σε εὕρηκα ζωῆς, Χριστοφόρε σταυρέ μου, φυλακτήρ μου ἄρρηκτε, κατὰ Δαιμόνων ἰσχὺς κραταιὰ, σὲ προσκυνῶν σήμερον, κραυγάζω, Ἁγία-

γίασόν με τῇ δόξῃ σου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τὸ τρισόλβιον ξύλον προσκυνοῦσα σήμερον τοῦ παναγίου σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ λειτουργοὶ τάγματα Ἀγγέλων καὶ μετὰ φόβου παρίστανται.

Τριαδικόν.) Τριάδα προσώποις, μονάδα φύσει προσκυνῶ, σὲ, Θεότης ἁγία, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.) Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις, Παρθένε, ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ, δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν πρὸς οὐρανὸν, υἱοτεθέντες τῷ Πνεύματι, παμμακάριστε.

adorans hodie clamo, Tuâ me gloriâ ſanctifica. Dom. III. Jejun.

Gaude, & lætare Eccleſia Dei, hodie beatiſſimum lignum ſanctiſsimæ crucis Chriſti adorans, cui adminiſtri Angelorum ordines itidem cum timore adſtant.

Tr.) Triadem perſonis, unitatem naturâ adoro, te, Deitas ſancta, Patrem, & Filium, cum ſancto quoque Spiritu, unum principium, unum regnum, omnium dominatricem.

Th.) Tu es, Virgo, mons ſanctus, in quo Chriſtus inhabitavit, quemadmodum divinus David exclamat, per quem ad cœlum elevati ſumus, adoptionem per ſpiritum conſecuti, ô omnibus præconiis beata prædicanda.

Digitized by Google

Menda literarum, aut ſyllabarum in Græcis vocibus, quæ relegenti obviam fiebant.

Pag. 6. lin. 31. lege Υἱὲ. 7.23. l. δόξης. 12.22. l. οἰκτίρμων. 13.10. l. Υἱός. 14.24. l. ἀγαλλιαθῆναι. 15.20. l. Υἱός. 27.32. l. ὀρθοδόξοντα. 38.12. l. ἰσχύσῃ. 48. 13. l. προκαθαιρούσας. 55.20. l. μακαρίσω. 60.16. l. λαλήσῃ. 63.20. l. ἐγκρατείας. 70.15. l. δοξαζέσθω. 89.25. l. ποιήσῃς. 98.1. l. Υἱὸν. 99.31. l. Υἱὸν. 105.3. l. Υἱὸν. 105.27. l. δοξάσω. 107.24. l. ποιήσῃ. 123.24. l. Υἱῷ. 137.18. l. καταισχυνθείσας. 147. 1. l. ἀπείληψε. 147. 9. l. δοξάζει. 152. 26. l. σεσαρκωμένον. 159.22. l. θεωρήσῃς. 164. 9. l. δοξάσω. 168.30. l. δοξάσω. 173.9. l. Πόρνην. 173.25. l. ὅρος. 175.7. l. ἐλέει. 178. 3. νοῦν. 178.7. l. καθαιρούμενον. 178.16. l. μέλλουσαν. 181.23. l. δοξάσω. 181.34. l. δοξάσω. 182.25. l. τρικυμίας. 183.24. l. δοξάσω. 186.21. l. δοξάσωμεν. 189.34. l. μορφῇ. τὸ. 190. 9. l. οἰκτείραντι. 195.7. l. δοξάζω. 200.8. l. σταυρῷ. 207. 6. l. Θεοτόκε. 208.10. l. μὲν. 210.22. l. ὢ. 214.34. l. πνεύμασι. 220.23. l. δοξάσω. 225.13. l. ἀφείμενοι. 231.24. l. συγχώρησιν. 240.27. l. μηχανίας. 240.29. l. ὑπεράγαθος. 245. 5. l. παθῶν. 259. 10. l. βρύεις. 261.20. l. ἰδέαις. 263. 3. l. ξύλῳ. 270. 16. dele σου. 280. 17. l. ᾧ. 280.18. l. ὄν. 280.26. l. Πνεῦμα. 280.27. l. κυριότητα. 281.13. l. εὔσπλαγχνος. 283.33. l. λειτουργοὶ. 285.27. l. δεῦρο.

Ampliorem emendationis Latinarum vocum ſeriem tantillæ diſcrepantiæ inter Codicem MS. & edita Exemplaria in eorum collatione minime animadverſæ ſuppeditant.

Pag. 6. lin. 25. omnem *adde* tuam. 23.11. tuam *ad.* Chriſte. 28.22. dimitte *ad.* Domine. 28.24. me *ad.* illic. 29.17. operum *cor.* tua ex operibus. 31.8. obſecro *dele*. 33.12. audiam *ad.* tunc. 35.8. theologice te explicantem *c.* te Deum confitentem. 41.12. *c.* promereamur. 46. 30. ſeductoris *c.* inferni. 48.14. effugantes *ad.* Fideles. 50.8. *c.* illuſtretis. 51. *poſterior pars Troparii* 3. *ita reformanda,* quò à cupiditatibus, & à cibis abſtineant,

tem-

temperantiam autem diligant, ipſumque agnoſcant Domiuum, & Creatorem, & Conditorem univerſi, atque benefactorem. 56.21. nunc *dele*. 59.5. Domine *cor.* Deus. 60.1. & *adde* homines. 60.17. *cor.* lingua. 61.28. obtinuerunt *adde* atque. 61.30. *cor.* potiuntur. 68. *Troparium ultimum ita reformandum*, Decus virtutum Macarius magnus, Urbicus autem pietatis oraculum, cumque his Marcus eximius ſimul prædicatur &c. 70.24. *c.* ſplendide. 71.6. *c.* tuum. 71.17. *c.* Rabulas. 74. *Troparium 2. Ita reformandum.* Ceu Rutila fax Theodulæ vita eluxit, & in ſancta exercitatione &c. 87.14. *c.* qui concitavi. 88.5. *c.* donis. 89.18. *c.* recipere feſtinem. 94.18. *c.* puella. 95.9. *c.* hocque Moyſes. 95.13. principi innixi *c* robur apprehendentes. 98.20. clemens *adde* Domine. 99.4. *c.* puellam. 105.11. ſumus *ad.* Virgo. 108.7. arma *c.* opera. 116.17. *c.* puella. 126.21. *c.* ſalutiferum. 127. 2. miſericors *ad.* Salvator. 129.24. *c.* puella. 131.5 lapſum *dele*. 131.20. *c.* puella. 131.28. glorioſo collucens *c.* gloria coruſcans. 136. 4. convocati *ad.* Fideles. 137.18. *c.* confundens. 137.33. *c.* miſericors. 144. 25. Imagines *c.* Angelicus. 146.13. Domine *dele*. 153.19. Dei *c.* pio. 157.30. hanc *ad.* non. 159.18. *c.* æmulata. 162.32. divinitas *dele*. 163.13. *c.* exclamavi. 167.5. de te theologice differentem *c.* te Deum confitentem. 167 11 ſevas *c.* ſervas. 173.34. ad buccinam canamus *c.* ceu buccina reſonemus. 181.11. ſanctus *ad.* ſalva me. 181.16. ſalva me *dele*. 182.1. *c.* ſupercœleſtem. 184. 29. ſuper *c.* maxime. 184.34. *c* ſit. 191.11. adduxiſtis *ad.* Apoſtoli. 192.30. partus *adde* ſupra naturæ leges. 193.28. de te ſubtilius differentem *c.* te Deum confitentem. 194.31. *c.* in eo, qui potens es. 197.7. cum *c.* inimicum. 199.20. animam *c.* mentem. 199.27. rectas *c.* divinas. 200.18. pro *ad.* te. 208.11. combuſti *c.* fecti. 208.13. Deo *c.* Chriſto. 208.21. *c.* clamatis. 209.1. *c.* excitentur. 213.16. quare *ad.* omnes. 214.15. mandatis *ad.* ſpretis. 214.17. inaniter *del.* 214. 29. lætitiæ meæ cauſa *cor.* propter me lætitiæ cauſæ. 216. 26. damnatus *cor.* addictus. 221. 9. *cor.* confugerunt. 221.10. qui *c.* utpote. 223. 13. Domine *c.* Chriſte. 227.16. *c.* excœcatum. 227.34. erga Chriſtum *c.* Chriſti. 234.12. *c.* perveniemus. 239.10. ſuper *c.* maxime. 253.4. *c.* adoratæ. 256.10. atque *del.* 256.11. illuſtra *ad.* atque. 257.10. Apoſtolorum *ad.* Chriſti. 259.6. crucis *ad.* divinæ. 259.26. extuliſti in altum *c.* attollens. 265.10. *c.* deguſtaſti, lapſum. 265.30. *c.* potantes,. 267.2. *c.* defenſores. 277.9. *c.* caſſa. 277.12. *c.* revocatus. 279.7. crepitantes *c.* plaudentes. 279.26. ait *ad.* nolite flere, euntes dicite Apoſtolis. 279. *Troparium 4. Odæ 2. Ita reformandum* Vivificæ crucis tuæ, Chriſte, venerandā hodie lætitiam, ceu anticipatam ſanctiſſimæ paſſionis tuæ memoriam obviam procedentes eelebramus, quam &c. 281.8. en *c.* e. 282.19. crepitantes *c.* plaudentes. 282.21. Chriſti *c.* Domini. 283.33. tuum *dele*. 285.4. ſanctus *dele*. 287.17. ſanctus *c.* magnus.

In aliis haud refugiemus admonitionem officioſi Lectoris,
a quo doceri, & benigne caſtigari beneficii
loco ducemus.